

វិទ្យសរាប់រម្យ

ថ្ងៃទី 1 ខែបី ឆ្នាំ 2542

AM 1575

ISSN 1513-105X

วิทยุสรามูรเม

AM 1575

ที่ปรึกษา

- ดอน ประมัตถ์วินัย
- อุ้ม เมลาณน์
- สุพัฒ์ จิตราณุเคราะห์
- พิชณุ จันทร์วิทัน
- ประภัสสร เสวิกุล
- สุวรรณ พองสมุทร
- กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์
- เปญจาภา ทับทอง
- บุญเกشم เสริมวัฒนา
- ปราถนา ดิษย์ทัด
- หทัยกานต์ ยะมาลี
- นุชรีย์ คล่องสั่งสอน
- กนกศ แน่น้อย
- อุมา ศรีลาจันทร์
- วนิดา อุดมทิพย์
- กรมล้วน สงนารัตน์
- “นางสงกรานต์” โดย นกุล วิชัยดิษฐ์
- บริษัท ที พี พรินท์ จำกัด

โทร. 433-0026-27

ภาพปก
พิมพ์ที่

หนังสือ “วิทยุสารัญรมย์” จัดทำโดย สถานีวิทยุสารัญรมย์
กองวิทยุกระจายเสียง กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
ตู้ ป.ณ. 27 ปท. มหาดไทย กทม. 10206 โทร. 224-4904

สารบัญ

ประกาศสงกรานต์	5
ถ้อยແດລງ	6
ຮູຈກໍາມກາງກາງສຸລ	8
ສາມາມໄທ-ລາວ	239
คติธรรม	
- ປ່ລ່ອຍຸພິ້ນໄປ/ພະໂພບີ້ຢານແຕຣ (ຫລວງພ່ອຈາ ສຸກັກໂທ)	12
พระນາມືປົກເກລົາ	
- ແນວດິດ “ຖານໝັງໄໝ່ແລະເຄຣະຊູກິພອເພີ່ງ”/ ມນູຍຸ ມຸກໜີປະດີ້ຍູ້	15
គິລປັດນະໂຮມ	
- ວັນສົງການຕີ/ສຸວຽນາ ພອງສຸມຸກ	29
- ວັດນະໂຮມຂ້າວ	219
- ແມ່ໄທ/ສຸວຽນາ ພອງສຸມຸກ	161
ນທກວີ	
- ຈຸດມືດ/ພິບູລີຍ້້ອຍ ພັນຊຸລີ	56
- ດວາມໝາຍຂອງນາຍາ/ສົມພັງໝໍ້ທວີ	145
ສົມກາຜົນ	
- ສົນທາກັບ ດຣ.ວິເຮັງໝໍ ຮາມາງກູຮ/ພິ້ນຸ ຈັນທົງວິທັນ	39
- ພອລ ອິດເຣັກໝໍ ຮູບເງິນຂອງປອງພລ ອິດເຣກສາຣ/ ປະກັດສົກ ເສວິກຸລ	175

สภาพชุด

- จิตกรไทยในเมืองหลวงพระบาง/ สมบูรณ์ พวงดอกไม้	59
ท่องเที่ยว	
- เที่ยวเมืองหลวงพระบาง/ พิษณุ จันทร์วิทัน-เอونก นาวิกมูล	65
สารคดี	
- พระยาภัลยานไม่ตรี	86
- เรื่องมอญ มอญ/เบญจจากา ทับทอง	201
ประสบการณ์	
- เพชรัญแพร่นдинไหวในญี่ปุ่น/กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์	95
เศรษฐกิจ	
- เงินยูโร กับผลกระทบต่อไทย/ประภัสสร เสวกุล	110
เกษตร	
- น้ำหมักพืช	117
- ปุ๋ยพืชสด	210
วิทยาการ	
- The Y2K Time-bomb/Tomwit Jarnson	129
สิ่งแวดล้อม	
- นกนกอนุรักษ์ป่า	139
สุขภาพ	
- ปอดหลังจะทำอย่างไรดี	145
- น้ำสมุนไพร	216
ภัยณฑ์	
- ภัยโลก	154
- สีสันและความเชื่อของชาวญี่ปุ่น	229
ท้ายเล่ม	243

ประกาศ สงกรานต์ พุทธศักราช 2542

อธิกมาส ปกติวาร ปกติสุรทิน

สงกรานต์ วันพุธที่ 14 เมษาายน เวลา 11 นาฬิกา 02 นาที 24 วินาที นางสงกรานต์ชื่อ มนตาเทวี ทรงพาหุรัตน์ ทัดดอก จำปา แก้วไฟพุธย เป็นอภิกรณ์ ภาคข้าหาร นม เนย พระหัตถ์ข่าว ทรงเหล็กแหลม พระหัตถ์ซ้าย ทรงไม้มหา เสด็จยืนนานหลังลา

เฉลิงศก จุลศักราช 1361

วันที่ 16 เมษาายน เวลา 15 นาฬิกา 0 นาที 0 วินาที
กาลโยค เริ่มใช้วันที่ 16 เมษาายน

ศก' 217	ลงชัย	อธิบดี	อุนาห์	โลกาภินาศ
วัน	5	1	4	3
ยาม	5	5	4	1
ราศี	5	5	4	9
ดิถี	23	5	22	21
ฤกษ์	5	14	4	24

ก้าวยักษ์

ห นีปีที่ผ่านมาเราได้รับจดหมายผู้ฟังจากทุกจังหวัด ทั่วประเทศรวมทั้งจากประเทศเพื่อนบ้าน เราได้ กำลังใจทั้งคำแนะนำ ติชม เป็นจำนวนมาก การตอบสนองจากท่านผู้ฟังอย่างท่วมท้นนี้ คือ สิ่งที่ทำให้พวกเรามุ่งมั่นที่จะปรับปรุงวิทยุสรัญรัมย์ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปเพื่อสนองนโยบายของกระทรวงการต่างประเทศในการนำสาระด้านการต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูล ข่าวสาร ที่ทันสมัยไปสู่ผู้ฟังทั่วประเทศ ด้วยกำลังส่ง 1000 กิโลวัตต์ ที่สามารถเข้าถึงผู้ฟังทั่วไปแม้ในห้องถินห่างไกลหรือในห้องทะเลไทยที่สถานีวิทยุทั่วไปอาจไม่สามารถส่งไปได้ถึง

ผู้ยินดีที่จะเรียนให้ทราบว่าในช่วงที่ผ่านมาวิทยุสรัญรัมย์ได้พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับสถานีวิทยุในต่างประเทศเพื่อให้บริการแก่พื่นบ้านไทยในต่างประเทศอีกด้วย โครงการที่เราดำเนินการร่วมกับสถานีวิทยุ SBS ภาคภาษาไทยของออสเตรเลียประสบผลสำเร็จอย่างดีทำให้สามารถรายงานข่าวสารจากประเทศไทยสู่ผู้ฟังไทยที่พำนักอยู่ตามเมืองใหญ่ทั่วประเทศออสเตรเลีย เราがらังพยายามขยายความร่วมมือเช่นนี้ไปสู่ประเทศอื่นๆ ที่มีชาวไทยพำนักอยู่

หนังสือวิทยุสรัญรัมย์เล่มนี้เป็นเล่มที่สองนับตั้งแต่เราเริ่มเปิดสถานีซึ่งเราวางเป็นอย่างยิ่งว่าจะนำสาระประโยชน์และความบันเทิงมาสู่ท่านผู้อ่านตามเจตนาرمย์ของกระทรวงการต่างประเทศที่มุ่งรับใช้ประชาชนทั่วประเทศ

วิทยุสรัญรัมย์ขอป่าวารณาตัวว่าจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างกระทรวงการต่างประเทศกับท่านผู้ฟังในด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว เราจะปรับปรุงตัวเองอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อประโยชน์ของผู้ฟังสมดังคำวัญของเราที่ว่า “เพื่อไทยก้าวไกล ทันโลก” □

พิชณุ จันทร์วิหัน
นายสถานี

รัฐกรรมการกงสุล

๑๒

กรมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ การเดินทางไปมาหาสู่กันมีมากขึ้น ชาวไทยที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ ในขณะนี้มีจำนวนประมาณ 677,161 คน ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ และสถานทูตสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ ในการให้บริการด้านกงสุล ออาทิ การอุகและต่ออายุหนังสือเดินทาง งานทะเบียนราชภาร์ งานนิติกรณ์ และช่วยเหลือคนไทยที่ตกรุกข์ได้ยาก อย่างไรก็ตามกระทรวง

การต่างประเทศ ยังไม่ได้มีการจัดตั้งกรมที่มีหน้าที่ดูแลกิจการเหล่านี้ขึ้นหากแต่ให้อยู่ในความรับผิดชอบของกองและฝ่ายต่างๆ ในสำนักงานปลัดกระทรวง

เท่าที่ผ่านมาในแต่ละปีกองหนังสือเดินทางได้ออกหนังสือเดินทางประจำปีละ 5 - 600,000 ฉบับ ฝ่ายสัญชาติและนิติกรณ์ได้ออกเอกสารสำคัญทางกฎหมาย 47,450 ฉบับ และในปี 2541 ฝ่ายคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ตกรุกข์ได้ยากจำนวน 4,095 ราย ดังนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการบริการด้านกงสุลที่เพิ่มขึ้นกὸปร กับเป็นการปฏิบัติตามนโยบาย ‘การทูตเพื่อประชาชน’ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศในการจัดตั้งกรมการกงสุล โดยรวมหน่วยงานต่างๆ ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวง มาอยู่ใต้สายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและเป็นเอกภาพ ซึ่งจะช่วยให้การประสานงานและการให้บริการประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2541 ได้มีประกาศพระราชนัฐปฏิบัติการจัดตั้งกรมการกงสุลลงในราชกิจจานุเบกษา โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานกับสถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลของไทยทั่วโลก เพื่อให้บริการด้านกงสุลที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ด้านกงสุลปีค.ศ.1963

กรรมการงสุลแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 กอง ดังนี้

1. กองคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

มีหน้าที่ในการดูแลผลประโยชน์และความเป็นอยู่ของคนไทย รวมทั้งนิติบุคคล อาทิ บริษัทการค้า โดยประสานกับสถานเอกอัครราชทูตสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

2. กองตรวจสอบตราและกิจการคนต่างด้าว

มีหน้าที่ตรวจสอบการตรวจลงตราของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลของไทยในต่างประเทศ และการตรวจลงตราและการออกเอกสารการเดินทางให้ชาวต่างประเทศที่มีภูมิลำเนาภารอยู่ในประเทศไทย

3. กองสัญชาติและนิติกรณ์

มีหน้าที่ดูแลการจดทะเบียนของชาวไทยในต่างประเทศ อาทิ การแจ้งเกิด การจดทะเบียนสมรส การจดทะเบียนหย่า การโอนหรือแปลงสัญชาติ การรับรองเอกสารเพื่อใช้ในต่างประเทศ นอกจากนี้ กองสัญชาติฯ ยังรับผิดชอบเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการศึกษา

4. กองหนังสือเดินทาง

มีหน้าที่ออกหนังสือเดินทางและเอกสารเดินทางอื่นๆ ให้กับชาวไทย

ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนของกรรมการงสุลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามมาตรฐาน ISO

よพนฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานในพิธีเปิดกรรมการงสุล ณ อาคารใหม่ เลขที่ 123 ถนนเจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กทม. 10210 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2542 เพื่อเริ่มศักราชใหม่ของกระทรวงการต่างประเทศไทยในการรับใช้ประชาชน

ติดต่อกับกรรมการงสุลได้ทางโทรศัพท์หมายเลข 981 - 7171 (50 คู่สาย) □

ชวนหัวสมัยคุณปู่

นายจ้าง

‘ถ้าทีหลังแกทำเข่นนี้อีกแล้วฉันก็ต้องหาลูกจ้างใหม่อีกแน่นอน’

ลูกจ้าง

‘ถ้าคุณนายจะกรุณาฉันนี้ ก็โปรดเร็ว ๆ เดอะค่ะ เพราะฉันคนเดียวก็เหนื่อยมาก ถ้าสองคนจะค่อยยังช้ำมากค่ะ’

จากหนังสือ ‘นักเรียน’ พ.ศ. 2468

ค/ต/อ/ร/ร/ม

ปล่อยพิชໄປ

อารมณ์ทั้งหลายเหมือนกันบุญเห้าที่มีพิชร้ายถ้าไม่มีอะไรขวาง มันก็เลือยไปตามธรรมชาติของมัน แม้พิชนจะมีอยู่ มันก็ไม่แสดงออกมา ไม่ได้ทำอันตรายเรา เพราะเราไม่ได้เข้าไปใกล้มัน บุญเห้าก็เป็นไปตามเรื่องของบุญเห้า มันอยู่อย่างนั้น

ถ้าหากเป็นคนที่ใจดัดแล้วก็จะปล่อยหมด สิ่งที่ดีก็ปล่อยมันไป สิ่งที่ชั่วก็ปล่อยมันไป สิ่งที่ชอบใจก็ปล่อยมันไปเหมือนอย่างเราปล่อยบุญเห้าตัวที่มีพิชร้ายนั้นปล่อยให้มันเลือยของมันไป มันก็เลือยไปทั้งที่มีพิชอยู่ในตัวมันนั้นเอง

พระบารมีปักเกล้าฯ

พระบารมีปกเกล้าฯ

แนวคิด “ทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียง”
มติใหม่ทางจริยธรรมของการพึ่งตนเอง
เพื่อความอยู่รอดตามรอยพระยุคลมหาท

มนูญ มุกข์ประดิษฐ์

เลขานุการ กปร.

อนหนานี้เพียงแค่ข่าวปี ก่อนที่เศรษฐกิจฟอง
สบู่จะแตกและมาถึงวิกฤตกรรมครั้งสำคัญในยุค
ไอเอ็มเอฟ ที่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจไทย
เป็นประวัติศาสตร์ อันก่อให้เกิดทุกข์ยากเจ็บปวดร้าวแสน
สาหัส เดือดร้อนกันไปทั่วหน้า เสมอภาคกันทั้งคนรวยและคน

จนในปัจจุบันนี้ ขณะนั้นคงจำกันได้ว่า ไครพูดถึงเศรษฐกิจพอเพียง ความ “พ้อยู่ พอกิน” ความ “พอเพียง” ความ “พอดี” และการพึ่งตนเองของครอบครัวและชุมชนแล้ว ดูจะเป็นคนหลงยุค หลงโลก ล้าสมัย วิสัยทัศน์สั้น และ “เชย” ไปในทันที เพราะเป็นการสวนกระแสเศรษฐกิจกระแสหลักหรือเศรษฐกิจกระแสโลก ที่กำลังเขี่ยวกรากและแผ่ซ่านขยายอิทธิพลครอบงำไปทั่วโลก กระแสที่ว่านี้ ทุกคนคิดถึงแต่เรื่องตัวเลข และผลกำไร มีอิทธิพลกว้างไกล ได้ส่วนเอารี้องการครอบงำกระบวนการค้าและธุรกิจข้ามชาติและการเก็บกำไรค่าของเงินด้วยวิธีการสามัญและไร้คุณธรรม ภายใต้โลกาภิวัตน์อันไร้ขอบเขต และจำกัด

มาบัดนี้ วินาทีนี้ ไครไม่พูดถึงเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจชุมชน ความพออยู่พอกิน และทฤษฎีใหม่ ก็ดูจะเป็น คนไม่ทันสมัยไปเสียแล้ว ทั้งที่คนพูดทั้งสองเรื่องนี้ ส่วนใหญ่ก็เป็นคนกลุ่มเดียวกัน เป็นนักวิชาการ เป็นนักเศรษฐศาสตร์และนักบริหาร ที่ข้าหน้าจำเจเห็นกันอยู่ทั่วไปตามเวทีอภิปรายและบนจอโทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม เรื่องแนวคิด “พ้อยู่ พอกิน” และเศรษฐกิจพอเพียงนี้ ไม่ใช่องใหม่ เพาะเป็นเรื่องที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสั่งสอนแนะนำและทรงดำเนินการให้เห็นเป็นตัวอย่างมาโดยตลอด ในช่วงระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ทศวรรษมาแล้ว นับแต่ได้ทรงริเริ่มโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริ เป็นต้นมา

ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ทั้งหลายทั้งปวง ในโครงการอันเนื่องมาจากการพระราชดำริหลากหลายนั้นส่วนใหญ่ก็มุ่งเน้นไปในการสร้างความ “พ้อยู่-พอกิน” ความหมายสมพอเพียง และความ “พอดี” ต่อการดำเนินชีวิตและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นจะต้องเกือบกู้ภัยกันเพื่อการดำรงอยู่ด้วยดีและยั่งยืนทั้งสิ้น นอกจากนี้ ปรัชญาหลักของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น ยังได้ผนวกแนวทางแห่งพระพุทธศาสนาเข้ามาประสานกลมกลืน กับวิถีชีวิตของชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรอย่างลุ่มลึกและชุมชนลัดดายอีกด้วย เช่นหลักของมัชฌิมาปฏิปทา การรู้จักพอในการบริโภคและการใช้ชีวิต ลดละและเลิก “วัฒนธรรมการบริโภคที่ไร้สาระและบ้าคลั่ง” การมัธยัสถ์อดออม การสร้างความมั่นคงในชุมชนพร้อมๆ กับความมั่นคงของจิตใจที่จะไม่เอาระบบที่ให้เกือบกู้ภัย รู้จักให้และลงเคราะห์กัน ประสานประโยชน์กัน และป้องกันตนเอง จากการถูกเอกสารดูเอาจริง จากราษฎรที่ดูเอาจริง ฯลฯ เป็นต้น

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ความ “พ้อยู่ – พอกิน” และความ “พอเพียง” ในความหมายตามแนวคิด ที่ได้พระราชทานไว้นั้น มีความหมายมากกว่าแค่มีข้าวอยู่ในยุงฉาง ผักและปลาอยู่ในไร่นาเพียงพอสำหรับการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น แต่ยังกินความหมายลุ่มลึกและผูกพันสอดประสานไปถึงปรัชญา และ

แนวคิดในการดำรงชีวิตอยู่ของผู้คน ชุมชน และสังคมไทยในภาพรวมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงไม่เป็นการเกินเลยที่จะกล่าวได้อย่างแน่ชัดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็น “นักคิด” ที่มีพระวิสัยทัศน์กว้างไกล และทรงมั่นคงกับการดำเนินงานและทรงงานเพื่อให้พสกนิกรมีความ “พออยู่ – พอกิน” ดำรงชีวิตอย่าง “พอเพียง” และ “พอ足” ในความหมายตามปรัชญาและทางมัชณิมาปฏิปทา ในพระพุทธศาสนาตลอดมา

ปรัชญาและแนวทางของ “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามพระราชดำรินั้นมิใช่เศรษฐกิจ “ระบบปิด” (Close economy) แต่ในขณะเดียวกัน ก็มิใช่ระบบเสรีนิยมและบริโภคนิยม ที่ก่อให้เกิด “วัฒนธรรมการบริโภค” ที่ไร้สาระและเกินขอบเขต ปรัญชาหลักของ “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามพระราชดำรินั้นมุ่งเน้นมรรคธิชของการเดินสายกลางตามแนวพระพุทธศาสนา ผสานกลมกลืนด้วยมิติทางด้าน “จริยธรรม” ของการอยู่ร่วมกันของสรรพสิ่ง สงเคราะห์เกื้อกูลเพื่อพากัน ดังที่ ดร.ชัยอนันต์ สมุทรawanin ระบับัณฑิต ได้วิเคราะห์ “ทฤษฎีใหม่” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้อย่างน่าสนใจและละเอียดลึกซึ้งว่า “เป็นจริยธรรมของการมีวิถีชีวิตแบบ “น้ำเพียงเรือ – เสือเพียงป่า” อันเป็นการ “พึ่งพิงอิงกัน” (Interdependence) มากกว่าการเป็นแค่การ “พึ่งพาอาศัย” (Dependence) ซึ่งข้อเท็จจริงนี้จะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริทุกโครงการ ที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้

อยู่ในระดับ “พออยู่ – พอกิน” และพึงตนเองได้ เพื่อให้ไปถึงระดับช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ร่วมตัวกัน สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ดังจะเห็นได้ชัด จากระบบ “ลงแขก” หลักในเรื่อง “บ-ว-ร” (บ้าน วัด ราชการ) และทฤษฎีใหม่ในขั้นที่สาม ซึ่งเป็นการสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันให้ชุมชน เป็นต้น

“ทฤษฎีใหม่” ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นมิติใหม่ท่องความคิดในด้านการพัฒนาทั้งในด้านการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ – สังคม – และจริยธรรมนั้นบัดนี้ได้กลายเป็นสุดมหัลักษณ์ของกระแสผลักดันในการสร้างระบบเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจชุมชน ขึ้นอย่างกว้างขวางยิ่ง อย่างไรก็ได้ในท่ามกลางกระแสที่เชี่ยวกรากนี้บางครั้งก็ได้บังเกิดมีความเข้าใจ “คลาดเคลื่อน” และ “ไขว้เขว” ในสาระสำคัญบางประการ อันอาจจะนำไปสู่การดำเนินการที่ไม่ตรงตามแนวทางพระราชดำริได้ เช่นในเรื่องขนาดของพื้นที่ ซึ่งถือหลักกันว่าจะต้องเป็น 15 ไร่ อย่างเคร่งครัด หรือ ทฤษฎีใหม่นั้น สามารถดำเนินการได้ในทุกพื้นที่ ยลฯ จึงเห็นสมควรน้อมนำอัญเชิญพระราชกระแสเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในคราวเสด็จทอดพระเนตรความก้าวหน้าในการดำเนินงานของศูนย์ศึกษาการพัฒนาหัวยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2541 ความว่า

“เรื่องทฤษฎีใหม่” ขณะนี้มีคนพูดกันมาก ว่าต้อง 30 30 30 10 น้อยไปก็ไม่ได้ มากไปก็ไม่ได้ อันนี้ต้องถือว่า “ผิด” ส่วนเนื้อที่ 15 ไร่นั้น ก็เป็นประมาณไปตามหลักการ ความจริง

๕ ไร่ ก็ทำได้.....

หลักการคือต้องมีน้ำมีข้าวและพืชผลอย่างพอสมพอกัน เอาไว้บริโภคเอง ไม่ต้องซื้อ เหลือกขายได้ ให้พอเพียงในการบริโภค ควรทำบัญชีรับ - จ่ายไว้ด้วย อันนี้ถือว่าเป็นเศรษฐกิจพอเพียง"

สำหรับในด้านความเหมาะสม ในพื้นที่ฯ จะทำแปลงทฤษฎีใหม่นั้น หลังจากที่ได้ทรงดำเนินการทดลอง ณ โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณวัดมงคลชัยพัฒนา จังหวัดสระบุรี และอีกหลายแห่งแล้ว ได้พระราชทาน แนวทางเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2537 ว่า

“.....ที่อื่นๆ ยังไม่ทราบว่าจะทำได้หรือไม่..... เพราะว่าต้องมีปัจจัยสำคัญคือ น้ำ และความสามารถที่จะให้ประชาชนเข้าใจและยินยอมพร้อมใจด้วย หากเข้าไม่ยินยอมก็ทำไม่ได.....”

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำรินั้นมิใช่ "สูตรสำเร็จ" หรือ "สิ่งมหัศจรรย์" ที่จะบันดาลความสำเร็จได้ในทันที เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและเกี่ยวข้องกับปัจจัยและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เป็นตัวแปรอยู่เป็นอันมาก ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามสภาพของท้องถิ่น และสภาพของดินฟ้าอากาศ ดังนั้นทฤษฎีใหม่ จึงไม่ใช่ของง่ายที่จะดำเนินการอย่างกว้างขวางทั่วถึงในระยะเวลาอันรวดเร็ว ตามที่เคยมีพระราชกระแสไว้ว่า "ไม่ใช่อง่าย" ขอให้ดำเนินการด้วยความ

รอบคอบระมัดระวังและต้องคำนึงถึงสภาพทางกายภาพและปัจจัยภายนอกอื่นๆ ด้วย"

อย่างไรก็ตามแม้ว่าปรัชญาและแนวทางของ "ทฤษฎีใหม่" และเศรษฐกิจพอเพียง อันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งของการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจของชาติในครั้นนี้ก็ตาม แต่ประการความคิดจาก "ทฤษฎีใหม่" ของพระองค์ได้ปลูกสำนึก "ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี" และการตระหนักรถึง "ความผิดพลาดในอดีต" อย่างน้อยในบางแห่งมุ่งให้ลูกโพลงสร้างไสวขึ้นมาอย่างกว้างขวางว่าเศรษฐกิจกระแสหลักหรือเศรษฐกิจกระแสโลกในยุคโลกาภิวัตน์ นั้น เน้นแต่เรื่อง ทุน เรื่องของเงิน เรื่องของกำไร จนกระทั่ง ต้องยอมสูญเสียสิ่งที่มีค่าของชีวิตไป เช่น จริยธรรม และวิถีชีวิตที่ดึงมาในอดีตไปเสียสิ้น นอกจากนี้ ยังละเอียดเรื่องของ "คน" และคุณค่าของคน จนสรุปได้ว่า เศรษฐศาสตร์กระแสหลักนั้น คงไม่ใช่คำตอบที่ดีของสังคมไทย ในอนาคตอย่างแน่นอน และในท่ามกลางกระแสขับเคลื่อนของเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจชุมชน ตามรอยเบื้องพระยุคลบาทนั้น ก็儻จะเห็นคำตอบเบื้องหน้าไว้ว่า การเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจที่กำกับด้วยทุน - เงิน - ความเอรัดเอาเปรียบ - ปลาระยุกินปลาเล็ก ฯลฯ ในอดีตนั้น คงจะต้องเปลี่ยนเป็นเศรษฐศาสตร์ที่มีคุณธรรมกำกับ (Moral Economy) ตามที่ ดร. สังคิต พิริยะรังสรรค์ เคยเสนอแนะไว้และเป็นการ

สอดคล้องอย่างยิ่งกับการวิเคราะห์ “ทฤษฎีใหม่” ของราชบัณฑิต ดร.ชัยอนันต์ สมุทรวนิช ที่ว่าระบบความคิดของทฤษฎีใหม่ ในส่วนของการเกื้อกูล พึ่งพิงอิงกัน นั้น มืออยู่ในพุทธประชญา แต่ยังไม่มีผู้ใดนำมาจัดระบบและเสนอวิธีการปฏิบัติอย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรม และทฤษฎีใหม่นั้น มีมิติทางจริยธรรมสอด แทรกกำกับอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จริยธรรมของ “การให้” และการอุ้มชูดูแลกันด้วยความเมตตา

ในคราวเด็ดๆ โครงการพัฒนาส่วนพระองค์ที่จังหวัด ปราจีนบุรี เพื่อทรงเกียรติข้าวในนา ในพื้นที่ทดลองปลูกข้าว ของพระองค์เองตามทฤษฎีใหม่ ร่วมกับสมเด็จพระเทพรัตน ราชสุดา สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2541 เมื่อเจ้าหน้าที่ถวายรายงานว่า พันธุ์ข้าวอย่างดีที่ได้นี้ ส่วนหนึ่ง จะนำไปจำหน่ายในราคากลูกให้กับส่วนราชการหรือเกษตรกร ที่ต้องการนำไปปลูก ทรงมีพระราชกระแสว่า “เอาไปขาย น่า จะไม่เป็นการสมควร ให้เข้าอยู่มีไปดีกว่า เอาไปปลูกแล้ว ก็ เอาที่ขออยู่ไป กลับคืนมา”

สิ่งนี้ย่อมาแสดงให้เห็นชัดเจน ว่าทรงแสดงให้เป็นตัวอย่าง ในทุกเรื่องของจริยธรรมแห่งการให้ และความเอื้ออาทรต่อกัน เคยมีพระราชกระแสครั้งหนึ่งว่า “ประเทศไทยเรายังอยู่ได้ เพราะเรายัง “ให้” กันอยู่ และสิ่งที่เราต้องสูญเสียไปนั้น หาก ทำให้ประชาชนมีสุข ก็ถือว่า “กำไร” ซึ่งเป็นพระราชกระแสสำคัญ ที่พสกนิกรชาวไทย จำกันได้ดีในประโภคที่ว่า “ขาดทุน คือ กำไร”

นั่นเอง

ดังนั้น หากจะพิเคราะห์บริบทของปรัชญาและแนว ความคิด “ทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพระ ราชดำริอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้นแล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่า เป็น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเป็นขั้นเป็น ตอนเพื่อไปสู่รากฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน อันเป็นคุณลักษณะ สำคัญของการพัฒนาตามแนวพระราชดำริทุกโครงการ ซึ่งดำเนิน ติดต่อกันมาอย่างไม่เคย斷續 ดูดลงเป็นเวลาหลายทศวรรษแล้ว เคยมีพระราชดำรัส ที่จำกันได้เกี่ยวกับการพัฒนา ว่า

“การพัฒนานั้นต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ต้องสร้าง พื้นฐานความ “พออยู่” – พอกิน” ให้ได้เสียก่อนเป็นเบื้องต้น ก่อนจะพัฒนาไปสู่ระดับสูงต่อไป หาก รีบเร่ง ทุ่มเทสร้างความ เจริญเติบโต ให้รวดเร็วแต่ประการเดียว “.....อาจกล่าวเป็น ความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด.....”

ข้อเท็จจริงประการนี้ คงไม่ต้องรอผลพิสูจน์กันอย่างแน่ นอน เพราะสิ่งที่ทุกคนต้องประสบกันอยู่ทั่วหน้าในขณะนี้ ก็สิ่ง ที่ประจักษ์แจ้งอยู่แล้ว

การสร้างความพร้อมให้แก่ชุมชน หลังจาก “พออยู่ – พอกิน” แล้วก็คือการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มเกษตรกรเป็นสหกรณ์ เป็นองค์กร และสร้างเครือข่ายการผลิต การลงทุน การจัด จำหน่ายด้วยตนเอง เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองและชุมชน มิให้ถูกครอบงำ เอารัด เอาเปรียบจากกลุ่มทุนและนายทุน ซึ่งใน

ขันตอนนี้จริยธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้าน จะต้องรื้อฟื้นนำขึ้นมาเป็นปัจจัยหลักการสมัครสภาน รู้รักสามัคคี อะลุ่มอะหล่วย พึงพาอาศัยกัน จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งกล่าวโดยรวมก็เข้าลักษณะของทฤษฎีใหม่ขั้นที่สอง ตามลำดับขั้นตอนของวงจรที่กำหนดไว้ในทฤษฎีใหม่ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ นั้นเอง

ซึ่งในระยะดังกล่าว ระบบเศรษฐกิจ “พอเพียง” ของชุมชนจะแปรเปลี่ยนความหมายของ “เอกสาร” จากนายหน้าพ่อค้าคนกลางและนายทุนมาเป็นกลุ่มของเกษตรกรกลุ่มอาชีพกลุ่มสหกรณ์ ฯลฯ ในการดำเนินการด้วยตนเอง ก่อนที่จะไปถึงทฤษฎีใหม่ขั้นที่สาม ซึ่งชุมชนจะขยายขอบเขตการดำเนินงานของตนเองในเชิงธุรกิจให้มากยิ่งขึ้น โดยการจะติดต่อประสานความร่วมมือและดำเนินการกับแหล่งเงินทุนที่โปร่งใสและมีจริยธรรมกำกับ เพื่อนำมาจัดตั้งและบริหารร้านค้าสหกรณ์ การลงทุน และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของสมาชิกในชุมชน นั้นให้อยู่ดีมีสุขในสภาพที่พึงประสงค์ มีความพอเพียงทั้งทางกายภาพและสภาพจิตใจ รวมทั้งมีโอกาสที่จะพลิกฟื้นและนำวิถีชีวิตไทย ที่มีคุณค่า กลับสู่สังคมอีกครั้งหนึ่ง

เป็นเวลานานนับหลายศวรรษมาแล้วที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จรอบแรมไปในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อทรงงานส่งเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนให้ “พออยู่-พอกิน” และมีความพอ足ในชีวิต ทรงแนะนำ สั่งสอนให้พึ่งตนเอง และ

ให้หลักเลี้ยงลักษณะ “บริโภคนิยม” ที่เกินพอดี อันจะเกิดผลเสียในอนาคต ทรงแนะนำเกษตรกรให้ยึดติดทำกินกับท้องถิ่น มิให้รับด่วนขายที่ให้นายทุนและเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ ให้มีมานะอดทน ให้ปลูกข้าว ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตคนไทย เก็บไกวบริโภค จะได้ไม่ต้องซื้อหาราคาแพง ทั้งๆ ที่เป็นผู้ปลูกข้าวเองให้รวมกลุ่มกัน ช่วยเหลือกันจะได้ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ

บัดนี้ฟองสบู่แตก ทุกคนตื่นขึ้นมาสัมผัสความจริงในชีวิต ทุกคนพูดถึง “ทฤษฎีใหม่” และแนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และจะมีการทำเกษตรทฤษฎีใหม่กันอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีและเหมาะสม แต่ก็ขอให้คิดพิจารณาดำเนินการให้รอบคอบด้กุณ และไม่ควรดำเนินการแบบตามกระแสและไฟไหม้ฟาง ควรศึกษาและวิเคราะห์ถึงแนวคิดและทฤษฎีของพระองค์ให้ลึกซึ้งถูกต้องและหากจะมีการ “ชุดสระ” เพื่อเติมน้ำไว้ทำเกษตรกรรม หลังจากที่พิสูจน์ได้แน่ชัด ว่ามี “น้ำ” แน่นอนแล้ว และน้ำสามารถเก็บรักษาไว้ในสารนั้นได้ ก็ควรจะเติม “น้ำใจ” และความหวังดี ความเกื้อกูล และความบริสุทธิ์ใจ ลงไปในสารน้ำของเกษตรกรด้วย เพื่อที่เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของพื้นที่เกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ จะได้อานิสงค์จากการดำเนินการนี้ไปอย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ สมดังที่ได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ คิดค้น และแสวงหาวิธีการที่จะให้พสกนิกรผู้ยากไร้ ได้ล้มตาอ้าปาก “พออยู่ - พอกิน” ดังที่ได้ทรงตั้งปณิธานไว้อย่างแท้จริง มิใช่เพียงแค่การดำเนิน

การตามกระแสเพื่อแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่บีบบังคับเท่านั้น

พระมหากรุณาธิคุณแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น ยิ่งใหญ่มหาศาลเกินกว่าจะประมาณได้ พระองค์มิใช่เป็นเพียง “ที่พึ่ง” ที่แท้จริงของมวลพสกนิกรเท่านั้น หากแต่ยังทรงเป็น “ประทีปแห่งปัญญา” ของแผ่นดินในยามวิกฤตอีกด้วย □

ศิลป์ปั้ตตานิสสัน

๒๔. พระสังฆารามตี้ชื่อ มนตากาเหว
ภูมิศาสตร์ทั่วโลกและปัจจุบัน

ภาพชุดน่างสงกรานต์ จากบัตรเชิญการ์ต พ.ศ. 2468 ฝีมือพระวاد้วรณ์วิจิตร
(ภาพจาก เนลิมศักดิ์ รามโนมุท)

ศิลปะสงกรานต์

วันสงกรานต์

ที่มาและธรรมเนียมของประเพณีปีใหม่ไทยที่ใกล้จะถูกลืม

สุวรรณฯ พ่องสมุทร

คำ

ว่าสงกรานต์มาจากภาษาสันสกฤต สำ - กรานต์ แปลว่า ก้าวขึ้น ย่างขึ้น หรือการย้ายที่ การเคลื่อนที่ หมายถึงการที่ดวงอาทิตย์โคจรย่างเข้าสู่ราศีใหม่ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกเดือน ที่เรียกว่าวสงกรานต์เดือน และเมื่อครบ 12 เดือนแล้วดวงอาทิตย์จะโคจรออกจากราศีมีนย่างเข้าสู่ราศีเมษ นับว่าเป็นการขึ้นปีใหม่ หรือเปลี่ยนศักราชใหม่ ที่เรียกกันแพร่หลายว่าวันสงกรานต์

วันสงกรานต์จะมีทั้งหมด 3 วัน เดิมขึ้นอยู่กับการคำนวณของโหร ปกติมักจะตกอยู่ในราวกันย์ที่ 10 – 18 เมษาายน ของทุกปี แต่ในปัจจุบันได้กำหนดให้ตรงกับวันที่ 13 – 15 เมษาายน โดยในวันที่ 13 เมษาายน เรียกว่าวันมหาสงกรานต์ ซึ่งเป็นวันที่ดูดวงอาทิตย์ย่างเข้าสู่ราศีเมษ วันที่ 14 เมษาายน เป็นวันเนา คือเป็นวันที่ดูดวงอาทิตย์อยู่ประจำที่ในราศีเมษแล้ว และวันที่ 15 เมษาายน เป็นวันเกลิงศก คือเป็นวันเปลี่ยนจุลศักราชใหม่

ประเพณีสงกรานต์ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ไทย ที่ยึดปฏิบัติตามแต่ครั้งโบราณ เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ดึงมาและฝังลึกอยู่ในชีวิตของคนไทยมาช้านาน แม้กระทั่งชาวต่างชาติก็ให้ความสนใจ และรู้จักประเพณีสงกรานต์ ของไทยเป็นอย่างดี นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำประเพณีสงกรานต์ เช่น

พระยาอนุมานราชธน (เสรียรโภเศศ) ให้ความหมายว่า เป็นการเฉลิมฉลองการขึ้นปีใหม่ของไทย คือเริ่มตั้งแต่วันที่ 13 – 15 เมษาายน ของทุกปี มีการทำความสะอาดบ้านเรือน ทำบุญให้ทาน สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ และเล่นสาดน้ำ

ศาสตราจารย์มณี พยอมยงค์ กล่าวว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย มีการทำความสะอาดบ้านเรือน ทำบุญให้ทาน รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ เล่นสาดน้ำ และมีการละเล่นรื่นเริง

ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับ

ประเพณีสงกรานต์ขึ้น และให้ความหมายว่า วันสงกรานต์ คือวันแห่งความเอื้ออาทร

ต้นน้ำของสงกรานต์ตามที่ปรากฏในศิลาจารีวัดพระเชตุพนวิมลังคลาราม หรือวัดโพธิ์ กล่าวว่า ในสมัย古ทักษิปปี เศรษฐีคนหนึ่งไม่มีบุตร บ้านอยู่ใกล้กับนักลงสุรา นักลงสุรา มีบุตรสองคนมีผิวน้ำใส่เหมือนกัน วันหนึ่งนักลงสุรานั้นเข้าไปกล่าวคำหยาบช้าต่อเศรษฐี เศรษฐีจึงถามว่าเหตุใดจึงมาหมิ่นประมาทต่อเราผู้มีสมบัติมากนักลงสุราจึงตอบว่าถึงท่านมีสมบัติก็ไม่มีบุตร ตายแล้วสมบัติก็จะสูญเปล่า เรามีบุตรเห็นว่าประเสริฐกว่า ท่านเศรษฐีมีความละอาย จึงบวงสรวงพระอาทิตย์ พระจันทร์ตั้งอธิชฐานขอบุตรถึงสามปีก็มีได้มีบุตร อยู่มาถึงวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ พระอาทิตย์ยกขึ้นสู่ราศีเมษ เศรษฐีจึงพาบริวารไปยังต้นไทร อันเป็นที่อยู่แห่งผุ้งนกหั้งปวงริมฝั่งน้ำ จึงเอาข้าวสารล้างน้ำเจดีย์แล้วหุงขึ้นบุชาพระไทร ประโคมพินพายด์ตั้งอธิชฐานขอบุตร พระไทรมีความกรุณา จึงเหลือไปเฝ้าพระอินทร์ พระอินทร์จึงให้บรรบากลเทบุตรลงมาปฎิสนธิในครรภ์ภรรยาเศรษฐี เมื่อคลอดแล้ว จึงให้ชื่อบรรบากลกุมาร ปลูกปราสาทเจดีย์ให้อยู่ที่ใต้ต้นไทรริมฝั่งน้ำนั้น กุมารเจริญขึ้น กิรุภากาษานก และเรียนไตรเพทจบเมื่ออายุได้เจ็ดขวบ ได้เป็นอาจารย์บอกมกคงการต่างๆ แก่บุตรทั้งปวง

แขขันนั้น โลกทั้งหลายนับถือห้ามหากพรหมและกบิล พรหมองค์หนึ่งว่าเป็นผู้แสดงมงคลแก่บุตรทั้งปวง เมื่อกบิล

พระมหาบราhma จึงลงมาตามปัญหาธรรมบาลกุมารสามข้อ สัญญาไว้ว่าถ้าแก่ปัญหาได้จะตัดศีรษะบุชา ถ้าแก่ไม่ได้ จะตัดศีรษะธรรมบาลกุมารเสีย ปัญหานั้นว่า ข้อ 1 เช้าราศีอยู่แห่งใด ข้อ 2 เที่ยราศีอยู่แห่งใด ข้อ 3 ค่าราศีอยู่แห่งใด ธรรมบาลกุมารขอผลัดໄว้เจ็ดวัน

ครั้นล่วงไปได้หกวัน ธรรมบาลกุมารก็ยังคงไม่ได้ จึงนึกว่าพรุ่งนี้จะตายด้วยอาญาท้าวบิลพระมหา ไม่ต้องการ จำจะหนีไปซุกซ่อนตายเสียดีกว่า จึงลงจากปราสาทไปนอนอยู่ใต้ต้นatalสองต้น มีอกอินทร์สองผัวเมียทำรังอาศัยอยู่บนต้นatalนั้น ครั้นเวลาค่ำ นางอกอินทร์จึงถามสามีว่า พรุ่งนี้จะได้อาหารแห่งใด สามีบอกว่าจะได้กินเศษธรรมบาลกุมารซึ่งท้าวบิลพระมหาจะนำเสีย เพราะทายปัญหามิ่งออก นางอก ตามว่าปัญหานั้นอย่างไร สามีจึงบอกว่า ปัญหาว่าเช้าราศีอยู่แห่งใด เที่ยราศีอยู่แห่งใด ค่าราศีอยู่แห่งใด นางอกถามว่า จะแก้อย่างไร สามีบอกว่า เช้าราศีอยู่ที่หน้า มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างหน้า เวลาเที่ยราศีอยู่ที่อก มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาเครื่องหอมประบรมที่อก เวลาค่าราศีอยู่ที่เท้า มนุษย์จึงเอาน้ำล้างเท้า

ธรรมบาลกุมารได้ยินดังนั้นก็กลับปราสาท ครั้นรุ่งขึ้นท้าวบิลพระมาตามปัญหาธรรมบาลกุมารก็แก่ตามที่ได้ยินมา ท้าวบิลพระมหาจึงตรัสเรียกธิดาทั้งเจ็ดอันเป็นบริจาริกพระอินทร์มาพร้อมกัน และวอนกว่า เราจะตัดศีรษะบุชาธรรมบาลกุมาร ศีรษะของเราถ้าจะตั้งไว้บนแผ่นดิน ไฟก็จะใหม่ทั่วโลก

ถ้าจะทิ้งขึ้นบนอากาศ ฝนก็จะแล้ง ถ้าจะทิ้งในมหาสมุทร น้ำก็จะแห้ง จึงให้ธิดาหั้งเจ็ดนั้นเออพานมารับศีรษะ แล้วก็ตัดศีรษะส่งให้ธิดาองค์ใหญ่ นางจึงเออพานมารับพระเครื่อรบด้าไว้ และแห่ทำประทักษิณรอบเข้าพระสุเมรุ 60 นาที เสร็จแล้วจึงเชิญประดิษฐานไว้ในมณฑปถ้าคันธุลีเข้าไกรลาส บุชาด้วยเครื่องทิพย์ต่างๆ ครั้นครบ 365 วันซึ่งโลกสมมุติว่าปีหนึ่งเป็นสงกรานต์ นางเทพธิดาเจ็ดองค์ ซึ่งเราสมมุติเรียกกันว่านางสงกรานต์ จึงผลัดเวรภักนมาเชิญพระเครื่อรห้าวบิลพระมหาออกแห่ประทักษิณเข้าพระสุเมรุทุกปี แล้วกลับไปเทวโลก

เมื่อถึงเทศกาลสงกรานต์ ประชาชนมักจะถามว่า ปีนี้นางสงกรานต์มีชื่อว่าอะไร อาหาร เครื่องประดับ อวุช หรือพاهนะเป็นอย่างไร ตลอดจนนางสงกรานต์จะมีอิริยาบถเช่นไร มีข้อสังเกตง่ายๆ คือ ในปีใด หากวันมหาสงกรานต์ (13 เมษายน) ตรงกับ

วันอาทิตย์ นางสงกรานต์ชื่อนางทุงชะเทวี ทัดดอกทับทิม เครื่องประดับ คือปัทมราช (พลอยสีแดง) มีผลมะเดื่อเป็นก้าข้าหาร มีจักร และสังข์ เป็นอวุช พاهนะคือครุฑ

วันจันทร์ นางสงกรานต์ชื่อนางໂຄරາຄะ ทัดดอกปีบ เครื่องประดับได้แก่ มนุกด้า ก้าข้าหาร คือน้ำมัน มีพระบรรคและไม้เท้าเป็นอวุช พاهนะคือเสือ

วันอังคาร นางสงกรานต์ชื่อนางราภษส ทัดดอกบัวหลวง เครื่องประดับ ได้แก่โมรา ก้าข้าหารได้แก่โลหิต มีตระศูลและ

ธนูเป็นอาวุธ พาหนะคือสุกร

วันพุธ นางส่งกรานต์มีชื่อว่านางมณฑา ทัดดอกจำปา มีโพธร์เป็นเครื่องประดับ نمเนยเป็นภักษาหาร อาวุธได้แก่ เข็มหรือเหล็กแหลมและไม้เท้า พาหนะคือลา

วันพฤหัสบดี นางส่งกรานต์ชื่อนางกริณี ทัดดอกมณฑา เครื่องประดับ ได้แก่เมฆก ภักษาหารคือถั่ง มีข้อและปืนเป็นอาวุธ พาหนะได้แก่ช้าง

วันศุกร์ นางส่งกรานต์คือนางกิมิทา ทัดอกจงกลนี เครื่องประดับคือบุษราคัม ภักษาหารได้แก่กลัวน้ำ มีพระขรรค์และพิณเป็นอาวุธ กระปือเป็นพาหนะ

วันเสาร์ นางส่งกรานต์มีนามว่านางมหอร ทัดอกสามหาว เครื่องประดับได้แก่นิลรัตน์ ภักษาหารได้แก่เนื้อทรายอาวุธคือจักรและตรีศูล มีนกยุงเป็นพาหนะ

สำหรับอธิบายถของนางส่งกรานต์ ตำรากล่าวว่า หากดวงอาทิตย์โยกย้ายราศีในช่วงเวลารุ่งเข้าถึงเที่ยงวัน นางส่งกรานต์จะยืนมานบนหลังพาหนะ ถ้าย้ายราศีเวลาหลังเที่ยงวันถึงพลบค่ำ นางส่งกรานต์จะเสด็จนั่งมานบนหลังพาหนะ ถ้าย้ายราศีระหว่างพลบค่ำถึงเที่ยงคืน นางส่งกรานต์จะนอนลีมตามานบนหลังพาหนะ แต่ถ้าดวงอาทิตย์ย้ายราศีหลังเที่ยงคืนถึงรุ่งอรุณ นางส่งกรานต์จะนอนหลับมานบนหลังพาหนะ

ในเทคโนโลยีส่งกรานต์ สิ่งที่เรารู้ปฏิบัติ ก็คือการทำบุญตักบาตร ทำบุญอธิ หรือบังสุกุลระดูกัญชาติพื่น้องที่ล่วงลับ

ไปแล้ว สรงน้ำพระพุทธรูป และรดน้ำดำหัวให้ผู้ใหญ่

การทำบุญตักบาตรถือว่าเป็นการสร้างกุศลให้แก่ตัวเอง และอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ควรนำอธิของญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว ออกมาล้างน้ำ อบน้ำหอม แล้วนำไปที่วัดนิมนต์พระชักบังสุกุล หรืออาจทำบุญอธิโดยนิมนต์พระมาสวัดที่บ้านก็ได้ เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตัว

การรดน้ำถือว่าเป็นสิริมงคล เป็นการอวยพรปีใหม่ให้กันและกัน การรดน้ำผู้ใหญ่คือการไปอวยพรให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ครูบาอาจารย์ นอกจากนี้ก็มีการสรงน้ำพระพุทธรูป และสงฆ์ที่เป็นที่เคารพนับถืออีกด้วย ซึ่งนาที่ใช้มักจะเป็นน้ำหอมเจอด้วยน้ำธรรมชาติ

ส่วนการทำหัวน้ำก็คือการรดน้ำนั่นเอง แต่เป็นคำเมืองทางภาคเหนือการการทำหัวเรียกว่ากันเฉพาะการรดน้ำผู้ใหญ่ที่เราเคารพนับถือ ผู้สูงอายุ เป็นการขอมาในสิ่งที่ได้กระทำล่วงเกินท่านไปแล้ว หรือเป็นการขอพรปีใหม่จากผู้ใหญ่ ของที่ใช้ในการการทำหัวส่วนมากได้แก่ ผ้าขนหนู มะพร้าว กล้วย และที่ลืมไม่ได้คือน้ำเงินน้ำหอม และไส้ฝักส้มป้อม ซึ่งคงจะให้มีความหมายถึงการล้างโรคภัย เนื่องจากตามตำราสมุนไพรนั้น ฝักส้มป้อมใช้เป็นยาแก้โรคหลายโรคคือ โรคบิด แก้ไอ แก้รังแค แก้โรคผิวหนัง

ในเทคโนโลยีส่งกรานต์ จะมีประเพณีก่อพระเจดีย์รายที่วัดซึ่งประเพณีนี้ถือเป็นอุบายน้ำอันแบบยัล เพราคนไทยโบราณ

ท่านถือกันมาก เวลาเดินผ่านวัด ท่านจะไม่สวมรองเท้า ด้วยเกรงว่าอาจจะมีдинวัดติดรองเท้าไป จะใช้มือถือรองเท้าไปจนสุดเขตวัดแล้วจึงใส่รองเท้าใหม่ แต่กราณ์ ก็ยังคิดว่าอาจจะมีдинวัดติดเท้าไปอีก ดังนั้น พอดีทางการสงกรานต์ จึงพากันขึ้นทรายเข้าวัด เป็นการคืนทรัพย์สินให้วัด และมีความเชื่อว่า การนำทรายเข้าวัดเป็นกุศloy่างแรง ภาคเหนือเชื่อว่าเงินทองจะไหลมาเทมาดุจทรายที่ขึ้นเข้าวัด

นอกจากนี้ ผู้คนก็นิยมปล่อยนกปล่อยปลา กัน เพราะเชื่อว่าจะเป็นการล้างบาปที่ทำไว และเป็นการแสดงความเคารพร้ายให้มีแต่ความสุขความสบายนั่นเป็นใหม่

ประเพณีสงกรานต์เป็นโอกาสที่หนุ่มสาวสมัยก่อนจะได้มาพบปะกัน เพราะในสมัยนั้น หนุ่มสาวหาโอกาสพบกันได้ยาก ไม่มีโรงพยาบาล โรงพยาบาล จะพบกันก็เมื่อเวลาไปวัดหรือตามงานทางการต่างๆ เท่านั้น ประเพณีสงกรานต์เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่หนุ่มสาวจะได้เที่ยวเตร่ เนื่องจากการเก็บเกี่ยวพืชผลเสร็จสิ้นแล้ว และถือเป็นการสนุกสนานก่อนที่จะถึงฤดูกาลทำงานต่อไป □

สัมภาษณ์

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร, รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ สุวิทย์ สิมະสาล
รองอธิบดีกรมสารนิเทศ กิตติ วสีนนท์ และพิชณุ จันทร์วิทัน

ສັນກາທິ

ดร.ວິເຣພົງໝໍ ຮາມາງກູຮ
ເລຂາທິກາຣສາມາຄມໄທຍ - ລາວ

□ □ □ □ □ □ □ □ □

ໂດຍທ່ວໄປ ດຣ.ວິເຣພົງໝໍ ຮາມາງກູຮ ເປັນທີ່ຈຸກກັນດີໃນສູນະນັກເສດຖະກິດຕະຫຼາດສຳຄັນ
ແຕບທບາທ ໃນສູນະເລຂາທິກາຣສາມາຄມໄທຍ - ລາວ ທີ່ຢັ້ງໄມ້ຄ່ອຍທວາບກັນນັ້ນ

ກີມຄວາມນໍາສົນໄຈໄນ້ນ້ອຍເລຍທີ່ເດືອກ

ພິບຜຸດ ຈັນທ່ຽທັນ

ວ

ນີ້ຄືອເປັນວັນພິເສດ ເປັນວັນເຮີມຕົ້ນຮາຍກາຣ
ປີໃໝ່ນີ້ ພົມໄດ້ເຮີນເຊີ່ງທ່ານອາຈາຣຍ ດຣ.ວິເຣພົງໝໍ
ຮາມາງກູຮ ອຳຕຽບອຳນວຍກວ້າມນິຕີແລະວ້າມນິຕີ
ວ່າກາຮກະທຽວກາຮຄັ້ງ ມາຄຸງກັນໃນຮາຍກາຣນີ້ ທີ່ງກີ່ຄືວ່າເປັນ
ສຶກສາພິເສດຂອງວິຖຸສຣາມຍ ປັກດີອາຈາຣຍວິເຣພົງໝໍ ຮາມາງກູຮ

คงไม่ต้องการคำแนะนำอะไร เพราะเป็นที่รู้จักกันดีของนักเศรษฐศาสตร์ หรือผู้ที่มีบทบาทในบ้านในเมืองเรา ที่มีความพิเศษ คือว่า ดร. วีรพงษ์ นั้นไม่ได้สังกัดพระครุการเมืองใด เป็นคนของแผ่นดิน และทุกครั้งที่มีคนสัมภาษณ์อาจารย์วีรพงษ์ ก็จะถูกถึงเรื่องเศรษฐกิจบ้าง วันนี้ผมเองคงจะไม่ไปถึงตรงนั้น แต่อยากจะนำเอาแง่มุมอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งเชื่อว่าพื้นที่นั่นอยู่ในมือท่าน ดร. วีรพงษ์ ในฐานะเลขานุการสมาคมไทย - ลาว ซึ่งนับได้ว่าเป็นสมาคมที่มีบทบาทอย่างยิ่งในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ส่งเสริมเศรษฐกิจต่างๆ เป็นองค์กร ที่สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาล และนับตั้งแต่ก่อตั้งเมื่อปี 2537 เป็นต้นมา สมาคมไทย - ลาว ก็มีบทบาทอย่างสูง ไม่ว่าจะเป็นการนำคณะสัมมนา ไม่ต้องเดินทางไปเยือนลาว มีการประชุมร่วมกับทางฝ่ายลาว สมาคมนี้มีคุณอาสา สารสิน เป็นนายกสมาคม อาจารย์วีรพงษ์ นั้น เป็นเลขานุการสมาคม ก็มีเสียงสงสัยว่าทำไม่อาจารย์วีรพงษ์ถึงได้มีความรู้ด้านลาวศึกษาเป็นอย่างดี และมีความคุ้นเคยกับผู้ใหญ่ในบ้านเมืองลาวและเจ้าหน้าที่ของลาวเป็นอย่างมาก ก็ต้องเรียนถามอาจารย์วีรพงษ์ว่า อาจารย์ไปพัวพันหรือมีความสัมพันธ์กับลาวด้วยแต่เมื่อไหร่

ดร. วีรพงษ์ ถ้าหากจะพูดถึงความพัวพันกับลาว ผมมีมาตั้งแต่เด็กนะครับ บิดาของผมเป็นคนภาคอีสาน ที่อำเภอ

ราชบุรีซึ่งตั้งอยู่บนริมแม่น้ำโขงฝั่งขวา ริมฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง เป็นลาว สมัยที่ผมยังเด็กผมไปเรียนหนังสืออยู่ที่ริมแม่น้ำโขง ภาษาพูดในสมัยเด็กๆ ที่พูดกับเพื่อนฝูงพื้นท้องทางพ่อ ก็เป็นภาษาอีสานซึ่งเป็นภาษาเดียวกับที่เข้าพูดกันในประเทศไทย พระจะนั่นผมจึงแทบทะรู้ว่าเป็นพื้นท้องกับประชาชนลาว เป็นอย่างมาก นอกจากนั้นแล้วน้องชายของปู่ผมท่านหนึ่งได้ทำมาค้าขายระหว่างเวียงจันทน์กับนครพนม และในที่สุดก็ไปปักหลักฐานแต่งงานกับคนไทยอยู่ที่เวียงจันทน์ ด้วยเหตุนี้ผมจึงมีลูกพี่ลูกน้องอีกกลุ่มหนึ่งตั้งหลักฐานอยู่ที่เวียงจันทน์ และทุกวันนี้ก็ยังใช้นามสกุลเดียวกับผม ผมจึงถือว่าผมมีญาติอยู่ทางฝั่งลาวด้วย เมื่อตอนเล็กๆ ปู่และลุงผมได้สอนหนังสือลาวให้ผมอ่านและเขียน ซึ่งสมัยนั้นตัวหนังสือลาวยังหายากกว่าลาวสมัยนี้ สมัยนี้เข้าทำให้ง่ายขึ้นเพื่อให้มวลชนได้รู้หนังสือมากขึ้น บางครั้งตอนที่เรียนมัธยมหรือมหาวิทยาลัยแล้ว ถ้าปิดเทอมใหญ่ บางทีผมก็ข้ามไปเยี่ยมญาติที่เวียงจันทน์ และที่สะหวันนะเขตบ้างเป็นประจำ เมื่อลาวได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองด้วยเหตุผลทางการเมือง บางทีก็ทำให้การไปมาไม่สะดวกมากเลยห่างเหินไปบ้าง แต่หลังจากที่ประเทศไทยได้เปลี่ยนนโยบายทางเศรษฐกิจหันมาใช้นโยบายเศรษฐกิจทางด้านการตลาด และให้เกียรติเชิญผมไปเป็นที่ปรึกษาในการวางแผนทางเศรษฐกิจในช่วงที่จะมีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจากระบบการวางแผนจากส่วนกลางแบบสัมคมนิยมมาเป็นระบบ

เศรษฐกิจแบบการตลาด ผสมผสานดี และได้นำความไปปรึกษา ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ท่านก็ให้การสนับสนุนเต็มที่ที่จะให้มีเดินทางไปเป็นที่ปรึกษา ไปทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นแผนที่จะหันมาสู่การตลาด ในครั้งที่ไปครั้งนี้ทำให้มีได้สนิทสนมกับคณะกรรมการรัฐมนตรีลาวและข้าราชการ เพราะว่าผู้มีต้องไปนั่งทำงานอยู่ที่กระทรวงเศรษฐกิจ การเงินและแผนการ ในนครเวียงจันทน์ เป็นเวลาหนึ่งเดือน กว่าๆ ครึ่งปี และในที่สุดผู้มีเพื่อนฝูงในระดับรัฐมนตรี ระดับเจ้าแขวง ระดับหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ของลาวมาก และผู้ไม่ได้ทำตัวเป็นชาวต่างประเทศ เมื่อไปทำงานอยู่ในประเทศไทย ผู้มีทำตัวเหมือนเพื่อนข้าราชการลาวโดยทั่ว ๆ ไป คิดว่าเขาก็จะประทับใจเมื่อมีการทำแผนเสร็จได้มีการสัมมนา กัน 2 วัน ที่โรงเรียนทฤษฎีการปกครอง ซึ่งอยู่ออกไปทางซานเมืองนครเวียงจันทน์ ก็ได้ไปคลุกคลีกับรองเจ้าแขวงฝ่ายวางแผนทุกแขวงที่เข้ามาร่วมการสัมมนาของรัฐมนตรีและรองปลัดกระทรวงต่าง ๆ ที่เข้ามาฟังผู้บรรยายการวางแผนเศรษฐกิจแบบการตลาด หรือที่ลาวเรียกว่ากลไกเศรษฐกิจใหม่ ความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหล่านี้จึงได้สืบเนื่องกันต่อมาทางลาวเองก็ถือว่าผู้มีต้องเพื่อนสนิทมิตรสหาย เหมือนญาติพี่น้อง ทุกครั้งที่มีเดินทางไปเมืองลาว ความสัมพันธ์เหล่านี้ก็สืบเนื่องมาเรื่อย ๆ

ปัจจุบัน สมาคมมีส่วนช่วยรัฐบาลในด้านของเศรษฐกิจ ขณะนี้อย่างไรบ้าง

ดร. วีรพงษ์ เมื่อทางรัฐบาลไทยและรัฐบาลลาว คิดจะรื้อฟื้นสมาคมมิตรภาพขึ้นมาอีกรั้งหนึ่งหลังจากที่ได้ขาดตอนมาเป็นเวลานาน ท่านอาสา สารสิน อธิบดีรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของไทย กรุณาซักชวนผู้มีมาช่วยทำงานกับสมาคม ผู้มีต้องได้เรียนคุณพิชณุแล้วว่า จิตใจมีความโน้มเอียงไปในทางอยากร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อบ้านอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นพม่า กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซียหรืออะไร ถ้าหากผู้มีสามารถช่วยประชาชนไทยและทางการของไทยให้สามารถบรรลุถึงจุดเป้าหมายในการเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างประชาชนของประเทศไทย และประชาชนในประเทศไทยเพื่อบ้านผู้มีต้องความยินดี เพราะฉะนั้นผู้มีต้องได้รับที่จะเป็นเลขานุการสมาคมไทย - ลาว ตามที่ท่านอธิบดีรัฐมนตรีอาสา สารสิน ได้เชิญ หลังจากที่ทำงานในด้านนี้ ซึ่งมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวแร้ง แม่งานที่สำคัญ ที่จริงแล้วงานทั้งหลายที่เกิดขึ้นอย่างมากในสมาคมไทย - ลาว และสมาคมมิตรภาพลาว - ไทย นั้น เศรษฐิติ ควรจะตอกย้ำกับผู้ร่วมงานที่เป็นเพื่อนข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศมากกว่า ผู้มีต้องมีภารกิจในด้านส่วนตัวมากมาย เพียงแต่คิดว่า ให้ความคิด ความเห็นเท่านั้น งานหลาย ๆ เรื่อง ทั้งหมดเป็นเรื่องที่เพื่อนข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศรวมทั้งท่านอธิบดีกรมอาชีวศึกษา ที่บัดนี้ท่านเข้าไปเป็นรองปลัดกระทรวงแล้ว ท่านอธิบดีคณปัจจุบัน ท่านผู้อำนวยการกอง ท่านเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ มีส่วนอย่าง

มากที่ทำให้วัตถุประสงค์ของสมาคมไทย-ลาว และสมาคมมิตรภาพลาว-ไทย ได้ดำเนินไปด้วยดี งานต่างๆ มีหลากหลายจนผมจำไม่ได้ว่ามีอะไรบ้าง แต่วัตถุประสงค์ที่สำคัญก็คือ สมาคมจะทำงานเสริมหน่วยงานทางราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม และกระทรวงอื่น ๆ ที่อาจจะต้องไปเกี่ยวข้องกับประเทศไทยเพื่อบ้าน สมาคมไทย - ลาว ก็เหมือนกัน งานที่เราตั้งใจหรือได้รับมอบหมายให้ทำจึงไม่ซ้ำซ้อนกับงานทางด้านกระทรวงหรืองานของด้านกรม แต่ว่าเป็นงานที่จะเสริมซึ่งกันและกัน โดยปรัชญาพื้นฐานก็คือส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน ส่วนกระทรวงนั้น เป็นการติดต่อระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล ด้วยเหตุนี้งานต่าง ๆ โครงการต่าง ๆ ที่เราทำนี้จึงไม่ขัดกับงานของหน่วยราชการในระดับกระทรวง หรือระดับกรม เราได้ทำไปหลายเรื่อง ที่ผมประทับใจมากที่สุด ก็คือเรื่องของการนำคณะสันถวไมตรีไปเยือนซึ่งกันและกันเป็นประเพณี เราไปลาวครั้งหนึ่ง เข้ามาไทย ครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่คณะสันถวไมตรีของสมาคมหั้งสองไปร่วมงานพระราศุศรีสองรัก ซึ่งเป็นพระราศุอนุสรณ์สถานที่สำคัญที่แสดงถึงมิตรภาพความสัมพันธ์ระหว่างลาว-ไทย ที่ประวัติศาสตร์ได้จากรักไว้ว่าประเทศเราหั้งสองเวلامีเหตุคับขันเราไม่ทึ้งกัน ลาวก็ได้มาน ทางไทยเราก็ได้ไปร่วมงานบุญพระราศุหลวง งานทอดกฐินที่หลวงพระบาง และที่อื่น ๆ ในปีนี้จะมีการจัดให้มาร่วมงานพระราศุพนม ซึ่งเป็นปูชนียสถานที่

ประชาชนหั้งสองฝั่งแม่น้ำโขงหั้งในประเทศไทยและประเทศลาวให้ความเคารพนับถือ อีกหนึ่งที่น่าจะนำมาล่าวในที่นี้ ก็คือการนำคณะนักธุรกิจของไทยไปเยือนลาว นำโดย ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี อาณัท พันยารชุน ซึ่งได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากประชาชนและรัฐบาลลาว นอกจากนั้นแล้วเรายังได้จัดตั้งศูนย์ภาษาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในที่สุดก็ได้พัฒนาไปถึงกระทั้งได้จัดให้มีการสอนภาษาลาวให้กับคนไทยและยังมีโครงการที่จะทำข้อมูลลาวไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย ระเบียบแบบแผนต่าง ๆ นโยบายต่าง ๆ ของลาวให้แก่นักลงทุนไทยที่มีความสนใจจะไปลงทุนในประเทศไทยให้มีความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนลาวให้มากขึ้น ในการลงทุนในประเทศไทยของชาวต่างประเทศนั้น ต้องขอเรียนท่านผู้ฟังว่า เป็นการลงทุนจากนักธุรกิจไทยถึง 60 % ในบรรดาประเทศเพื่อนบ้านที่นักธุรกิจไทยไปลงทุนนั้น เราไปลงทุนในลาวมากที่สุด และเงินช่วยเหลือที่รัฐบาลไทยให้ความช่วยเหลือประเทศไทยเพื่อนบ้านครั้งหนึ่งของเงินช่วยเหลือหั้งหมดเราจัดสรรไปช่วยเหลือประเทศไทย เผราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่น่ายินดีเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีโครงการอื่น ๆ อีก

ท่านผู้ฟังที่เป็นพื้นเมืองชาวลาว ชาวไทย ที่อยู่บริเวณจังหวัดชายแดน คงเข้าใจแล้วว่าสมาคมไทย - ลาว นั้นได้ทำบทบาทต่าง ๆ ไว้หลายประการ ก็ต้องเรียนตามอาจารย์ต่อไปว่า ในสภาวะปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบว่าเศรษฐกิจไทยถดถอย

เศรษฐกิจลาว ก็จะต้องถูกดูอยู่ไปด้วย เพราะว่ามีความพึงพา กันอยู่ อาจารย์มีคำแนะนำอย่างไรครับ สำหรับนักธุรกิจหรือ ว่าประชาชนที่ค้าขายตามชายแดน

ดร. วีรพงษ์ เป็นการถูกต้องที่เดียวนะครับที่ว่า เศรษฐกิจของไทยกับของลาวมันเกี่ยวข้องกันอย่างค่อนข้างมาก ถ้าประเทศไทยมีปัญหาในทางเศรษฐกิจ มีวิกฤตการณ์ทางการเงิน ก็พลอยกระทบกระทื่นไปถึงภาวะการเงิน ภาวะเศรษฐกิจของลาวไปด้วย เพราะฉะนั้น ขณะนี้ลาวเองก็พยายามแก้ไขปัญหาของเข้า ปัญหาหลักของเขาก็คือ จะรักษาค่าเงินกีบให้มีความมั่นคงได้อย่างไร จะลดภาวะเงินเพื่อได้อย่างไร จะลดดูถูก การค้าและดูลบัญชีเดินสะพัดของเข้าได้อย่างไร เพื่อไม่ให้เศรษฐกิจในประเทศลาวถูกดูอยู่ เมื่อสถานการณ์เศรษฐกิจในลาวมีสภาพคลอตัวลงอย่างนี้ นักธุรกิจไทยก็จะต้องถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องระมัดระวังในการดำเนินการทางธุรกิจ แต่ขณะเดียวกันเราก็ต้องถือว่า ศักยภาพของลาวนั้นมีอยู่สูงมาก เพราะว่าลาวยังอยู่ในระยะของการพัฒนาประเทศอย่างเร่งรีบ ไม่ว่าจะเป็นระบบถนนหนทาง ระบบโทรคมนาคมและลาวมีศักยภาพอย่างสูงที่จะสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเพื่อที่จะขายให้ประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมาก เพราะฉะนั้นการลงทุนในระยะยาวยังมีศักยภาพที่ดีมาก มีศักยภาพที่เข้มแข็งอยู่ เพราะฉะนั้นในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจมีปัญหาอยู่อย่างนี้ น่าจะเป็นภาวะชั่วคราว เมื่อภาวะของเศรษฐกิจของไทยเข้าที่เข้าทางแล้ว

ลาว ก็จะพัฒนาตัวเองได้อย่างราบรื่นต่อไป เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ผมคิดว่าเป็นช่วงที่ดีที่เรามาจะสนับสนุนให้มีการลงทุนเข้ามามาก เพราะว่าการลงทุนในประเทศลาวนั้น ก็จะทำให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์ด้วย เพราะว่าอุปกรณ์สุดต่าง ๆ ก็นำมาจากประเทศไทยนั้นเอง เป็นการช่วยไม่ให้ประเทศไทยของเรามีได้ถูกดูอยามากขึ้นไปกว่านี้ด้วย เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ขณะนี้มีหลายกระแสเหลือเกินอย่าง IMF หรือกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ก็ว่าปีที่แล้วจะเป็นปีสุดท้ายที่ภาวะเศรษฐกิจของไทยจะแย่ แต่ปีนี้เศรษฐกิจของไทยจะเริ่มผงกหัวขึ้นมาทางฝ่ายภาครัฐบาล ก็ว่าเราเดินมาถูกทางแล้ว และขณะนี้ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจบอกว่าเรากำลังจะพ้นสภาพวะถูกดูอยู่แล้ว อาจารย์คิดว่าจากตัวแสดง ทางเศรษฐกิจมันเป็นอย่างนั้นหรือไม่

ดร. วีรพงษ์ ที่แรกคุณพิชณุ่ว่าจะไม่คุยก็เรื่องเศรษฐกิจ ในที่สุดก็คงหนีไม่พ้น อย่างที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF เข้ามาด้วยก็ได้แล้วนะครับเขามองเราในแง่ดี ในแง่ของเรามาอย่างให้เรารอยู่ในแง่ของความเป็นจริง ก็คือว่า ภาวะเศรษฐกิจในปีนี้ผมมองเห็นว่ายังไม่ได้ขึ้นยังคงมีปัญหาที่หนักหน่วงอยู่ต่อไป อาจจะติดลบต่อไปหรือแย่กว่าปีที่เพิ่งจะผ่านไปน้อยในหลาย ๆ เรื่องที่ผมเป็นห่วงอยู่ ก็คือเรื่องของพื้นท้องเกษตรกร ซึ่งเมื่อภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วภูมิภาค ผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรมตกต่ำลง ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย ประเทศ

เพื่อนบ้านเราและประเทศอื่น ๆ ในทวีปเอเชียก็ตกล่ามไป ความต้องการสินค้าขั้นปฐม หรือสินค้าในด้านการเกษตรก็ลดลงตามไปด้วย ก็เป็นวัตถุดิบบ้าง เป็นอาหารบ้างซึ่งเราเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก สิ่งที่น่าห่วงสำหรับเรานั้นที่มีประชากรอยู่ในภาคเกษตรจำนวนมากก็คือ สภาวะราคาตกต่ำของสินค้าเกษตร และนอกจากนั้นแล้วภาวะฟันแอลก็คงเป็นที่คาดหมายได้ เพราะว่าปริมาณน้ำในเขื่อนมีน้อยกว่าทุกปี ปีที่แล้วถึงแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจในด้านภาคอุตสาหกรรมภาคบริการต่าง ๆ จะถูกดึงมาการปลดคนออกจากงานก็สามารถกลับไปภาคเกษตร กลับไปชนบทได้ ปัจจุบันคงต้องเตรียมตัวรับราคสินค้าภาคเกษตร และปริมาณการผลิต คงจะเป็นปัญหาซึ่งทำให้รายได้ของเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศลดน้อยลง และเมื่อเกษตรกรมีรายได้ลดลง ก็จับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคภาคอุตสาหกรรมน้อยลงด้วย ปัญหาทางการเงินนั้นเราได้แก้ไขสำเร็จลุล่วงไปพอสมควร แต่ปัญหาทางด้านการผลิตคงจะเป็นปัญหายืดเยื้อต่อไป สถาบันการเงินก็คงจะอ่อนแอลงอีก เพราะเหตุว่าปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงินนี้ยังเป็นปัญหาใหญ่อยู่ เพราะฉะนั้นสินเชื่อจากสถาบันการเงินของเอกชนคงจะยังมีปัญหาอยู่ค่อนข้างมาก ปัญหาต่าง ๆ ในปี 2542 ผ่านมามากแล้วเราคงจะวางแผนไม่ได้ คงจะประมาณไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราอยู่ในฐานะประชาชนก็ต้องระมัดระวังในเรื่องการจับจ่ายใช้สอยในเรื่องการดำรงชีวิตต่าง ๆ ซึ่งกำลังจะมีปัญหา

สำหรับประเทศไทยที่มีวิกฤตการณ์ทางการเงินหนัก ๆ อย่างเรานี้ ตามประสบการณ์ที่ผ่านมาจากประเทศอื่น ๆ ต้องใช้เวลานานพอสมควรกว่าจะฟื้น เพราะว่าเศรษฐกิจจะขยายตัว 1 % อย่างที่ IMF และทางการได้ประมาณการไว้ การขยายตัวหนึ่ง 1 % ก็แปลว่า ในปีนี้ อย่างดีที่สุดก็เท่ากับปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเราระมาทไม่ระมัดระวังเราราจจะแยกกว่าปีที่แล้วก็ได้นะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้เราได้เตรียมเนื้อเตรียมตัวเตรียมใจไว้ตั้งแต่เดียวนี้เราจะได้ไม่เปลี่ยนใจ และจะได้ไม่ตกใจ

ที่นี่ผมเรียนตามแทนพี่น้องประชาชนท่านผู้ฟัง วันก่อน เรายุคกันถึงเรื่องปลูกพีชทดแทน ปีนี้ราคายอดทางภาคเหนือก็จะตกลงไปนิดหน่อย ราคاخ้าวไม่น่าจะขึ้นมากนักหรือตกด้วยซ้ำไป เรายุคกันแล้วจะปลูกอะไรดีล่ะครับ จะปลูกอะไรไม่รู้สีปลูกพระเจ้าก็ปลูกข้าวมาตั้งแต่รุ่นพ่อแล้วจะให้ปลูกอะไรที่นี่ที่อาจารย์บอกเมื่อสักครู่ว่าปีนี้อย่างดีก็เท่ากับปีที่แล้วนะครับ

ดร.วีรพงษ์ ปีน้อย อย่างดีก็เท่ากับปีที่แล้ว

เพราะฉะนั้น ถ้าผมเป็นเกษตรกร ปลูกข้าว หรือข้าวโพด หรือทำอะไรก็แล้วแต่ คำแนะนำของอาจารย์คือต้องเตรียมตัวเตรียมใจกับราคากำไรใหม่ครับ ถ้าสมมุติว่าขณะนี้ผมเกิดมีเงินอยู่สักก้อนหนึ่ง คำถ้าแบบแบบชาวบ้านตรงไปตรงมา มีเงินอยู่สักห้าแสนบาทจะไปทำอะไรดี ถ้าออกหนีจากการปลูกข้าวแล้ว จะฝ่ากฎหมายการกักล้วนภาษารัม ผมจะไปให้เขากู้ก็กลัวสูญ จะทำอย่างไรดีครับอาจารย์

ดร. วีรพงษ์ ครับผมคิดว่า สมมุติว่าเรามีประมาณบาท เราคาดการณ์ได้ว่าปีนี้ คือปี 2542 ราคาน้ำมันค้าห้างด้านเกษตรต่าง ๆ คงจะไม่ดีเหมือนอย่างปีที่แล้วคือปี 2541 เรายังจะได้ระดับระหว่างว่าราคาน้ำมัน หรือราคามัน ราคาน้ำมันโพด ราคายางมันไม่ดี เพราะฉะนั้นเรายังคงจะปลูกแต่่วลดต้นทุนการผลิตแม้ว่าผลผลิตมันจะต่ำกว่าที่เคยใช้ปัจจุบัน หรืออย่างไรมากลงซึ่งได้ผลผลิตดีกว่าแต่ราคามันก็ไม่ดี เรายังอาจจะยังปลูกได้แต่ไม่ลงทุนมากนัก แม้ว่าผลผลิตมันจะลดน้อยลงมากก็ตาม และอีกอันหนึ่งที่ผมอยากรู้เพื่อน้องเกษตรกรได้ตระหนักร ที่พระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาแนะนำเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งหมายความว่า อาจจะจัดส่วนหนึ่งที่ผลิตเพื่อบริโภคเองบ้าง อย่าหวังขายเสียทั้งหมดเดิมเราอาจจะผลิตเพื่อขายทั้งหมดแล้วก็ไปซื้ออาหาร แต่ถ้าเพื่อว่าเรารู้ว่าภาวะเศรษฐกิจจะไม่ดีก็อาจจะแบ่งที่อันหนึ่งปลูกเพื่อบริโภคเองเรายังจะประหยัดได้ ถ้าหากว่ารายได้ไม่ดี แต่เรายังประหยัดได้ ผลิตของไว้บริโภคเองส่วนหนึ่งก็จะทำให้เราไม่มีฐานะที่ย้ายย่องไปอีก ส่วนคำถามที่ว่าถ้ามีเงินอยู่จำนวนหนึ่งแล้วจะไปทำอะไร ผมคิดว่าถึงแม้ว่าสถานการณ์ทางด้านการเงินจะดีหรือไม่ดีอย่างไร แต่เป็นที่พึงของพี่น้องคนยากจนที่ไปฝากได้และมั่นคงก็มีอยู่หลายแห่ง เช่นธนาคารออมสินซึ่งรัฐบาลเป็นประกันอันนี้ไม่มีปัญหาแน่ หรือว่าฝากกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรซึ่งยังมีฐานะมั่นคงและเป็นของรัฐบาลอยู่ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไร

แม้จะเป็นธนาคารพาณิชย์มีปัญหาแต่ว่ารัฐบาลก็ได้ประกันเงินฝากเอาไว้แล้ว ถึงแม้ว่าธนาคารจะมีปัญหาอย่างไร เชื่อว่ารัฐบาลคงไม่ทอดทิ้งผู้ฝากเงิน เพราะฉะนั้นคงไม่น่าจะกังวลในเรื่องการที่จะไปฝากเงิน ส่วนการที่จะไปลงทุนขยายการผลิตในด้านต่าง ๆ ก็ต้องระดับระหว่างว่า ปีนี้สภาพการตลาดในด้านสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรนี่ ตลาดได้อ่อนแลงเป็นอย่างมากทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ การลงทุนในปีนี้ในด้านต่าง ๆ ของพี่น้องเกษตรกรหรือพากเราที่ทำธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดย่อมต่าง ๆ เหล่านี้ คาดหวังจะไปเพิ่งเงินกู้จากสถาบันการเงินแล้วคงจะเป็นไปได้ยากลำบาก เพราะฉะนั้นน่าจะชะลอตัดสินการณ์เอาไว้ก่อนว่าผลผลิตต่าง ๆ ในตลาดโลกที่ลั่นอยู่ และราคาตกต่ำลง ปีนี้จึงเป็นปีที่ยังไม่น่าลงทุนอะไรมากนัก

อย่างญี่ปุ่นเขาก็ไม่แก้ไขปัญหาของเขากลไกการส่งออก เพราะว่าต้องพึ่งปัจจัยภายนอกหลายอย่างแต่เขาจะให้ไว้เรื่องอัดฉีดเศรษฐกิจภายในประเทศ เพิ่มรายจ่ายภาครัฐ และลดบทบาทของภาครัฐบาลลงไปเพื่อให้ธุรกิจของภาคเอกชนมีกำลังเข้มแข็งขึ้น อาจารย์คิดว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่นี้ที่เรารอกรามุดกันว่า เราฝึกความหวังไว้กับการส่งออก การท่องเที่ยว จริง ๆ แล้ว เราหวังได้มากอย่างนั้นใหม่ครับ

ดร. วีรพงษ์ เราเป็นประเทศเล็ก ตลาดของเรามีจำกัด จำนวนซึ่งของคนในประเทศก็ไม่มาก เพราะฉะนั้นเราต้องทำทุกวิถี

ทางว่าอะไรที่จะทำให้เราขายได้แล้วได้เงินเข้ามา เพื่อเราจะสามารถขยายการผลิตได้ แต่ว่าในช่วงนี้การพึ่งพาตลาดต่างประเทศก็ยังต้องพึ่งพาต่อไป แต่ว่าจะหวังมากันนักก็ไม่ได้ ในภาครัฐบาลเองเขาก็คงต้องดูแลอยู่แล้วในการที่จะขยายปริมาณเงินเข้ามา ขยายบในการลงทุนต่างๆ เพื่อพยุงไม่ให้เศรษฐกิจถดถอยไปกว่านี้ โดยเฉพาะในเรื่องภาคเกษตรเรามีความสามารถมาก ภาคเกษตรของเราถ้าเทียบกับฝรั่งหรือชาติต่างชาติที่เจริญแล้ว เราอาจจะบอกว่าไม่มีประสิทธิภาพ เพราะเขาใช้เครื่องจักรเครื่องกลมาก มีระบบชลประทานที่ลงทุนไว้มากมาย แต่ภาคเกษตรของเราเป็นภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน กับประเทศอื่น ๆ ในตลาดโลกได้มาก ประเทศไทยนั้นรัฐบาลจะต้องชดเชยภาคเกษตรถึงจะสามารถส่งออกได้ แต่เราไม่ต้องชดเชย เกษตรกรของเราสามารถจะแข่งขันกับต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และสินค้าต่าง ๆ เนื่องจากตลาดเราเล็กถ้าเราไม่ส่งออกหรือส่งออกได้น้อยลงก็ต้องลดปริมาณการผลิตลง เพราะผลิตนิดเดียวเก็บเกินความต้องการของตลาดแล้ว เก็บความต้องการของผู้บริโภคในประเทศแล้ว อย่างเช่นปีนี้เราต้องส่งข้าวออกตั้ง 6 ล้านตันเกือบครึ่งหนึ่งของปริมาณที่บริโภคในประเทศ ถ้าเรามิส่งออกข้าวจำนวนนี้เราก็คงไม่รับประทานเพิ่มขึ้นเท่าไหร่ เนื่องจากความสามารถของเกษตรของเรามิเคยด้อยกว่าใครในโลกนี้ จึงทำให้เราสามารถผลิตได้ในราคากลางที่ถูกกว่าประเทศอื่น และสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้

ในโลกนี้ถ้าເີມໄມ້ມີການຊັດເຊຍກັນເຮັດນະຫາມດໃນເງື່ອງການເກົ່າຕະຫຼາດ ແຕ່ວ່າໃນໂລກນີ້ກີ່ຍັງມີການກີ່ດັກກັນການຄ້າ ຍັງມີການຊັດເຊຍຍັງມີການປັກປຶງເກົ່າຕະຫຼາດຂອງຕ້ວອຍໆເພຣະຈະນັ້ນມັນຈຶ່ງຍັງມີປັບປຸງທາງຈິງ ๆ ແລ້ວປະເທດໄທຢູ່ປະເທດທີ່ມີສັກຍາພາບໃນດ້ານການຜົນປົກ ຜົນປົກທາງເກົ່າຕະຫຼາດ ເພຣະຈະນັ້ນຄ້າເມື່ອໄດ້ກີ່ຕາມທີ່ເສົາມີກີ່ຈົດກີ່ຂອງໂລກ ອ້ອງເສົາມີກີ່ຂອງກົມົມກາຄາກລັບຄື່ນສູ່ກາວະປົກຕິ ອາຈານຍົກມອງວ່າເຮົາຈະມີຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັ້ນໃນດ້ານນີ້ໄດ້ສຳບາຍນາກໃໝ່ໄໝມຮັບ

ดร.วีรพงษ์ ໄມ້ມີປັບປຸງທາງຮັບ อย่างเช่นຍາງພາຣານີ່ໄຮ້ໃໝ່ໄມ້ສົ່ງ 10 % ຂອງຄວາມສາມາດໃນການຜົນປົກຂອງເຮົາ ເພຣະຈະນັ້ນເຮົາໄມ້ພື້ນຖານສ່ວນທີ່ໄດ້ ອ້ອງມັນສໍາປະໜັດເກືອບ 100 % ເຮົາສ່ວນທີ່ໄດ້ຍັງນີ້ເຮົາມາທຳແປ່ງມັນເຮົາຢັງຕ້ອງສ່ວນທີ່ໄດ້ແນ່ນເອນ ເພຣະເຮົາມາທຳແປ່ງມັນໄໝ່ໜົດເພຣະວ່າເກົ່າຕະຫຼາດຂອງເຮົາມີຄວາມສາມາດຜົນປົກໄດ້ເກີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນໄທຢູ່ທີ່ຈະໃໝ່ໜົດໄດ້ ໄກສໍາເລັດເມື່ອນັກນຽມທີ່ປະມາດ ຖຸກອຍ່າງ ໃນເງື່ອງການເກົ່າຕະຫຼາດ ເພຣະຈະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເລີກມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະໄມ້ສ່ວນທີ່ໄດ້ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງຈຳສັນຕະພາບວ່າ ສັນຕະພາບຂອງໂລກເວລານີ້ມັນເປັນຍັງນີ້ ປິນປິ່ງ 2542 ຕລາດຈະໄມ້ດີ ຮາຄາຈະໄມ້ດີ ນ້ຳຈະນ້ອຍ ເພຣະຈະນັ້ນເຮົາມີຜົນປົກແບບຕົ້ນທຸນຖຸກ ແມ່ວ່າຜົນປົກຕ່ອໄຮ່ມັນຈະຕາລົງ ແຕ່ວ່າເຮົາໄມ້ຕ້ອງໄປຈ້າງຄົນ ໄມ່ຕ້ອງໄປເປົ່າປຸ່ງນາກ ໄມ່ຕ້ອງໃໝ່ຍາມ່ແມລັງນາກ ເຮົາຈະໄມ້ຂັດຖຸນ ແຕ່ກີ່ຕ້ອງຜົນປົກຕ່ອໄຮ່ ປິນເຫັນເຫັນວ່າຮາຄາດີເຮົາມີໂຄມຜົນປົກ ເຮົາມີລົງທຸນໄສ່ປຸ່ງ ໄສ່ຍາມ່ແມລັງ ຕັ້ງປິ່ນນໍ້າດູດນໍ້າຂຶ້ນ

มาผลิต เพราะราคามันดีมั่นคุ้ม เรายังต้องปรับตัวไปตามสถานการณ์อย่างนี้

ที่นี่เกษตรกรก็ไม่ทราบว่าปีไหนราคากำจด อันนี้มีวิธีดูอย่างไรครับ ผู้ปลูกข้าวโพดนี่ปีนี้จะลงข้าวโพดหรือทางตะวันตกจะรู้ได้อย่างไรว่าปีนี้ราคากำจดไหม

ดร. วีรพงษ์ ขณะนี้เรามีข้อมูลข่าวสารงานส่งหน้าและมีราคากำจดที่วิทยุประกาศทุกวัน ขณะนี้เรายังเห็นแล้วว่า ราคากำจดค้าเกษตรเกือบทุกตัวมีแนวโน้มต่ำลง อย่างข้างนี้ เราไม่ได้ปลูกปีละครั้งอย่างเมื่อก่อนแล้ว เราปลูก 3 ครั้ง ไม่ได้ปลูกพร้อมกัน มีข้าวออกมากทั้งปี เพราะฉะนั้นเรายังรู้ส่งหน้าว่า เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วครั้งหน้านี้ราคากำจด หรือในเรื่องยางก็เหมือนกัน ถึงแม้ว่าเราได้ลงทุนปลูกไปแล้ว แต่ในเรื่องของการตัดยาง การจ้างแรงงานในราคากิโลละ 16 – 17 บาท เราอาจจะต้องลงมาตัดเอง เพราะว่าเราไม่สามารถที่จะจ้างคนมาตัด แล้วจะมีกำไรไปได้ หรือถ้าเราไม่ตัดเองเรายังต้องตัดใจว่าสถานการณ์มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมว่าพื้นท้องเกษตรกรจะต้องติดตามข่าวคราว ข่าวสารในเรื่องภาวะตลาดสินค้าต่าง ๆ ที่เราผลิตอยู่เสมอครับ

เป็นคำแนะนำที่่นสนใจมากนะครับท่านผู้ฟังครับ ก็คงจะเป็นช่วงสุดท้ายของรายการแล้วนะครับขอคำถามสุดท้ายครับ อาจารย์มีอะไรจะฝากถึงพื้นท้องท่านผู้ฟังน้องท่านผู้ฟังทั่วไทย และลาว เพาะผู้ฟังชาวไทยไม่ใช่น้อยเหมือนกัน

ดร. วีรพงษ์ ครับ ก็คิดว่าปีนี้ ยังจะเป็นปีที่เราคงจะต้องมีความยากลำบากอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นท้องเกษตรกร ทั้งฝั่งไทยและฝั่งลาวที่อาจจะประสบภัยปัญหาราคาน้ำค้าเกษตร ราคาน้ำค้าไม่ค่อยดีเท่าไหร่นัก เพราะฉะนั้นก็ขอให้ตั้งใจอดทน อย่าสรุ่ยสุร่าย อย่าจับจ่ายใช้สอยจนเกินตัว รอดูสถานการณ์ทางด้านราคาน้ำค้าเกษตร ทางด้านน้ำ ผู้เข้าใจว่าทางฝั่งลาวเองปีนี้ก็คงฝนน้อย น้ำในเขื่อนก็มีน้อยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการลงทุนอะไรก็ต้องระมัดระวังให้ดี พยายามที่จะผลิตเพื่อใช้เองให้มากขึ้น และก็พยายามติดตามข่าวสารในด้านราคาน้ำค้า ในด้านตลาดโลก ในด้านทรัพยากร่น้ำให้ดี และให้ตัดสินใจให้ดีเสียก่อนว่าจะลงทุนอย่างไรถึงจะคุ้มทุน ไม่ขาดทุน ถ้าหากไปลงทุนมาตราค่าไม่ดีก็อาจจะเกิดภาวะขาดทุนได้ เอาแต่เพียงว่าให้เราได้พออยู่พอกันตามอัตภาพในปีนี้ ผมก็ถือว่าเราโชคดีแล้วครับ

ก่อนจะจากกันไปวันนี้ ก็ขอให้อาจารย์ในฐานะที่เป็นเลขานุการสมาคมไทย - ลาว กล่าวสวัสดีปีใหม่ พื้นท้องท่านผู้ฟังชาวลาวเป็นภาษาลาวสักหน่อยครับ

ดร.วีรพงษ์ สนับสนุนให้ท่านผู้ฟังที่เป็นประชาชนชาวลาวในฐานะสมาคมไทย - ลาว ขอฝากความระลึกถึงมาถึงพ่อแม่พื้นท้องประชาชนชาวลาวนี้ปีใหม่ที่จะมาถึงนี้ขอให้ทุกคนสนับสนุนดีมีแข็ง เจริญก้าวหน้าทุก ๆ คน สนับสนุนดี □

จากรายการ “รอบบ้านเรา” ดำเนินรายการโดย พิษณุ จันทร์วิทัน ออกอากาศทางสถานีวิทยุสรัญรวมย์ วันอังคารที่ 5 มกราคม 2542

บ/ท/ก/ว
จุดมีด
พิบูลย์ชัย พันธุลี

ระหว่างเดือนเกลี้ยงดาวพราวนหานาส
ความมีดพาดตัวขวางทุกทางที่
เป็นวิสัย ของฝ่ายของราชวิ
ชีงจะมีสีดำอยู่รำไร

ระหว่างใจมีดผุดกลางจิต
คือความคิดวิชยาความสาได้ย
เห็นแก่ตัวช้าชลเหยียดคนนี้ร
เมามัวในงานบ้าตามกกรรม

เพราะจุดมีดใจไม่เลื่อนหาย
 ทุกข์ภัยร้ายจึงเห็นอยู่เป็นสำ
 ไยมีชัยกันกลับบุญดูด
 เพื่อโลกธารงสุขให้ทุกคน

คนเป็นสัตว์ประเสริฐเลิศกว่าสัตว์
 ด้วยชัดมีสมองตรงงเหตุผล
 รู้สำนึกเว้นละในigmal
 แต่ทำตนต่ำกว่าสัตว์บัดสีใจ

ความมีดหวังเดือนดาวพราวนหานาส
 ธรรมชาติสร้างสรรค์บันดาลให้
 แต่จุดมีดอยู่ห่วงกลางหนัย
 เกิดขึ้นได้เพราะมนุษย์จุดมันเอง

(จากหนังสือ 'นิล' 2512)

บัญญัติ ๕ ประการในการฟังวิทยุสื่อสารมวลชนแบบชัดแจ้ง

1. ข้อแรกต้องมีเครื่องรับวิทยุยิ่งถ้าเป็นเครื่องแบบกรานซิสเตอร์ สำหรับคลื่นเอ็มโดยเฉพาะก็ยิ่งดีใหญ่ เวลาเปิดฟังดึงเสาอากาศให้สุด แต่อย่าให้หลุดติดมือนานจะดี
2. วางเครื่องรับวิทยุใกล้หน้าต่างจะรับได้ดีที่สุด และควรหันไปมองบ่อย ๆ ไม่งั้นคนอื่นอาจช่วยเอาไปฟัง
3. หากเครื่องรับวิทยุเป็นแบบสเตรโอ หรือมินิคอมโพ ก็ขอเสียใจ ด้วย เพราะจะฟังคลื่นเอ็มไม่ค่อยชัด ทางแก้คือทำตัวเป็นช่างเปิดเครื่องถอดปลั๊กแล้วจะโงกดูที่หลังเครื่องรับจะเห็นช่องต่อสายอากาศ เปียนเป็นภาษาอังกฤษว่า AM ANTENNA ใช้เลย เอาสายอากาศที่เข้าແມமາต่อน้ำเครื่อง (ลักษณะเป็นเหมือนสายไฟเส้นเล็ก ๆ ส่วนมากจะเป็นสีดำ) ต่อเข้าไป แล้วอะไร ๆ จะดีเอง
4. หากทำสายอากาศที่เข้าให้หมาย ไม่ต้องตกใจ หากสายไฟที่ไม่ใช้มานึ่งเส้น ย้ำ หนึ่ง เส้นเท่านั้น สายไฟคู่ไม่เอา กะความยาวประมาณไม่เกินสามเมตรแล้วต่อเข้าไปที่ช่องต่อสายอากาศ เสียงที่เคยอุ้อจะชัดขึ้นอย่างเหลือเชื่อ
5. หากทำทุกอย่างแล้วยังไม่ชัด ดูอีกทีว่า เปิดวิทยุหรือยัง ถ่านหมดหรือเปล่า

ง่าย ๆ เท่านี้ ทุกคนก็จะได้ฟังรายการวิทยุสื่อสารมวลชน
แบบชัด ๆ เลยนะจะจะบอกให้

จดหมายจากผู้ฟัง

“.....ขอบพระคุณอย่างยิ่งค่ะ ที่กระทำการต่างประเทศได้มีวิทยุสารัญรัมย์ขึ้น ดิฉันได้ติดตามฟังมาราว 2 - 3 เดือน แต่ฟังเฉพาะภาษาไทยช่วงเช้า ๆ เท่านั้น ทั้งวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ขอบคุณ ฝ่ากความระลึกถึงไปยังท่านผู้จัดรายการทุกท่านค่ะ.....”

(บุษกร ศาสตร์สาระ ศิริยะเกษ)

“.....ดิฉันเป็นคนบ้านนอกธรรมชาติ อยากขอเวลาซื้อ ๆ ว่า เหตุการณ์บ้านเมืองก็รับรู้บ้าง ไม่อยากรับรู้บ้าง แต่พอได้ฟังรายการรอบบ้านเราแล้ว ก็มีความรู้แบบสามัคคีเพิ่มมากขึ้นเยอะค่ะ.....”

(เพ็ญศิริ เกษมสุข สุรินทร์)

“.....ผมอยู่ที่อ.ปง ฟังสถานีวิทยุสารัญรัมย์ได้ชัดเจนมาก และมีประโยชน์สำหรับประชาชนมาก คือ ฟังแล้วเกิดความรู้ และได้ความคิด ทำให้ทันคน ผมขอให้จัดรายการนี้ไปนาน ๆ ครับ.....”

(แก้ว ใจคำ พะ夷า)

ภาพชุด

จิตกรไทยในเมืองหลวงพระบาง

โดย สมบูรณ์ พวงดอกไม้

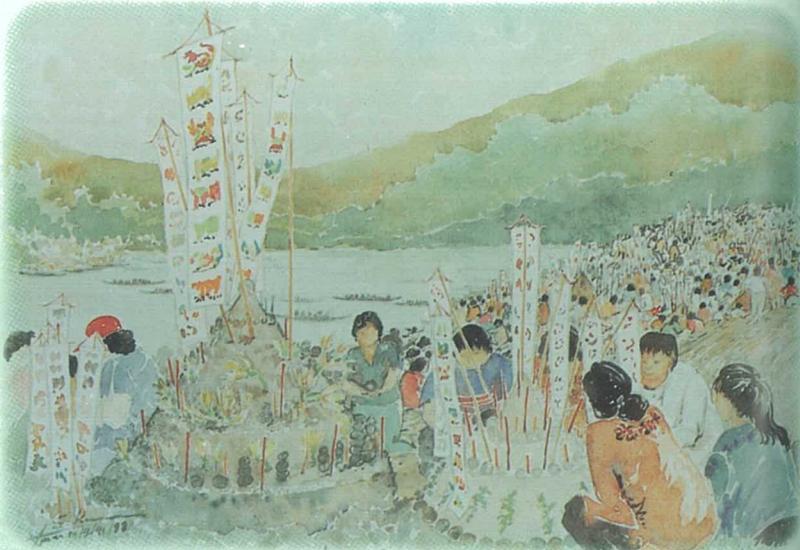
ภาพชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของผลงานภายใต้โครงการ “จิตกรไทยในเมืองหลวงพระบาง”

ซึ่งสมาคมไทย-ลาว สนับสนุนให้ สมบูรณ์ ไปพำนักระยะในหลวงพระบาง

ตั้งแต่ พ.ย. 2540-เม.ย. 2541 ได้เคยแสดงในงานนิทรรศการที่ กท. เมื่อเดือน ส.ค. 2541

ក្រុងពេទ្យ

ຫ່ວົງເທິຢາ

ເຖິງເມືອງຫລວງພຣະບາງ

2542 ເປັນປີທ່ອງເຖິງລາວ

ພິບຄຸນ ຈັນທຽມ

ຈົງພາທ່ານເຖິງຫລວງພຣະບາງດ້ວຍບຣຍາກາສມ່ວນຊື່ນ

ພິບຄຸນ ຈັນທຽມ

ພິບຄຸນ ກາຣເດີນທາງໄປເຖິງຕ່າງປະເທດໃນຍຸດ ໄອເອັມເອີຟ ພມ
ຂອແນະນໍາວ່າຄວາໄປປະເທດລາວ ເພຣະຈະກຳໄທເຈິນທອງໄມ່ຮ້ວ່າໄລ
ຄນໄທຍໄປເຖິງເມືອງລາວ ດັນລາວກີ້ຂໍ້ມາຊື້ອສິນຄ້າໄທຍ
ເອັນກ ຜຶ້ງຄົວວ່າເປັນບ້ານພີເມືອນນ້ອງ ຄຸນພິບຄຸນໄປເມືອງໄຫນບ້າງ
ຄຮບ

พิชน ผมไปเมืองหลวงพระบาง แต่ว่าผมไปผิดปกติจากชาวบ้านเข้า เพราะว่าการเดินทางไปหลวงพระบาง ปกติจะเดินทางโดยทางเครื่องบิน เพราะเป็นเมืองในหุบเข้า ไปลงที่เวียงจันทน์ และต่อเครื่องจากเวียงจันทน์ไปหลวงพระบาง หรือไม่เข้ากับทางเมืองน่านเข้าเมืองหนองสาขของลาว แต่ผมต้องการจะเดินทางไปดูเส้นทางที่นักสำรวจชาวฝรั่งเศสที่เคยเดินทางเข้าไปสำรวจประเทศลาวซึ่งแต่เดิมเข้าไปกันโดยเรือ ผมเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปลงเรือที่บ้านห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว ถ้าคุณเอนกนีกภาพไม่ออกก็ดูแผนที่บ้านห้วยทรายจะอยู่ตรงข้ามกับอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เขายังมีเรือบริการให้เช่าไปหลวงพระบางด้วยกัน 2 ประเภท คือ เรือหางยาวที่เรียกว่าเรือเร็ว ใช้ระยะเวลาในการเดินทางจากห้วยทรายถึงเมืองหลวงพระบาง ประมาณ 6 ชั่วโมงถึง ซึ่งผมก็เห็นว่าค่อนข้างอันตราย อีกประเภทหนึ่ง คือ เป็นเรือที่ชาวบ้านเข้าใช้ขันของ เอนก น้ำเชี่ยวหรือเปล่าครับ

พิชน เป็นเพราะน้ำเชี่ยวครับผมจึงใช้เรือธรรมชาตี้ซึ่งเป็นเรือที่ใช้บรรทุกสินค้าต่าง ๆ เช่น ข้าวสาร และพืชผลต่าง ๆ เรือชนิดนี้เป็นเรือใหญ่ แล่นช้า ใช้เวลาในการเดินทางจากห้วยทรายถึงเมืองหลวงพระบาง เป็นเวลา 2 วัน โดยต้องแคล้วคืนที่เมืองปากแบ่ง แขวงอุดมไชย 1 คืน รุ่งเช้าจึงเดินทางออกจากปากแบ่งต่อเข้าเมืองหลวงพระบาง

ผมเดินทางโดยเรือสินค้าธรรมชาติ เพราะต้องการทราบถึงการเดินทางของชาวบ้านในสมัยก่อนที่ต้องเดินทางตามลำแม่น้ำโขงว่าเป็นอย่างไรนับว่าเป็นการเดินทางที่ได้บรรยายกาศสมใจจริง ๆ แม่น้ำโขงในช่วงที่ผมเดินทางเป็นช่วงน้ำหลาก น้ำแม่น้ำโขงช่วงจาก อ.เชียงของ เป็นช่วงที่กั้นพรມแดนไทย - ลาว อยู่เพียงช่วงสั้น ๆ คือ ประมาณ 15 นาที จากนั้นก็จะเป็นแม่น้ำโขงที่เข้าไปในเขตลาว ตลอดสองข้างทางเป็นป่าทึบตามลำน้ำมีเกาะแก่งมาก อีกทั้งน้ำแม่น้ำโขงก็เชี่ยวกราก เนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝน ช่วงผมไปฝนตกพำ ๆ เรือต้องคอยหลบหลีก เพราะว่ามีกิ่งไม้ที่หลอยมาตามลำน้ำ กิ่งไม้เหล่านี้มีขนาดใหญ่เท่าลำแขนถึงขนาดเสาเรือน เป็นกิ่งไม้ที่ผมคิดว่าตกลงมาจากป่าข้างทางทั้งสองฝั่ง เรือต้องหลบ หากไม่มีการระมัดระวัง ก็จะอันตรายมาก

เอนก อันนี้หมายถึงว่าปกติชาวบ้านจะใช้เส้นทางน้ำเป็นเส้นทางสัญจรกันเป็นประจำหรือครับ ไม่มีถนนหรือครับ

พิชน ในลาว จะมีถนนสายหลักจะมีเพียงไม่กี่สายซึ่งเป็นถนนที่ติดต่อระหว่างเมืองใหญ่ ๆ เช่นนั้น เช่น เวียงจันทน์ - หลวงพระบาง หรือ เวียงจันทน์ - จำปาสัก จะมีถนนสายใหญ่ แต่ที่เหลือนอกจากจะเป็นถนนสายเล็ก ๆ หรือไม่มีถนนเลยต้องอ้อมกันไกล สมมุติง่าย ๆ ถ้าเปรียบเทียบกับบ้านเราให้เห็นง่าย ๆ ก็คือว่าเราไปจากกรุงเทพฯ จะไปขอนแก่นบังเอญถูกน้ำไม่มีถนนเอนกจะต้องไปลับบุรีก่อนขึ้นพระพุทธบาทถึงจะอ้อมเข้ามา

ขอนแก่น ผนจังไปทางแม่น้ำโขง และอีกอย่างหนึ่งในประเทศไทย การเดินทางผ่านเมืองต่าง ๆ จะต้องหยุดประทับตราหนังสือเดินทางเพื่อเข้าเมืองทุกเมือง ปกติการเดินทางไปต่างประเทศของเรามีการประทับตราหนังสือเดินทางช่วงเดินทางออกจากประเทศไทย และถึงประเทศไทยเรา ก็ประทับเข้าแต่ล่าว ไม่ใช่ไปถึงเมืองไหนก็ต้องประทับเข้า นั่นคือความไม่สะดวกจากการแรก

เอนก และถ้าเป็นนอกเส้นทางลักษณะ หมายถึงว่าไม่ได้ใช้ถนนเส้นนั้น

พิษณุ ผนไม่ทราบ เพราะไม่ได้ไปทางถนน แต่ตามลำน้ำโขงที่ผนไปนั้น ไม่มีถนน ถ้ามี ก็คงอยู่ห่างออกไป

เอนก ฝ่าเข้าป่าดงไปเลย

พิษณุ ครับ คืออย่างนี้ครับคุณเอนกจะต้องเข้าใจเสียก่อนว่า ประเทศไทยมีจำนวนประชากรประมาณ 4.5 ล้านคน ในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งจะเป็นคนชาวเขาที่ชาวลาวเรียกว่าชนเผ่าอาทิเช่น ขมุ, ข่า, แม้ว กระเหียง, อีก้อ และในจำนวน 4.5 ล้านคนนี้ 2 ล้านคนจะเป็นคนอยู่ในระบบ คำว่าในระบบหมายถึงการที่ไม่อยู่ในระบบเศรษฐกิจแบบปกติ ไม่จ่ายภาษีไม่อ่านหนังสือ เป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในป่า เป็นหมู่บ้าน

เอนก จะป่านนี้ยังไม่สามารถจะทำสำมะโนครัว หรือทะเบียนบ้านได้หรือครับ

พิษณุ ผนเชื่อว่าทางการลาวเริ่มบ้างแล้วแต่ยังทำได้ยังไม่หมด

ครับ ชนที่อยู่ในป่าบางพากเป็นพวกทำการเกษตรเลื่อนลอย เช่น ผู้ตองเหลืองหรือแ伦แตenk มี แ伦แต่นี้เป็นชนเผ่าเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ในป่า คนเหล่านี้เวลาลงจากภูเขาจากป่าเข้าตลาดเพื่อหาซื้อของใช้ ยังใช้เงินที่ภาษาลาวเรียกว่าเงินหมัน ซึ่งเป็นเงินเหรียญฝรั่งเศสสมัยก่อนทำด้วยเงิน จะไม่มีการใช้ธนบัตร เพราะเชื่อว่าธนบัตรไม่นั่นคง ดังนั้นพวกสะสมเงินเหรียญภาษาปั้นเก่าจึงมักพากันเดินทางไปเที่ยวลาวเพื่อค้นหาเงินเหรียญฝรั่งเศสสมัย 100 ปีก่อน ซึ่งปัจจุบันในลาวก็ยังพอกหาได้อยู่ คนที่เล่าให้ฟังคือ อาจารย์ ดร. วีรพงษ์ รามากุร ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านลาวศึกษาไม่ค่อยมีใครทราบว่า อ.วีรพงษ์ ท่านมีความรู้ด้านลาวท่านเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่เคยได้รับเชิญให้ไปเขียนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติลาว ฉบับที่ 3 ท่านไปอยู่ที่ลาว 6 เดือน ท่านเล่าให้ฟังว่า ตอนเด็ก ๆ นั้น ท่านอยู่ที่นครพนม ดังนั้นท่านจึงเขียนลาว พูดลาว อ่านลาวได้ดี เอนก ที่คุณพิษณุเล่าว่ามีนักสำรวจชาวฝรั่งเศสที่เข้าไปสำรวจน้ำตกครั้งและมีคันนะให้ครับที่มีชื่อเสียง

พิษณุ คนแรก ๆ ถ้าเอี่ยชื่อคุณเอนกต้องรู้จัก นักสำรวจชาวฝรั่งเศสที่ไปสำรวจเส้นทางเป็นคนแรก ที่ได้นำภาพวดของลาวและของนครวัดออกมายเปรียบเทียบ สาธารณะที่โลกตะวันตกคือ องค์รี มูโอล์ต นักธรรมชาติวิทยาเป็นชาวฝรั่งเศส เดินทางเข้ามาเขมร มาไทย และก้าวไปลาว สเก็ตระบุได้เก่งมาก มีรูปเป็นร้อยรูป และองค์รี มูโอล์ตเสียชีวิตด้วยไข้ป่าที่หลวงพระบาง

บันทึกฉบับสุดท้ายลงวันที่แล้วเขียนไว้ว่าถูกไข้ป้าจับและวันรุ่งขึ้นได้เขียนไว้ว่า “พระเจ้าโปรดประทานความเมตตาให้กับข้าพเจ้าด้วย” แล้วก็จบลงแค่ตรงนั้น เมื่อตายแล้วก็ເອົາຫີໄປฝังที่หลงพระบาง หลังจากพิธีฝัง ผู้ดูดตามที่ตามมาด้วยจึงได้นำบันทึกที่ของรี มูໂວດ เขียนไว้ว่าห่วงการเดินทางมาให้กับ กงสุลฝรั่งเศสประจำประเทศไทยที่กรุงเทพฯ ต่อมาก็มีการตีพิมพ์ เป็นหนังสือเล่มแรกที่มีภาพวาดสวยงามประกอบอยู่ด้วย หนังสือเล่มแรกตีพิมพ์ที่ฝรั่งเศสเป็นเล่มที่ทุกคนรู้จักกันดีในชื่อ “การเดินทางในราชอาณาจักรกัมพูชา ลาว และสยาม”

ເອັກ ຮູ້ສັກຈະພິມພົມເມື່ອປີ ພ.ສ. 2407 ອີ່ປະມາລ 130 ປີໃນ ສມຍຮັກາລທີ 4 ພາພຕ່າງໆ ກົມບັດ ພິມພົມທັງການຊ້າວັດແລະ ຝົ່າງເຄື່ອງໃຫຍ່ໃຫມຄົບ

ພິບຜູນ ຄຣັບ ຕີພິມພົມເປັນການຊ້າວັດແລະ ຝົ່າງເຄື່ອງໃຫຍ່ໂດຍພິມພົມເປັນ ຕອນ ເງື່ອປີ ດ.ສ. 1863 ໃນວາරສານ ຂໍ້ອ “ການທ່ອງເຖິງວຽບໂລກ” ຂອງ ຝົ່າງເຄື່ອງໃຫຍ່ ເປັນວາරສານທີ່ພິມພົມອາກທຸກເດືອນ ແລະ ພິມພົມທີດຕ່ອງ ກັນຍຸປະມາລປີທີ່ຈະຈຳຈັບ ຈາກນັ້ນ ກົ່າໄປພິມພົມເປັນເລີ່ມ ແລະ ມີການແປລເປັນການຊ້າວັດແລະ

ເອັກ ດື່ອຕ້ອງມີການພິມພົມເປັນການຊ້າວັດ ຝົ່າງເຄື່ອນມີການພິມພົມເປັນການຊ້າວັດ ກົ່າໄປເສີມໄດ້ຢ່າງນີ້ ຢັງໄມ້ໂຄແປລເປັນການຊ້າວັດໄທ ພິບຜູນ ພົມເຄຍເຫັນທີ່ຂອງການຄືລປາກນໍາມາແປລ ແຕ່ຕັດຕອນ ເລີ່ມພາຫຼວງທີ່ເຂົ້າມາໃນราชอาณาຈັກສຍານ ແປລໄວ້ຫຼວງນັ້ນທ່ານັ້ນ ບັນຫຼັງສຶກຈະພິມພົມເປັນເລີ່ມນີ້ປັດຈຸບັນນີ້ຕັ້ນນັບແຮກ ແລະ ຂໍ້ອຂາຍໃນຄາທີ່ສູງນາກ

ຄຸນຮັງຊ້າຍ ລື້ມືພຣສວຣົກ ນັກສະສົມທັນສື່ອເກົ່າ ເຄີບອກວ່າໃນ ເມືອງໄຫຍ້ອັກນົງ 2 - 3 ໜີ່ນນາທ ເປັນທັນສື່ອທີ່ຫຍາກ ເພຣະມີຮູບສມັຍນັ້ນນາກ

ພຸດສິ່ງເຮື່ອງ ອອງຮີ ມູໂວດ ລາຍຄນົກຈະສົນໃຈ ວ່າ ລວງພຣະບາງສຳຄັງຢ່າງໄ່ ລວງພຣະບາງເປັນຮາຈານີແໜ່ງ ແຮກຂອງອານາຈັກລ້ານ້ຳໜ້າງ ຄື່ອພຸດຍ່າຍ ແລະ ວ່າເປັນເມືອງລວງ ແ່າງແຮກຂອງອານາຈັກລາວສັມຍັ້ນ ມີຄວາມເຈົ້າງ່າຍເຮື່ອງມາກ ເປັນສູນຍົກລາງການປົກປອງຄາສານາ ມີສັດປັບປຸງກຣມແລະ ຄືລປກຣມທີ່ດັ່ງນັ້ນ ລວງພຣະບາງເດີມເປັນເມືອງຂອງໜັງເພິ່ນ ພຸດຍ່າຍ ແລະ ກົ່າວິການປ່າ ຂໍ້ອເດີມຂອງເຂົ້າຈິງ ແລະ ມີຂໍ້ວ່າເມືອງເຊີ່ງດັ່ງ ເຊິ່ງທອງ

ເອັກ ແລ້ວທີ່ມີມາເປັນເມືອງລວງພຣະບາງໄດ້ລະຄົບ

ພິບຜູນ ກົ່າວິການທ່າວ່າຄວາມຄື່ອງສັມຍັ້ນບຸລຸມ ເປັນກິ່ຫຼັກສິ່ງສົມບຸລຸມ ເປັນກິ່ຫຼັກສິ່ງສົມບຸລຸມ ແລະ ແຮກສິ່ງສົມບຸລຸມສູ່ໂທຍຂອງເຮົາ

ເອັກ ກົ່າປະມາລ 700 ປີມາແລ້ວ

ພິບຜູນ ຄຣັບ ບຸລຸມນັ້ນຮວບຮາມຫາວລາວແລ້ວຕັ້ງເປັນເມືອງ ຂໍ້ວ່າ ເມືອງຫຼາວເຊີ່ງດັ່ງເຊີ່ງທອງ ອີ່ຫຼາວ ເພຣະຈະນັ້ນຄ້າເຫັນພາວດາ ລານ້ຳໜ້າພຸດສິ່ງຫຼາວ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຄື່ອ ລວງພຣະບາງຍ່າໄປສັບສົນ ກັບອິນໂດນີເຊີ່ງນະຄົບ ຈາກນັ້ນກົ່າວິການປົກປອງຕິດຕ່ອກນັ້ນມາ ລານຂອງບຸລຸມຄ້າເຍື່ອຂໍ້ອຸນາດເອັກກົ່າວິການເຄີຍໄດ້ຍິນ ຄື່ອ ເຈົ້າຝ້າ ກົ່າວິການ ແລະ ໄດ້ຖຸກລອຍແປໄປເຂມຣ ສາເຫຼຸຜຣະເມື່ອເກີດມີພຣະທີ່ ເຕັມປາກ ເດີມຄົນແຕ່ກ່ອນເຊື່ອວ່າການມີຟັນເຕັມປາກເປັນກາລິກີນີ້

ดังนั้นเจ้าฟ้าสุ่มจึงถูกกลอยแพไป พอลอยไปถึงเขมร พระเจ้ากรุงกัมพูชาจึงได้นำไปเลี้ยงดูไว้เพราเชื่อว่าเป็นผู้มีบุญญาธิการมาก ตามกำหนดนั่ว่า นองกรณเป็นเสียงเหมือนเสียงดนตรี นี่ตามพงศานาถล้านช้าง พระเจ้ากรุงกัมพูชาจึงได้ส่งให้ไปศึกษาวิชาการจากพระสังฆราชพอบวิชาการต่าง ๆ และ พระเจ้ากรุงกัมพูชาจึงได้ยกพระราชดาให้เป็นพระมเหสี

ต่อมาได้เกิดความวุ่นวายขึ้นที่เมืองเชียงดงเชียงทองเจ้าฟ้าสุ่มจึงได้ยกทัพกลับมาเพื่อที่จะได้รับรวมไฟร์พลตั้งเป็นเมืองให้เป็นปีกแผ่นใหม่ โดยได้นำอาพระบางมาด้วย พระบางเป็นพระที่นำมาจากกัมพูชา เดิมเป็นพระที่สร้างที่ลังกาตามกำหนดเป็นพระปางห้ามญาติ ยกพระหัตถ์ทั้งสองข้าง ทำด้วยโลหะผสมจากเงิน ทอง ทองเหลือง มีพระบรมสารีริกธาตุประดิษฐานอยู่ภายในพระนั้น 5 องค์ คือ ที่พระนลภา (หน้าผาก) พระอุระ (หน้าอก) พระขนุ (คาง) พระกร (มือทั้งสองข้าง) ก็แห่พระนี้มาด้วย พอถึงเมืองเวียงคำ ซึ่งเป็นเมืองโบราณใกล้กับเมืองเวียงจันทน์เดียวนี้ แต่เดิมเวียงจันทน์ไม่มีนครับ พระยาเวียงคำได้อ้อนวอนขอพระบางไว้บูชา พระบางจึงตกอยู่ที่เมืองเวียงคำ habitats หลังจากเจ้าฟ้าสุ่มได้รับรวมไฟร์พล จนตั้งเมืองเชียงทองขึ้นมาเป็นราชธานี ก็เจริญรุ่งเรืองเรียกกันว่า เมืองหลวง ต่อมาถึงรัชกาลใดผมจำไม่ได้ ก็มีการนำพระบางกลับมาไว้ที่เมืองหลวงโดยไว้ที่วัดมหาธาตุและต่อมารอยู่ที่วัดศรีชุมพักหนึ่ง เมืองหลวงก็เลยมีชื่อต่อว่า เมืองหลวงพระบางนับ

แต่นั้น

เอนก พระบางนี้เดียวนี้ก็ยังอยู่ที่นั้นที่ก็ตัดมาที่หลวงพระบางคุณพิชณกไปเที่ยวเมืองแล้ว ตลาดแล้ว แล้วไปเที่ยวที่ไหนอีกบ้าง

พิชณ สำหรับผมนั้นหลวงพระบางเป็นเมืองที่มีอยู่ 2 ภาค ถ้าคุณเอนกติดตามข่าวจะเห็นว่าองค์การยูเนสโก หรือองค์การสหประชาชาติได้ขึ้นทะเบียนให้หลวงพระบางเป็นมรดกโลก เพราะเป็นเมืองที่มีสถาปัตยกรรมแบบล้านช้างทั้งดงมีที่สุดและมีวิถีชีวิตของผู้คนทั้งดงมีบ้านเดิมอยู่ คุณเอนกนี่ก็ภาพออกใหม่ครับหลวงพระบางนี้อยู่ริมแม่น้ำโขงและมีแม่น้ำอีก 2 สายคือ แม่น้ำคำนและแม่น้ำอุ และวิถีชีวิตของผู้คนยังเหมือนเดิมเครื่องครัวศาสนาน ซึ่งผมไปเป็นช่วงที่เข้าพรรษา ก็ไปทำบุญช้าบ้านก็พากันมาทำบุญตักบาตรกัน ที่ว่ามี 2 ภาค ก็คือ ผมเห็นว่า เป็นเมืองที่มีสถาปัตยกรรมอยู่ 2 อย่าง สถาปัตยกรรมแรกคือ แบบล้านช้าง อย่างที่สองคือสถาปัตยกรรมอย่างโคลนเนียลคือ สถาปัตยกรรมสมัยฝรั่งเศสยังอยู่ในลาวเพรະฉะนั้นยังสามารถเห็นอาคารบ้านเรือนแบบฝรั่งเศส คือ เสาตันใหญ่ ๆ เป็นตึกแล้วข้างบนเป็นไม้งดงามมาก

หากคุณเอนกถามผมต่อว่าทำไมเมืองหลวงพระบางเป็นเมืองที่เหมือนเชียงใหม่สมัยก่อน นั้นเป็นเพราะหลวงพระบางสมัยก่อนมี魔法师和ศิลปะที่มีความหลากหลายมาก เชียงใหม่ของเรามี魔法师和ศิลปะที่มีความหลากหลายมาก ส่วน

หลวงพระบางมีประเพณี ศิลปวัฒนธรรมแบบล้านช้าง ที่เป็น เช่นนั้น เป็น เพราะพระเจ้าไซยเชษฐาราช โอรสของพระเจ้าโพธิสารของลาว พระเจ้าโพธิสารไปได้กับพระธิดาของพระเจ้ากรุงเชียงใหม่แล้วก็มีโอรศคือ พระเจ้าไซยเชษฐาราช พุดง่าย ๆ ก็คือ พระเจ้าไซยเชษฐาราช แม่ของท่านเป็นคนเชียงใหม่ เดยมารมองเชียงใหม่ระยะหนึ่ง พอกเกิดความวุ่นวายที่หลวงพระบางก็มีคนทูลเชิญให้กลับไปหลวงพระบาง ท่านก็เอ้าไฟร์พลและประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ส่วนหนึ่งจากทางเชียงใหม่มาด้วย เพราะฉะนั้นจึงมีคนบอกว่าถ้าอยากจะดูเมืองเชียงใหม่เมื่อ 70 ปีที่แล้ว หมายถึงอารยธรรม วิถีชีวิตคนนະครับ ให้ไปดูหลวงพระบาง มีวัดอยู่ประมาณ 60 วัดอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้น ผนจังคิดถึงคุณเอนกมาก ถ้าคุณเอนกไป 3 วันยังดูดไม่หมด

เอนก โบสถ์ วิหารอร่าเรนนี้ยังคงเหมือนเดิม รถรา ก็คงไม่จอดแจไม่ขวักไข่่วเหมือนในกรุงเทพฯ นະครับ เพราะฉะนั้น บรรยากาศในเมืองเช่นนั้นก็น่าเที่ยวจริง ๆ ฟังจากคุณพิชณุเล่าให้ฟังแล้ว ผนคิดว่าเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าเที่ยว และเขามีแผนการกันหรือเปล่าว่าจะป้องกันความเจริญแบบสมัยใหม่ มากัน้อยแค่ไหน พอกดทะเบียนเป็นมรดกโลกแล้วไม่มีตึกสูง ห้ามสร้างตึกสูง ไม่มีครับ ยังไม่มีตึกใหญ่สูงเกิน 2 ชั้น สวยงามมากครับ สตรีชาวบ้านเขามีการนุ่งกางเกง มีแต่นุ่งชิ้น และผ้าก็ทอเองในเมืองหลวงพระบางทั้งนั้น

เอนก เขามีคิดว่าเป็นปมด้อย หรือคิดจะตามเพื่อนบ้านอย่างไทย ที่มีถนนloyfia มีรถหลายล้านคัน มีการเต่งกายที่กันสมัย มีอาหารฟ้าฟูตส์ต่าง ๆ อย่างนี้ เขามีคิดบ้างหรือเปล่า

พิชณุ เป็นคำถามที่ดีมาก เท่าที่ผมพูดคุยทั้งระดับชาวบ้าน และธุรกิจ รวมทั้งนักบินคนหนึ่ง คุณสันติ อินทางศร์ เจ้าของโรงแรมสันติวิลล่า เขามีที่อ่าวเป็นปมด้อย เขามีคิดว่าอันนั้นคือ สิ่งที่เขาภูมิใจมากและในทางตรงข้ามเขามองว่าเราส่งสารเราโตเร็วไป ขณะนี้เขามองว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์เศรษฐกิจนี้ ของเขากลายเพราะเขาพึงตัวเองได้หมด ข้าวเข้าปลูกข้าวได้เองและพอกิน และคุณเอนกเชื่อไว้ว่าในแม่น้ำอูนี่อุดมสมบูรณ์ มีกุ้งตัวใหญ่ ๆ มีผัก มีปลา ปลาแม่น้ำโขงนี่ชูกชุม ในขณะที่บ้านเรา อย่าไว้แต่กรุงเทพฯ เลย บ้านผมแม่น้ำป่าสัก อำเภอแก่งคอย ยะนุรี เดยมีกุ้ง ปลาชูกชุม เดียวันนี้แม้แต่ปลาชีวัง หายไม่ได้เลย เขามองว่าเราไปเร็วมาก

เอนก ของเรานี่คงขาดการวางแผนระยะยาว ยกตัวอย่างในวัดจริงอยู่เป็นความหวังดีของชาวบ้าน และพระ พระเท็นแล้ว เสียดายเพราะว่ามีการรื้อของเก่าทิ้งและสร้างสิ่งใหม่ลงไป ของเก่าจะดูสวยงามและสอดคล้องกับแผนเก่า ที่เราเห็นกันทั่วไปคือ เราสร้างของใหม่ลงไปมันไม่สอดคล้องกัน อันนี้คือ ข้อเสีย เพราะฉะนั้นผนคิดว่าเราต้องทำงานอย่างรัดกุมที่เดียว ในช่วงที่ผ่านมาเราทำลายสถานที่เก่า ๆ ไปมาก และเป็นผลเสียในการท่องเที่ยวด้วย เพราะว่ามันเหมือนกันไปหมด เพราะว่าตึก

ที่สร้างกล้ายเป็นอาคารสมัยใหม่ เสน่ห์หายไป ผสมเชื่อว่าทางหลวงพระบางจะได้เปรียบในเรื่องสถานที่หลายคนคงสนใจอยากรู้ไปเที่ยวกันเราคงจะได้ไปกันลักษณะครับ

พิชนุ เล่าถึงไปเที่ยววัดที่หลวงพระบาง ไปเที่ยวกัน 3 วันยังเที่ยวไม่หมด

เอนก จะมีเมืองนักนحمدหรือครับ

พิชนุ ไม่เหมือนครับ แต่ละวัดนั้นมีศิลปวัฒนธรรมแปลกกันไป วัดแรกที่ต้องไปแน่ ๆ คือวัดเชียงทอง ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าไซเชษฐาราชทรงกับสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิของเรามีสถาปัตยกรรมแบบล้านช้าง สันหลังคานเป็นสำเกา ซึ่งสวยงามที่สุดในภูมิภาคนี้และขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกไปแล้ว วัดนี้อยู่ริมแม่น้ำโขงนะครับ

และอีกแห่งหนึ่ง คือวัดแสนสุขาราม เป็นวัดที่ก่อหัพย์เข้าไปตั้งทัพตอนไปยึดเมืองหลวงพระบาง เมื่อราปี พ.ศ. 2430 เป็นการปราบช่องครั้งที่ 2 ของเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี ปัจจุบันวัดแสนสุขารามเป็นที่จำพรรษาของเจ้าคณะแขวงหลวงพระบาง และผ่านไปได้ประวัติที่นำสนใจของเจ้าอาวาสวัดแสนสุขาราม หรือเจ้าคณะแขวงหลวงพระบางซึ่งเป็นพระ gereชั้นผู้ใหญ่ของล้านนั้น สืบไปสืบมา เป็นญาติเกี่ยวดองกับตระกูลสารสิน

เอนก ครับ เพราะว่า หมู่เทียนนี้ สารสิน หรือ พระยาสารสิน สามีภักดี ซึ่งเป็นหมู่ใหญ่ประจำกองทัพไทยสมัยเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีขึ้นไปปราบช่องที่หลวงพระบาง ใช้ใหม่ครับ

พิชนุ ครับถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ หมู่ tarafว่า ตาของเจ้าอาวาสท่านนี้เป็นลูกพี่ลูกน้องกับภริยาคุณหมอเทียนนี้หรือของพระยาสารสินสามีภักดี สมัยก่อน การไปปราบช่องต้องไปตั้งทัพก่อน เพื่อสืบช่าว รวบรวมผู้คน เสบียงอาหาร ช้าง ม้า ท่านก็ไปได้ภริยาคนหนึ่งเป็นชาวลาวและต่อมาก็ได้พาหมายกรุงเทพฯ ด้วย แล้วยังไงก็ไม่ทราบสุดท้ายภริยาคนนี้ก็กลับไปอยู่ลาว ภริยาคนลาวของหมอเทียนนี้เป็นญาติกับคุณตาของเจ้าอาวาสทำให้รำลึกได้ว่าหนังสือเรื่องประวัติการปราบช่องของเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี เป็นหนังสือที่เคยอ่านมานานแล้วและก็ประทับใจมาตลอดไม่เคยลืม นั่นก็เป็นวัดที่ไปเที่ยว

เอนก เอ คุณพิชนุครับ ครั้งนั้นท่านเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีไปปราบช่องเข้าใจว่าจะมีช้างถ่ายรูปติดตามไปด้วยแต่ไม่ปรากฏชื่อ ที่น้อยใจจะทราบว่าทางลาว เขาไม่ปรากฏภาพถ่ายหรือมีอะไรที่ยังคงเหลืออยู่บ้างหรือเปล่าครับ

พิชนุ ผมเชื่อว่าไม่มีครับ เพราะว่าภายหลังการปลดปล่อยลาว ประมาณปี ค.ศ. 1975 น่าจะสูญไป ผมเคยไปถ้านถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปราบช่องอีกไม่มีครับ ปัจจุบันอาจมีอยู่ที่เป็นของส่วนบุคคลของชาวกัฐกทำลายสูญหายไปมากถึงมีเข้ากันไม่ให้แต่ผมเชื่อว่าฝรั่งที่ได้เข้าไปกับคณะปราบช่อง คือ คณะของพระวิภา��ุวงล หรือ เจมส์ เมคคาร์ธี คุณเอนกคงจำได้ว่าในการปราบช่องครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2428 นั้นพระวิภา��ุวงล ขอไปด้วยโดยจะขอล่วงหน้าไปก่อนเพื่อจะไปดู จะไปสืบช่าวเพื่อจะ

ได้ประกอบการปักปันเขตแดนกับฝรั่งเศสหนึ่ง นายหลุยส์ เลี่ยวนโวน เก้าปี้ด้วย นายหลุยส์เป็นบุตรของนางแอนนา เลี่ยวนโวน มีทหารติดตามไปด้วย 1 กอง ในครั้งนั้น เจมส์ แม็คคาร์รี่ ได้เขียนหนังสือขึ้นไว้เล่มหนึ่งเกี่ยวกับการสำรวจดินแดนเพื่อทำแผนที่ในลาว และผนเมืองเชือเหลือเกินว่าคดจะได้มีการบันทึกภาพไว้

เอนก ภาพจำนวนหนึ่งซึ่งปัจจุบันจะหาดูได้ที่พระที่นั่งวิมานเมฆ ลงถามเจ้าหน้าที่หรือมัคคุเทศก์ที่เข้าชม ภาพเจ้าพระยา สุรศักดิ์มนตรีไปปราบอี๊อที่หลวงพระบางมีอยู่ชุดหนึ่ง เข้าสู่ลับแลเป็นคล้ายบานพับนะครับ เป็นภาพที่เข้าถ่ายไว้คอมชัดดีมาก และผนยังว่าถ้าทางพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆสามารถตีพิมพ์ให้ครบได้ก็จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาประวัติศาสตร์อย่างยิ่ง หรือถ้าท่านไม่มีโอกาสท่านอาจจะซื้อหนังสือชี้ว่าประวัติเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีซึ่งท่านเขียนเอง และมีรูปถ่ายแทรกอยู่บ้างซึ่งมีจำนวนไม่น้อยที่ร้านศึกษาภัณฑ์

พิชณุ ปัจจุบันยังมีขายไหมครับ

เอนก ยังมีครับ ขนาด 4 เล่มจบ อ่านแล้วสนุกที่สุด ราคาเล่มละเพียง 14 บาท นะครับ อันนี้คือภาพถ่าย แต่เสียดายนะครับ ที่ไม่ทราบชื่อของช่างภาพที่ไปด้วย ท่านที่สนใจก็ไปหาซื้อที่ร้านศึกษาภัณฑ์พานิช ครับ ก็ตามคุณพิชณุต่อจะรับว่า หลวงพระบางมีอะไรที่น่าสนใจอีกนอกจากวัด 2 วัด

พิชณุ ก็มีวัดต่าง ๆ อีกวัดหนึ่งคือวัดวิชุน ที่ลาวเรียกว่าวัดวิชุน

เป็นวัดที่ในสมัยพระเจ้าวิชุนของลาวเป็นราชวงศ์ที่หลวงพระบາงมีความสงบเรียบร้อยรุ่งเรืองเหมือนในสมัยสุโขทัยของเรา และทั้งศิลปกรรมอิฐหิน ชั้ดเจน วัดวิชุนมีพระราชดุที่เป็นรูปผลแตงโมขนาดใหญ่ เรียกว่าพระราชดุหมายมาโนะ นอกจากนั้น ก็เป็นที่เคยเป็นที่ประดิษฐานของพระบาง สงบรมเย็น ก็ไปเดินธรรมชาติไปดูการวางผังวัดที่งดงาม จากนั้นก็วัดป่าวราก วัดป่าวรากนี้อยู่ตรงข้ามกับวังเจ้ามหาชีวิต ซึ่งปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ไปแล้ว วัดป่าวรากเป็นวัดที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งรัฐบาลไทยหรือกระทรวงการต่างประเทศได้สนับสนุนงบประมาณก้อนหนึ่งไปช่วยในการบูรณะจิตรกรรมฝาผนัง โดยให้อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เข้าไปช่วยอยู่หลายปี สำเร็จลงแล้ว นอกจากนี้แล้วหากคุณเอนกได้ไปพิพิธภัณฑ์ที่หลวงพระบางก็อาจจะชอบที่สุด

เอนก มีอะไรที่น่าสนใจบ้างครับ

พิชณุ 1. ได้ดูสถาปัตยกรรมที่แสดงให้เห็นวังสมัยก่อน

2. ข้างในจะมีวัดถูโบระณ อัญมณีค่าต่าง ๆ พระแสงดาวสมัยเจ้ามหาชีวิต ส่วนหนึ่งก็เป็นของขวัญจากประเทศต่าง ๆ ที่เอาไปถวายเจ้ามหาชีวิต และมีพระบางอยู่ที่นั่นด้วย นี่ก็เป็นที่อึดที่หนึ่ง

เอนก ก็นึกถึงวังหน้าของเรานะครับ ซึ่งเดียวันนี้ก็เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และโรงละครแห่งชาติ อีกส่วนหนึ่งถูกรื้อตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ที่กลายเป็นครึ่งหนึ่งของสนามหลวง

พื้นที่เดิมคือวังหน้า มีบางปีเคยชุดพบปืนใหญ่หลายกระบอก จมอยู่ใต้สันамหลง ซึ่งเป็นพื้นที่หนึ่งของวังหน้า ถ้าเราสามารถรักษาไว้ก่อ โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และบริเวณที่เป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร ผู้คนดูจะเป็นภาพที่สวยงามมากบังเอิญเรามารื้อสร้างเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เลยทำให้วังหน้าขาดความสมบูรณ์ไป ที่นี่มาพูดถึงชีวิตปัจจุบันของคนหลวงพระบาง ชีวิตสมัยใหม่ ชีวิตยุคนี้ ชาวหลวงพระบางเข้าทำอะไรกันมั้ง เขากำลังทำอะไรกันบ้าง หรือเปล่าครับ

พิชณุ ไม่มีรับดิสโก้เก็ตต์ ชีวิตหลวงพระบางเป็นชีวิตที่เรียบง่ายผู้คนยังยึดถือจาริตระบบที่ค่อนข้างจะเคร่งครัด ภาษาลาวเขายังเรียกว่า ‘อีดคง’ ศรัทธาต่อศาสนาอย่างชัดเจน ต้องไปดูตตลาดเช้านะครับ ก็ยังเป็นลักษณะการค้าขายอย่างพื้นฐาน คือ คุณเออนกปลูกผักเหลือจากกินในบ้านก็นำมาขายซื้อข้าวกิน เป็นลักษณะแบบกึ่งแลกเปลี่ยน ผักยังไม่มีการใช้สารเคมีใช้ปุ๋ย เป็นผักสดปลูกกันที่ร่มตลิ่งแม่น้ำโขง แม่น้ำคาน ไก่ก็ไม่ใช่ไก่ต่อนไก่อ้วน ๆ มัน ๆ แบบบ้านเรา มีแต่ไก่บ้านกับไก่พื้นเมือง กุ๊ก กุ๊ก แม่น้ำจริง ๆ กาแฟก็เป็นกาแฟแบบเก่า กาแฟจากแขวงจำปาสักเป็นกาแฟที่มีชื่อเสียงของลาว ข้าวเหนียวที่ปลูกเป็นข้าวไร่ เม็ดกลม ๆ หอม อร่อยมาก เพราะเขาใช้แบบข้าวเหนียวซ้อมมือ เป็นข้าวเหนียวแบบข้าวแดง หอมมาก อาหารก็เป็นอาหารแบบธรรมชาติ คนพื้นเมืองที่กินอาหารแบบ

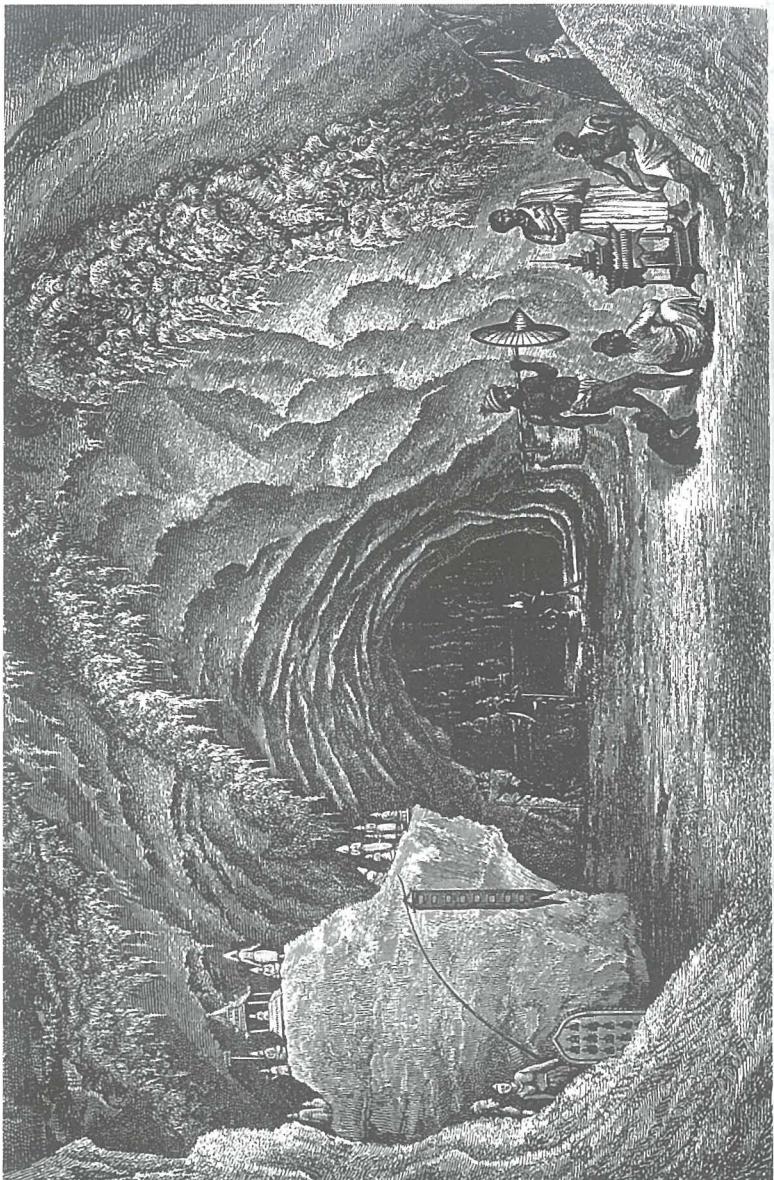
ธรรมชาติจะไม่มีคนอ้วนเลย เพราะเขาไม่ได้กินไขมันอย่างบ้านเรา มีอาหารที่เรียกว่าเป็นอาหารคลาสสิกพื้นเมืองของหลวงพระบางคือสาหร่ายแม่น้ำโขง เขารียกว่า ‘ໄຄ’ เป็นสาหร่ายน้ำจืดที่สะอาด มีแห้งเดียวที่หลวงพระบาง เวียงจันทน์ไม่มี เขากำเป็นแผ่นเหมือนกับสาหร่ายทะเลญี่ปุ่นที่ขายเป็นซอง ๆ แต่ที่เขากำเป็นแผ่นใหญ่มีงา roy มีห้องกระเทียมตามแห้ง และตัดเป็นแผ่น ๆ เล็ก ๆ แล้วเอาไปทอดรับประทานกับน้ำพริกต่าง ๆ หรือลับ อาหารอย่างนี้เป็นอาหารที่ไม่มีรสจัด อาหารเมืองหลวงพระบางราชติกลมกล่อม คำว่ากลมกล่อมที่ผมว่านี้ภาษาลาวเขายังเรียกว่า ‘น้ำ’ คือกลมกล่อมไม่เปรี้ยวมากไม่เผ็ดไม่เค็มมาก ของฝากจากหลวงพระบางก็มี 2 – 3 อย่าง อย่างแรกที่ต้องซื้อก็คือ สาหร่ายแผ่น

ເອນກ สาหร่ายแผ่นนี้นะครับ เขายังอย่างไร

พิชณุ ถุงใหญ่ ๆ ห่อหนึ่งรวม 30 บาท แล้วนำมาตัดเป็นแผ่นเล็ก ๆ ยาวสัก 3 นิ้ว เอามาทอด แต่ต้องทอดเป็นอย่างอดไฟแรงนะครับอันที่สองที่ควรจะซื้อกลับมาฝาก คือผ้าทอหั้งหลายไม่ว่าจะเป็นผ้าซิ่น ผ้าอะไรก์ตามเป็น ผ้าทอพื้นเมือง

ເອນກ ทอดด้วยมือใช้ไหมครับ

พิชณุ ครับ ทอดด้วยมือ เช่นผ้าซิ่น อันที่สามคือ เครื่องเงิน ถ้ามีสถาปัตยกรรมห้อยก็ซื้อห้องรูปพรรณกลับมาก็ได้ เพราะว่ามีมือช่างทองของเมืองหลวงพระบางเป็นฝีมือขั้นสุดยอดของอาณาจักรล้านช้างซึ่งตกทอดมาถึงปัจจุบัน

“ถ้ำตีติง” ภูเขาติดอยู่บนยอดเขาและส่วนหลังของเขาเป็นชั้นหินปูน เมื่อ พ.ศ. 2410

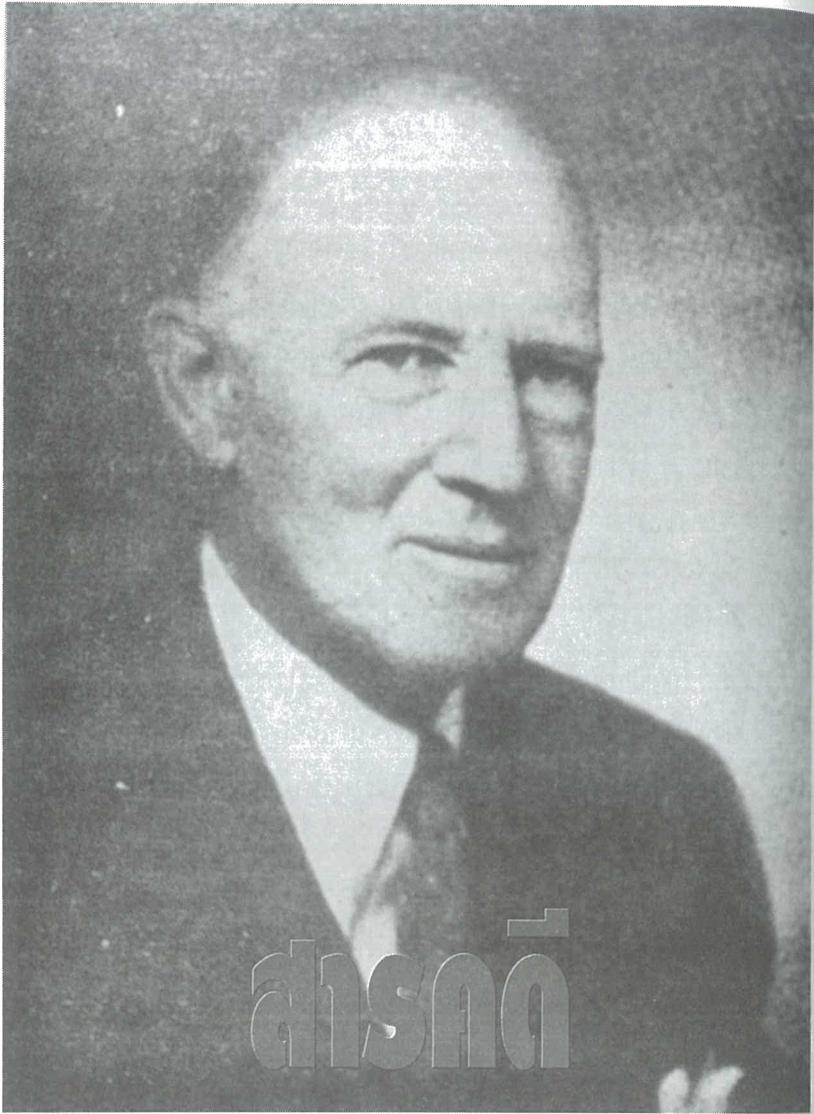
ເອັກ ເຮີກວ່າໄປແລ້ວກີຕ້ອງມີຂອງມາຝາກດິດໄນ້ຕິດມືອັກກລັບ
ມາບ້າງ ນັກທອງເຖິວສ່ວນໄຫຫຼູກົມຈະຄາມກັນເຊັ່ນນີ້ ເຮັກທຽບ
ແລ້ວນະຄົບ ແລະ ທີ່ນີ້ຍ່າງອື່ນລະຄົບຫລວງພຣະບາງນອກຈາກນີ້ແລ້ວ
ສານທີ່ທ່ອງເຖິວຍ່າງອື່ນລະຄົບມີບ້າງໄໝມ່ຄົບ

ພຶ້ມ ທີ່ທ່ອງເຖິວອີກແໜ່ງທີ່ຕ້ອງໄປ ແລະ ຄວາມຍ່າງມາກ ອີ່ ຕໍ່າດີ່
ກັບ ນໍ້າຕົກດາດກາງສີ ຕໍ່າດີ່ອຢູ່ຮົມແນ້າໂຂງ ເປັນໜ້າພາເຊື່ອກັນ
ວ່າເປັນທີ່ອຢູ່ອາສີຍຂອງຜິ່ນຮີວິຫຼຸງຢານຂອງແມ່ນໍາໂຂງ ປັຈຈຸບັນໄດ້
ຮັບກາຮອນຮຸຮັກໜີ ເປັນຄໍ່າໃຫຍ່ໂຕແລະ ມີພຣະພຸທຮຽບອຢູ່ໃນນັ້ນ
ປະມານ 7 ພັນກວ່າອອງຄົ້ນ ທຳດ້ວຍໄມ້ ດ້ວຍເງິນ ດ້ວຍທອງຕ່າງ ຖ້າ
ເຮີຍຮາຍເປັນຕັບ ໄປໄດ້ກາງເດີຍຄືອັນ້ນເຮືອຈາກຫລວງພຣະບາງໄປ
ປະມານ 40 ນາທີ ແລະ ເປັນທີ່ທີ່ເຈັມຫາສິວົດທຸກພຣະອອງຄົ້ນຈະຕ້ອງ
ມາໃນຊ່ວງສົງກຣານຕີ ເພື່ອກາຮັດນໍາພຣະ ແລະ ອີ່ທີ່ທີ່ນີ້ຄື່ອງ ຕາດ
ກາງສີ ບ້ານີ້ເປັນນໍ້າຕົກ ເປັນປໍາທີ່ບໍເດີນທາງໄປປະມານ 1 ຂ້້າໂມງ
ໂດຍຮັຍນົດຄົງສົມເດືອນພຣະເທິງທ່ານເສດົຈເຢືອລາກົກເສດົງໄປທີ່ນີ້
ເປັນນໍ້າຕົກສູງປະມານ ຕີກ 10 ຊັ້ນ ໃນນໍ້າມີຫິນປຸນມາກ ນໍ້າໄຫລທີ່
ລົງມາຈາກປ້າດງົດບົກໜະເອທິນປຸນມາຈັບນັດ້ນໄມ້ ແລ້ວຕັ້ນໄມ້
ເປັນຫິນໄປໜົດ ແລະ ນໍ້າຕົກລົງມາແຮງມາກ ຂ້າງລ່າງນັ້ນຄວາມສະອາດ
ຂອງນໍ້າແລະ ຫິນປຸນ ທຳໃຫ້ນໍ້າເປັນສີເໜືອນໄໝ່ນກາຮວກ ອີ່ສີ
ເໜືອນເກໂຮງຄື່ອຍ

ເອັກ ສີ່ພໍາ

ພຶ້ມ ໃຊ່ວ່າມີສະອາດ ກີເປັນທີ່ທີ່ນີ້ທີ່ຈະໄປຄຸດຮົມຫາຕີ □

จากรายการ ‘ເລ່າເຮື່ອງເກ່າ’ ດໍາເນີນรายการโดย เອັກ นาวิกมูล และ ພຶ້ມ ຈັນທວິທິນ
ออกอากาศทางวิทยุสารัญรุ่มย์ วันศุกร์ที่ 17 กรกฎาคม 2541

พระยาภักดี

พระยาภักดีไนมตีรี

พระยาภักดีไนมตีรี ในตำแหน่งที่ปรึกษาการต่างประเทศ
พร้อมด้วยคณะเจ้าหน้าที่ร่วมงาน
ถ่ายโดยจายนรสิงห์ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารคดี

พระยาภักดิยานไมตรี

คนไทยทั่วไปภูมิใจในความเป็นเอกราชนของประเทศไทย
แต่คงมีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทราบว่าการรักษาเอกราชน
ได้ได้นั้นมีความยากเย็นเพียงใด

งเมื่อว่าประเทศไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์จะไม่
เคยสูญเสียอิสรภาพและถูกประเทศไทยนำพา
ทางตะวันตกยึดครองเป็นอาณาจักรชั่นเดียว
กับประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศในแถบเอเชียตะวันออก
เฉียงใต้ก็ตาม แต่ถ้าเราดูหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็จะเห็น
ได้ชัดเจนว่าอิสรภาพของชาวไทยในสมัยก่อนสมรรถนะโลกครั้งที่ 1
นั้น ถูกกดขี่และจำกัดโดยขอบเขตของสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่
ไทยได้ทำไว้กับชาติตามหาน้ำนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2398 เป็นต้น
มา ซึ่งเป็นปีที่ไทยเริ่มทำสัญญากับประเทศอังกฤษและสัญญา
ดังกล่าวเป็นเครื่องบันทึกอนอธิบดีของไทยในด้านอำนาจ
ตุลาการและด้านการจัดเก็บภาษีอากรและต่อมาไทยก็ได้ทำ
สัญญากับประเทศอื่น ๆ ทางตะวันตกอีกหลายประเทศ

การที่ไทยต้องตอกย้ำในอำนาจของสนธิสัญญาเหล่านี้ก็
 เพราะในระยะนั้นไทยยังไม่มีอำนาจกฎหมายต่าง ๆ อันเป็น
 หลักประกันความยุติธรรมเมื่อมองกับที่หลายประเทศในตะวัน
 ตกมีกัน อย่างไรก็ตาม ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จ
 พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีนโยบายเปิดประเทศค้า
 ขายกับชาวตะวันตกและต้องยอมผูกพันตนกับสัญญาเหล่านั้น
 ถึงแม้ไทยจะเอาประเทศเข้าไปผูกพันกับสัญญาต่าง ๆ ที่ทำ
 กับนานาประเทศ แต่สมัยนั้นยังมีชาวต่างประเทศในไทยเป็น
 จำนวนมากนัก ความเสียเบรียบและข้อยุ่งยากจึงไม่ค่อย
 ปรากฏให้เห็นเท่าใด แต่เมื่อบ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองขึ้นและมี
 ชาวต่างชาติเข้ามาทำการค้าติดต่อกับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
 ชาวต่างชาติเหล่านี้เข้ามามีผลประโยชน์ในไทยและหาทางรักษา
 ผลประโยชน์ของตนมากขึ้นเท่าใดก็ทำให้ความรู้สึกสูญเสียสิทธิ
 และรู้สึกในความเสียเบรียบของคนไทยในพระราชอาณาจักร

ของไทยเองมีมากขึ้นเท่านั้นซึ่งนำความยุ่งยากมาสู่การบริหารประเทศเป็นอันมากจนกลายเป็นความรู้สึกขึ้นของ โดยเฉพาะเมื่อข้อผูกมัดนั้นได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ครอบคลุมไปถึง “คนในบังคับ” หรือ “คนในอิรักข้า” ของพระเศษมหาอำนาจนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่คนเหล่านั้นก็เป็นชาวເອເຊຍเช่นเดียวกับคนไทย พระมหาชัตติรย์ของไทยได้ทรงเลิงเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องหาทางแก้ไขให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากความเสียเบรียบในเรื่องสิทธิสภาพนอกราชนาเขตและเรื่องภาษีอากรให้ได้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัวได้ทรงเริ่มการแก้ไขนี้โดยทรงจ้างชาวยุโรปผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมาเป็นที่ปรึกษาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพระราชกำหนดกฎหมายปฏิรูปการศาลเพื่อให้เป็นหลักประกันด้านความยุติธรรมและเป็นแนวทางที่จะให้มหาอำนาจยอมเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อผูกมัดที่ลิดرونอำนาจจาริปไตยของไทย โดยต้องยอมสละดินแดนบางส่วนให้แก่ประเทศไทย คือ อังกฤษและฝรั่งเศส เพื่อแลกเปลี่ยนกับเอกสารทางการศาล แต่พระเศษมหาอำนาจทั้งหลายที่ได้เบรียบไทยตามสนธิสัญญาล้าสมัยเหล่านั้นก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงท่าทีที่แข็งกร้าวและไม่ยอมผ่อนคลายข้อผูกมัดที่ขาดความยุติธรรม เนื่องมาจากสนธิสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้กำหนดเวลาสิ้นสุดและไม่มีบทบัญญัติให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อล่วงมาถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 6 คือ พระ

บาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัวพระองค์ทรงตั้งพระทัยอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะแก้ไขข้อผูกมัดเหล่านี้ให้ลุล่วงไปให้ได้ จึงได้ทรงเริ่มปฏิรูปกฎหมายของไทยให้เข้าสู่ระบบสากล และทรงเจริญรอยตามพระราชบิ达โดยทรงจ้างชาวต่างประเทศมาเป็นที่ปรึกษาราชการด้านนโยบายต่างประเทศ เมื่อสองครั้งที่ 1 เกิดขึ้นทางยุโรป ในปี พ.ศ. 2457 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงประกาศเข้าสังคมเป็นฝ่ายสัมพันธมิตรต่อมาในปี พ.ศ. 2460 พระองค์ได้ทรงส่งทหารออกไปร่วมรบในสมรภูมิยุโรป และดำเนินการอันเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายสัมพันธมิตรเป็นอย่างมาก เช่น ยึดเรือและทรัพย์สินของฝ่ายเยอรมันที่อยู่ในประเทศไทย เมื่อฝ่ายสัมพันธมิตรชนะสังคม ประเทศไทยมีฐานะเป็นประเทศผู้ชนะสังคมไปด้วย ทำให้หลุดพ้นจากข้อผูกมัดกับประเทศไทยที่แพ้สังคม เยังเหลือแต่พระเศษมหาอำนาจที่ชนะสังคมเท่านั้นที่ยังมีข้อผูกมัดได้เบรียบไทยอยู่ตามสัญญาดังกล่าว อย่างไรก็ตามฝ่ายไทยมิได้ล้มเลิกความพยายามในการขอเจรจาแก้ไขข้อสัญญาและบุคคลสำคัญที่ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก ครั้นนั้น คือ พระยาภัลยานไมตรี ที่เข้ามารับราชการในตำแหน่งที่ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศ

พระยาภัลยานไมตรี มีนามเดิมว่า ดร. ฟรานซิส บี. แชร์ เป็นชาวอเมริกัน เกิดที่เมืองเซาท์เบอร์ลีเอน มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2428 สำเร็จการ

ศึกษาอักษรศาสตร์จากวิทยาลัยวิลเลียมส์และนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยอาร์ว์ด

ท่านได้เริ่มงานทางด้านกฎหมายเพื่อหาความเชี่ยวชาญที่สำนักงานอัยการใหญ่ของนิวยอร์ก ครั้นปี พ.ศ. 2456 ดร.ฟรานซิส บี. แซร์ ได้สมรสกับนางสาวเจสซี วิลสัน บุตรีของท่านประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน ในระหว่าง พ.ศ. 2457 - 2460 ได้เข้าเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยวิลเลียมส์ และได้เลื่อนเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ตามลำดับ จนดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีในที่สุด ในระหว่างสมครามโลกครั้งที่ 1 ดร.ฟรานซิส บี. แซร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุณสำคัญของสมาคม YMCA ได้เดินทางไปจัดสถานบันนเทิงและประกอบศาสนากิจให้กับชาวอเมริกันที่ปฏิบัติการรอบอยู่ในประเทศไทยฝรั่งเศส

ดร. ฟรานซิส บี. แซร์ ได้เข้ามามีส่วนสำคัญในการกฎหมายไทยโดยได้เดินทางเข้ามารับราชการในเมืองไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ต่อมาในปี พ.ศ. 2466 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนผู้อำนวยการเต็มของประเทศไทยเดินทางไปเจรจา กับประเทศไทย จนเป็นผลสำเร็จ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เป็นพระยาภัลยานไมตรี

ต่อมาในปี พ.ศ. 2468 พระยาภัลยานไมตรีได้กราบถวายบังคมลาออกจากราชการ เพื่อกลับไปรับตำแหน่งอาจารย์

สอนวิชากฎหมายระหว่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยอาร์ว์ด เมื่อได้กราบถวายบังคมลาออกจากราชการแล้ว ท่านก็ยังได้ให้ความช่วยเหลือประเทศไทยอยู่เสมอ เช่น ในปี พ.ศ. 2472 พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประเทศไทยประจำลาอนอูญ่าโตตุลาการ ณ กรุงเอกประเทศไทย เนื่อเรื่องแอลนด์และเมื่อพระยาภัลยานไมตรีได้กลับมาเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของรัฐบาลเพื่อเข้าร่วมในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปี พ.ศ. 2496 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานเหรียญพระบรมนามาภิไธยย่อ ซึ่งเป็นบำเหน็จความชอบชั้นสูงสุดสำหรับพระราชทานแก่ชาวต่างประเทศที่ประกอบคุณงามความดีต่อประเทศไทย ทั้งเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่เป็นเครื่องหมายเกิดเกียรติคุณที่มิได้พระราชทานให้แก่ผู้ใดบอยนัก นอกจากคุณความดีที่พระยาภัลยานไมตรีได้บำเพ็ญไว้ต่อประเทศไทยแล้ว ท่านยังเป็นบุคคลผู้ทรงคุณประโยชน์แก่มนุษยชาติสมตามอุดมคติแห่งเสรีภาพและมนุษยธรรม ท่านได้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ของสหรัฐอเมริกาหลายตำแหน่ง คือ เป็นศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญในทางกฎหมายอาญา กฎหมายแพลและกฎหมายแรงงาน ประจำมหาวิทยาลัยอาร์ว์ด ข้าหลวงใหญ่แห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ข้าหลวงใหญ่ประจำพิลิปปินส์ ที่ปรึกษาการทูตของทบวงการบริหารทุกข์

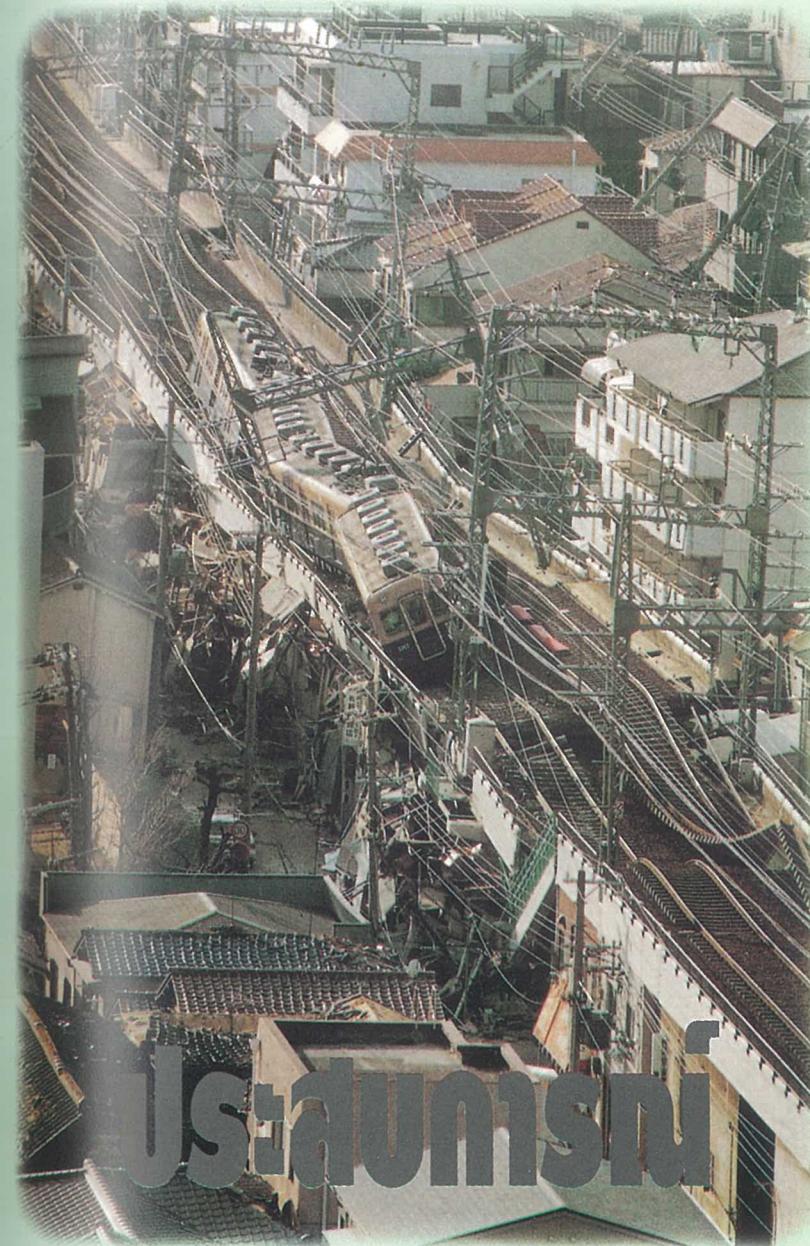
และคืนฐานะแห่งสหประชาชาติ และเป็นผู้แทนสหรัฐฯในคณะกรรมการทรัพย์สินและในสมัชชาสหประชาชาติ

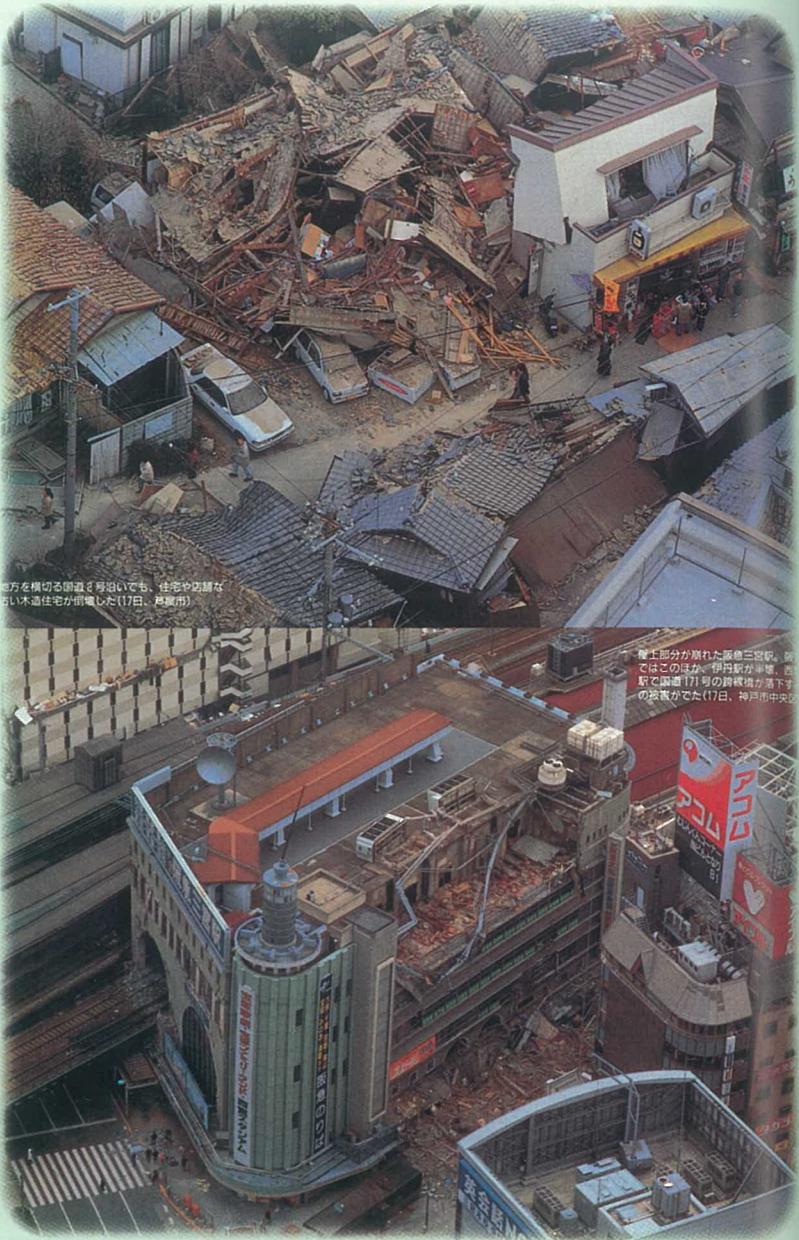
พระยาภักดิยานไมตรี มีบุตรกับมาดามเจสซี 3 คน คือ ฟรานซิส จูเนียร์, เอลเลน แอกซัน และวุฒิโร๊ว์ วิลสัน แฮร์ ภายหลังที่คุณหญิงได้ถึงแก่อนิจกรรมในปี พ.ศ. 2475 พระยาภักดิยานไมตรี ได้สมรสใหม่กับนางเอลizaเบธ อีเวนส์ เกรฟส์ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2480

พระยาภักดิยานไมตรี เป็นชาวต่างชาติอีกคนหนึ่งที่รักเมืองไทย และเข้าใจคนไทยได้ดี ทั้งนี้จะเห็นได้จากข้อเขียนของพระยาภักดิยานไมตรีเองที่ว่า “ผู้ใดที่ได้อยู่ในกรุงสยามไปทำงานในกรุงสยาม และรู้จักมีความรักประชาชนของกรุงสยามแล้ว ย่อมมีความเชื่อถือในชาวสยามอย่างใหญ่ยิ่ง ชาวสยามย่อมจะมีหนทางดำเนินสู่ความเจริญในวันหนึ่ง ดาวของกรุงสยามกำลังรุ่งเรืองอยู่แล้ว !”

พระยาภักดิยานไมตรีถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2515 อายุได้ 86 ปี □

จากรายการ ‘รู้รอบโลก’ ดำเนินรายการโดย แบ่งจากา กับทอง และหทัยกาณต์ ยะมาดี ออกอากาศทางวิทยุสารัญมย วันจันทร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2542

ประสารการน์

เผชิญแผ่นดินไหวในญี่ปุ่น

3 วันอันตรายของชีวิตนักการทูตไทยในห้วงวิกฤติ

กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์

อาทิตย์ที่ 15 มกราคม 2538

09.30 น.

โดยปกติผมมักจะตื่นนอนประมาณ 5 นาฬิกาเช้า เพื่อเตรียมตัวไปทำงาน เพราะจากบ้านที่ผมและครอบครัวพักอยู่ที่ร็อคโกะไอร์แลนด์ (Rokko Island) ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ

เป็นเกาะที่สร้างขึ้นมาเป็นแหล่งพักอาศัยโดยการตามทะเล อยู่ทางด้านตะวันออกของเมืองโกเบ ไปทำงานที่สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโอซาก้า ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ถ้าจะไปทางรถไฟต้องใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงเศษ แต่เมียต้องเปลี่ยนรถไฟถึง 3 ขบวน หลัง ๆ มาเนี้ ความชื้นเกียจเริ่มมากขึ้น เลยเลือกที่จะขับรถไปเอง แม้จะต้องเสียค่าทางด่วนถึงวันละ 2,000 เยน หรือ 400 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนขณะนั้น) และใช้เวลาน้อยกว่า กันถึงครึ่งหนึ่งที่เดียว แต่เมียไม่ต้องเบียดเสียดกับใครในรถไฟ อีกด้วย หลายท่านอาจจะยังไม่ทราบว่าคนญี่ปุ่นโดยทั่วไปไม่นิยมอาบน้ำในตอนเช้า ลองนึกภาพดูแล้วกันว่า กลืนน้ำจะอบอวลดีไหม

แต่วันนี้ ผู้ดื่นสาย เพราะเป็นวันอาทิตย์ แต่เมียเป็นวันพิเศษของญี่ปุ่นด้วย คือ “วันผู้หญิง” วันนี้ (ปีนี้) ครบรอบ 20 ปีบริบูรณ์ จะได้รับการยอมรับว่า พนักงาน เป็นเด็กและก้าวล่วงเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวหรือบรรลุนิติภาวะนั้นแหล่ หญิงสาวทุกคนจะพากันแต่งชุดกิโมโนสีสดใสไปวัด เพื่อขอพรกัน หลายคนก็มีงานเลี้ยงฉลองความเป็นผู้ใหญ่ แต่ที่ผู้ชายชอบใจก็คือ ในเมื่อวันนี้จริง ๆ และเป็นวันหยุดแต่มาตรงกับวันอาทิตย์ พรุ่งนี้ก็จะเป็นวันหยุดขาดเชยอีกหนึ่งวัน สนับายน้ำ ประหยอดค่าทางด่วนไปอีก 2,000 เยน

เสียงแวร์ของภารยาทำลายสมาร์ทในการแปลงพื้นของผู้คนต้องหันหน้าอกมาจากห้องน้ำเพื่อฟังให้สนั่น

“ผ้าอ้อมกับนมของลูกจะหมดแล้วนะ แล้วยังของใช้อีน ๆ อีก”

“พรุ่งนี้ค่อยไปได้ใหม่วันนี้ชี้เกียจไปเบียดคน” ผู้อื่นตอบไป “วันนี้คนอกไปซื้อของกันเยอะแยะ” เพราะโดยปกติ คนญี่ปุ่นจะออกไปซื้อของกันมากในวันอาทิตย์ รถราดิดกันเป็นตั้งเม

“ตามใจ” เสียงแวร์ๆ แต่หัวนอนยามา

จันทร์ที่ 16 มกราคม 2538

10.30 น.

ผู้พากษารายกับลูกสาววัยหัวเชษฐ์ไปที่ห้างสรรพสินค้า ใจอะ เปื่อซื้อของใช้ที่จำเป็น โดยเฉพาะผ้าอ้อมและนม ซึ่งราคาจะถูกกว่าที่อื่น ๆ ชูปเปอร์มาร์เก็ตของที่นี่มีของให้เลือกมากมาย ผู้ชายชอบใช้เวลานอกเหนือจากการเดินเลือกซื้อของที่ต้องการเดินสองส่องสินค้าประเภทต่าง ๆ เชื่อไหมครับว่าของกินจำนวนไม่น้อยมาจากการประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นกุ้งกุลาดำ (ที่ญี่ปุ่นเรียกแบล็คไทเกอร์) ไก่เสียบไม้ย่าง หรือยากิโโทริ รวมไปถึงผลไม้นานาชนิด เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด และที่น่าชื่นใจ ก็คือ คนญี่ปุ่นชอบกินของเหล่านี้เสียด้วย

อังคารที่ 17 มกราคม 2538

04.00 น. เศษ

ผู้ชายเสียช้ำเลือดดูนาพิกาที่แขวนอยู่ข้างฝาด้านปลายเท้า อีกชั่วโมงเศษก็ต้องลุกจากที่นอนแล้วหรือนี่กำลังนอนสนับายน้ำ

อาการความหัวรุ่งในช่วงหน้าหนาวของโภเบ แม้ว่าจะไม่มีhimatka แต่ก็อยู่เสมอๆ 7 - 8 องศา ความหนาวทำให้ผมเลือกที่จะขดตัวอยู่ในผ้าห่ม

เหลียวไปด้านข้าง เจ้าลูกสาวจอมชนของพม nonคุ้ยู่ ตรงกลางระหว่างพ่อ กับแม่อย่างมีความสุข

ผมเพลオหลับไปอีกครั้งด้วยเพลีย โดยมิได้เหลียวใจว่า อีกชั่วโมงนาน บางสิ่งบางอย่างกำลังจะเกิดขึ้น

05.45 น.

เสียงกีก ก้องพร้อมกับแรงสั่นสะเทือนร้าว กับเกิดจากมือของยักษ์ที่เกรี้ยวกราดกระชา กุมจาก gwang ประสบการณ์ในอดีตสมัยพม เป็นนักเรียนที่ญี่ปุ่นบอกให้ผมรู้ว่า นี่คือแผ่นดินไหว ท่ามกลางเสียงก้มปนาทของแผ่นดินสะเทือน เสียงระลอกของภาราย พม ถ้ามีความรู้สึกว่า เกิดอะไรขึ้น

“แผ่นดินไหว” พมตอบ พร้อมกับโน้มตัวไปด้านที่ลูก nonอยู่ เพื่อจะคร่อมตัวลูกไว้ไม่ให้อะไรตกหรือกระเด็นมาโดนแต่มือของพม ความอยู่ในอากาศที่ว่างเปล่า

“ลูกอยู่ไหน” พมตะโกนแข่งกับเสียงจากนรกนั้น

เมื่อภารายบอกกว่า nonอยู่ในเปล พมนึกขึ้นได้ว่า เชื่อมั่นว่าลูกคงไปนอนที่เปลตอนไก่ลรุ่ง ก่อนที่จะลุกขึ้นมาทำงานบ้าน เพื่อให้ลูกหลับต่ออย่างสบาย และที่สำคัญจะได้ไม่นอนตกเตียง

พมพยายามทรงตัวเพื่อไปที่เปลเด็ก ซึ่งอยู่เลขเดียง

nondanที่ภารยาอยู่ มือซ้ายซ้อนตัวของลูกขึ้นมา และใช้ตัวของพมคร่อมทับทั้งตัวลูกและภารยาเอาไว้

เป็นเวลาประมาณ 40 วินาที เสียงนรกเริ่มจางไป ผม รับรวมสติและพยายามปลอบขวัญหั้งภารยาและลูกสาวที่ร้องไห้

“ไม่มีอะไรแล้ว มันหยุดแล้ว” ผมปลอบ ท่ามกลางเสียงคำรามพร้อมกับการสั่นสะเทือนหรือที่เรียกว่า อาฟเตอร์ช็อก ที่ยังมีอยู่เป็นระยะ

ผมจะเดินออกไปนอกห้องนอน เสียงสั่นเครือของภารยา บอกว่า อย่าไปไหนนะ ผมหันกลับไปบอกว่า ไม่ต้องกลัว มันหยุดแล้ว

ภาพแรกที่ผมเห็นคือ ของทุกอย่างลงมากองรวมกันอยู่ที่พื้น เชเชเก้า จานชาม แตกเกลื่อนไปทั่ว

น้องสาวของภารยาซึ่งไปอยู่ช่วยเหลียงลูกวิงออกมาจากอีกห้อง พร้อมกับถามว่าเกิดอะไรขึ้น

ผมบอกว่า แผ่นดินไหว เมื่อสอบถามดูว่า ได้รับบาดเจ็บตรงไหนหรือเปล่า น้องบอกว่าไม่ เพียงแต่จุกเพาะของที่วางบนชั้นหั้งที่วีและจอกคอมพิวเตอร์หล่นลงมาทับ ผมจึงบอกให้น้องไปอยู่เป็นเพื่อนภารยานี้ห้อง

บ้านทั้งบ้านกลับกลายสภาพเป็นกองขยะกองใหญ่ ผม ทรุดตัวลงอย่างอ่อนแรง ไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี เสียงภารยาตะโกนเรียกออกมาจากห้อง เมื่อผมกลับเข้าไป เธอยืนอยู่ที่หน้าต่าง

ภาพที่ผมเห็นด้านนอก คือควันไฟจำนวนมากและหลายหย่อมกำลังพุ่งพวยขึ้นสู่ห้องฟ้า สีแดงนานของเปลวอาบฝ่ายมาไกลรุ่งจนทำให้นึกไปว่า นีءองกระมังที่เขารายิกกันว่า ‘ไฟโอลกันต์’

06.00 น.

ผมพยายามเปิดประตูบ้าน แรงสะเทือนทำให้วงกบ ซึ่งทำด้วยเหล็กบิดไปเล็กน้อย หลังจากหาอะไรหนักๆ มาค้างประตูให้เปิดค้างเอาไว้ ผมตะโกนเรียกเพื่อนบ้านอีก 3 ห้อง เพื่อดูว่า มีใครได้รับอันตรายหรือไม่ (อาคารที่ผมอยู่เป็นพาร์กเม้นต์สูง 14 ชั้น แต่ละชั้นจะมีอยู่กัน 4 ครอบครัว) ไฟฉายหลายอันที่ผมซื้อเก็บเอาไว้ถูกน้ำมาใช้ รวมทั้งแบ่งให้เพื่อนบ้านยืมไปด้วย ผมหันกลับไปกระเซ้าภารราษฎร์ซ้อมค่อนขอด่าว่าไม่รู้ซื้อเอาไว้ทำไว้มากนายนิ่ว่า เห็นประโยชน์หรือยัง แต่ภารราษฎร์คงไม่มีอยู่ในอารมณ์จึงไม่ได้พูดอะไรต่อ

07.00 น.

ผมตัดสินใจพาครอบครัวลงไปที่ชั้นล่าง ทุลักทุเลพอสมควรในการหอบของและอัมลูกเดินลงบันได 7 ชั้น ที่ล้านหน้าตีกมีคนเดินกันขวางไป เสียงสอบถามกันเซ็งแซ่ว่า มีใครได้รับอันตรายได้บ้าง ผมนั่งลงที่ลานปูนหน้าตีกพยายามประกอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งแยกเป็นสองส่วนจากการถูกกระแทกกลับเข้าเป็นชิ้นเดียว เมื่อลองเปิดเครื่องดูเห็นว่ามีสัญญาณ จึงได้โทรศัพท์แม่ที่เมืองไทย เวลาที่เมืองไทยชากว่าสูญเสียปูนสองชั่วโมง เสียงว้าวเงียของแม่ถามผมว่า โทรศัพท์ไม่เต็เช้า ผมบอกไปว่า

แผ่นดินไหว ท่าทางแม่คงจะยังง่วง หรืออย่างไรไม่ทราบ ก็ได้แต่สั่งว่า ดูแลลูกให้ดีนะ แค่นั้นเอง สายก็หลุดไป

ผมพยายามโทรศัพท์ติดต่อเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ แต่ไม่สำเร็จ จันกรหั้งสาย ก็มีเพื่อนบ้านคนหนึ่งเอารถตู้มาจอดที่หน้าตีกและเปิดทีวีในรถเพื่อดูข่าว รายงานในเวลานั้นยังบอกไม่ได้ว่าความเสียหายมีมากขนาดไหน ทราบเพียงคร่าวๆ ว่าเกิดแผ่นดินไหว ศูนย์กลางอยู่ในทะลวงลักษณะใหญ่มาก วัดความสั่นสะเทือนได้ 7.5 ริกเตอร์ ทำให้อาคารบ้านเรือนเสียหายจำนวนมาก รถไฟตกรางกันหมดทุกช่วง ถนนและสะพานขาดหักหลายเส้นที่สำคัญทางด่วนที่ผมใช้เป็นเส้นทางเข้าออกชานมหานคร หลังของผมเย็นหนาวอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน เพราะถ้าแผ่นดินไหวชากกว่านี้อีกสักหนึ่งชั่วโมง จะมีคนออกไปทำงานกันมาก คนจะบาดเจ็บและล้มตายกันเป็นแสน และทางด่วนช่วงที่พังนั้น ไม่อยากคิดเลยว่า ผมก็จะเป็นอีกคนที่ตกลงไปพร้อมกับทางด่วน

แล้วนี่ผมจะทำอะไรต่อไป

11.00 น.

พวกเราทุกคนยังอยู่ที่ลานหน้าตีก การรับรู้ความเป็นไปในขณะนั้นยังมีอยู่จำกัดภาพข่าวที่เห็นในทีวีก็ยังช้าไปเวียนมา อาจก็ต้องรีบตัดสินใจนำรถออกจากที่จอดติดเครื่องยนต์และเปิดที่ทำการอุ่นให้ภารราษฎร์กับลูกและน้องสาวเข้าไปหลบข้างใน ส่วนตัวผมยังคงพยายามโทรศัพท์ติดต่อ

เพื่อนร่วมงาน แต่ไม่สำเร็จ

ผมเดินกลับขึ้นไปที่ห้องพักเพื่อเอาอาหารนมมาให้ทุกคน ระหว่างเดินขึ้นบันไดก็ได้แต่ภาวนาว่า แผ่นดินอย่าเพิ่งมาสั่น ตอนนี้นะ เอาไว้ให้ลงไปข้างล่างแล้วค่อยสั่นก็ได้

ทุกคนไม่อยู่ในอารมณ์ที่จะกินอะไร ยกเว้นลูกชิ้งยังเด็ก อายุมาก คงจะไม่เดียงสาว่าเกิดอะไรขึ้น

15.00 น.

ผมตัดสินใจไปตามดูบ้านหน้า บอกภารຍาว่า เราจะไปจาก ที่นี่ เพราะทนอยู่ไปอย่างนี้ก็ไม่มีอะไรดีขึ้น ที่สำคัญ เป็นห่วง ลูกมากกว่า

สะพานรือคโภโคชาชี ซึ่งเชื่อมเกาะกับแผ่นดินใหญ่ ขาดเป็นช่วง คอสะพานทรุดลงไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร ผม ตัดสินใจที่จะขับลุยออกไป เมื่อไปถึงอีกฝั่งก็พบว่า หันไปทางไหน ก็มีแต่รถเต็มไปหมดขยับเขย้อนลำบาก แม้แต่ทางลัด ซึ่งผม เคยซอกแซกเวลารถติด ก็ยังไม่มีวีแวร์ว่าจะไปได้

17.00 น.

สองชั่วโมงเต็มๆ เราอยู่ที่เดิม ผมรู้ว่า ภารຍารีบอีด อัด ผมเอ่ยปากว่า น้ำมันรถใกล้จะหมด หากยังติดอยู่อย่างนี้ ภารຍ์คงไปไม่ได้ถึงไหน กลับไปตั้งต้นที่บ้านเรากันดีไหม เพราะ คงไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่านี้แล้ว ภารຍาผมตกลง ผมเบนหัว รถกลับไปในทางก่อ รถหลายคันเริ่มทำอย่างเดียวกัน อย่าง น้อยภารຍ์ใจชี้ขึ้นว่า มีเพื่อน

18.30 น.

ผมพาครอบครัวกลับมาถึงบ้าน ผมสังเกตเห็นภารຍา ผมมีท่าทีลังเลที่จะกลับขึ้นไปบนบ้าน ผมจึงบอกไปว่า ไม่ต้อง กลัวหรอก ที่นี่เป็นบ้านของเรา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเราก็จะอยู่ ด้วยกันที่นี่

เมื่อขึ้นไปถึงบ้าน ผมแปลกใจที่หลอดไฟติดสว่างอยู่ ทั้งที่ตอนเข้าทุกอย่างด้วยสนใจไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า แก๊ส น้ำประปา โทรศัพท์ ลองเปิดก็อกน้ำก็มีสีขุนๆ ไหลออกมา เอาจริง ผมนึก ในใจ รองน้ำขุนเอาไว้ใช้ดีกว่าไม่มีเลย ผมเลยเปิดก็อกน้ำทิ้งที่ อ่างอาบน้ำเอาไว้ ผมมารู้จากเพื่อนบ้านว่า ตึกที่เรอยุ่นนี้ใช้สาย เมนไฟฟ้าเดียวกันกับของโรงพยาบาลที่อยู่ถัดไป จึงมีไฟฟ้าใช้ ในยามฉุกเฉิน

ท่ามกลางเศษแก้ว เศษขยะที่เกลื่อนไปทั้งบ้าน ผม พยายามคุ้ยผ้าห่มไฟฟ้าขึ้นมาได้ อย่างน้อยมันจะช่วยบรรเทา ความหนาวเย็นนี้ไปได้

เย็นวันนั้นไม่มีใครหิวข้าวอีกตามเคย

22.45 น.

ผมนั่งอยู่หน้าประตูห้องนอน ซึ่งใกล้กับประตูบ้านที่ผม เปิดโล่งเอาไว้ ข้าวของที่จำเป็นผมให้ภารຍาร่วมใส่ไว้ใน กระเบื้องขนาดพอเหมาะสมสองใบ หากจำเป็นต้องไปไหน จะได้ ทิ้กันได้สะดวก

ภารຍาเดินออกจากห้องนอน บอกว่า เหม็นกลิ่น

แก๊สรัวที่ไหนสักแห่ง แต่ผลกระทบไม่ได้กลืน เพื่อให้ภารยาคลายกังวล ผมจึงไปสำรวจในครัว และที่มีเตอร์แก๊สหน้าบ้าน (ที่ญี่ปุ่นใช้ส่งแก๊สทางท่อเหมือนน้ำประปา) ก็ไม่มีวีเว็บผิดปกติ ผมจึงบอกภารยาว่า ไม่มีอะไรหรอบ กิดมากไปเอง ภารယามีจึงกลับเข้าไปอยู่กับลูกในห้องด้วยสีหน้าที่ยังไม่วางใจ

02.30 น.

ภารယามเดินกลับมาอีกครั้ง และบอกว่า “ได้กลืนแก๊สแรงขึ้น และขอให้ผมหยุดสูบบุหรี่ คราวนี้ผมก็ได้กลืนเช่นเดียวกัน จึงดับบุหรี่ทิ้งไป

ด้วยความกลัว เธอบอกผมว่า ลงไปอยู่ข้างล่างเด็ด เพราะถ้าหากมีแก๊สรั่วจริงและเกิดระเบิดขึ้นมาจะแยกกันไปเหยี่ยว ตกลง เราเลยอพยพกันไปที่ชั้นหนึ่ง

ผ้าห่มไฟฟ้าที่ปูอยู่กับพื้นไม่สามารถเอาชนะความเย็น ที่แทรกผ่านพื้นหินแกรนิตขึ้นมาได้ จากที่เอาลูกนอนกับพื้น ผมจึงต้องผลัดกับภารยาและน้องสาวที่จะอุ้มลูกเอาไว้

มีเพื่อนบ้านหลายคนเดินขึ้นลงตึก และเห็นพวgnั่งอยู่ที่ลานก็นีกเปลกใจเข้ามาถามไถ่ พร้อมกับเตือนว่า อยู่ในห้องจะปลอดภัยกว่าตรงนี้ ซึ่งผาณังเป็นกระจกกล้มรอบ ไม่น่าจะรับน้ำหนักได้หากเกิดแผ่นดินไหวแรงๆ แต่พวgnาก็สมัครใจที่นั่งอยู่ตรงนั้นต่อไป

ระหว่างที่เรารอยู่ตรงนั้น มีแผ่นดินไหวที่เรียกว่า อาฟเตอร์ช็อก เกิดขึ้นหลายครั้ง ความรู้สึกคล้ายกับว่า ตึกทั้งตึก

กำลังเลื่อนไปมานล้อรถ ได้มาทราบภายหลังว่า นั่นเป็นกลไกของรากฐานตึกที่เข้าอักษรแบบให้ชับแรงของแผ่นดินไหวได้ พุธที่ 18 มกราคม 2538

06.00 น.

เราผ่านกันมาแล้วหนึ่งวัน ฟ้าเริ่มสว่าง ผมก็หอบข้าว ของเดินกลับขึ้นไปบนห้อง ผมล้มตัวลงนอนด้วยความอ่อนเพลีย สักพักก็มีเสียงทุบประตู เมื่อเปิดออกไป พบว่า เพื่อนบ้านที่ชื่อ ชีโรชิ ท่าทางขึ้นชั้นและบอกว่าให้อพยพออกจากตึกหลังนี้ ผมก็ได้แต่ทำตาม ระหว่างที่เดินลงบันไดไปด้วยกัน เข้าชีมือแล้ว ถามว่า เห็นถังแก๊สที่ผู้ฝังโน้นไหม มันกำลังระเบิด

ถังแก๊สขนาดสองแสนลิตรสองถังที่อยู่ฝั่งตรงข้ามรั่ว นี กระมัง ที่เราได้กลืนแก๊สกันตั้งแต่เมื่อคืน

ที่ด้านล่าง ผมเห็นรถตำรวจจิ่งกันหวักไข่ เสียงประกาศจากลำโพงบนหลังรถจับใจความได้ว่า ให้ทุกคนอพยพไปด้านท้ายเกาะ ซึ่งเป็นด้านตรงข้ามกับที่ตั้งของถังแก๊ส

หลังจากตั้งหน้าตั้งตาเดินไปได้สักพัก ผมนึกถึงรถที่จอดทิ้งเอาไว้ขึ้นมา จึงหันหลังกลับไปเพื่อจะขับรถไปด้วย เมื่อไปถึงหน้าป้อมตำราจ ทุกคนก็หันหลังเดินกลับ สอบถามมาได้ความว่า ปลอดภัยแล้ว ให้ทุกคนกลับไปที่บ้านของแต่ละคนได้ ไทยอพยพอย่างพวgnากะ teng กันกลับ

ระหว่างเดินขึ้นบันได ชั้นสอง ชั้นสามก็แล้ว จนถึงระหว่างชั้นห้ากับชั้นหก รถหวานของตำราจิ่งกันอีกครั้ง พร้อม

ทั้งประกาศให้ทุกคนอพยพภายในเวลาสิบนาที ผมແບນเข้าอ่อน เพราะเห็นอย่างขาดใจ และหันไปบอกภารຍาว่า ถ้าจะต้องตายก็ตายน้ำกันตรงนี้แหละ แต่เพื่อนบ้านที่อยู่ข้างบนๆ วิ่งสวนลงมา พร้อมกับชุดกระซากลากภูพวากเราให้ไปด้วยกัน

คราวนี้เราไปอยู่กันที่โรงยิมเนเซียมของโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ความที่เรานั่งรถกันไปจึงไปถึงก่อนใครทำให้สามารถเลือกจับจองพื้นที่ใกล้ทางเข้าออก รวมทั้งเบาะที่นั่งเรียนใช้ฝึกญูโดได้สองผืน ซึ่งไม่นานโรงยิมเนเซียมอันกว้างขวางแคบลงจนไม่มีระยะทั้งที่จะเดิน

เราอดอาลัยอยู่ที่นั่นทั้งวัน โดยมากพวกรู้ชาญพา กันออกไปเดินด้านนอกเพื่อให้มีพื้นที่เหลือพวกรู้ชาญและเด็กที่แอล้อดกันอยู่ด้านในพอเริ่มบ่าย ลูกสาวตัวน้อยของผู้ก่อเริ่มร้องเนื้องจากคงจะหิว نمที่เรามีติดตัวมาเริ่มร้องหรา มีประกาศว่าให้ออกไปรับอาหารและน้ำที่สนามฟุตบอลด้านนอก แม้ว่าผู้จัดจะรีบไปเท่าใด ก็ได้แต่ต่อແ魁ผู้คนที่รอ กันอยู่เป็นพันคน สองชั่วโมงที่รออยู่ในแค่ ผู้ได้รับแจกข้าวปันหนึ่งก้อน ขนมปังสองแผ่นและน้ำดื่มอีกสองขวดเท่านั้น

19.00 น.

เริ่มมีรีเวว่าสถานการณ์ดีขึ้น ทุกคนอาจจะได้กลับไปอยู่ที่บ้าน เพราะมีข่าวว่าหน่วยกู้ภัยที่เข้าไปจัดการกับถังแก๊สที่รั่วน้ำทำงานเกือบจะเสร็จแล้ว

ระหว่างที่เป็นไทยอพยพอยู่นั้น เราได้เพื่อนใหม่อีกสอง

ครอบครัว ครอบครัวแรกอยู่ตึกติดกับเรา มีลูกเล็กสามคน อีกครอบครัวสองสามีภรรยาวัยรุ่น พอมีประกาศว่า สถานการณ์เป็นปกติ ทุกคนกลับบ้านได้ เราหันไปชวนครอบครัวสองสามีภรรยาให้ไปอยู่กับเราที่บ้านด้วยกัน โดยยกสาเหตุขึ้นมาชี้ชวนว่า ที่บ้านเรามีไฟฟ้า และพ่อจะมีอาหารกึ่งสำเร็จรูปให้ประทังห้องได้บ้าง ส่องคนนั่นบริการกันอยู่ชั่วครู่ก่อนที่จะตกลงตามเรากลับบ้าน ทำให้ความหวาดกลัวของเราลดลงไปได้ไม่น้อยเนื่องจากมีเพื่อนมาอยู่ด้วยพ่อให้อุ่นใจ

คืนแห่งความระทึกผ่านไปพร้อมกับเสียงคำรามของแผ่นดินเป็นระยะๆ

พฤหัสบดีที่ 19 มกราคม 2538

08.00 น.

เรา หมายถึงครอบครัวผม และสองสามีภรรยาที่มาอยู่เป็นเพื่อนเห็นพ้องกันตั้งแต่เมื่อคืนว่า น่าจะลองออกไปจากที่นี่โดยเข้าจะไปอยู่กับญาติที่อีกเมืองหนึ่งผmutดสินใจที่จะไปโหรษาเพื่อสมทบทักเพื่อร่วมงานที่สถานกงสุลใหญ่ฯ ก่อนที่จะแยกจากสองสามีภรรยาคู่นั้นเอามสุดมาให้ภรรยาผมพร้อมกับบอกว่า เอาไว้ให้ลูกกินระหว่างทาง ดูເວາເຄີດ ระหว่างเวลาแห่งความเป็นความตาย เรายังโชคดีที่มีเพื่อนที่เอื้อเฟื้อ

ผมเลือกใช้ถนนสายสอง แทนสายสีสิบสาม ซึ่งมีซากปรักหักพังของทางค่อนข้างเต็มไปหมด ระหว่างทาง เราเห็นภาพผุ้งชานเดินกันเต็มถนนทุกคนมุ่งหน้าออกจากโกเบ เศษอิฐ

เชษปุน กระเบื้อง ซึ่งครั้งหนึ่งเคยประกอบกันเป็นบ้านกองอยู่เต็มพื้น

อาฟเตอร์ซื้อคัยมืออยู่เป็นระยะ ที่แรงหน่อยเห็นจะเป็นตอนใกล้เที่ยง คนที่เดินบนถนนล้มกันไม่เป็นขบวน รถของเราสั่นไหวไปตามแรง

20.00 น.

หลังจาก 12 ชั่วโมงเต็มที่เราอยู่กันในรถ ผู้พากุกคนมาถึงโอชาガได้อย่างปลอดภัย

รายงานข่าวทางการบอกว่า ถึงวันนี้ พบรคนเสียชีวิต 3,517 คน การค้นหาและช่วยเหลือผู้ที่อาจรอดชีวิตจะกระทำการต่อไป

หลังจากนั้นอีกไม่กี่วัน ผู้ตัดสินใจส่งภารยา ลูกสาว และน้องสาวกลับเมืองไทย ที่พยายามกลับไม่ได้ ก็ เพราะว่า ผู้ยังมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติรออยู่ นั่นคือ การให้ความช่วยเหลือคนไทยอีก ที่อาจได้รับผลกระทบเช่นเดียวกับผู้ในเขตโภเบมีคนไทยอยู่ไม่นัก ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งก็ อพยพกลับเมืองไทยกันไปไม่น้อย นอกจากนี้เป็นแม่บ้าน พ่อบ้าน คือแต่งงานมีลูกมีเต้ากับคนญี่ปุ่น

อีกสองเดือนต่อๆ ที่ผ่านออกตระเวนไปในที่ต่างๆ ที่มีคนไทยอยู่ ผู้โล่งใจและสนับยใจอย่างยิ่งที่ไม่มีคนไทยได้รับอันตรายรุนแรงหรือถึงกับชีวิต ทรัพย์สินที่สูญเสียนั้น จะว่าไปไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าชีวิต ทุกคนมีโอกาสเริ่มต้นใหม่ได้ทั้งนั้น

เราหลุดพ้นอกมาจากเหตุการณ์ Lewsay นั้นได้ แต่ไม่

ได้หมายความว่า เราจะลืมมันลง ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด ผู้และภารยาไม่มีวันลืมสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ และจะจดจำไว้ว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ □

หวานหัวสมัยคุณปู่

ครูฝึกหัดม้า ‘เรอเคย์ฝึกหัดขี่ม้าบ้างหรือยัง’

นักเรียนใหม่ ‘ยังครับ’

ครู ‘อ้อ ! ถ้ายังงั้นก็ได้แล้ว เเรอเอาม้าตัวนี้ไปฝึกหัดซิมันก์ยังไม่เคยถูกใครขี่เหมือนกัน’

จากหนังสือ ‘ตู้ทอง’ พ.ศ. 2468

หวานหัวสมัยคุณปู่

ทหารเยรมันรักษาป้อมร้องบอกกับคนพลัดตกจากเรือเหาะที่กำลังหัวปักอยู่ในอากาศด้วยเสียงเด็ดขาดว่า

‘หยุด ! หาไม่ข้ายิงทันที !’

จากหนังสือ ‘ศรีกรุง’ พ.ศ. 2456

เศรษฐกิจ

เงินยูโรกับผลกระทบต่อไทย

ประกันสสส. เสวิกุล

นวคิดเรื่องเงินสกุลเดียวที่มีมานานพอๆ กับ การรวมตัวของยุโรป ความเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ เริ่มต้นเมื่อการก่อตั้งระบบการเงินยูโรป (European Monetary System : EMS) ขึ้นในทศวรรษ 1971 โดย EMS ได้เข้าแทรกแซงนาคราภากลางของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ในการซื้อขายเงินตรา เพื่อรักษาอัตราแลกเปลี่ยนระหว่าง

ประเทศสมาชิก ขณะเดียวกันก็ให้ความสนใจสนับสนุนด้านสินเชื่อ ระยะสั้นแก่ธนาคารกลางของประเทศที่ต้องการ

ความคืบหน้าอย่างสำคัญเกิดขึ้นในปี 1992 เมื่อบรรดา ผู้นำของสหภาพยุโรปได้ลงนามในสนธิสัญญา Maastricht เพื่อ วางแผนการสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ถัดมาในปี ต่อมา ก็ได้มีการจัดตั้งตลาดเดียว (Single Market) ขึ้น ทำให้มี การเคลื่อนย้ายสินค้า ผู้คน บริการและเงินทุน ในดินแดนของ สหภาพโดยเสรี

ต่อมา ในเดือนพฤษภาคม 1998 ประเทศสมาชิก สหภาพยุโรป 11 ประเทศ ประกอบด้วย ออสเตรีย เบลเยียม พิลแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน ไอร์แลนด์ อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส และสเปน ได้ลงนามร่วมกันในความ ตกลงที่จะใช้เงินสกุลเดียวทั้งหมดในวันที่ 1 มกราคม 1999 เป็นต้น ไปเพื่อสร้าง “ยูโรโซน” (Euro Zone) โดยมีสาระสำคัญให้มี การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่คงที่ระหว่างเงินแต่ละสกุลกับ เงินยูโร มีการออกกฎหมายรับรองสถานภาพของเงินยูโร ร่วม กันเสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่เงินสกุลเดียวของยุโรป เปิดการ แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับเงินยูโร แปลงหนึ่งในรูปของ เงินยูโร

หลังจากนั้นในช่วง 1 มกราคม 1999 – 1 มกราคม 2002 ภาคการเงินและการธนาคารของยุโรปจะเปลี่ยนไปใช้เงินยูโร เศรษฐกิจของยุโรปจะอยู่บนพื้นฐานของเงินยูโร ภายใต้สิ่นเดือน

มกราคม 2002 จะเริ่มปล่อยเงินยูโรสู่การหมุนเวียนของตลาดภาครัฐบาลจะเปลี่ยนไปใช้เงินยูโรโดยสมบูรณ์ และในวันที่ 1 กรกฎาคม 2002 ก็จะยกเลิกธนบัตรและเหรียญของทุกประเทศสมาชิกโดยเด็ดขาด

การที่เป็นเงินสกุลเดียวที่ใช้ในสหภาพยุโรป 11 ประเทศ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำธุรกิจข้ามชาติ บริษัทต่าง ๆ ไม่ต้องเสียเงินรีอย่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการแลกเปลี่ยนเงินตรา การศึกษาจากหลายสถาบันพบว่า การที่มีเงินหลายสกุลในสหภาพยุโรปจะคิดเป็นต้นทุนประมาณ 0.5% ถึง 1.0% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหภาพยุโรป การมีเงินสกุลเดียวจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างถาวร และคาดว่าเงินยูโรจะเป็นเงินสกุลสำคัญในการค้าโลก เนื่องจากการค้าขยายในสหภาพยุโรปคิดเป็นร้อยละ 20 ของการค้าโลก

นอกจากนี้ เงินสกุลยูโรจะเป็นเงินตราสำรองระหว่างประเทศในธนาคารกลาง ประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ปัจจุบันร้อยละ 20 ของเงินตราของธนาคารกลางทั่วโลกอยู่ในรูปของสกุลเงินท้องถิ่นต่าง ๆ ของยุโรป ซึ่งจะถูกเปลี่ยนเป็นเงินยูโรโดยอัตโนมัตินับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 นอกจากนี้ การที่เงินยูโรเป็นสกุลเงินของเขตเศรษฐกิจและการค้าที่ยิ่งใหญ่ของโลก จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในเงินสกุลนี้ธนาคารกลางจะหันมาใช้เงินยูโรเป็นเงินตราสำรองระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งการ

เปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะค่อยเป็นค่อยไป

ผู้ติดตามสถานการณ์ส่วนใหญ่มองว่า การที่กระแสตอบรับยูโรในเชิงบวกที่เกิดขึ้นเมื่อมีการเปิดตัวขายอย่างเป็นทางการในตลาดเงินทั่วโลก เมื่อวันที่ 4 มกราคม นั้น ส่วนหนึ่ง เป็นผลจากการเตรียมการวางแผนและประชาสัมพันธ์มาเป็นระยะเวลาหนานหานข้ามปีของกลุ่มอียู และอีกส่วนหนึ่งเป็น เพราะสถานการณ์แวดล้อมของโลกเอื้ออำนวยให้ โดยที่การเปิดตัวของเงินยูโรเกิดขึ้นในช่วงที่โลกมีสันติ มีเจ้าหน้าที่จากธนาคารกลางของชาติสมาชิกที่ชำนาญด้านการธนาคารอยู่ทุกระดับ และประเทศไทยก็มีอิทธิพลส่วนใหญ่ก็มีสภาพเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง วิกฤติการเงินและเศรษฐกิจในเอเชียก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การตอบรับเงินสกุลใหม่เป็นไปอย่างกระตือรือล้น เพราะต่างคาดหวังว่าเงินยูโรจะเป็นทางเลือกใหม่ช่วงสร้างสมดุลกับเงินдолลาร์สหรัฐในตลาดการเงินโลกได้

อย่างไรก็ตาม ยังมีนักวิเคราะห์จำนวนไม่น้อยที่แม้จะยอมรับความสำคัญของเงินยูโร แต่ก็ยังติงไว้ว่า กระแสเหล่านี้ยังเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น เพราะช่วงยุโรปจะยังคงพากพาและใช้จ่ายเงินสกุลท้องถิ่นดังเดิมของประเทศตน เช่น เงินฟรังก์ เงินمار์ก เงินลีร์ ฯลฯ กันอยู่ต่อไปอีก อย่างน้อยตลอดในช่วง 3 ปีข้างหน้า

ขณะที่สหภาพยุโรปในสถานภาพเดิมเช่น “สหรัฐแห่งยุโรป” นั้น โอกาสที่จะเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ยังห่างไกล

เนื่องจากการสร้าง “ยูโรโซน” ครั้งนี้มีสมาชิกเข้าร่วมเพียง 11 ประเทศ จากทั้งหมด 15 ประเทศ 4 ประเทศที่ไม่เข้าร่วมประกอบด้วย อังกฤษ สวีเดน และเดนมาร์ก ซึ่งขออุดหนาการณ์ไปก่อน ส่วนกรีซนั้นคุณสมบัติยังไม่ครบถ้วน

ขณะเดียวกันก็มีปัญหาเรื่องการขยายสมาชิกของสหภาพประเทคโนโลยีไปสำคัญอื่น ๆ เช่น สวิตเซอร์แลนด์ และ นอร์เวย์ ได้ยืนยันทำให้ว่าไม่ต้องการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของทั้งอียูและยูโรโซน ส่วนประเทศไทยในยูโรประวัติศาสตร์ซึ่งกำลังพื้นตัวและปรับเปลี่ยนเศรษฐกิจจากสังคมนิยมมาสู่ทุนนิยม ก็อาจจะยังไม่พร้อมหรือเลือกที่จะไม่เข้าร่วมด้วย

สำหรับประเทศไทยนั้น การค้าและธุรกิจอยู่กับเงินดอลลาร์สหรัฐ นับตั้งแต่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ผูกค่าของเงินบาทกับเงินดอลลาร์แทนเงินปอนด์ มาตั้งแต่ ค.ศ. 1954 แม้ว่าปัจจุบันจะมีการปล่อยให้ค่าเงินบาทลอยตัว แต่บริษัทการค้าของไทยก็ยังนิยมใช้เงินดอลลาร์สหรัฐมากกว่าเงินสกุลอื่นสำหรับการค้าระหว่างประเทศ และไม่มีการเตรียมตัวสำหรับเงินยูโรล่วงหน้า ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในสภาพงุนงงต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และบางส่วนยังคงดูความสัมพันธ์ระหว่างเงินยูโรกับเงินดอลลาร์รวมทั้งความเคลื่อนไหวในตลาดการเงินระหว่างประเทศ ก่อนจะตัดสินใจjoinเข้าร่วมกับเงินยูโรอย่างไรก็ได้ การเฝ้าสังเกตการณ์ดังกล่าวอยู่มส่งผลให้นักธุรกิจไทยสูญเสียโอกาสอันดีในการค้าขายกับสหภาพยูโร

ดร. ชวนชัย อัชנןท์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้คำแนะนำในเรื่องเงินยูโรแก่นักธุรกิจไทย ดังนี้

1. ธนาคาร

ผู้นำเข้า ผู้ทำการค้ากับต่างประเทศควรจะหารือกับธนาคารพาณิชย์ว่า ได้เตรียมที่จะจัดการเรื่องธุกรรมทางการเงินสกุลยูโรให้หรือยัง ที่สำคัญ จะจัดการกับความผันผวนของเงินสกุลยูโรต่อเงินบาทของไทยอย่างไร เพราะตามกฎระเบียบใหม่นั้น การป้องกันการขาดทุนต่อเงินตราต่างประเทศนั้น ต้องมีธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งรับรองสินเชื่อเพิ่มเติมด้วย

2. บัญชีและการเงิน

นักธุรกิจจะต้องเปิดบัญชีใหม่สำหรับการทำธุกรรมทางการเงินกับเงินสกุลยูโรแยกจากเงินสกุลอื่น ๆ ผู้ตรวจสอบบัญชีจะได้ตรวจสอบความถูกต้องได้

3. การตลาดและการขาย

ผู้บริหารของบริษัทควรจะสั่งให้มีขายกำหนดราคาด้วยเงินสกุลยูโร เพื่อที่ว่าพนักงานขายจะได้ไม่ตกอยู่ในความมีดเมื่อมีการถูกตัดสินใจโดยคิดเป็นเงินสกุลยูโร

4. สัญญาระยะยาว

นักธุรกิจควรหลีกเลี่ยงการทำสัญญาระยะยาวในปี 2542 และรอจนกว่าตลาดเงินสกุลยูโรจะลงตัว อย่าทำสัญญาซึ่งมีอายุยาวนานกว่า 12 เดือน เนื่องจากเรายังไม่รู้ความเสี่ยงในเรื่องการขึ้นหรือลงของเงินสกุลใหม่นี้

ข้อแนะนำสุดท้าย คือ ผู้ส่งออกยังพอมีเวลาตั้งตัว เนื่องจากลูกค้าชาวยูโรปได้เตรียมตัวที่จะรับราคาที่กำหนดโดยใช้เงินดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม ผู้นำเข้าจะต้องปรับตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากบริษัทในสภาพยูโรปจะกำหนดราคาสินค้าด้วยเงินสกุลยูโรทันที

ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ แสดงความเห็นว่า การมีเงินยูโรสกุลเดียวเป็นการพัฒนาที่เป็นเอกภาพ เสริมสร้างเสถียรภาพและมีส่วนสร้างสรรค์ระบบการเงินของโลกในยุคสมัยแห่งความไม่แน่นอนซึ่งได้มีการคาดการไว้ล่วงหน้าแล้วว่าเงินสกุลใหม่นี้ จะมีส่วนสนับสนุนความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจยูโรปในหลายด้าน และจะนำไปสู่การเป็นเงินสกุลหลักของโลก

แม้จะมีคำถามเกี่ยวกับเงินยูโรอยู่หลายประการ แต่เงินยูโรก็มีความสำคัญต่อประเทศไทย และจะต้องติดตามความคืบหน้าในเรื่องนี้ต่อไป ขณะเดียวกันก็ต้องศึกษาว่าจะสามารถใช้เงินสกุลนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหภาพยูโรปได้อย่างไร □

เกชต์

น้ำหมักพีช

วิธีธรรมชาติ เพื่อเกษตรกรในวิถีชีวิตยุคปัจจุบัน

ก นปัจจุบัน ปุ๋ยชีวภาพและน้ำหมักพีชเป็นสารธรรมชาติที่ได้รับการกล่าวขวัญกันมาก ว่าเป็นสารธรรมชาติที่สนับสนุนความต้องการของเกษตรกรในหลาย ๆ พื้นที่ เนื่องจากทำได้ง่าย ค่าใช้จ่ายถูกและที่สำคัญก็คือ หากเกษตรกรซึ่งปลูกผักผลไม้ ใช้ปุ๋ยชีวภาพ และน้ำหมักพีชแล้วจะทำให้ได้ผลผลิตปลอดสารพิษซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาด

ภายในและตลาดภายในออกประเทศ ซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่สามารถช่วยพื้นฟูเศรษฐกิจของชาติได้อีกทางหนึ่ง

การทำน้ำหมักพืชและปุ๋ยชีวภาพ (สูตรของกลุ่มเกษตรธรรมชาติ ตำบลอุดมทรัพย์ อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดนครราชสีมา) น้ำหมักพืช

ส่วนผสม

- ผัก หรือเศษอาหารเหลือทิ้ง 3 กก. ต่อการน้ำตาลหรือน้ำตาลทรายแดง 1 กก.

วิธีหมัก

- นำผักหรือเศษอาหารใส่ในภาชนะ ใส่กากน้ำตาลหรือน้ำตาลทรายแดง หานินหรือของ嫩 ๆ ทับไว้ แล้วปิดฝา ทิ้งไว้ประมาณ 7 วัน น้ำหมักจะเริ่มออกเป็นสีน้ำตาลใหม่ มีกลิ่นหอมอมเปรี้ยว ถ้าน้ำหมักมีสีน้ำตาลอ่อนและมีกลิ่นบุด แปลว่า ใส่น้ำตาลไม่พอ ให้เพิ่มกากน้ำตาลลงไปอีก กลิ่นบุดจะค่อยๆ หายไป หมักต่อไปเรื่อยๆ เมื่อมีน้ำหมักออกมาก ให้ตวงใส่ขวดหรือภาชนะอื่นไว้ เก็บในที่มีดิน ในห้องธรมดา จะสามารถเก็บไว้ได้นาน 6 เดือน - 1 ปี ในกรณีที่เก็บไว้หลาย ๆ วัน โดยไม่มีการเคลื่อนไหว ภายในภาชนะจะมีฝ้าขาว ๆ เหนือผิวน้ำ ซึ่ง เป็นการทำงานของเชื้อจุลทรรศ์ เมื่อเขย่าแล้วทิ้งไว้สักครู่ ฝ้าขาวจะสลายตัวลงไปอยู่ในน้ำหมักตามเดิม

การนำน้ำหมักพืชไปใช้ประโยชน์

ทำปุ๋ยชีวภาพ (ปุ๋ยแห้ง)

การเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์

- เตรียมพื้นที่ผสมปุ๋ย โดยใช้พื้นเรียบ ๆ หากเป็นพื้นที่ซีเมนต์จะดี หากไม่ใช้พื้นซีเมนต์ ให้ใช้ผ้ายางปูพื้นเพื่อกันปุ๋ยซึ่งลงดิน

- กระสอบป่า�เก่า ๆ สำหรับคลุมปุ๋ยที่ผสมแล้ว
- ถังผักบัวรดน้ำ
- พลัว จบ

ส่วนผสม

- เชื้อสอดจากพืช เช่น เปลือกมัน พาง เปลือกถั่ว แกลบเผา ผักตบ 10 ปีบ (อาจใช้อย่างเดียว หรือรวมกันก็ได้)

- แกลบ 10 ปีบ
- มูลสัตว์ 10 ปีบ
- รำอ่อน 1 ปีบ
- น้ำหมักพืช และกากน้ำตาล อย่างละ 2 – 3 ช้อนแกงต่อน้ำ 1 ถังผักบัว

วิธีผสม

- นำส่วนผสมแห้งทั้งหมดคลุกเคล้าให้เข้ากันแล้วนำน้ำที่ผสมน้ำหมักพืชและกากน้ำตาลรดให้ทั่ว คลุกให้เข้ากันเพื่อให้น้ำซึมหมายไปทั่วทั้งกองปุ๋ย ตรวจสอบความชื้นของกองปุ๋ยได้โดยทดลองกำไวนมือ เมื่อปล่อยมือออก จะจับเป็นก้อน

หลวง ๆ พอแตะก้อนแล้วแตกเป็นใช้ได้

- เกลี่ยกองปุ๋ยให้เสมอ กัน ให้สูงจากพื้นดินไม่เกิน 30 ซม. คลุมด้วยกระสอบป่าให้มิดชิด

- ถ้าผสมปุ๋ยในช่วงเช้า ตอนเย็นให้ทัดสอบดู โดยสอด มือเข้าไปในกองปุ๋ย จะรู้สึกว้อนมาก วันรุ่งขึ้น จะเริ่มนีเส้นไย ขาว ๆ ปรากฏบนผิวกองปุ๋ย แสดงว่าเชื้อจุลทรรศ์เริ่มทำงาน

- ทิ้งไว้ 3 วัน แล้วเปิดกระสอบป่าออก คลุกกลับปุ๋ย ให้ทั่วอีกรั้งหนึ่ง แล้วปิดกระสอบไว้ตามเดิม

- 3 - 4 วันต่อมา ให้ทัดสอบดูก็อีก ถ้าปุ๋ยเย็น ถือว่าใช้ได้ แต่ถ้ายังคงมีความร้อนอยู่ ให้ทิ้งไว้ต่อไปอีกจนกว่าจะเย็น จึงสามารถนำไปใช้ได้

การทำปุ๋ยคอกหมัก

- ปุ๋ยกองจากมูลสัตว์หากนำนำไปใช้โดยตรงจะเกิดโรค และแมลงต่อพืช จึงควรหมักเสียก่อน

ส่วนผสมโดยประมาณ

- มูลสัตว์ 1 ส่วน
- แกลบเพา 1 ส่วน
- รำละเอียด 1 ส่วน
- น้ำหมักพืชและากน้ำตาล อย่างละ 2 ช้อนแกง
- น้ำ 10 ลิตร

วิธีผสม

- ผสมมูลสัตว์ แกลบเพา และรำละเอียดเข้าด้วยกัน

- นำน้ำหมักพืชและการน้ำตาลผสมในน้ำ รดกองปุ๋ยที่ คลุกแล้วให้ทั่ว ให้มีความชื้นระดับเดียวกับการทำปุ๋ยชีวภาพ หรือปุ๋ยแห้ง

- เกลี่ยกองปุ๋ยบนพื้นให้หนาไม่เกิน 15 ซม. คลุมด้วย กระสอบป่า ทิ้งไว้ 3 - 5 วัน โดยไม่ต้องกลับ เมื่อปุ๋ยเย็นลง นำไปใช้ได้

ทำยาขับไล่แมลง

ส่วนผสม

- น้ำหมักพืช 1 ขวด
- กากน้ำตาล 1 ขวด
- เหล้าขาว 1 ขวด
- น้ำส้มสายชู 1 ขวด
- น้ำสะอาด 10 ขวด

วิธีผสม

- นำกากน้ำตาลผสมกับน้ำจนละลาย แล้วใส่เหล้าขาว น้ำส้มสายชู และน้ำหมักพืชลงไป คนให้เข้ากันดี

- ปิดฝาให้สนิท หมักไว้ 15 วัน (ควรหมักในถังพลาสติก ที่มีฝาปิดมิดชิด) ในระหว่างการหมัก ให้เปิดฝาคนทุกวัน เช้า - เย็น เพื่อไม่ให้เป็นตะกอนนอนกัน และเพื่อรับยายักษ์ออก ครบ 15 วันแล้ว สามารถนำไปใช้ได้ หัวเชื้อนี้สามารถ เก็บได้นาน 3 เดือน โดยต้องเปิดฝาระบายก้าชเป็นครั้งคราว

วิธีใช้

นำหัวเชือยาขับไล่แมลงน้ำไปผสมกับน้ำในอัตราส่วน 5 ช้อนแกง กากน้ำตาล 5 ช้อนแกง ผสมกับน้ำ 10 ลิตร

นำส่วนผสมไปฉีดพ่นต้นไม้สักปัดทั้ง 1 - 2 ครั้ง หรือตามความจำเป็น โดยฉีดพ่นในตอนเย็น ส่วนผสมดังกล่าวสามารถใช้ได้บ่อย ๆ โดยไม่เป็นอันตรายต่อพืชสัตว์ และคน

พืชที่กำลังแตกใบอ่อน ให้ใช้ในอัตราส่วนที่เจือจาง

ส่วนผสมนี้หากใช้ร่วมกับพืชสมุนไพรต่าง ๆ เช่น สะเดา ข่า ตะไคร้ หอม ยาสูบ โดยนำน้ำแข็งสมุนไพรใส่เพิ่มลงไปอีก 5 ช้อนแกงต่อน้ำ 10 ลิตร จะทำให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
ยาขับไล่แมลงสูตรเข้มข้น

ใช้ส่วนผสมและวิธีผสมเหมือนกับยาขับไล่แมลงสูตรธรรมดา แต่ให้เพิ่มเหล้าขาวเป็น 2 ขวด

วิธีใช้

ใช้ฉีดพ่นปราบหนอนและแมลงศัตรูพืชที่ปราบยาก เช่น หนอนหลอดหอม หนอนชอนใบ ฯลฯ ใช้กำจัดเห็บ หมัดในสัตว์เลี้ยง โดยใช้สัดส่วน หัวเชือสูตรเข้มข้น 1 แก้ว ต่อน้ำ 200 ลิตร (1 ถังแดง) หรือมากน้อยกว่านี้แล้วแต่ความเหมาะสม

ใช้กำจัดเห็บโดยเอาน้ำราดผนังให้เปียก แล้วซ้อมด้วยหัวเชือสูตรเข้มข้นผสมน้ำในอัตราส่วน 1 ต่อ 50 หมักทิ้งไว้ 30 นาที แล้วล้างออกให้สะอาด

ทำзор์โมนพีชส่วนผสม

- กล้วยน้ำว้าสุก พอกทองแก่จัด มะละกอสุก อย่างละ 1 กิโลกรัม

- น้ำหมักพีช และกากน้ำตาล อย่างละ 1 ช้อนแกง
- น้ำสะอาด 5 ลิตร

วิธีผสม

- สับกล้วย พอกทอง และมะละกอ ทั้งเปลือกและเมล็ดให้ละเอียด

- ผสมน้ำหมักพีช กากน้ำตาล และน้ำสะอาดให้เข้ากัน
- นำส่วนผสมข้อ 1 และ 2 คลุกให้เข้ากันดี
- บรรจุลงในถุงปุ๋ย หมักไว้ในถังพลาสติก ปิดฝาหมักไว้ 7 - 8 วัน

วิธีใช้

- นำส่วนที่เป็นน้ำจากการหมัก ผสมกับน้ำ ในอัตราส่วน 2 ช้อนแกง ต่อน้ำ 5 ลิตร

- ใช้ฉีดพ่นหรือรดต้นไม้ในช่วงติดดอก จะทำให้ผลติดดี
- ส่วนที่เป็นไขมันเหลือง ๆ ในถุงปุ๋ย ใช้ทากิ่งตอน กิ่งปักชำ กิ่งทاب ฯลฯ จะช่วยให้รากแตกดี

การประยุกต์ใช้ในการเกษตร

นาข้าว ในพื้นที่ 1 ไร่ ใส่ปุ๋ยชีวภาพ (ปุ๋ยแห้ง) 200 กก. โดยแบ่งใส่เป็นระยะ ดังนี้

ไถพรวน

- หัว่นปุ๋ยชีวภาพ 100 กก. ต่อ 1 ไร่ ให้ทั่ว

ผสมน้ำหมักพืช 2 แก้ว กากน้ำตาล 2 แก้ว ในน้ำ 200 ลิตร (1 ถังแดง) ต่อพื้นที่ 1 ไร่ ฉีดพ่นน้ำผสมน้ำหมักพืชและกากน้ำตาลในอัตราส่วนเท่าเดิมอีกรังหนึ่ง แล้วไถกลบเพื่อทำลายวัชพืชให้เป็นปุ๋ยพืชสด

ทิ้งไว้อีก 15 วัน

ไถคราด

- ฉีดพ่นน้ำหมักพืช 2 แก้ว กากน้ำตาล 2 แก้ว ในน้ำ 200 ลิตร อีกรังหนึ่ง

- ไถคราดให้ทั่ว เพื่อเตรียมปักดำ

หลังปักดำ 7 - 15 วัน

- หัว่นปุ๋ยชีวภาพ 30 กก. ต่อไร่ ฉีดพ่นด้วยน้ำผสมน้ำหมักพืช ในอัตราส่วน น้ำ 200 ลิตร ต่อน้ำหมักพืชและกากน้ำตาลอีกรังละ 1 แก้ว

ก่อนข้าวตั้งท้องเล็กน้อย

- หัว่นปุ๋ยชีวภาพ 40 กก. ต่อไร่

ฉีดพ่นด้วยน้ำผสมหมักน้ำหมักพืชในอัตราส่วน น้ำ 200 ลิตร ต่อน้ำหมักพืชและกากน้ำตาลอีกรังละ 1 แก้ว

การป้องกันศัตรูพืช

- ใช้หัวเชือยขับไล่แมลงผสมกับน้ำฉีดพ่นทุก 15 วัน โดยฉีดพ่นในช่วงเช้ามืดหรือช่วงเย็น

อนึ่ง พื้นที่ 1 ไร่ จะใช้ปุ๋ยชีวภาพโดยเฉลี่ย 200 กก. ในปีแรกที่ใช้ปุ๋ยชีวภาพ อาจต้องใช้ปุ๋ยในปริมาณมาก แต่เมื่อต่อไป คืนสภาพมีความอุดมสมบูรณ์ดีแล้ว ปีต่อๆ ไป จะใช้ปุ๋ยในปริมาณน้อยลงเรื่อยๆ ส่วนปริมาณผลผลิตในปีแรก อาจจะไม่เพิ่มกว่าปกติ แต่ในช่วงปีต่อๆ ไป ปริมาณผลผลิตจะเริ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ได้ประโยชน์จากการลดต้นทุน ค่าปุ๋ย และเพิ่มปริมาณผลผลิต

ตามปกติดินที่ใช้เพาะปลูกมาแล้วนานจะจับแน่นเป็นก้อนแข็งทำให้ระบายน้ำไม่ดี น้ำจะไหลผ่านบนผิวน้ำดิน การใช้ปุ๋ยเคมีจะยิ่งทำให้ดินจับตัวกันแข็งยิ่งขึ้น ส่วนการใช้ปุ๋ยจากมูลสัตว์เป็นเพียงการทำให้ดินมีปุ๋ยมากขึ้นแต่ไม่ได้ปรับสภาพของโครงสร้างดินให้เหมาะสมสำหรับการเกษตร จากการทดลองของชุมชนเกษตรกรรมชาติตำบลอุดมทรัพย์ ในพื้นที่นาข้าวที่ใช้ปุ๋ยมูลไก่ติดต่อกันซ้ำๆ ถึง 5 ปี พบว่า ข้าวจะออกใบมาก ส่วนรวงข้าวมีปริมาณเมล็ดข้าวแน่นอยู่ แต่มีเมล็ดลีบมากกว่าเดิม แต่เมื่อหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพและน้ำหมักพืช ตัวจุลินทรีย์และส่วนผสมในปุ๋ย โดยเฉพาะแกลบ จะทำให้โครงสร้างดินเริ่มปรับตัวเกิดเป็นโพรงและมีช่องอากาศมากขึ้น ดินจึงร่วนซุยและอุ้มน้ำได้ดีขึ้น เมื่อใช้ไปนานๆ ดินจะค่อยๆ คืนสภาพสู่ความอุดมสมบูรณ์อีกรัง ในการทดลองบางพื้นที่ พบว่าเมื่อใช้ปุ๋ยชีวภาพและน้ำหมักพืชนานติดต่อกัน 3 ปี สภาพของดินจะยิ่งร่วนซุย จนไม่จำเป็นต้องไถพรวนอีกต่อไป

พักสวนครัว

- โรยปุ๋ยชีวภาพ 2 กำมือ ต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร และเอาหญ้าหรือฟางแห้งคลุมทับ
- รดด้วยน้ำผึ้งสมกับน้ำหมักพืช อัตรา 1 ช้อนแกง ต่อน้ำ 10 ลิตร ทิ้งไว้ 7 วัน จึงลงมือปลูก
- โรยปุ๋ยชีวภาพชารอบ ๆ ทรงพุ่ม อย่าให้โดนใบหรือโคนต้น เดือนละ 1 – 2 ครั้ง
- รดน้ำผึ้งสมน้ำหมักพืช อัตราส่วน 2 ช้อนแกง ต่อน้ำ 1 ถังผักบัว อาทิตย์ละ 1 – 2 ครั้ง
- ใช้หัวเชือขับไอล์เมล์ ผสมน้ำ และ加กน้ำตาลเพื่อช่วยจับใบ ฉีดพ่นเมื่อมีศัตรูพืชระบาด
- ไม้ผลและไม้ยืนต้น**
 - ใช้ปุ๋ยชีวภาพรองกันหลุม โดยใช้ปุ๋ย 2 กำมือ คลุก กับดินกันหลุนให้เข้ากัน รดด้วยน้ำผึ้งสมน้ำหมักพืช (น้ำหมักพืช 1 ช้อนแกง ต่อน้ำ 10 ลิตร) ทิ้งไว้ 7 วัน จึงลงมือปลูก และคลุมโคนต้นด้วยเศษใบไม้แห้ง
 - เมื่อต้นไม้ตั้งตัวได้แล้ว ให้พรวนดินและโรยปุ๋ยช้ำรอบทรงพุ่มต้นละ 2 กิโลกรัมต่อปี โดยใส่ครั้งเดียวหรือแบ่งใส่กิ่งได้ พร้อมกับรดด้วยน้ำผึ้งสมน้ำหมักพืชเป็นระยะ ๆ

การแก้ปัญหาวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี

สำหรับการทำนาข้าวและพืชไร่ หลังจากใช้น้ำหมักพืช และปุ๋ยชีวภาพแล้ว จะทำให้เมล็ดหญ้าที่พักตัวอยู่ เร่งอกขึ้น

มากทั้งหมด ทำให้เราสามารถกำจัดวัชพืชได้ทั้งหมดด้วยการไถพรวน เป็นการตัดวงจรชีวิตของวัชพืชไม่ให้ออกขึ้นมาอีกต่อไป วิธีกำจัดวัชพืช

- ตัดหรือล้มวัชพืชต่าง ๆ ให้เกิดรอยช้ำ และโรยปุ๋ยชีวภาพทับลงไป หรือใช้วิธีไประวนแล้วโรยปุ๋ยชีวภาพทับลงไป
- ฉีดพ่นซ้ำด้วยน้ำผึ้งสมน้ำหมักพืชบริมาณเข้มข้น คือ น้ำหมักพืช 1 ส่วนต่อน้ำ 1 ส่วน
- ใช้วิธีนี้ก่อนการไถพื้นที่เพื่อทำความสะอาดหรือทำไร่ ล่วงหน้าประมาณ 1 เดือน และหลังการเก็บเกี่ยว ไม่นานนัก จะพบว่า ปัญหาวัชพืชก็จะหมดไป

ในการปลูกสูตร

การเลี้ยงสูตร

วิธีใช้

ทำความสะอาดคอกสูตร

- ผสมน้ำหมักพืช 1 ลิตร 加กน้ำตาล 1 ลิตร น้ำสะอาด 100 ลิตร ในภาชนะ และปิดให้สนิท หมักทิ้งไว้ 3 วัน
- นำส่วนผสมที่ได้ไปฉีดล้างให้ทั่วคอก จะกำจัดกลิ่นมูลเก่าได้ภายใน 24 ชั่วโมง ทำซ้ำทุกสัปดาห์ จะช่วยบำบัดน้ำเสียตามท่อและบ่อพักให้สะอาดขึ้นด้วย

การกำจัดหนองแมลงวัน

- ผสมน้ำหมักพืช 1 ลิตรต่อน้ำสะอาด 100 ลิตร ฉีดพ่นตามบ่อน้ำเพื่อกำจัดหนองแมลงวันจะเห็นผลได้ใน 1 – 2 สัปดาห์

ผสมอาหาร

- ผสมน้ำหมักพีช 1 ลิตรต่อน้ำสะอาด 5 - 20 ถ้วยได้โดยประมาณ ให้สูกรกินทุกวัน จะช่วยให้สูกรแข็งแรง มีความต้านทานโรค และป้องกันกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรที่เกิดขึ้นใหม่ด้วย
- ลูกสุกรที่มีอาการท้องเสีย ใช้หัวเชือกน้ำหมักพีช 5 ศูนย์หยอดเข้าทางปาก จะรักษาอาการได้

ในกรณีที่เลี้ยงวัว ควาย ก็สามารถนำไปประยุกต์ได้โดยผสมน้ำหนักพีช กากน้ำตาล กับน้ำ นำมารดฟางหรือหัวอาหารให้กิน รวมทั้งใช้ผสมในน้ำให้กินทุกวัน

การเลี้ยงไก่และสัตว์ปีกอื่น ๆ

- ใช้น้ำหมักพีชผสมน้ำสะอาดให้กินทุกวัน จะช่วยให้สัตว์แข็งแรง ไม่ตก น้ำหนักดี อัตราการตายต่ำ และมูลสัตว์ไม่มีกลิ่นเหม็น
- ใช้น้ำหมักพีชผสมน้ำ นีดพ่นตามพื้นเพื่อกำจัดกลิ่นก๊าซและกลิ่นเหม็นจากมูลไก่ทุก ๆ 4 วัน ซึ่งจะช่วยจำกัดการขยายพันธุ์ของแมลงทางอ้อมได้อีกด้วย □

วิทยาการ

"The Y2K Time-bomb"

Tomwit Jarnson

The computer bug that will strike the world about a year from now is a time-bomb of far-reaching consequences for Asia and the world. One important reason being that the Y2K will affect much more than just computer systems. It could possibly cripple many millions

of electronic items that contain embedded micro-processors. The 2000 bug threatens to shut down many computer systems from the first of January the year 2000 because computer will read the 'oo' in the date as 1900. The U.S. government and private companies are spending billions fixing the problem in their own systems. The advice they are getting from computer experts is to look at the possibility of cutting off business ties with any supplier who may not be '2000 - compliant' in time. The U.S. is by far the biggest market for Asian exports. With the Japanese economy still stagnant this year, the U.S. is seen as the saviour for Asian countries that are still in the midst of the economic crisis that began in July 1997. The prospect of being cut off from the U.S. market for not being 2000 - compliant would deal quite a blow for some Asian companies.

The 2000 computer problem extends far beyond what is normally understood by computer systems, such as the hardware and software in mainframes or networks of personal computers.

The biggest unknown comes with embedded processors - the billions of silicon chips that are embedded in just about every electronic device in use. 'Embedded' is the operative word. The Y2K problem can affect virtually every device that

contains a computer chip. Air conditioning, water pumps, data relay links on the ocean floor, security systems, lifts, clock radios, VCRs. The list is endless. The bug potentially can wreck anything from medical equipment to aircraft locations, from washing machines to telephone switchboards, from a car plants' production systems to a bank's interest calculations.

Automatic teller machines may refuse to deliver money, bank safes and prison doors will either spring open at the wrong time or stay firmly shut when they should open. In hospitals, the X - ray units, heart monitors and dialysis equipment will all be in need of checking before January 2000. A cardiac monitor can have up to 8 separate micro - processors. Even if they appear not to be date - sensitive, there is a risk of date being corrupted.

A key problem with embedded systems is that they are not the traditional responsibility of information technology (IT) managers in companies and organisations. European computer services company Cap Gemini estimates that the cost of fixing the problem in the U.S. alone is approximately \$ 500 billion, about \$ 200 billion in Europe. In the 'Millennium Index', Cap Gemini says the U.S. is the most advanced in fixing the problem, followed by the U.K., Australia and Canada. The

situation is particularly acute in Asia, where only Singapore and Hong Kong are at the same level of awareness and compliance as Australia and North America.

Some analysts say this could lead to a second wave of economic crisis for Asia next year since the level of non-compliance is so high. Much also express concern about Asia being the 'weak link' in the lead - up to 2000, because the region is more focussed on surviving its current economic crisis. Asian banks are understood to be behind their counterparts in North America, Australia and Europe in preparing for the Y2K. In the United Kingdom, where predictions are that up to 20 % of companies may fail, the British Bankers Association has warned that banks may withdraw lines of credit from businesses that are not doing enough preparatory work. Similarly, the Hong Kong Monetary Authority has warned it will restrict local banks from expanding if they fall behind with 2000 preparations, with the Singapore National Computer Board having taken a lead role in educating local businesses. Like Australia, the Singapore Stock Exchange requires listed companies to disclose their 2000 compliance readiness.

Changing the date in a computer program is a relatively straightforward task. The difficulty comes with the sheer volume

of work involved. Solving the problem is more time consuming than difficult. The problem also extends beyond national boundaries. U.S. Securities and Exchange Commission says that not enough is being done on an international basis and that U.S. companies should give foreign suppliers until the beginning of 1999 to show they are taking the problem seriously.

The general consensus is that most of Asia is nowhere near ready. The less developed computer user countries will have major problem. With some Asia countries trying to stay afloat because of the economic crisis, budgets for the 2000 bug are being slashed. Some Asian governments mistakenly are betting the impact will not be too severe because they are not big users of mainframe computer systems. Even the fact that some Asian countries use their own calendars in their computer systems will not avert the problem since they are derived from the Western system so they still have the 'oo' problem.

If Asia is in dire straits, the situation is scarcely much better elsewhere. One of the foremost international experts on the Y2K, Peter de Jager says the recent World Bank survey shows a poor number of its members are even aware of the problem. He has been propounding a single message for a

long time that the world's computer systems are broken and must be fixed by January 2000 at the latest, the problem is the world's track record of delivering projects on time is not good. Peter de Jager even urges Europe to consider postponing the introduction of the Euro currency on the grounds that it is 'dangerous in the extreme' to attempt both the Euro and Y2K projects at the same time since it will double the workload and quadruple the risk of failure. Gloomy outlook and warning, of course, did not sway the European Union from its January 1999 start for the Euro.

In Australia, the Australian Securities Commission emphasizes the Y2K is not just a technology problem but also a business problem. While the solution may lie in fixing computer systems, it is businesses which can fail.

Because of computer connectivity, the 2000 bug has the potential to infect even a compliant system. That is why all companies have to go through all of their business relationships and see how their suppliers and customers measure up. There are no easy and reliable software tests to verify compliance. Even an ordinary personal computer has several levels to be checked for compliance: the application software, such as a word - processing package; the operating

system, such as Window 95 or OS/2; and the 'real - time ' clock that is part of the hardware.

The conspiracy theorists suggest the problem is being overblown by the computer industry for its own profitable reasons. They argue the problem could have, and should have, been fixed years ago by eliminating computer codes first written in the 1960s. They may be right but that does not really focus on the future. Real fear of gloomy forecast becoming a reality is what is needed to overcome this computer time - bomb.

(Broadcast on Radio Saranrom AM 1575 'Business in Asia' on 8 January 1999)

คำเปลี่ยนแปลงที่ความเรื่อง

"ระเบิดเวลา Y2K "

โดย หอมวิชย์ ชาญสรรค์

ปัญหาคอมพิวเตอร์ปี ค.ศ. 2000 ที่เรียกว่า Y2K คือ ระเบิดเวลาที่คาดว่าจะส่งผลกระทบไปทั่วโลก โดยจะก่อให้เกิด ความเสียหายเป็นอย่างมากต่อการทำงานในทุกระบบที่ใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีไมโครโปรเซสเซอร์เป็นตัวควบคุมการทำงาน อุปกรณ์ที่มีไมโครโปรเซสเซอร์ควบคุมนั้นมีมากมายตั้งแต่ เครื่องปรับอากาศ เครื่องซัก

ผ้า เครื่องปัมนำ้ ลิฟท์ ไปจนถึง ระบบรักษาความปลอดภัย อุปกรณ์การแพทย์ ระบบควบคุมอากาศยาน และระบบคำนวณ เงินในธนาคาร อุปกรณ์ทั้งหมดนี้เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน ของอุปกรณ์อิเลคทรอนิกส์ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากปัญหา Y2K นี้ ซึ่งอาจจะทำลายระบบการทำงานทั้งหมดหรือสูญเสีย เป็นบางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ปัญหา ดังกล่าวจะเริ่มขึ้นตั้งแต่เวลา 0.00 นาฬิกาของวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2543 หรือ ค.ศ.2000 เนื่องจากนาฬิกาภายในอุปกรณ์ที่เก็บวันที่และเวลาที่ใช้ในการ คำนวณต่างๆ นั้น จะย้อนเวลากลับไปเป็นปี 1900 เพราะ ระบบไม่สามารถอ่าน 00 ให้เป็นปี 2000 ได้

ในเรื่องนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาและบริษัทเอกชนจำนวนมาก มากต้องใช้จ่ายเงินจำนวนหลายพันล้านเหรียญสหรัฐในการ แก้ไขระบบคอมพิวเตอร์ของตนเอง รวมทั้งต้องเพิ่มความ ระมัดระวังมากขึ้นในการติดต่อธุรกิจกับบริษัทอื่น ๆ ด้วยเพื่อ ป้องกันความเสียหาย บริษัทคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่งในยุโรปได้ ประมาณค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหา Y2K ของสหรัฐอเมริกา เพียงประเทศเดียวไว้ที่ 5 แสนล้านเหรียญสหรัฐ และในยุโรป ประมาณ 2 แสนล้านเหรียญ สหรัฐอเมริกาถือเป็นประเทศ ที่ตื่นตัวในการแก้ไขปัญหานี้มากที่สุด รองลงมา คือ อังกฤษ ออสเตรเลีย และแคนาดา ส่วนภูมิภาคที่คาดว่าจะได้รับผล ผลกระทบจากเรื่องนี้อย่างรุนแรง คือ เอเชีย เนื่องจากมีเพียง ประเทศสิงคโปร์ และฮ่องกงเท่านั้นที่เตรียมการรับมือปัญหานี้

อย่างจริงจัง ประกอบกับในช่วงที่ผ่านมา หลายประเทศในเอเชีย กำลังประสบกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ บริษัทในเอเชีย จำนวนมาก จึงไม่มีงบประมาณเพียงพอไว้แก้ไขปัญหานี้ นอกจากนี้ ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่คิดว่า Y2K ไม่ใช่ปัญหา สำคัญสำหรับประเทศไทยฯ และคาดว่าผลกระทบคงจะไม่ รุนแรงเท่ากับในประเทศใหญ่ๆ จึงไม่มีการเตรียมการป้องกัน กันมากนัก แต่ในทางตรงกันข้าม ผลกระทบที่กลุ่มประเทศใน เอเชียจะได้รับ นอกจากจะเป็นเรื่องของระบบคอมพิวเตอร์แล้ว ยังจะส่งผลให้บริษัทในภูมิภาคอื่นยกเลิกการดำเนินธุรกิจด้วย ดังนั้น ปัญหา Y2K นี้ อาจทำให้เศรษฐกิจในเอเชียตกต่ำลงอีกด้วย

จากที่กล่าวมายังเห็นได้ว่า ปัญหา Y2K นอกจากจะ เป็นปัญหาทางเทคนิคแล้ว ยังเป็นปัญหาทางธุรกิจด้วย เพราะ หากบริษัทใดไม่ตระหนักรถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาแล้ว ก็อาจเกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจกับบริษัทอื่นจนอาจถึงขั้น ต้องเลิกกิจการได้

วิธีการแก้ปัญหา Y2K ก็คือ การเปลี่ยนวันที่และเวลา ในระบบคอมพิวเตอร์นั้นเอง ความยากของการแก้ปัญหาจึงไม่ ได้อยู่ที่วิธีการ แต่อยู่ที่ระยะเวลาที่ใช้ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ใน ระบบทั่วโลกมีจำนวนมาก ดังนั้นการแก้ไขปัญหา Y2K อย่าง จริงจังจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายไม่ใช่เพียง องค์กรใดองค์กรหนึ่งของประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้อกราษฎร์เมืองว่า จริงๆ แล้วปัญหา Y2K นี้ ถูกทำให้เป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมาโดย บริษัทคอมพิวเตอร์เองเพื่อประโยชน์ทางการค้า และเห็นว่า น่าจะมีการแก้ไขปัญหานี้ตั้งแต่เมื่อหลายปีก่อนแล้ว แต่ในขณะ นี้สิ่งที่สำคัญที่สุดในการที่จะกู้รับเบิดเวลา Y2K นี้ได้ ก็คือ การ ที่ทุกคนต้องตระหนักร่วมกันว่า การคาดการณ์ในเรื่องดังกล่าวของผู้ เชี่ยวชาญ จะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอนในปี ค.ศ.2000 □

คุณนาย ชวนหัวสมัยคุณปู่ (กำลังยืนสตางค์ให้คนขอทาน) ‘โถ น่าสงสาร นีแగมีเมียแล้วหรือยัง’ ‘ประทานโภชนาดอะครับคุณนาย ! คุณนายคิดว่าถ้าผมมีเมียแล้ว ผมจะต้อง มาพึงคนอื่นกินอย่างนี้หรือครับ !’	จากหนังสือ ‘บางกอกการเมือง’ พ.ศ.2466

สิ่งแวดล้อม

นกนักอนุรักษ์ป่า

ทำความรู้จักกับนกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของป่าดงดิบ

ไม่เป็นบ่อเกิดแหล่งน้ำสำหรับคนในชาติได้ใช่ใน การบริโภคอุปโภครวมทั้งใช้ในการผลิตพลังงาน ไฟฟ้า การตัดไม้ทำลายป่าอาจทำให้ประเทศกลาย สภาพจากอุ่นข้าวอุ่นน้ำเป็นทะเลรายได้ในอนาคต คนไทยจึงจำเป็น ต้องรักและหวงแห่งป่าไม้ รักษาป่าไม้ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ในการที่เราจะดูว่าป่าไม้นั้นมีความสมบูรณ์หรือไม่ สามารถ ดูได้จากสัตว์บางชนิดที่อาศัยอยู่ในป่านั้น ๆ และสัตว์ชนิดหนึ่ง

ที่เป็นสัญลักษณ์ของป่าดงดิบ ก็คือ낙เก้อก

낙เก้อกเป็น낙กที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ มีจุดเด่นคือ ปากอันใหญ่โตแข็งแรง นกเงือกส่วนใหญ่ชอบอาศัยอยู่ในป่าดงดิบ ที่มีต้นไม้ขนาดใหญ่ เมื่อถึงฤดูหนาวไป นกเงือกทั้งตัวผู้และตัวเมียจะพา กันบินไปหาโครงไม้ขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับตัวเมีย จะเข้าไปอาศัยอยู่ไป เมื่อเลือกโครงขนาดพอดีได้แล้ว นกเงือก ตัวเมียจะเข้าไปอาศัยอยู่ในโครงและจะปิดปากโครงขังตัวเอง โดย ใช้ดินหรือเศษไม้ดู ๆ ผสมกันปิดปากโครงจนเหลือช่องเล็ก ๆ สำหรับให้ตัวผู้ส่งอาหารเข้าไปเท่านั้น เมื่อลูกนกฟักอกมาเป็นตัว แล้ว หั้งลูกนกและแม่นก จะใช้ชีวิตอยู่ในโครงนั้นราวก 3 – 4 เดือน ในระหว่างนี้พ่อนกจะเป็นผู้ทำการหาอาหารเลี้ยงแต่เพียงผู้เดียว ฉะนั้น ในช่วงนี้ถ้ามีใครยิงพ่อนกที่ค้อยหาอาหารให้กับแม่นก และลูกนกตาย ก็จะทำให้หั้งแม่นกและลูกนกอดตายไปด้วย เนื่อง จากเป็นช่วงที่ยังช่วยตัวเองไม่ได้ นกเงือกสามารถกินอาหาร ได้ทุกชนิด เช่น ผลไม้ สัตว์เลื้อยคลาน หนู ปู แมลง กระรอก ศัตรูที่สำคัญของนกเงือกคือ มนุษย์ เพราะมนุษย์ทำลายหั้ง ชีวิตและเฝ้าพันธุ์ของมัน โดยการโคน้ำและตัดไม้ อันเป็นการ ทำลายที่อยู่อาศัยอันปลดภัยของมัน ศัตรูของลงมาก็คือ พาก หมีขอ หมาไม้ พญากระอก ซึ่งจะแอบเข้ามานเรังเมื่อพ่อนก ไม่อยู่ เพื่อขโมยลูกนกและกัดแม่นก

นกเงือกที่พบในเมืองไทยขณะนี้มีอยู่ 12 ชนิด ดังนี้

1. นกเงือกหัวหงอก มีลักษณะเด่นคือ ขนบริเวณลำตัว

จะมีสีดำและปากสีดำขนาดเล็ก ส่วนขนบริเวณหางและปลาย ปีกจะมีสีขาว ตัวผู้จะมีขนาดค่อนข้างขาว ซึ่งต่างจากตัวเมียที่มีขนาด สีดำ นกเงือกชนิดนี้ชอบอาศัยอยู่บริเวณป่าไม้เชิงเขาถึงป่าไม้ ที่มีระดับความสูง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล จากภูมิ ประเทศของไทยพบมากที่สุดคือบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย

2. นกเงือกสีน้ำตาล มีขนาดเล็ก ขนบริเวณลำตัวส่วน ใหญ่จะมีสีน้ำตาล ปากสีเหลือง ตัวผู้บริเวณหนีงและปลายปีก จะมีสีขาว ส่วนตัวเมียจะมีสีน้ำตาลดำ นกเงือกชนิดนี้ชอบ อาศัยอยู่บริเวณป่าไม้เชิงเขาถึงป่าที่มีระดับความสูง 1,500 เมตร ฉะนั้นภูมิประเทศที่เหมาะสมที่สุดคือ ทางด้านภาคเหนือของ ประเทศไทย

3. นกเงือกปากดำ เป็นนกเงือกที่ไม่มีสีขาวประกายอยู่เลย หางสีเทาออกน้ำตาล มีหงอนฟูสีดำ ส่วนตัวเมียปากสีจางกว่า อยู่กันเป็นฝูง กินผลไม้และแมลงเป็นอาหาร ทำรังในโครงไม้ และมักจะทำรังอยู่ที่เดิม แต่จะซ้อมแซมใหม่เสมอ วางไข่ครั้งละ 2 – 4 ฟอง นกเงือกปากดำนี้พบที่ภาคใต้

4. นกเงือกคอแดง มีลักษณะเด่นคือลำคอและลำตัวบน สีแดง ชอบอาศัยอยู่บริเวณหุ่งหญ้าและป่าโปร่ง เป็นนกเงือกที่ ไม่ค่อยพบรเห็นมากนักในประเทศไทย ส่วนมากจะพบอยู่ บริเวณจังหวัดกาญจนบุรี และบริเวณ จังหวัดเชียงราย

5. นกเงือกปากย่น นกเงือกชนิดนี้มีลักษณะเด่นคือ บริเวณลำตัวจะมีสีดำเป็นส่วนใหญ่ ชอบอาศัยอยู่บริเวณป่าที่มี

ทุ่งหญ้าบริเวณที่รับต่อเท่านั้น ในประเทศไทยพบค่อนข้างยาก

6. นกเงือกรามช้าง ลักษณะคล้ายกับนกเงือกปากป่า แต่มีขนาดใหญ่กว่าชอบอาศัยอยู่บริเวณทุ่งหญ้าและป่าไม้ผสม บริเวณที่รับถึงป่าไม้ที่มีความสูง ในประเทศไทยส่วนมากพบ บริเวณจังหวัดปราจีนบุรี และระยอง และบริเวณรอยต่อระหว่างภาคอีสานและภาคเหนือของส่วน

7. นกเงือกรามช้างปากเรียบ มีลักษณะใกล้เคียงกับ นกเงือกรามช้างมาก ต่างกันที่ปากเท่านั้น คือ นกเงือกชนิดนี้จะมีปากเป็นสีเหลือง มักอาศัยอยู่บริเวณทุ่งหญ้าสีเขียวและ ป่าไม้ผสมบริเวณที่ต่ำ หรือบริเวณภูเขาที่ไม่สูงมากนัก ในประเทศไทยพบบริเวณภาคตะวันตกตอนล่าง และภาคใต้ตอนบน และบริเวณป่าของจังหวัดพัทลุง

8. นกเงือกดำ เป็นนกเงือกที่มีขนสีดำยกเว้นบริเวณ ปลายหางที่มีขนสีขาวตัวผู้จะมีปากสีเหลือง ส่วนตัวเมียจะมี ปากสีดำ มักอาศัยป่าสีเขียวและบริเวณป่าเชิงเขา ในประเทศไทย พบริเวณภาคใต้ตอนล่างเท่านั้น

9. นกแกง หรือ นกแก็ก เป็นนกเงือกที่มีขนาดเล็ก เหตุที่เรียกว่าแก็กก็เพราะว่าเสียงร้องของมัน ในประเทศไทยพบนกเงือกชนิดนี้บริเวณภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคใต้ บริเวณชายฝั่งตะวันตก จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี จังหวัดพัทลุง ภาคตะวันออกบริเวณด้านตะวันออกสุด ภาคอีสานตอนล่าง และภาคอีสานตอนบน บริเวณที่เป็นรอยต่อ กับภาคเหนือตอนล่าง

10. นกเงือกหัวแรด เป็นนกเงือกที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ ขนาดใหญ่เมื่อสีดำ ที่ปากมีส่วนของคล้ายนกแรด ตัวผู้มีตาสีแดง ส่วนตัวเมียมีตาสีขาว ในประเทศไทยมักพบอยู่บริเวณใต้สุด แควชาหยาดที่ต่อ กับประเทศไทยมาเลเซียเท่านั้น

11. นกกาธัง เป็นนกเงือกขนาดใหญ่ทำรังอยู่ในโครงไม้ นกกาธังชอบอยู่ในป่าดงดิบทึบบริเวณที่รับจันถึงป่าที่มีความสูง 1,500 เมตร จะพบเห็นได้เกือบทั่วประเทศ

12. นกชนหิน เป็นนกเงือกชนิดหนึ่ง และเป็นชนิด สุดท้ายที่มีรายงานว่าพบในประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ลำตัว ส่วนใหญ่มีสีดำ ยกเว้นบริเวณใต้ห้อง ปลายปีก หางจะมีสีขาว มักอาศัยอยู่บริเวณป่าป่าไปร่อง ในประเทศไทยมักพบอยู่บริเวณ ภาคใต้สุดเท่านั้น

นกเงือกเป็นนกที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ในปัจจุบันจำนวนนกเงือกในธรรมชาติของประเทศไทยลดน้อยลง เป็นจำนวนมาก เนื่องมาจากการตัดไม้ทำลายป่าของบุคคล ที่เห็นแก่ได้ไม่คิดเท่านั้น ถ้ายังเป็นเช่นนี้เรื่อยไป สักวันหนึ่ง เราคงไม่มีนกเงือกในธรรมชาติให้ลูกหลานของเรารักษาอีกต่อไป ถ้าเราไม่เลิกตัดไม้ทำลายป่า และไม่มีการปลูกป่าเพิ่มเติม เท่าที่ได้รับรายงานในขณะนี้ นกเงือกที่อยู่ร่วมกันจำนวนมากจะ อยู่บริเวณหุบเขาในอุทยานแห่งชาติเข้าใหญ่เท่านั้น

วันนี้เราน่าจะเริ่มต้นร่วมแรงร่วมใจรักษาทรัพยากรป่า ไม้อันมีค่าของประเทศไทยไว้ให้ลูกหลานได้เห็นสภาพป่าเมือง

ร้อนและสัตว์ป่าที่สามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระในป่าได้ รวมทั้ง
ช่วยกันปลูกป่าเพื่อขยายพื้นที่ป่าของประเทศไทยให้มากเหมือน
สมัยก่อน เพื่อถาวรเป็นราชสักการะแด่องค์พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว..องค์มิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยโดยทั่วโลก □

สุขภาพ

ปวดหลังจะทำอย่างไรดี

คันหาสาเหตุและวิธีบำบัดโรคปวดหลังอย่างได้ผล

ชวนหัวสมัยคุณปู่

‘นี่, รู้ไหมว่าทำไม่นกกระทุกถึงต้องยืนขาเดียวเสมอ’
‘ไม่รู้ได้’

‘อ้าว, แกยังไม่รู้ ถ้าหากมันยกขาอีกข้างหนึ่งขึ้น
มันก็ต้องล้มเท่านั้น’

จากหนังสือ ‘ไทยเขชน’ พ.ศ. 2468

? นปัจจุบันมีคนจำนวนไม่น้อย มักจะมีปัญหาเรื่อง
ปวดหลัง ซึ่งเป็นอาการที่ทุกข์ทรมานสำหรับ
มนุษย์โลกเป็นอย่างยิ่ง ความจริงแล้วสันหลัง
ของมนุษย์เรามีโครงสร้างที่ดี และมีความแข็งแรงมาก แต่ใน
สังคมปัจจุบันมนุษย์เราต้องทำงานแข่งขันกับเวลา ดันรนเพื่อ
ความอยู่รอด จึงทำให้ขาดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ซึ่งการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้กล้ามเนื้อหลังแข็งแรงและไม่ปวดหลัง ลดอาการตึงหลัง นอกจากนี้อาการปวดหลังยังเกิดจากการวางแผนท่าทางไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการนั่งหรือนั่งทำงานอยู่กับโต๊ะติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ การนอนบนที่นอนที่นุ่มเกินไป การยืน การเดิน และการเปลี่ยนอิริยาบถอย่างกระหันหัน เป็นต้น

อาการผิดปกติเกี่ยวกับหลังนั้นเป็นอาการที่พบได้ทั้งกับคนที่ใช้งาน และคนที่ทำงานนั่งตี่ด ในสังคมเกือบทุกคนจะมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับหลังไม่ว่าจะเป็นอาการตึง เกร็ง หรือปวดหลังส่วนต่าง ๆ และบางคนทุกข์ทรมานด้วยโรคนี้เป็นปี ๆ ที่เดียว เพราะว่า อาการปวดหลังไม่ใช่เกิดจากสาเหตุประการใดประการหนึ่ง แต่เกิดจากหลาย ๆ สาเหตุรวมกัน เช่น กลุ่มกล้ามเนื้อหย่อนยาน หลังอ โครงสร้างของหลังที่ผิดปกติ โรคข้ออักเสบ ปัญหาในอวัยวะภายใน การออกกำลังที่ไม่ถูกต้อง การยกของไม่ถูกท่า การออกแรงโดยทันที การสวมเสื้อผ้าที่รัดแน่นเกินไป รองเท้าที่สวมใส่แล้วรู้สึกไม่สบายหรืออาจเกิดจากอาการหน้าวักเป็นได้

อาการปวดหลังจากสาเหตุกลุ่มกล้ามเนื้อหย่อนยานเกิดจากการที่โดยปกติแล้วกระดูกในร่างกายจะเป็นหลักให้กล้ามเนื้อยืด ซึ่งกล้ามเนื้อเหล่านี้ก็จะเป็นกำลังเสริมที่สำคัญให้กับกระดูกด้วยเช่นกัน แต่เมื่อกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกายโดยเฉพาะบริเวณท้องและหลังส่วนล่างไม่ยึดกระดูกสนหลังให้

เข้าที่เดิม โดยการเกร็งกล้ามเนื้อ ซึ่งจะทำให้หลังขัดยอก ร่างกายจึงต้องการกล้ามเนื้อแข็งแรงเพื่อยึดส่วนต่าง ๆ ฉะนั้น เราจึงควรออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรงร่วมกับการทำโยคะบ้างท่า เพื่อที่จะยึดกระดูกสนหลังการออกกำลังกายร่วมกับการใช้ท่าโยคะ ทั้งสองประการนี้จะทำให้อาการปวดหลังหายไปและปรับหลังให้ยืดตรงอย่างเป็นธรรมชาติได้

ปัญหาหลังอ ก เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาการปวดหลังได้ โดยปกติแล้วกระดูกสนหลังควรจะยึดหยุ่นและเคลื่อนไหวได้ทุกทิศทาง การเสียความยึดหยุ่นและส่วนโคงที่บริเวณหลังตอนล่างจะทำให้เกิดอาการปวดหลังได้ การเกิดอุบัติเหตุ หรือการเกิดกดอรามณ์อาจจะดึงกระดูกสนหลังออกจากแนวปกติ เป็นเหตุทำให้เกิดอาการตึงของกลุ่มกล้ามเนื้อบริเวณใกล้เคียงได้ นิสัยการยืนหรือนั่งหลังอ รวมไปถึงการนั่งบนเก้าอี้ที่ออกแบบไม่ดีเป็นเวลานานหรือนอนบนที่นอนที่นุ่มเกินไป ทำให้ส่วนโคงของหลังตอนล่างกลับไปในทางตรงกันข้าม นอกจากนี้ ความเครียดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ หรือท่ายืนที่ไม่ถูกต้องอาจทำให้ส่วนโคงตอนล่างขยายคือแนวหลังที่ยื่นออกมากเช่นเดียวกับบริเวณหน้าท้อง ซึ่งอาการที่แนวกระดูกสนหลังผิดไปจากแนวรูปเดิมนั้นไม่ว่าจะเป็นการโค้งงอไปในทางตรงกันข้ามหรือแนวของหลังที่ยื่นออกมากล้วนแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาการปวดหลังเป็นระยะ ๆ ดังนั้น จึงควรระมัดระวังการเคลื่อนไหวความยึดหยุ่นและการเปลี่ยนท่าให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการ

รักษาสุขภาพของหลัง

นอกจากสาเหตุ กลุ่มนี้อย่างอ่อนยานและหลัง โครงสร้างของหลังที่ผิดปกติก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาการปวดหลังได้ โครงสร้างของกระดูกสันหลังผิดปกติ รวมถึงส่วนโครงสร้าง และการหมุนของกระดูกสันหลัง ข้อบกพร่องภายในข้อกระดูกสันหลังเองความยืดหยุ่นและระบบการเคลื่อนไหวของข้อต่อ ของกระดูกสันหลัง ความคดของกระดูกสันหลังจะมีผลต่อข้อต่อใกล้เคียงหรือต่อซึ่โครงที่ต่อเนื่อง

โรคข้ออักเสบก็เป็นสาเหตุหนึ่ง ซึ่งเกิดจากกระดูกแหลมงอกในกระดูกสันหลัง พบมากในบริเวณข้อกระดูกคู่ซึ่งมีผลทำให้ปวดคอ และอาการปวดนี้จะตามไปสู่เหล่บริเวณสะบัก แขน หรือมือ

ความบกพร่องของอวัยวะภายในก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่เกี่ยวกับอาการปวดหลัง โดยผ่านทางกลุ่มประสาทภายในกระดูกสันหลัง ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นที่อวัยวะภายในเป็นระยะ ๆ อาจมีผลต่อหลังได้

การออกกำลังกายที่นานและหนักหรือไม่เคยซินอาจทำให้กล้ามเนื้อหลังเกร็งซึ่งจะนำไปสู่การปวดและตึงหลังได้ การยกของไม่ถูกท่าก็เป็นสาเหตุทำให้หลังยกบิดหรือคดได้ง่าย ปัญหานี้เกิดขึ้นได้เนื่องจากเราก้มลงยกของในท่ายืน ทำให้ต้องเกร็งกล้ามเนื้อหลัง ท่าที่ถูกต้องในการยกของหนักที่จะไม่ทำให้ปวดหลังก็คือ ให้คุกเข่าลงยกของและพยายามให้หลัง

ตรงเมื่อลูกขึ้นยืน ท่านี้จะทำให้เราใช้กล้ามเนื้อขาในการยกมากที่สุด และหลีกเลี่ยงการเกร็งหลัง นอกจากนี้การออกแรงโดยทันที เช่น การไอหรือจำขยะที่กำลังเอื้อมหรือกำลังยกของหนัก ทำให้ส่วนโครงสร้างของกระดูกสันหลังต้องออกแรงโดยทันที ถ้าแรงมากพอ ก็อาจทำให้เกิดรอยแตกแรงดันจากการไอหรือจำจะเข้าไปในกระดูกสันหลังและมีผลต่อเส้นประสาท ถ้าเกิดรอยแตกมากจะทำให้เกิดอาการปวดตามไปถึงสะโพกและขา และอาจตามมาด้วยอาการชา ชา และกล้ามเนื้ออ่อนล้าในบริเวณที่ต่อเนื่อง

การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม เช่น การใส่เสื้อผ้าที่คับเกินไปหรือใส่รองเท้าส้นสูงอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับหลังได้ดังนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงการใส่เสื้อผ้าคับและที่ทำให้เคลื่อนไหวไม่สะดวก เช่น การสวมเข็มขัดหนังที่แข็งบ่อย ๆ ก็อาจทำให้เกิดอาการปวดหลังได้ ถ้าจำเป็นต้องใช้เข็มขัดให้ลองเปลี่ยนมาใช้เข็มขัดผ้าหรือเข็มขัดยางยืดสักเดือนหนึ่ง นอกจากนี้รองเท้าที่สวมต้องเป็นรองเท้าสันเตี้ย สวมสบายและรองรับเท้าได้จะช่วยให้อาการปวดหลังดีขึ้น

สรุปแล้วสาเหตุของการปวดหลังอาจเกิดได้จากกลุ่มกล้ามเนื้อย่อนยาน หลังอ โครงสร้างของหลังที่ผิดปกติ โรคข้ออักเสบ ปัญหาความบกพร่องของระบบการทำงานของอวัยวะภายใน การออกกำลังกายที่หักโหมหรือไม่เคยซิน การยกของไม่ถูกท่า การออกแรงโดยทันทีและการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมแต่

คนเป็นจำนวนมากไม่ได้ตระหนักรถึงผลของการศึกษาที่มีต่อร่างกายโดยเฉพาะอากาศหน้าจะทำให้เกิดอาการปวดหลัง ทั้งนี้ เพราะกล้ามเนื้อจะหดตัว ลมหายใจและความชื้นก็จะทำให้เกิดอาการปวดหลังได้เช่นกัน ดังนั้น หากอากาศหน้าวิเคราะห์แล้ว ใจว่าร่างกายอบอุ่นและแห้งพอ จะได้ไม่igrman กับอาการปวดหลังสำหรับวิธีในการดูแลรักษาหลัง เพื่อป้องกันหรือบรรเทาอาการปวดหลังมีดังนี้

ข้อแรก ท่าที่ถูกต้อง ท่าทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นท่าเดิน ยืน หรือนั่งนั่น จะเกี่ยวข้องกับแนวยาวของกระดูกสันหลัง ลองสมมุติคุณว่า มีเชือกดึงตรงขึ้นไปจากศีรษะ ยึดตัวตรงโดยที่กระดูกเชิงกรานยื่นไปด้านหน้า และผ่อนคลายบริเวณไหล่ ระวังให้ร่างกายอยู่ในท่าที่ถูกต้องตลอดวันโดยที่ต้องแน่ใจว่ากระดูกสันหลังตรงและร่างกายผ่อนคลาย

ข้อที่สอง แนวตรงของกระดูกสันหลังเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับหลัง หากหลังออกลุ่มกล้ามเนื้อหลักเข้าทดแทนทำให้กดเส้นประสาท หากกระดูกสันหลังไม่เป็นแนวตรงให้ปรึกษาแพทย์ที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกระดูกและกระดูกสันหลังเพื่อแก้ไข หลังจากนั้นก็ให้พักหลังอย่างเต็มที่การระมัดระวังและปรับท่าียนร่วมทั้งท่าเดินเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะรักษาแนวตรงของกระดูกสันหลังไว้

ข้อที่สาม การออกกำลังกาย ร่างกายของเราออกแบบไว้สำหรับการเคลื่อนไหว ปัญหามักเกิดขึ้นเมื่อร่างกายขาดการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นส่วนของการหล่อลื่นกระดูกสันหลังให้ใช้

การได้ดี จึงควรยืดเส้นยืดสายและออกกำลังทุกวัน จะช่วยบรรเทาและป้องกันอาการปวดหลังได้

ข้อที่สี่ คือการนอนเพื่อการดูแลรักษาหลัง คนเรารู้ว่า ใหญ่จะใช้เวลาในการนอนประมาณหนึ่งส่วนสามของวัน จึงควรตระหนักรถึงความสำคัญของการนอนที่มีต่อหลังด้วย ควรนอนบนที่นอนที่เรียบ แข็งและสบาย หมอนไม่หนาหรือไม่หมุนได้จะดีที่สุด และก่อนนอนควรใช้เวลาสองสามนาทีส่ายสะโพกหรือยืดเส้นสายท่าต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยปรับและผ่อนคลายร่างกาย เพื่อเตรียมรับการนอนเป็นเวลาหลายชั่วโมง

ข้อที่ห้า การสวมรองเท้า ควรเป็นรองเท้าสันเตี้ยที่รองรับเท้าอย่างสบาย โดยมีแนวโคงของฝ่าเท้าที่เหมาะสม พื้นรองเท้าควรหนาพอที่จะรองรับเท้าได้ นอกจากนี้ เสื้อผ้าที่สวมใส่ควรหลีกเลี่ยงการใส่เสื้อผ้าคับ เพราะจะทำให้เคลื่อนไหวไม่สะดวก

ข้อที่หก ไม่ว่าจะทำงาน อ่านหนังสือ หรือว่าดูโทรทัศน์ ควรจะหยุดพักการเคลื่อนไหวหรือยืดเส้นบ้าง เพื่อลดอาการเมื่อยเกร็งและยังช่วยให้การหมุนเวียนของโลหิตทั่วไปดีขึ้น

การออกกำลังกายเพื่อป้องกันหรือรักษาอาการปวดหลังนั้นมีหลักพื้นฐานที่สำคัญดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ก่อนออกกำลังกาย ควรปรึกษากับแพทย์ของท่านและตรวจร่างกายก่อนเสมอ เพื่อที่แพทย์จะได้แจ้งโปรแกรมให้ว่าควรออกกำลังกายท่าใดและงดเว้นท่าใด เพราะ

บางท่าอาจจะยังไม่เหมาะสมที่จะทำในเวลาันนักได้

ข้อที่ 2 เมื่อตั้งใจว่าจะออกกำลังกายแล้ว จะต้องทำให้ได้อย่างสมำเสมอทุก ๆ วัน เมื่อนเข่นที่เราต้องแปรปั้นทุกวัน เพราะการออกกำลังกายทุกวันอย่างสมำเสมอจะช่วยให้ยืดหยุ่นและไม่มีปัญหาการปวดหลัง

ข้อที่ 3 การออกกำลังกายนั้นจะทำเวลาใดก็ได้ที่เหมาะสม กับตารางเวลาของแต่ละบุคคล แต่ต้องให้มีเวลาพอเหมาะสม ไม่ควรทำอย่างรีบเร่งมาก เพราะจะเกิดเป็นความเครียด หากมีเวลาอยู่ ควรทำน้อยท่าลง หรือทำแต่ละท่าด้วยเวลาที่น้อยลง อย่ารีบทำ เพราะหากมีความเครียดเกิดขึ้นแล้วจะมีผลเสียมากกว่าผลดี

ข้อที่ 4 การออกกำลังกาย ควรออกกำลังกายด้วยท่าที่ง่ายและเบา ๆ ก่อนเสมอ แล้วจึงไปท่าทีหนักมากขึ้น ซึ่งเป็นการอุ่นร่างกายไปในตัว ในวันแรก ๆ อย่าหักโหมมากจนเกินไป จะทำให้ปวดกล้ามเนื้อหรือเมื่อยล้าได้

ข้อที่ 5 การออกกำลังกายทุก ๆ ท่า ควรทำอย่างมีสมาร์ท ให้นึกถึงกล้ามเนื้อที่กำลังทำงานอยู่ไม่ควรนึกถึงเรื่องงานหรือปัญหารกสมองอื่น ๆ และในการเคลื่อนไหวนั้น ต้องทำอย่างช้า ๆ นุ่มนวลอย่าทำเร็วด้วยจังหวะที่เร็วมากเกินไปจนเป็นกระดูกซึ่งนอกจากจะได้ประโยชน์น้อยแล้ว ยังเกิดโทษได้ด้วย

ข้อที่ 6 ในขณะที่ทำท่าต่าง ๆ นั้น อย่ากลั้นหายใจ วิธีป้องกันการกลั้นหายใจที่ดีที่สุด คือ การนับออกมาตัว ๆ เช่นนั้น 1 - 5 ตัว ๆ จะทำให้หยุดกลั้นหายใจไปเองโดยอัตโนมัติ

ข้อที่ 7 การหายใจระหว่างที่กำลังออกกำลังกายนั้น ควรหายใจเข้าออกช้า ๆ ลึก ๆ เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในปอดให้ได้มากที่สุดและให้หายใจเข้าทางจมูกแต่ให้หายใจออกทางปาก

ข้อที่ 8 ผู้ปวดหลังที่มีปัญหาของข้อเข่า โดยเฉพาะผู้สูงอายุหรือแม้ไม่สูงอายุก็ตาม ควรหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายกับพื้น เพราะจะมีปัญหาได้เวลาลงนั่งหรือลุกขึ้น ควรนอนออกกำลังกายบนเตียงเตี้ย ๆ ซึ่งจะลุกนั่งได้โดยสะดวก สำหรับผู้ที่ต้องการนอนออกกำลังกายกับพื้นนั้น ควรมีที่นอนบาง ๆ เนื้อแน่นปูรองไว้จะช่วยให้เคลื่อนไหวได้สบายและไม่เจ็บตามปุ่มกระดูก

อาการปวดหลังถึงแม้จะไม่เป็นอันตรายถึงกับชีวิต แต่ถ้าคราวเป็นแล้วก็คงจะรำคาญและทุกข์ทรมานไม่น้อยกับอาการปวดหลังนี้ ฉะนั้นถ้าไม่ต้องการเผชิญกับโรคปวดหลังก็ควรปฏิบัติตัวตามที่กล่าวมาแล้ว คือ ระวังให้ร่างกายอยู่ในท่าที่ถูกต้องตลอดวัน พยายามให้กระดูกสันหลังอยู่ในแนวตรง หมั่นออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสมำเสมอ เลือกนอนบนที่นอนที่เรียบแข็งและสบาย ไม่รวมเสื่อเสื้อผ้าที่คับเกินไป ไม่สามารถเท้าสันสูงเกินไป เมื่อทำงานหรือทำกิจกรรมอะไรนาน ๆ ควรจะหยุดพักบ่อยเดสันยืดสายบ้าง เพื่อลดอาการเมื่อยเกร็งของกล้ามเนื้อ สำหรับผู้ที่เป็นโรคปวดหลัง ถ้าปฏิบัติตัวตามที่ได้กล่าวแนะนำไปแล้วก็จะช่วยบรรเทาอาการปวดหลังได้

ข้อมูล : กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข

ปักกัน

มรดกโลก

ทำความรู้จักกับ 30 มรดกชั้นใหม่ของโลก

คณะกรรมการมรดกโลกขององค์การยูเนสโก ซึ่งได้จัดประชุมที่นครเกียวโต เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2541 ได้ประกาศเพิ่มรายชื่อมรดกโลกอีก 30 ชื่อ ประกอบด้วยสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญทางศาสนา สิ่งก่อสร้างและแหล่งธรรมชาติหลายแห่งด้วยกัน คณะกรรมการชุดนี้ถือเป็นองค์กรระหว่าง

รัฐบาลองค์กรหนึ่ง หรือเรียกว่า intergovernmental organization ประกอบด้วยผู้แทนจำนวน 21 คนจากรัฐบาล 155 ประเทศซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาฯด้วยการพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลกที่ได้มีการลงนามที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ.2515 คณะกรรมการมีการชุดนี้มีความรับผิดชอบในการดูแลและการบังคับใช้อนุสัญญาให้มีผลตามเป้าหมาย รวมถึงการพิจารณาเพิ่มรายชื่อของมรดกโลกเข้าไปในบัญชีรายชื่อที่มีอยู่เดิม การพิจารณาจะกระทำตามข้อเสนอขององค์กรที่เป็นที่ปรึกษา 2 องค์กร กล่าวคือสภาระห่วงประเทศไทยและอนุสาวรีย์ต่าง ๆ รวมถึงเหล่าที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ (International Council on Monuments and Site – ICOMOS) ซึ่งองค์กรนี้จะศึกษาและเสนอชื่อแหล่งที่สำคัญทางวัฒนธรรม เท่านั้น สำหรับสมาคมอนุรักษ์โลก (World Conservation Union – IUCN) จะเสนอชื่อแหล่งที่สำคัญทางธรรมชาติเพียงอย่างเดียว การทำงานแยกกันทำอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ไม่เกิดการซ้ำซ้อน

นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งองค์กรที่ทำหน้าที่ในการเสนอชื่อ แนะนำเกี่ยวกับการบูรณะอนุสาวรีย์และจัดการฝึกอบรมสำหรับนักบูรณะ คือ ศูนย์ศึกษาการอนุรักษ์และการบูรณะทรัพย์สินทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ (International Center for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property – ICCROM)

มรดกโลกที่ได้รับการพิจารณาเพิ่มเติม 30 แห่ง ได้แก่

ทางรถไฟสาย Semmering ในประเทศออสเตรีย La Grand - Place ที่กรุงบาร์เซลล์ และชุมชนที่เรียกว่า Flemish Bguinages ประเทศเบลเยียม ป้อม El Fuerte de Samaipata ที่ประเทศโบลีเวีย พระราชวังฤดูร้อนและวิหารสวาร์คที่ประเทศจีน หมู่บ้านอนุรักษ์ที่ Holasovice สวนและปราสาทที่ Kromez สาธารณรัฐเชค แหล่งประวัติศาสตร์ Choirokoitiae ที่ประเทศไซปรัส แหล่งประวัติศาสตร์ที่นครลียง เส้นทางสาย Santiago de Compostela ที่ประเทศฝรั่งเศส เมือง Weimar ที่ประเทศเยอรมัน แหล่งโบราณคดีและ Patriarchal Basilica of Aquileia อุทัยานแห่งชาติ Cilento and Vallo di Diano ศูนย์ประวัติศาสตร์ Urbino ที่ประเทศอิตาลี อนุสาวรีย์ประวัติศาสตร์แห่งเมืองนาราของประเทศญี่ปุ่น หุบเขาศักดิ์สิทธิ์ Ouadi Qadisha และป่า Cedars of God ที่ประเทศเลบานอน เขตโบราณแห่ง Paquim และเขตอนุสาวรีย์ทางประวัติศาสตร์แห่ง Tlacotalpan ของประเทศเม็กซิโก สถานีสูบน้ำ DF Wouda ของประเทศเนเธอร์แลนด์ แหล่งศิลปกรรมหินในยุคก่อนประวัติศาสตร์ของประเทศโปรตุเกส ศิลปกรรมหินในเขตที่ราบลุ่มเมดิเตอร์เรเนียนบนคาบสมุทร Iberian นครมหาวิทยาลัยแห่ง Alca de Henares เขตประวัติศาสตร์ของเมือง Oviedo ที่ประเทศสเปน ท่าเรือเดินทะเล Karlskrona ที่ประเทศสวีเดน เมืองโบราณ Troy ที่ประเทศตุรกี ศูนย์ประวัติศาสตร์ Lviv ที่ประเทศยุเคราน

สำหรับแหล่งธรรมชาติที่สำคัญที่ได้รับการอนุรักษ์อยู่

ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ได้แก่ หมู่เกาะด้านใต้ของมหาสมุทรแอนตาร์กติกาของประเทศนิวซีแลนด์ เทือกเขาอัลไต และหมู่เกาะ Rennell ตะวันออกในรัสเซีย

ชื่อของสถานที่ทางแห่งท่านมาเล่าให้ฟัง ดังนี้
ประเทศจีน

พระราชวังฤดูร้อน สวนของพระจักรพรรดิที่กรุงปักกิ่งได้ถูกสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 17 หรือประมาณ 400 ปีที่ผ่านมา จากนั้น ได้มีการขยายต่อเติม รวมถึงการบูรณะตกแต่งใหม่มีความสวยงามเป็นระยะเวลาถึงเกือบ 200 ปี การสร้างพระราชวังฤดูร้อนนี้ถือเป็นงานชิ้นเอกที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะในการออกแบบสวนของจีน โดยสามารถผสมผสานธรรมชาติกับศิลปะที่สร้างสรรค์โดยมนุษย์เข้าด้วยกัน กล่าวคือ สภาพภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาและพื้นน้ำ และผลงานที่มีมนุษย์สร้างขึ้นอันประกอบไปด้วยห้องโถงใหญ่ต่าง ๆ วัดวาอารามและสะพานข้ามพื้นน้ำ เหล่านั้นเข้าไว้ด้วยกัน การผสมผสานทำได้อย่างกลมกลืน งดงามยิ่งนักทำให้ทุกอย่างประสานรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน

วิหารสวาร์ค หรือแท่นบูชาศักดิ์สิทธิ์ของจักรพรรดิ ตั้งอยู่ที่กรุงปักกิ่งเช่นเดียวกัน วิหารแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในช่วง 50 ปีแรกของศตวรรษที่ 15 วิหารสวาร์คนี้ประกอบด้วยสิ่งก่อสร้างทางศาสนาที่มีความ слับซับซ้อนจัดวางอยู่ท่ามกลางสวนพืชพันธุ์ และรายล้อมไปด้วยไม้สนที่มีอายุเก่าแก่ โครงสร้างโดยรวมของวิหารรวมถึงการออกแบบตัวอาคารแต่ละอาคารสะท้อนให้เห็น

ถึงความสัมพันธ์ระหว่างโลกและสวรรค์ซึ่งถูกสั่งสมอยู่ในดวงวิญญาณของชาวจีนเกี่ยวกับการกำหนดของจักรวาลรวมถึงความสำคัญพิเศษของจักรพรรดิที่โงยไปกับโลกและสวรรค์
ฝรั่งเศส

สถานที่ประวัติศาสตร์ที่เมืองลืออง เมืองประวัติศาสตร์ล้อมถูกสร้างขึ้นโดยชาวโรมันเพื่อให้เป็นเมืองหลวงของอาณาจักร Three Gauls ในสมัยศตวรรษที่ 1 ก่อนคริสตกาล และมีบทบาทสำคัญในวัฒนาการทางการเมือง วัฒนธรรม เศรษฐกิจของยุโรป ตั้งแต่นั้นมา ประวัติศาสตร์ของเมืองนี้ได้ถูกถ่ายทอดผ่านการสร้างตีกรรมบ้านช่องหลายแห่งตลอดเวลาที่ผ่านมา

ในประเทศฝรั่งเศส ในช่วงยุคกลาง สถานที่ที่มีชื่อว่า Santiago de Compostela ในประเทศสเปนเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญสำหรับผู้เดินทางแสวงบุญจำนวนนับไม่ถ้วนจากทั่วโลก ในการเดินทางเพื่อไปถึงที่นั้น ผู้แสวงบุญต้องเดินทางผ่านประเทศฝรั่งเศส อนุสาวรีย์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่รวมอยู่ในมรดกโลกได้ระบุว่าเส้นทางที่นักเดินทางแสวงบุญเหล่านี้มีทั้งหมด 4 เส้น

ญี่ปุ่น

อนุสาวรีย์ประวัติศาสตร์ของเมืองนาราโบราณ สถานที่แห่งนี้ประกอบด้วยวัด รูปปั้นบุชาและชากระเบานที่ขุดค้นพบของพระราชวงศ์อินพิเรียลซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเมืองหลวงของญี่ปุ่นในสมัยศตวรรษที่ 8 ซึ่งเป็นช่วงที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางการ

เมืองและวัฒนธรรมที่สำคัญของญี่ปุ่น
ออสเตรีย

เส้นทางรถไฟสาย Semmering สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1848 - 1854 เพื่อเป็นเส้นทางให้รถไฟแล่นข้ามภูเขาสูงต่างๆ ในบริเวณนี้ซึ่งมีความยาวถึง 41 กิโลเมตร เส้นทางรถไฟสายนี้ยังคงเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่ชั้นหนึ่งที่สะท้อนความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ในด้านวิศวกรรมโยธาในระยะเวลาซึ่งต้นของการก่อสร้างทางรถไฟ อุโมงค์ที่สร้างขึ้น รวมถึงสะพานข้ามและรางรถไฟที่สร้างขึ้นโดยประณีตทำให้เส้นทางสายนี้ยังคงถูกใช้งานจนถึงปัจจุบัน เส้นทางสายนี้พาดผ่านภูมิประเทศที่เป็นหุบเขาภูเขาห้อยใหญ่หลายลูกและเพราะเส้นทางสายนี้เองที่ทำให้มนุษย์สามารถเข้าถึงบริเวณนี้และเข้าไปก่อสร้างอาคารสันทนาการต่างๆ ตกทอดถึงปัจจุบัน

สาธารณรัฐเชค

หมู่บ้านอนุรักษ์ Holasovice หมู่บ้านแห่งนี้เป็นหมู่บ้านตัวอย่างที่มีลักษณะพิเศษสะท้อนให้เห็นสภาพของหมู่บ้านดั้งเดิมในสมัยยุโรปกลาง โดยยังคงความสมบูรณ์แบบและได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี หมู่บ้านแห่งนี้ประกอบด้วยสิ่งก่อสร้างที่มีคุณภาพยอดเยี่ยมจำนวนมากภายในสมัยศตวรรษที่ 18 และ 19 ในรูปแบบศิลปะที่เรียกว่าบารoque ท้องถิ่นแบบโบฮีเมียนใต้ (South Bohemian Folk Baroque)

ปราสาทและสวนที่ Kromerz ตั้งอยู่ตระหง่านบริเวณที่เป็นที่

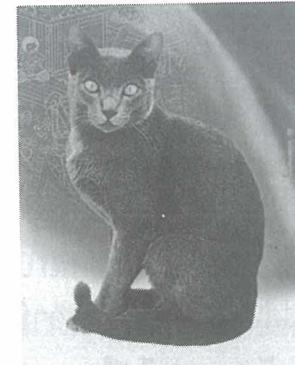
ตื้นเขินของแม่น้ำ Morava ที่ปลายภูเขา Chriby ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของแม่น้ำ Morava ตอนกลางบริเวณที่เป็นปราสาทและบริเวณรอบนอกเป็นตัวอย่างของที่พำนักระลอกและสวนในยุคศิลปะบารoque ของชาวยุโรปที่มีความสมบูรณ์และได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี

เยอรมัน

เมือง Weimer ในปลายศตวรรษที่ 18 และต้นศตวรรษที่ 19 เมืองเล็ก ๆ ที่เป็นที่อยู่อาศัยของชนกลุ่ม Saxon ที่มีชื่อว่า Weimer เป็นเมืองที่มีการเพื่องฟูของวัฒนธรรม เป็นที่สนใจของนักเขียนและนักวิชาการหลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีชื่อเสียง อาทิ Goethe และ Schiller ความเจริญรุ่งเรืองที่ได้เห็นนี้สะท้อนให้เห็นได้จากตึกรามบ้านช่องที่ปลูกสร้างอย่างสวยงามและสวนต่าง ๆ รอบ ๆ บริเวณนั้น

จะสังเกตเห็นได้ว่า สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสิ่งก่อสร้าง แหล่งธรรมชาติที่ได้รับคัดเลือกจากองค์การ UNESCO ให้เป็นมรดกโลกล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและมักจะมีความผูกพันกับชนชาตินั้น ๆ หรือ ในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นการเฉลาะรวมถึงสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อถั่งเดิมหรือเป็นการถ่ายทอดความเจริญทางศิลปะวิทยาการของคนในยุคก่อน ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีผลลัพธ์ในยุคหลัง ๆ ควรอนุรักษ์ไว้อย่างยิ่ง □

จากวิทยาการ ‘รู้รอบโลก’ ดำเนินรายการโดย มนูจากา ทับทอง และหน้ายกัญจน์ ยามาลี ออกอากาศทางวิทยุสารัญรมย์ วันจันทร์ที่ 4 มกราคม 2542

ศิลปะเยอรมัน

แมวไทย

เรื่องของสัตว์เลี้ยงคู่บ้านคนไทยมาแต่โบราณ

□ □ □ □ □ □ □ □

สุวรรณฯ พ่องสมุทร

ตามคติความเชื่อของอียิปต์โบราณ พาชต์ หรือจันทราเทวี ซึ่งมีร่างกายเป็นผู้หญิง แต่มีศีรษะเป็นแมว เป็นมเหสีของรา หรือสุริยเทพ ตอนกลางคืน راتตองไปซ่อนตัวอยู่ในยมโลก โดยพาชต์หรือจันทรายาจะเก็บแสงอาทิตย์ไว้ในดวงตา และช่วยส่องให้ราเดินทางไปโดยสะดวก ในการเดินทางแต่ละครั้ง راتตองต่อสู้กับงูใหญ่ที่มา

ขวางทาง ราชจำเปลงร่างเป็นแมวเข้าต่อสู้ ถ้าได้ชัยชนะ ก็จะนำแสงสว่างไปสู่โลกวันรุ่งขึ้น ส่วนกูจะถูกทำร้ายจนถึงกับเลือดตกยางออก แต่พอรุ่งขึ้น ก็จะกลับหายสนิท และกลับมาต่อสู้กับราชอีกอย่างไม่สิ้นสุด หากงูชนะในวันรุ่งขึ้น ก็จะเกิดสุริยุราส ไม่มีแสงสว่าง ซึ่งผู้คนก็จะช่วยกันส่งเสียงตะโภกัน เพื่อให้งูใหญ่ตกลงและปล่อยรา และแสงอาทิตย์ก็จะคืนมาสู่โลก อีกครั้งหนึ่ง ว่ากันว่า จันทรารเทวหรือพาชาต์ เคยแปลงตัวเป็นแมวเข่นกัน ชาวอียิปต์โบราณจึงเชื่อว่าแมวเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นเทพเจ้าจำแลง กษัตริย์โบราณของอียิปต์ถึงกับห้ามนำแมวออกนอกประเทศ ห้ามฆ่าแมว บ้านไหนหากมีแมวตาย คนในบ้านจะໄว้ทุกข์โภกคิ้ว และเอาชาจากเศษแมวไปทำมัมมีเก็บรักษาไว้ บ้านที่มั่งคั่ง มัมมีแมวจะห่อด้วยผ้าลินินสองสี และมัดทำลวดลายสวยงาม ที่บ้านส้มมีทำด้วยสัมฤทธิ์ประดับเพชรพลอย และนำไปฝังไว้ในสุสานใกล้โบสถ์ของพาชาต์ ที่เมืองบูนาสติก ในปัจจุบัน มัมมีแมวบางตัว ยังคงเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ของอียิปต์ที่เมืองไคโร และที่พิพิธภัณฑ์ขององค์กรชาติในกรุงลอนדון

แมวเดิมเป็นสัตว์ป่า ชาวอียิปต์เป็นชาติแรกที่นำแมวมาเลี้ยงในบ้าน และฝึกแมวให้จับหนู ต่อมาก็ได้มีการนำแมวอียิปต์ลงเรือสินค้าแล่นไปในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เพื่อให้ช่วยจับหนูในเรือ เมื่อเรือจอด แมวอาจถือโอกาสขึ้นจากเรือเพื่อเหยียดแข้งเหยียดขา หรืออาจจะแหวะชมสิ่งที่สนใจเพลิดเพลินจนลืมกลับไปลงเรือ แมวจึงแพร่พันธุ์ไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

สำหรับแมวในประเทศไทยนั้น ไม่มีใครรู้ว่ามีความเป็นมาอย่างไร ต้นตระกูลแมวไทยจะเป็นแมวที่ที่ติดมากับเรือสินค้าจากอียิปต์หรือเปล่าก็ไม่มีใครรู้แน่ชัด ในหนังสือเรื่องแมวไทยที่เขียนโดยชาวต่างชาติ กล่าวว่า แมวไทยเดิมอยู่ในวัดสำหรับฝ่าขโมย ต่อมามีการเลี้ยงเฉพาะในราชสำนัก เจ้านายท่านนั้นที่เป็นเจ้าของแมวได้ เรื่องนี้จริงหรือไม่ ไม่มีใครยืนยันได้แต่สิ่งที่ยืนยันได้ก็คือประเทศไทยในอดีตมีชื่อเสียงเลื่องลือเป็นที่รู้จักของต่างประเทศอยู่ 2 อย่าง คือฝาแฝดไทย (Siamese Twin) และแมวไทย (Siamese Cat) สำหรับฝาแฝดไทยตัวติดกันนั้น แพทย์สามารถผ่าตัดแยกได้สำเร็จ จึงไม่น่าทึ่งอีกต่อไปแต่แมวไทยยังคงมีชื่อเสียงอยู่ เพราะเป็นที่นิยมทั่วโลก

แมวไทยมีหลายชนิดหลายพันธุ์แต่แมวไทย หรือ Siamese Cat ที่ฝรั่งรู้จักและนิยมนั้นไม่ได้หมายถึงแมวทุกตัวที่อยู่ในเมืองไทย แต่หมายถึงแมวพันธุ์แท้ของไทยซึ่งออกลูกมาจะต้องมีสีและคุณลักษณะคงที่ เช่น แมวเก้าแต้ม แมวสีดอกเลา หรือสีทองแดง เป็นต้น

ลักษณะแมวไทย

แมวไทยจัดเป็นแมวพันธุ์แท้ที่สืบทอดเชื้อสายมาจากแมวโบราณ ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นแมวพันธุ์ขั้นสั้นที่สวยที่สุดในโลก ศีรษะไม่กลมหรือแหลมจนเกินไป หน้าผากกว้าง จมูกสั้น หูตั้งสั้น ลำตัวเพรียวบาง รูปร่างขนาดปานกลาง ขยายขาเรียวได้สัดส่วนกับลำตัว ขนแน่นอ่อนนุ่มไปทั่วเรือนร่าง หางยาว ปลาย

คือ

1. แมววิเชียรมาส ปรากฏในสมุดข่อยว่าเป็นแมวที่คนไทยเลี้ยงไว้ในราชสำนัก เพราะถือว่าเป็นแมวนำโชคคลาด ซึ่งชาวบ้านธรรมชาติหรือสามัญชนไม่มีโอกาสได้เลี้ยง เพราะมีราคาแพงและหายาก โดยเฉพาะที่เป็นพันธุ์ไทยแท้ มีลักษณะเด่นคือมีตาสีฟ้าสดใส และมีสีเข้ม เรียกว่าแต้ม ชาวต่างประเทศเรียกแมววิเชียรมาสว่า แมวแต้มสีคริ้ง สีแต้มเป็นสีน้ำตาลใหม้มืออยู่ท่อวัยระทั้ง 9 คือ ปลายเท้าหั้งสี หูหั้งสอง ปลายจมูกปลายหาง และท่อวัยเพศ ตำราบางแห่งกล่าวว่าอวัยวะทั้งแปดมีสีดำหรือสีเข้ม ได้แก่ ปาก หาง เท้า และหู ส่วนสีขันนั้นลูกแมวแรกเกิดจะมีขันสีครีมอ่อน ๆ หรือขาวนวล แต่เมื่ออายุมากขึ้น สีสันต่าง ๆ จะเริ่มเข้มขึ้นตามลำดับ ตามตำรากล่าวว่าแมวนี้ ‘มีคุณยิ่งล้านกหนา จักนำโภคทรัพย์เพิ่มพูน’

เมื่อปี 2427 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแมวพันธุ์นี้ 1 คู่ ให้แก่นายโโวเวน คุลล์ กงสุล อังกฤษประจำกรุงเทพฯ และนายโโวเวนได้มอบแมวนี้ให้แก่น้องสาวที่อยู่อังกฤษ ต่อมามีการประภาดแมวที่กรุงลอนดอนปรากฏว่าแมวคู่นี้ได้รับรางวัลชนะเลิศชาวอังกฤษพากันตีนเต้นและสนใจแมวไทยเป็นอันมาก จึงจัดตั้งสโมสรแมวไทยขึ้นใช้ชื่อว่า ‘The Siamese Cat Club’ และในปี 2471 ก็มีการจัดตั้งสมาคมแมวไทยแห่งจักรวรดิอังกฤษอีกสมาคมหนึ่ง

ชาวต่างชาติได้นำแมววิเชียรมาสไปผสมกับแมวไทย

ทางซีตรัง และที่สำคัญคือมีสีสันงดงาม แปลกตากว่าแมวพันธุ์อื่นนอกจากนี้แมวไทยยังมีลักษณะเฉพาะต่างจากแมวโดยทั่วไป มีความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสัตต์ รักอิสราราช

คนไทยนิยมเลี้ยงแมวกันมาตั้งแต่สมัยโบราณมา ในความเชื่อของเรานั้น แมวถือเป็นสัตว์มงคลระดับสูงมากที่เดียว เราเมื่อก่อนนั้น แมวยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในพิธีกรรมของไทยมาแต่ครั้งโบราณ เช่น พระราชพิธีเฉลิมพระราชนมณฑ์ หรือพิธีแห่นงแมวขอฝนเวลาที่ฝนแล้ง หรือในพิธีบูชาที่นอนในงานมงคลสมรสของบ่าวสาวในสมัยก่อน ซึ่งจะใช้แมวสีขาวล้วนหรือแมวลาย หรือแมวสีเทา ประดับด้วยร้อยทองคำที่คอและข้อเท้า และต้องเป็นแมวครัว คือแมวที่ตัวใหญ่กว่าธรรมชาติ หรือในพิธีโภกผงไฟเด็กแรกเกิดก็ใช้กัน

และเนื่องจากว่าแมวมีความสำคัญมากในสังคมไทย จึงมีการแต่งตำราเกี่ยวกับแมวไทยไว้ ตำราเล่มเก่าแก่ที่สุดเป็นสมุดข่อยบอกลักษณะแมวดีให้คุณ 17 ชนิด และแมวให้โทษอีก 6 ชนิด แต่เป็นโคลงไฟเราะมีภาพประกอบ เริ่มต้นกล่าวว่า “ตุ๊ช 2 ตนเป็นผู้สร้างแมวขึ้น แต่ไม่บอกชื่อผู้แต่ง ไม่ทราบว่าแต่งในสมัยใด ต่อมาร่องพิมพ์รุ่งเรืองธรรมได้จัดพิมพ์เป็นเล่มหนังสือให้ชื่อว่า “ตำราดุลลักษณะแมวของวัดองค์ราม” โดยเพิ่มเติมกาพย์ 16 ท้ายเล่มแสดงคุณและโทษของแมว

สำหรับแมวไทยที่เลี้ยงไว้แล้วให้คุณ ซึ่งมีทั้งหมด 17 ชนิด

บางพันธุ์ได้เมวที่มีสีเต้มอื่น ๆ อีกหลายสี เช่น แต้มสีเทา แต้มลาย แต้มสีลิบบัว แมวเหล่านี้จัดได้ในกลุ่ม Siamese Cat หรือแมวไทย ซึ่งมีผู้นิยมเลี้ยงกันมากและมีราคาสูง

2. แมวคุกคักชน์หรือหองแดง เนื่องจากมีสีขันสีน้ำตาลเข้ม เหมือนสีห้องแดง บริเวณส่วนปลายของร่างกาย เช่น หน้า หู ปลายขา และหาง จะมีสีน้ำตาลเข้มกว่าลำตัว หนวดมีสีเหมือนลวดทองแดง นัยน์ตาเป็นประกาย ‘คราเลี้ยงจักได้ยศ ญา ยิ่งพันพรรณฯ เป็นที่อัมมาตย์มนตรี’

ในสายตาของชาวต่างชาติ เชื่อว่าเป็นแมวม่า เนื่องจากว่า ดร.โจเซฟ ซี ทอมสัน ชาวอเมริกัน ได้นำลูกแมวไปจากพม่า เพราะเห็นว่ามีรูปร่างลักษณะดี จึงนำไปจดทะเบียนที่อังกฤษและให้ชื่อว่าแมวม่า ซึ่งมีผู้สนับสนุนเชื่อกันว่าแมวม่า พันธุ์น้ำตาลซึ่งเป็นพันธุ์ดั้งเดิมของพม่า น่าจะเป็นแมวคุกคักชน์ของไทยที่หลงไปอยู่พม่าเมื่อคราวที่พม่าการต้อนเชลยไทยจากกรุงศรีอยุธยาไปเมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 2

3. แมวมาเลศหรือดอกเลา หรือคนไทยรู้จักกันในชื่อ ของแมวสีขาวหรือแมวโคลาช เพราะเรียกตามถิ่นกำเนิด เนื่องจากพบที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา แมวโคลาช เป็นแมวขนาดกลาง ขนสั้นสีดอกเลา ประยิบเหมือนกับเมฆสีเทาฟ้ายามฟ้าพยับผน มีสีเช่นนี้ตั้งแต่เกิดจนตาย ถ้ามีสีอื่นปนไม่ถือว่าเป็นแมวพันธุ์แท้ ศิรษะมองด้านหน้าจะเป็นรูปหัวใจ หน้าผากใหญ่และแบน คางและรามแข็งแรง หูใหญ่ตั้งเด่น

เมื่อเป็นลูกแมวนัยน์ตาเป็นสีฟ้า และเปลี่ยนเป็นสีเขียวใบไม้ หรือสีเหลืองอ่อนๆ พันเมื่อโตเต็มที่ ในสมัยโบราณ เชื่อว่าแมวโคลาชเป็นแมวนำโชค หรือแมวแห่งโชคลาภ จะนำมาซึ่งความสุขสวัสดิ์มีคลาดแอล泶 เลี้ยงและเนื่องจากแมวนี้มีสีขันคล้ายกับสีเมฆ มีตาสีเขียวใบไม้ จึงมีผู้นำไปใช้ในพิธีแห่นางแมวขอฝนเป็นประจำ

4. แมวโกลญา มีสีดำ ขนละเอียด นัยน์ตาสีดอกบัว แรกเย้มทางเรียว ท่าทางเดินส่ง่าเหมือนสิงโต ‘แมวนี้เลี้ยงดีมีคุณหนักหนา ใจเร่งหมายเลี้ยงเทอญอย่าแคลลงลงสัย’ แมวทั้ง 4 ชนิดนี้ ยังคงมีอยู่มาถึงปัจจุบัน

5. แมวรัตนกัมพล มีสีขาวเหมือนหอยสังข์ ที่รอบตัวตรงส่วนอกมีลักษณะคล้ายสายคาดสีดำ นัยน์ตาเป็นประกาย ตำรากล่าวว่า ‘คราเลี้ยงจักมียศญา มีเดชานุภาพ แก่คุณเกรงกลัว’

6. แมวเก้าแต้ม มีขนขาวและมีแต้มสีดำรวมเก้าแต้มคือ ทีกอ หัว ตันขาหน้า หั้งสอง ไหล่หั้งสอง ตันขาหลังหั้งสอง และทีท้ายตัว แมวนี้ ‘เสมออย่างม้าเทศมีศรี แม้นคราเลี้ยงดีค้าขายจะได้โภคฯ’

7. แมวแซมเศวต มีขนดำแซมขาว ขนบางสัน รูปร่างเพรียว นัยน์ตาดั้งแสง หิ่งห้อย แมวนี้ ‘เลี้ยงดีมีคุณหนักหนา ใจเร่งหมาย เลี้ยงเทอญอย่าแคลลงลงสัย’

8. แมวนิลัตัน มีขนสีดำชนิด พัน นัยน์ตา เล็บ ลิ้น กี มีสีดำด้วย หางยาว ตัวดีได้ถึงหัว ถ้าคราเลี้ยงไว้ ‘ย้อมจะมีคุณเอนก ศฤงค์การโภคฯ จะเนื่องเป็นนิจบริบูรณ์’

9. **แมววิลลส์ มีผิวภัยสีดำ** แต่ตรงร้าวคอลงมาถึงได้ท้องหู้ หาง และขน มีสีขาวเหมือนดอกฝ้าย นัยน์ตาสีเขียว ตารากล่าวว่า ‘แมวไครเลี้ยงโดยหมาย จักได้เป็นนายผู้ใหญ่ เลื่อนที่ถانا ศูนย์การโภค้า ทรัพย์สินจักมาเนื่อง ๆ’

10. **แมวมูลิลา** เป็นแมวสีดำ ส่องหมูมีสีขาว นัยน์ตาสีเหลืองดังดอกเบญจมาศ ตามตารากล่าวว่า ‘ควรจะเลี้ยงแต่สัตว์เล่าเรียนสิ่งใดมั่นคง มิได้ล้มหลง สำเร็จดังความประณานา’

11. **แมวนิลจักร** เป็นแมวสีดำสนิท ที่รอดคอมีขันสีขาวอยู่โดยรอบ เหมือนกับสวมปลอกคอสีขาว กล่าวกันว่า ‘ไครเลี้ยงเกิดผล ทรัพย์สินสมบัติมากมี’

12. **แมวกรอบแวนหรืออานม้า** เป็นแมวสีขาว แต่มีขันสีดำตรงกลางหลังดูเหมือนอานม้า รอบดวงตาทั้งสองก็มีขันสีดำดูเหมือนกับแวนตา แมวนี้ ‘ตีค่าแสนต่ำลึกลองคำ ไครเลี้ยงจักนำ เกียรติยศมาให้เจ้าตน’

13. **แมวปัดเศษหรือปัดตลอด** มีสีดำ ตั้งแต่ปลายจมูก จรดปลายทางมีรีวขาว นัยน์ตาเป็นประกายพลอยสีเหลือง แมวนี้ ‘ตาราว่าดี ไครเลี้ยงจักยิ่งตระกฎ’

14. **แมวกระจอก** เป็นแมวตัวกลม งาม มีสีดำ มีลายขาวเหมือนเมฆที่ร่อนปาก นัยน์ตาสีเหลือง แมวนี้ถ้าเลี้ยงไว้ ‘จะได้ที่เด่นไว่นา ทรัพย์สินโภค้า ถ้าไฟรักษาได้เป็นนาย’

15. **แมวสิงห์เสพย์** เป็นแมวสีดำ ริมฝีปาก จมูกและรอบคอมีสีขาว นัยน์ตาเป็นประกายสีเหลือง ‘ไครเลี้ยงเกิดผล

ทรัพย์สินสมบัติมากมี’

16. **แมวการเงิก** มีสีดำล้วน จมูกขาวร้าวกับเขียนไว้ นัยน์ตาเป็นประกายสีทอง ‘ไครเลี้ยงจักได้ถانا ในเจ็ดเดือนตราประยาจะให้ลักษณะ’

17. **แมวจตุบท** เป็นแมวดำ เท้าทั้งสี่มีสีขาว นัยน์ตาสีเหลืองเหมือนดอกโสนตามตารากล่าวว่า ‘หนึ่งสี่เท้าด่างขอบขันท่านว่าควรกัน ให้เลี้ยงแต่ราชินีกุล แมวนั้นย่อมจะให้คุณ’

นอกจากนี้ ยังมีแมวขาวปลodor หรือแมวขาวณี ซึ่งเป็นแมวไทยพันธุ์ดั้งเดิมที่สวยงามมากอีกพันธุ์หนึ่ง เป็นแมวไทยชนิดเดียวที่หลงเหลืออยู่ในปัจจุบันค่อนข้างมาก แม้ว่าจะไม่มีการจดบันทึกไว้ในสมุดข่อยโบราณ แต่ก็มีหลักฐานตามภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดต่าง ๆ สถา เขตชนบุรี เช่น ในพระอุโบสถวัดทองนพคุณ เป็นต้น

แมวขาวปลodorหรือขาวณีเป็นแมวที่สวยงามมาก รูปร่างขนาดกลาง มีขันสีขาวอ่อนนุ่ม ขนบริเวณหัวมีลักษณะคล้ายรูปหัวใจ หน้าปากใหญ่แบน จมูกสั้น หูใหญ่ตั้งสูงเด่นหางยาวปลายทางแหลม ตรงขยายเรียวได้สัดส่วน พันธุ์แท้มีผิวภัยขาวปลodorทั้งตัว ‘ไม่มีสีอื่นแซม ดวงตามีสองสี คือสีฟ้ากับสีเหลืองอ่อนพัน แมวพันธุ์นี้จะเชื่องช้ำมากเหมาะแก่การเลี้ยงไว้ดูเล่นแก้เหงา กำนันปรีชา พุคคะบุตร (ปัจจุบันลาออกจากแล้ว) แห่งตำบลแควอ้อม อำเภออัมพวา สมุทรสงคราม ซึ่งเป็นเกษตรกรและเลี้ยงแมวไทยเป็นงานอดิเรก แมวไทยของกำนัน

ปรีชาเมืองพันธุ์และเคยช่วยการปราการด้วยวัลย์ยอดเยี่ยม
เห็นอกว่าร่างวัลที่ 1 มาแล้ว กำนันปรีชาได้ลองผสมพันธุ์แม่
ขาวปลดซึ่งมีอยู่ 2 สายพันธุ์ ชนิดหนึ่งมีตาสีฟ้าสดใส อีก
ชนิดหนึ่งมีตาสีเหลืองอ่อนพัน โดยเอาเมาะหงส์สองพันธุ์นี้มาผสมกัน
ปรากฏว่าสีนัยน์ตาจะไม่เหมือนกันคือข้างหนึ่งจะมีสีเหลืองอ่อนพัน
และอีกข้างหนึ่งมีสีฟ้า

ส่วนแมวที่ให้โภชนน์มี 6 ชนิด คือ

1. แมว gob peling เป็นแมวที่มักจะคอยซ่อนหลบภายใน
บังต่ำหากล่าวว่ามักนอนซุ่มซ่อนอยู่ในยุงข้าว พอเห็นคนเดิน
มา ก็รีบวิงหนี เป็นแมวที่ให้โภชนาถเลี้ยงไว้

2. แมวพรณพยัคฆ์หรือลายเสือ มีลายเหมือนเสือ ขน
เหมือนชูบด้วยเกลือกับแกลบ ขนสีดำเหลือง หูสีคล้ำ นัยน์ตาสี
แดงเจือสีปีกตาม เสียงร้องเหมือนเสียงผีปีกร้องอยู่ตามป่าเขา

3. แมวปีศาจ เป็นแมวที่ออกลูกแล้วกินลูกหมด ขนสาข
และตัวผอม หนังยาน หางขาดเหมือนงูดิน ขนไม่เรียบร้อย เส้น
ขนขยายแยกหัวไป เป็นแมวให้โภชเนื่อง

4. แมวหินโภช เป็นแมวที่ลูกมักตายในท้อง มักนำภัย
พิบัติมาสู่บ้านเรือน

5. แมวทุพพลเพศ ลำตัวมีสีขาว แต่ดวงตาสีแดงดังโลหิต
ลักษณะไปกินทุกคืน เป็นแมวที่ให้โภชต้องทุกข์ร้อนพินาศชิบหาย

6. แมวเหน็บเสนียด ลักษณะเหมือนค่าง หางงอไม่
เหยียดออก ชอบเอาหางขันดซ่อนไว้ใต้กันเสมอๆ รูปร่างพิกัดพิการ

ตำรากล่าวว่า ถ้าเลี้ยงไว้จะทำให้เสื่อมจากความเจริญด้วย
ประการทั้งปวง □

ชวนหัวสมัยคุณปู่

นายแพทย์ผู้มีความรู้ 2 คน เอาเมือเอื้อมเข้าไป
ตรวจชีพจرونนี้เข้าซึ่งนอนคลุมผ้าอยู่พร้อมกัน

แพทย์ 1 : คุณ, เห็นจะไม่รอดเสียแล้ว, สงสาร
จริง ชีพจرونเต้นอ่อนเต็มที

แพทย์ 2 : อ่ะไรคุณ เต้นแรงเกินไปเสียอีก

แพทย์ 1 : ก็คุณจับมือผมต่างหาก

จากหนังสือ 'ดุสิตสมิตร' พ.ศ. 2461

บ/ท/ก/วี

ความหมายของมายา

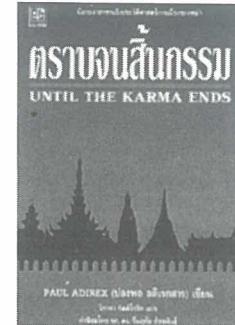
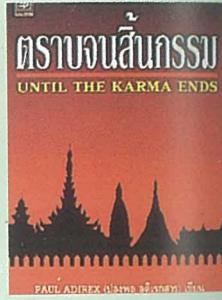
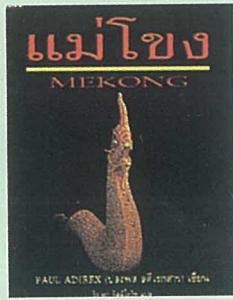
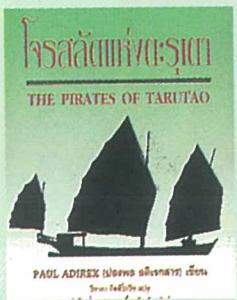
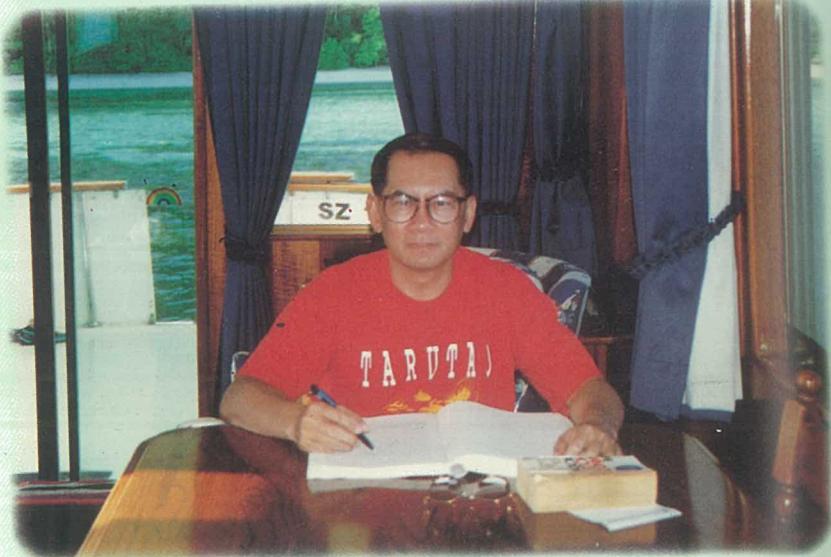
สมพงษ์ ทวี*

และแล้ว ฉันจึงรับรู้ ก่อนที่จะหลับ
แต่ประศจากความเข้าใจ
ตัวเลขของความไม่ผิดหม่นใหม้
ในทุกถ้อยคำเจรจา
คืออุณหภูมิที่หนาเย็น
สั่นสะท้านดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว
ชีวิตทั้งปวงจับปั้น
เราทุกคนป่วยและไร้รักษา
ไม่มีนายแพทย์ ไม่มีนางพยาบาล
ไม่มีเดียงอน ไม่มีเวลาแห่งความเข้าใจ
ทั้งหมดที่กำลังเวลาป่วงบอกคือความจริงที่ว่างเปล่า
ฉันเห็นปากของเหตุผลเปิด ๆ ปิด ๆ
แต่ประศจากเสียง ปราศจากเรื่องราว
ความเป็นไปของลมหายใจฝากรื้อที่เปล่าเปลี่ยวไปกับยามค่ำคืน
มีบางสิ่งบางอย่างต้องการพื้นที่
สำหรับบรรจุไว้ในความทรงจำ
แต่แตกต่างและไม่ใช่ข้อกำหนดที่ส่งงาม
โลกและชีวิตกลับกลายเป็นสายลมนิรนาม
ผ่านมาสู่กาลเวลาและไม่นานก็จักรลับไป
และแล้ว ฉันจึงรับรู้ ก่อนที่จะดื่น.

สัมภาษณ์

ภาพจาก ฐานเศรษฐกิจ

สัมภาษณ์

พอล อดิเรกซ์

รูป像个ของปองพล อดิเรกสาร

ประวัติศาสตร์ เทวกุล

น่วงการนักเขียนไทยปัจจุบันมีนักเขียนท่านหนึ่งชื่นนิยายของท่านหลายเรื่องได้รับการแปลเป็นไทย ผู้อ่านอาจจะงงว่า เป็นนักเขียนไทยได้รับการแปลเป็นภาษาไทย ทั้งนี้ เพราะว่าท่านเขียนเป็นภาษาอังกฤษ และทุกเล่มจัดอยู่ในระดับ Best Seller ท่านคือ คุณพอล อดิเรกซ์ หรืออีกนัยหนึ่ง ยพนฯ ปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มีเหตุผลอย่างไรครับ ในการเขียนเป็นภาษาอังกฤษของพล

คือ ผู้ต้องการจะเผยแพร่ประเทศไทย
ทั้งประวัติศาสตร์ และความเป็นอยู่ร่วมทั้งวัฒนธรรมและสังคม
ให้ชาวโลกได้รู้จัก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่รู้จักกันมากที่สุด
ในโลกนี้ก็เลยเขียนเป็นภาษาอังกฤษ และนอกจากนั้นเรื่องที่
ผู้ไปค้นพบเรื่องแรกคือ โจรลัดแห่งตะรุเตา เป็นเรื่องที่เกี่ยว
กับต่างประเทศ คือ ทหารอังกฤษยกพลขึ้นไปปราบโจรลัด
บนเกาะตะรุเตา เมื่อเป็นเช่นนี้ คือ เมื่อมีต่างชาติเข้ามาเกี่ยว
โดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ก็เริ่มต้นจากจุดนั้น ในช่วงก่อน
สงครามโลกครั้งที่สอง กรมราชทัณฑ์ได้สร้างคุกไว้ที่นั่น
เป็นคุกเปิด และได้ส่งนักโทษอุกฉกรรจ์ประมาณ 3,000 คน
และนักโทษการเมืองประมาณ 70 คน ไปอยู่บนเนิน ผู้ได้ไป
เที่ยวตะรุเตาครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม 2535 พอขึ้นไปเข้ากี
แรกเอกสารนำเที่ยวซึ่งเล่าถึงประวัติของโจรลัดตะรุเตา ใน
นั้นก็บรรยายถึงความเป็นมาของนักโทษ ที่จริงก็อยู่กันสนับายน
พอสมควร อาหาร ยาภัณฑ์ ฯลฯ ส่งจากกรุงเทพฯ เดือนละ 2 ครั้ง
ไปให้ แต่พอเกิดสงครามโลก อาหารกับยาที่เคยส่งไปเป็น
ประจำถูกตัดขาดนักโทษที่อยู่บนเนินหลายพันคนก็พากันอดอย่าง
ขาดแคลนทั้งอาหารและยา ประมาณ 900 - 1000 คน ตาย
เพราะโรคมาเลรียบนเนิน เมื่อความอดอยางบังคับ ทำให้นัก
โทษกับผู้คุมกลุ่มนี้ออกไปปล้นเรือสินค้า ซึ่งวิ่งระหว่างเกาะ
ปีนังและกลันตังในเขตไทย เมื่อปล้นได้ยาได้อาหารมา ก็มาแบ่งกัน

การปล้นนี้ก็ดำเนินไปจนกระทั่งสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง
แต่พวกโจรลัดก็ยังปล้นต่อ เลยทำให้อังกฤษเมื่อกลับมาปก
ครองมาลายูได้รับคำร้องเรียนจากบรรดาพ่อค้าที่ปีนัง ก็เลยยื่น
คำขาดกับรัฐบาลไทยว่ามีโจรลัดท่านจะปราบไว้ ถ้าท่านไม่
ปราบอังกฤษจะยกมาปราบให้ รัฐบาลไทยเห็นว่ามันใกล้กันไม่
อยากเอาเรื่อง อังกฤษปราบก็แล้วกัน อังกฤษก็เลยยกพล 300
คนขึ้นบกที่ตะรุเตา แล้วก็ปราบโจรลัดบนเกาะตะรุเตา นี่คือ
ที่มาของเรื่อง

เหตุการณ์ประมาณ พ.ศ. 2489 ท่าไร่ของพล ก พ.ศ. 2489 หลังสงครามโลก

นับเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และคิดว่าคงจะมีผู้ที่ทราบเรื่องนี้
ไม่นานกันนะครับ

ของพล เดียวนี้ก็เสียชีวิตกันไปหมดแล้ว ผู้ได้มี
โอกาสได้พูดคุยกับอดีตผู้คุม 2 คน เขาก็เล่าให้ฟังถึงเกร็ดต่าง ๆ
ก็ทำให้ผมได้รื่นมาเขียน

ที่ท่านบอกมา ก็คือเป็นเรื่องของเชิงสารคดี เชิงของ
ความเป็นจริง ซึ่งน่าสนใจว่าท่านนำความเป็นจริงนี้มาแต่งเป็น
นิยายได้อย่างไร

ของพล คือตัวละครไทยทั้งหมดเป็นคนจริง ๆ เป็น
คนไทย แต่เนื่องจากผู้เขียนเป็นภาษาอังกฤษมันก็ต้องมีตัว
ละครเป็นชาวต่างชาติ เรื่องนี้ผมก็สร้างทหารอังกฤษ อเมริกา

เข้ามา 7 คน แล้วทำไว้ให้ทั้ง 7 คนเข้ามาติดอยู่บนเกาะตะรุเตาได้ ซึ่งก็โยงเรื่องจังการทั้งขึ้นมาได้ จังการทั้งมาอยู่และมีเหตุต่าง ๆ แบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเข้าข้างโจรสลัด ฝ่ายหนึ่งต่อต้านก็เป็นนิยายอิงประวัติศาสตร์ ตีนเดันผจญภัยอะไรแบบนี้

กั้นบันเป็นนิยายของท่านเรื่องแรก ก่อนนั้นท่านเคยเขียนเรื่องสั้น หรือบทกวี หรือบทความบังไฟไหม้ครับ

ปองพล ไม่เคย นี่เป็นครั้งแรกที่ผมเขียนนวนิยายแต่ผมอ่านหนังสือมากนะครับ อ่านนวนิยายเป็นภาษาอังกฤษนี่แหละ

หนังสือเรื่องนี้มีความยาวประมาณ 429 หน้า ท่านใช้เวลาประมาณกี่เดือนหรือกี่ปีครับ

ปองพล ผมเขียนต้นฉบับแรก ทุกเรื่องนี่ 4 เดือน เพราะว่าผมนี่ฝึกตัวเองให้มีวินัยในการเขียน ผมต้องเขียนให้ได้ทุกวันวันละ 5 - 7 หน้า

ใช้เวลาช่วงไหนครับ

ปองพล ในช่วงที่เป็นฝ่ายค้าน ผมเขียนหนังสือทุกเรื่องในช่วงที่ผมเป็นฝ่ายค้าน ตอนนั้นไม่ได้เป็นผู้แทนราชภูมิด้วย เรียกว่าสอบตก ก็เป็นฝ่ายค้าน 3 ปี ก็เขียนได้ 3 เรื่อง ปีละเรื่อง

อันนี้เป็นผลดี

ปองพล ก็ตีนะครับ ผมถือว่าชีวิตคนนั้นถูกลิขิตมาแล้ว ผมอาจจะถูกลิขิตมาให้เป็นนักเขียนก็ได้

ท่านเคยพูดคำนี้ไว้ 2 - 3 ครั้งมาแล้วว่า ชีวิตนี้ถูกลิขิตมาแล้วให้เป็นนักเขียน ท่านมีความเชื่อในเรื่องชาติก่อน หรือในเรื่องลิขิตประการใดครับ

ปองพล ก็มีความเชื่อ ผมเชื่อเรื่องการกลับชาติมาเกิด เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องกรรมต่าง ๆ อันนี้เชื่อจะเห็นว่าหนังสือผมทุกเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่ออันนี้ ในเรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องกรรมกงเกวียน จะมีตลอด

อันนี้เป็นเรื่องที่แปลกลำหับฟรังที่คงไม่คิดถึงเรื่องธรรมะเท่าไหร่ แต่ท่านก็แทรกเข้าไป

ปองพล เพื่อญผมแทรกเข้าไป แต่เดียวันนี้นะครับ ผมว่าชาวอเมริกันหรือต่างชาติเข้าใจขึ้น เพราะเขานามาสนใจพุทธศาสนามากขึ้น แต่ไปทางทิเบต ก็เชื่อในเรื่องพวgnี้ขึ้น

ท่านเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ผมเข้าใจว่าท่านคงจะส่งไปพิมพ์ที่เมืองนอกใช่ไหมครับ

ปองพล ผมพิมพ์ที่เมืองไทยครับ แต่ผมส่งไปตรวจที่เมืองนอก คือ สหรัฐอเมริกาเขามีอาชีพหนึ่ง เรียกว่า หมอหนังสือ The Book Doctor แปลตรงตัวเลย หมоหนังสือ คือ เป็นบรรณาธิการ คือคนนี้เขาจะมีหน้าที่ตรวจสอบนวนับผม ว่า จะต้องแก้ไขอย่างไร หมายความใหม่ การเดินเรื่องเป็นอย่างไร

ตัวละครเป็นอย่างไร การใช้ภาษาเป็นอย่างไร ส่งคำวารณ์มาให้ ผู้ 23 หน้า แล้วผู้ก็แก่ตามที่เขากล่าว ครับอันนี้เป็นอาชีพ ของเขานะ

งั้นก็คงจะมีหม้ออยู่เยอะใช่ไหมครับ

ปองพล มีมากนะครับ ที่สหรัฐอเมริกาปีหนึ่ง ๆ จะมีหนังสือออกปีละประมาณ 50,000 เรื่อง เพราะฉะนั้นพวก หมอนหนังสือมีรายได้ดี เพราะมีคนต้องการ อย่างผู้นี้ ผู้ต้อง รอ 3 เดือนกว่าเขาจะมีเวลาตรวจสอบบัญชีของผู้ ต้องรอ

ขออนุญาตเรียนถามว่าหมอนนี้เป็นใคร

ปองพล อื้อชื่อ เจอร์รี่ กรอส เขารู้ว่ารู้ว่าอร์ก เขาทำอาชีพนี้มาเกือบ 40 ปี มีประสบการณ์มีความชำนาญ และก็แนะนำ ผู้ถือว่าคำแนะนำของเขานี้เป็นคัมภีร์ในการเขียน หนังสือของผู้ ทำให้ทราบว่าตัวเองยืนอยู่ในจุดไหนของความ เป็นนักเขียน

พิมพ์เองหรือครับ

ปองพล หมอนหนังสือเขานะนำผู้นี้จาก หนังสือออกปีละ 50,000 เรื่อง ในการที่สำนักพิมพ์ใหญ่ ๆ จะ มาสนับสนุนเขียนหน้าใหม่อย่างผู้นี้ยาก แต่มีวิธีหนึ่งที่นัก เขียนในอเมริกานิยมกัน พิมพ์เองจัดพิมพ์ด้วยตนเองแล้วส่งไป จำหน่ายอันนี้ง่ายขึ้น ทำให้หนังสือของเรารอกรถสู่ตลาดได้เร็ว โดยไม่ต้องรอสำนักพิมพ์ ถ้ารอสำนักพิมพ์นานั่นอ่านหนังสือ ของเรานะ เมื่อไหร่จะได้พิมพ์ เมื่อไหร่จะได้รับการอ่าน อันนี้ยาก

ผู้ ก็เลยตัดสินใจมาพิมพ์เองแล้วก็พิมพ์ที่เมืองไทย ก็ถือว่า เดินได้ถูกทาง

เสียงตอบรับทางผู้อ่านในต่างประเทศเป็นอย่างไรครับ

ปองพล ก็ได้ครับ ก็มีการพิมพ์ขึ้นเรื่อย ๆ อย่าง ฉบับภาษาอังกฤษของผู้นี้ก็มีการพิมพ์ ครั้งที่ 2 แล้วทุกเรื่อง ทราบว่าบางเรื่องมีคนสนใจจะนำไปทำภาพยนตร์ใช่ ไหมครับ

ปองพล ก็มี มีมาตรฐาน ก็มีตัวแทนจากหลายประเทศ มา แต่ก็ยังไม่ตัดสินใจ แต่ก็ดูไป

ท่านเขียนมาทั้งหมดกี่เรื่องแล้วครับ

ปองพล 4 เรื่องครับ ใจสลัดแห่งตะรุเตา เป็น เรื่องแรก เรื่องที่สองคือเรื่อง แม่โงง ตราบจนสิ้นกรรม และพิช หอยมรณะ

มีความแตกต่างของแต่ละเรื่องไหมครับ

ปองพล ผู้อย่างจะเรียนอย่างนี้ ผู้นี้มีสัมผัสที่ หลักเกี่ยวกับคนในอดีต อย่างเรื่อง ใจสลัดแห่งตะรุเตา คนไป เที่ยวตะรุเตาตั้งแต่ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ ใน 20 ปี ไป เที่ยวเป็นล้านคน ทำไม่ต้องเป็นผู้ คือผู้ไปเที่ยวตะรุเตาครั้ง แรกผู้กลับมากรุ่นเทพฯ ถ้าเรียกภาษาชาวบ้านก็เหมือนถูกเข้าสิง ผู้มาเล่าให้ทราบพังชนะครับว่า จิตใจหมกมุนถึงตะรุเตาอย่าง โน้นอย่างนี้ น่าจะมีใครเราเรื่องไปเขียนเป็นวนิยายและก็อาจ จะมีคนเอาไปสร้างหนัง อาจจะดังอย่างสะพานข้ามแม่น้ำแคว

ภารยาเข้าก็เลียนอกกว่า ทำไม่ผิดไม่เขียนเองล่ะ ตอนนี้ผิดว่างความรู้ภาษาอังกฤษก็ตี ผิดก็ตัดสินใจเตี่ยวนันเลยว่าจะเขียนหนังสือแล้วพอตัดสินใจจะเขียนก็เริ่มหาข้อมูลและที่แปลก็คือว่าที่บ้านคุณพ่อของผม ท่านประมาณ อดิเรกสาร ท่านมีห้องสมุดและมีหนังสือเป็นพัน ๆ เล่ม ผิดก็เดินไปที่ห้องของท่าน ท่านไม่อยู่นะครับ แล้วไม่รู้จะไรมาดลใจ ให้ผมเดินตรงไปที่ตู้ ไปเปิดตู้แล้วก็หยิบหนังสือเล่มนี้มา หยิบหนังสืออกมา 3 – 4 เล่ม เล่มหนึ่งซื่อ สิบเจ็ดปีประชาธิปไตย เขียนโดยคุณหลุยส์ คีริวัลน์ คุณหลุยส์ คีริวัลน์ เป็นหนึ่งในนักโทษจำนวน 70 คน ที่ไปอยู่บนตะรุเตา และเป็นหนึ่งในห้าคนที่หนีได้ เพราะฉะนั้นท่านจะบรรยายไว้หมดความเป็นอยู่บนเกาะตะรุเตา วันที่ท่านหนีเป็นอย่างไร ซึ่งมันแปลกนะครับหนังสือนี้พิมพ์เมื่อ ปี 2497 ถ้าเป็นโบราณก็อกว่า ผีบอก ทำไม่ผิดหยิบหนังสือเล่มนั้นออกมาก็ได้ เพราะฉะนั้นมันมีเหตุต่าง ๆ แล้วพอตัดสินใจจะเขียนผิดก็กลับไปที่ตะรุเตา ไปloyเรืออยู่หน้าอ่าว ตะรุดัง ซึ่งเป็นที่คุ้มขั้นนักโทษการเมืองในอดีต ผิดก็ไปจุดธูปบนบานต่อวิญญาณที่เคยอยู่บนตะรุเตา บอกว่าผิดจะเขียนหนังสือเรื่องนี้ ขอให้ทำให้สำเร็จ มากรุ่งเทพฯ ก็มาส่งบаратอุทิศส่วนกุศลให้ แล้วผิดก็เขียนเสร็จภายใน 4 เดือน แล้วข้อมูลที่ผิดอยากได้ก็ได้ จะว่าแปลกก็แปลก นอกจากนั้นผิดเชื่อในเรื่องความผูกพันกับคนในอดีต ตัวเอกของเรื่องคือ ขุนอภิพัฒน์สุรทันท์ ซึ่งเป็นคนมีชีวิตจริง และตามประวัติท่านเป็นข้าราชการที่เก่งของกรม

ราชทันท์ สมัยก่อนเข้าส่งคนเก่งไปอยู่ที่กันดาร และท่านก็ดูแลท่านอยู่ที่นั่นถึง 4 ปี ถึงแม้มีเรื่องสงเคราะห์ท่านก็ไม่ขอຍัยกลับดูแลนักโทษ 3,000 กว่าคน เป็นความรับผิดชอบของท่านแล้วท่านเป็นตัวเอกของเรื่อง แต่พอตอนหลังก็มาเกี่ยวกับเรื่องโจรลัดจนกระทั่งหลังสงเคราะห์ท่านถูกศาลสั่งจำคุก 15 ปี เพราะท่านเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

เกี่ยวกับโจรลัดนี่นะครับ

ปองพล ครับ เพราะฉะนั้นท่านก็รับโทษอยู่ 15 ปี เต็ม ก็เรื่องก็เป็นอย่างนั้น แล้วทำไมผิดต้องมาเขียน และที่แปลกคือ ผิดเขียนเรื่องนี้เสร็จแล้ว ผิดก็มีโอกาสพบกับบุตรชายท่าน เรียกว่าเหตุการณ์หนึ่งในล้านที่จะมาเจอ ตอนที่เขียนผิดเขียนในแนวของต่างประเทศ ของฝรั่ง คือผิดเป็นคนอ่านมาก็คิดว่า ถ้าตัวเราอ่านจริง ๆ อยู่ในฐานะขุนอภิพัฒน์สุรทันท์ ในขณะนั้นจะตัดสินใจอย่างไร เมื่อนักโทษกับผู้คุมกลุ่มนี้จะไปปล้นเรือ เอาอาหารกับยามาให้

กำลังอุดอยากอยู่ด้วยนะครับ

ปองพล กำลังอุดอยาก ต้องการ คนตายทุกวัน เราจะลงโทษพวกนี้ให้หมด หรือจะเอาอาหารและยา ขุนอภิพัฒน์ฯ ก็เลือกเอาอาหารและยา ตอนนั้นระหว่างสงเคราะห์ไม่มีครรภ์คราจะแพะจะชนะ อนาคตจะเป็นอย่างไร เอาความอยู่รอดก่อน นี่ผิดตาม รายการตัวเราเองซึ่งถ้าเราเป็นขุนอภิพัฒน์สุรทันท์ เราจะตัดสินใจอย่างไร ผิดพบบุตรชายขุนอภิพัฒน์ฯ ทราบว่าขุน

อภิพัฒน์ฯ นี่ถูกกลังมลทินนิรโโทษกรรมเพระฉะนันเรื่องนี้ได้ประกาศให้โลกได้รับรู้ว่า ขุนอภิพัฒน์สูรทันท์ถูกกลังมลทิน เพระถ้าผมไม่มาเขียนเรื่องโจรสลัดแห่งตะรุเตาเรื่องนี้ ก็จะไม่มีโอกาสได้รู้ว่าท่านถูกนิรโโทษกรรม ถูกกลังมลทินแล้วนี่มันมีที่มา

ครับ เป็นแนวการเขียนอีกอย่างหนึ่ง คือ ตั้งตัวเองเป็นบุคคลในเรื่องนั้น คือ มองถึงว่าตัวเองเป็นขุนอภิพัฒน์ฯ และก็พิจารณาว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะทำอย่างไรต่อไป คือมองทั้งสองด้าน ให้ความเป็นธรรมแก่ตัวละคร ผมทราบว่า นอกจากการที่ค้นคว้าและซิกเซ้นส์แล้ว ท่านยังได้เดินทางไปที่เกาะนันห์ หลายครั้งหลายฤกุล

ปองพล ครับ คือผมถือหลักที่ว่า เกือบทุกจากในเรื่องทุกเรื่องที่ผมเขียนผมจะต้องไปสถานที่นั้นเพื่อไปดูบรรยายกาศ เพื่อเห็นของจริง ผมไปเดินขึ้นหาดตะรูอุดัง ในเวลาเดียวกับที่นักโภชการเมืองได้เดินขึ้นเมื่อ 60 ปีที่แล้ว เพื่อรับบรรยายกาศว่า เป็นอย่างไร ผมไปอยู่ตรงนั้นแบบทุกฤกุลเพื่อสัมผัสถึงบรรยายกาศที่นั้น

หลังจากเรื่องโจรสลัดแห่งตะรุเตาแล้วก็มาถึงเรื่องแม่โขง เรื่องแม่โขงเป็นเรื่องที่เปลกอย่างหนึ่ง ตัวละครทุกตัวซึ่งเป็นพญาคนหมด เป็นการเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือตั้งใจให้เป็นอย่างนั้น

ปองพล อันนี้ก็มีจุดบันดาลใจ คือผมไปได้หนังสือที่เขียนโดยหลวงตามหาบัว เกี่ยวกับประวัติของพระอาจารย์มั่น ผมติดใจมาก ต้องยอมรับแต่ก่อนไม่ค่อยสนใจอ่านหนังสือพระ

แต่นี่ 160 กว่าหน้าผมอ่านจบที่เดียวเลย แล้วในประวัติของพระอาจารย์มั่นพูดถึงเรื่องกรรมฐาน เขาเรียกชุดงค์ ท่านนี่ชุดงค์ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทางอีสาน ทางเหนือไปถ้ำเชียงดาว ไปทางแม่น้ำโขง ท่านก็บอกว่ามีพญาคน การไปชุดงค์ของท่าน ก็ไปเจอพญาคนตามสถานที่ต่าง ๆ และกลางคืนมีพญาคนมาสนทนารรมกับท่านแต่มาในรูปมนุษย์ พอดูอ่านประวัติของท่านเสร็จ มีอะไรไม่รู้มานับล้านดลใจให้ผมอยากจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องพญาคน ผมก็ตระไปที่หอสมุดแห่งชาติ ไปบอกบรรณารักษ์ว่า ขอดูหนังสือทุกเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องพญาคน เขา ก็หอบหนังสือมาให้ผม 5 – 6 เล่ม ผมก็ไปนั่งศึกษาว่ามีกี่ชนิด บนบกชื้ออะไร ในน้ำชื้ออะไร มีพิษอย่างไร สามารถจะฆ่าคนกี่วิธี บาดแผลที่เกิดจากพิษของพญาคนเป็นอย่างไร นี่คือสิ่งที่ผมไปค้นคว้ามากก็เลยลงมือเขียน และผมเชื่อในเรื่องพญาคนมาก ผมก็ไม่เข้าใจเมื่อผมเขียนจบแล้วยังมาถามตัวเองว่าอะไรมาดลใจให้ผมเขียนมาได้อย่างไร นี่ผมเขียนหรือว่า และหลายอย่างที่ผมเขียนโนอย่างชื่อของพระอาจารย์มั่น ภูริทัดโต ภูริทัดนี่เป็นชื่อของพระพุทธเจ้าตอนชาติที่เป็นพญาคน มันเกี่ยวพัน และที่แปลก็คือว่า ผมเขียนเกี่ยวกับเรื่องพญาคนจนเชื่อว่าพญาคนนี่เป็นเรื่องจริง และผมเคารพนับถือในเรื่องพญาคน และในที่สุดผมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระหว่างเรียกขานชื่อรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ว่า “พญาคน 1” คุณประภัสสรว่าแปลกใหม่

ครับ เป็นเรื่องแปลง

ปองพล ถูกเรียกว่า “พญานาค 1” และทางขึ้นกระทรงเงชตรนี่มีพญานาคอยู่ 2 ตัว ตราของกระทรงเงชตรเป็นรูปพระพิรุณประทับยืนอยู่บนพญานาค เกี่ยวพันหมวด ผอมก็ว่าแปลง มันมีเหตุโดยบังเอิญ แต่ละเรื่องของผอมมีที่มาแปลงที่สุด

ชนเผ่าภูริทัน เขียนในหนังสือเรื่องนั้น มีที่มาที่ไปอย่างไรครับ

ปองพล คือ ผอมເຂາคำของคำว่าพระภูริทัตซึ่งเป็นชาติหนึ่งของพระพุทธเจ้ามา ซึ่งใช้คำว่าพระภูริ พระภูริแปลงว่าคนดี แล้วผอมก็สร้างเป็นหมู่บ้านลับแล้วขึ้นมา เมื่อสร้างแล้วผอมเองก็ประหลาดใจว่า ผอมนี่คิดมาก ในหมู่บ้านนี้ทุกคนในหมู่บ้านถือศีลห้า และคนจะเข้าไปในหมู่บ้านนี้ต้องมีกรรม และเมื่อเข้าไปอยู่จะต้องไปถือศีลห้า ไปสวามนต์ต่าง ๆ เมื่อพั้นกรรมแล้ว จึงจะได้ออกมา แล้วในเรื่องของผอมเป็นเรื่องเกี่ยวกับการค้นหาทหารอเมริกันที่สูญหายไปในลาวรหัวง่วง สมความเชื่อว่าเป็นการเดินทางและพระเอกนางเอก พระเอกเป็นชาวอเมริกันเป็นวิศวกรสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงตรงหัวง่วง นางเอกเป็นนักนักนุชวิทยา เป็นลูกครึ่ง พ่อเป็นอังกฤษแม่เป็นไทย ก็ไปตามหาหมู่บ้านภูริ ก็ค้นคว้า ก็ได้ข่าวมา แล้วทั้งหมดก็เข้าไปได้ไปเจอทหารอเมริกันจำนวนหนึ่งอยู่ในนี้ แต่ว่าทางเข้าทางออกมีพญานาคเฝ้าอยู่ ก็เรื่องทั้งหมดไม่ทราบเหมือนกันว่า มีอะไรมาดลใจให้ผอมคิดเรื่องอันนี้ขึ้นมา แล้วในเรื่องของผอมหมู่บ้านภูรินี้กับพญานาค

อยู่ในช่วงระหว่างเชียงของกับหลวงพระบาง อยู่ในแม่น้ำโขงช่วงนี้ และความที่ผอมเชื่อ เชื่อใหม่ครับผอมเป็นคนชอบघยบภัยแต่ผอมไม่กล้าไปเส้นนี้ ผอมมีลางสังหรณ์เหมือนกันว่าไปเดียวเจอะอะไรเข้า

เจอพญานาค

ปองพล เจอะอะไรดี ๆ นะครับ ผอมเป็นสมาชิกสยามสมาคม ครั้งหนึ่งเข้าบังเอิญจัดทัวร์นั่งเรือจากเชียงของไปหลวงพระบางด้วย ผอมเลยขอไม่ไปทริปนี้ เพราะผอมมีลางสังหรณ์อยู่ในใจ และในช่วงหลัง ๆ มันมีความผูกพันกับคนในอดีต มีอะไรมาดลบันดาลใจอีกหลายเรื่อง

ในเรื่องของท่าน เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคนต่างประเทศด้วยอย่างเรื่องเมื่อกี้เรื่องแรก็คือ โจรสลัดแห่งตระเตา ก็เป็นเรื่องของคนอังกฤษกับอเมริกัน เรื่องในแม่น้ำโขงก็มีอีกเหมือนกัน ก็มีสถาปนิกชาวอเมริกัน รวมทั้งลาวภูช้ำติ ลาวฝ่ายขวาด้วยผอมอย่างจะเรียนถามด้วยว่า สิ่งเหล่านี้มีปัญหาในการนำเสนอหรือไม่

ปองพล คือหลักในการแต่งนิยายนะครับคุณประภัสสร เป็นนักประพันธ์ก็คงทราบ ที่เราเขียนนี่ หมอนหังสือเขียนออกผอม สิ่งที่เราเขียนไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องจริง ข้อสำคัญเมื่อเราเขียนแล้วคนอ่านเข้าจะต้องคิดว่าเป็นเรื่องจริง เชื่อว่าจริง

คือ ความเชื่อว่านี้เลยมาถึงอีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่องトラบสิ้นกรรม คือ ท่านรัฐมนตรีท่านเขียนได้อย่างน่าเชื่อ และ

ผนเมื่อมาคนละครับว่ามันมีความเป็นไปได้ คือผนขออนุญาตเล่าเรื่องย้อนนิดหนึ่งนะครับมันเป็นเรื่องของความคิดของซีไอเอกลุ่มนึงที่สำเร็จผลมาจากการที่แบ่งแยกรัสเซียออกจากแล้วและก็คิดว่างแผนจะมาแบ่งแยกพม่าออกเป็นสามส่วนด้วยกันถ้าผนเล่าผิดกรุณาหัวงด้วยนะครับ ที่นี่ความน่าเชื่อของคนกลุ่มนี้คือว่า กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ท่านพูดถึงไม่ว่าจะเป็นพม่า เป็นโนเบี้ยะ เป็นขุนสา เป็นมอญอย่างนี้ ท่านบรรยายมาได้เหมือนกับว่าท่านอยู่ในบรรยายกาศนั้นด้วยจริง ๆ ทั้งบรรยายกาศของห้องถิน บรรยายกาศของการสนทนาระบุรยาการของข้อตกลงต่าง ๆ ที่ท่านได้พูดถึงมีความน่าเชื่อถือมาก ซึ่งผนเกรงว่าคนอ่านจะแยกไม่อกรกว่าเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องแต่ง โดยเฉพาะท่านเป็นนักการเมือง

ปองพล คืออย่างที่ผนเรียน เกือบทุกฉบับในเรื่องที่ผนเขียนนั้น ผนไป ยกเว้นขุนสา กับโนเบี้ยะผนไม่ได้ไป เพราะว่าเป็นนักการเมืองถ้าไปพบขุนสา ก็คงไม่ได้เล่นการเมืองต่อแต่ผนมีตัวแทนไปเป็นคนที่อยู่ที่แม่ฮ่องสอน และก็รู้จักขุนสาไปมาหาสู่กัน ผนก็เขียนหัวข้อที่ผนอยากจะรู้เข้ากับไปสัมภาษณ์ขุนสาแทนผนแล้วถ่ายรูปต่าง ๆ มา ผนก็มาบรรยายตามนั้นแต่หมู่บ้านมอญอพยพ มากอกกานนี่ ที่ชายแดนสังขละบุรีกับพม่าผนไป ผนไปนอนสังขละ 2 คืน แล้วให้ ดชด. พาผนนั่งรถไปอีกชั่วโมง บุกป่าเข้าไป ไปที่หมู่บ้านมอญอพยพ ก็ไปดูบรรยายกาศด้วยตนเอง

เรื่องพิษหอยมรณะเป็นอย่างไรครับ

ปองพล คือเรื่องนี้มันเกี่ยวกับหอยจริง หอยเต้าปูนชนิดลายแพนที่ หอยนี้มีจริง ในทะเลอันดามันบ้านเรก้มีหอยจริง ๆ นี่ยาวประมาณ 6 นิ้ว และหอยนี้เขามีเข็มซึ่งอาบพิษและหอยเขาใช้เข็มนี้ล่าเหยื่อ เวลาแหงไปถูกปลาหรือถูกหอยด้วยกัน เหยื่อจะตายภายใน 30 วินาที พิษนั้นแรง และถ้าไปถูกคน คนก็จะตายภายใน 5 ชั่วโมง อันนี้เป็นเรื่องจริงและไม่มียาแก้

ไม่มีวัสดุชีน

ปองพล ไม่มี แต่ก่อนจะตาย บางกรณีเกิดอาการคลั่ง อาจลากลืมตัวแบบคิงคอง เขาถึงเรียก The King Kong Effect อันนี้เป็นเรื่องจริง ผนก็ได้ข้อคิดอันนี้ ครั้งหนึ่งผนพาก�นักวิทยาศาสตร์ทางทะเล จากสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลของมหาวิทยาลัยบูรพาที่บางแสน ไปล่องทะเลอันดามันผนก็ถามเขาว่า มีสัตว์ทะเลอะไรบ้างไหม ผนจะเอามาเป็นตัวละครในหนังสือของผน ที่แปลกกว่าตัวอื่น ก็เพราะว่า ปลาภาพปลาหมึกยักษ์อะไร ปลาโลมา ปลาฉลาม ปลาไหลไฟฟ้า เขามีเยื่นออกมากหมัดแล้ว ยังมีสัตว์ทะเลอะไรเหลืออีกบ้าง ก็นั่นคิดกันไป ๆ มา ๆ ก็มาบอกผนบอกว่า หอยเต้าปูนในผนก็ถามว่าหอยเต้าปูนเป็นอย่างไร เขายังอธิบายให้ฟังอย่างที่ผนได้เรียนไปแล้ว พอกลับมาเขากล่าวสั่งหนังสือเป็นเอกสารมาให้ผน แยกเลี้ยงกับเรื่องหอยเต้าปูน ผนก็ลงมือค้นคว้า สร้างเรื่อง

ขึ้นมาแล้วผู้เป็นคนชอบท่องทะเล และดำเนินการด้วย ดังนั้นก็รู้ บรรยายกาศใต้ทะเล และที่สำคัญเห็นหอยพวงนี้ด้วย ตอนนี้รู้แล้วมันมีพิษขนาดไหน เพราะฉะนั้นอย่าไปปูรุ่ง และเข้าได้มีสติ รวบรวมไว้ว่า หอยชนิดนี้เคยต่อยคน 15 ราย ถึงตาย เพราะบางทีคนไม่รู้เอามากดู เข้มมันก็แทง หรือไม่เอาใส่กระเพา กางเกงไปนั่งทับมันก็แทง บางทีด้วยไม่รู้สาเหตุ ตอนหลังพอร์วน รวมไว้มีการค้นคว้า ก็รู้ว่าหอยนี้มีพิษ ที่นี่มาเขียนเป็นนานินัย เราก็จำเป็นต้องขยายความหอยจริงนี้มันยาว 6 นิ้ว สมมุติในเรื่องผ่านนี้มันยาว 12 นิ้ว คือ 1 ฟุตใหญ่ขึ้น เมื่อใหญ่ขึ้นพิษก็แรงขึ้นด้วยไม่ต้องถึงร 5 ชั่วโมงหักครับ ภายในห้านาทีก็รู้เรื่องกันไปเลย ก็ต้องสร้างให้มันน่ากลัว นี่ก็คือที่มาของเรื่อง

ก้มีคันร้ายนำพิษของหอยไปใช้เหมือนรับ

ปองพล มีครับ คือจะลองสังหารประทานธิบดี สหราชูฯ เพราะว่ามาพักผ่อนกับภริยาที่ภูเก็ต แต่ละเรื่องของผู้ ผู้มีจะขายจุดต่าง ๆ ของเมืองไทย ให้คนต่างชาติสนใจมาเที่ยว เรื่องพิษหอยมีระดับ ก็เป็นเรื่องหมู่เกาะอาดัง เรื่องภูเก็ต และก้มีกรุงเทพฯ ด้วย นะครับ ก็เป็นการเอาพิษของหอยมาลองสังหารประทานธิบดี

คร่วน นี่มาถึงเรื่องการสร้างตัวละคร ตัวละครในหลาย ๆ เรื่องมีลักษณะที่โดดเด่นและมีความเหมือนจริงมาก ท่านมีวิธี การสร้างตัวละครอย่างไรครับ

ปองพล คือ ผมทำ 2 อย่างคือ ผมอ่านหนังสือ

พิมพ์ทุกวัน มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นเรื่องจริงนี่ ถ้าผมสนใจ ก็จะตัดเก็บไว้ และถ้าในจากของเรื่องเป็นเรื่องจริง ผมก็เอาจากของเรื่องจริงนั้นมาใส่ แต่เปลี่ยนชื่อตัวละคร ก็สร้างตัวละครขึ้นมาตามชื่อนั้นในเรื่องนั้น ในการอธิบายลักษณะท่าทางของตัวละคร ผมอาศัยคำราホงเวชของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษนำมาดู ซึ่งเป็นตัวรายเล่มนานั้นดูว่าคนหน้าตาอย่างนี้ ท่าทางอย่างนี้ จมูกอย่างนี้ หูอย่างนี้ ตาเป็นอย่างนี้ ลักษณะจะเป็นอย่างไร เพราะเราต้องสร้างตัวละคร ก็ต้องอธิบายตามนั้น และพระเอกของเราเป็นอย่างไร ผู้ร้ายเป็นอย่างไร นางเอกนิสัยเป็นอย่างไร เอาลักษณะท่าทางมาใส่ แม้กระทั้ง ทรงผู้หญิงก็ซื้อมาเพราะต้องอธิบาย นางเอกนี่ทรงผู้อะไร เขารายทรงผู้อะไร อย่างในเรื่องพิษหอยมีระดับนี่ นางเอก เป็นนักวิทยาศาสตร์ทางทะเลต้องดำเนินงาน ก็ต้องไว้ผมสั่น ซึ่งผมสั่นก็มีหลายแบบ ก็ต้องไปศึกษาดู เพราะฉะนั้นก็ต้องไปศึกษา แม้กระทั้งเรื่องอาวุธก็ไปรวบรวมหนังสือเกี่ยวกับอาวุธ และผมเคยหัดยิงปืน ก็รู้การใช้อาวุธ อย่างเรื่องที่สาม ครบจนสิ้นกรรมก็มีการใช้ปืน ปรส. ผมไปที่กรมสรรพากรเพื่อไปขอคุณแต่เดียวันนี้เขาไม่ใช้แล้วนะครับ เขาเก็บไว้ในคลัง ก็เอาออกมานำเสนอและยังสอนผมยิ่ง แต่ผมก็ไปนั่งดู เวลาใส่ลูกอย่างไร ยิงอย่างไร นะครับเพื่อจะอธิบายได้สมจริง ก็ต้องทำได้หลายอย่าง

ท่านได้เขียนหนังสือภาษาไทยบ้างไหมครับ

ปองพล คือ เรื่องที่ห้า ผู้เริ่มเขียนไปแล้ว ที่นี่เขียนเป็นภาษาไทยเลย เพราะว่าเรื่องที่ผู้จะเขียนนี้ ผู้ให้ชื่อว่า ‘พ่อ’ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสมเด็จพระมหาธรรมราชา พระราชนิศาของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เกี่ยวกับสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ และบุเรงหนองกษัตริย์พม่าซึ่งร่วมสมัยเดียวกัน และทั้งสามกษัตริย์นี้เรียกว่าขับเคี่ยวกัน เดียวเป็นมิตร เดียวเป็นศัตรูกัน เรียกว่าขับเคี่ยวกันตลอด แต่ที่สำคัญคือ ทั้งสามองค์มีลูกเป็นกษัตริย์หมดคือมุนมองว่าทั้งสามกษัตริย์นี้สร้างลูกคนเอง วิธีฝึกลูกตัวเอง วางแผนชีวิตให้ลูกตัวเองของแต่ละคนให้เป็นกษัตริย์ได้อย่างไร ก็ผู้ใดต้องไปอ่านหนังสือแยก รวมทั้งเรื่องบุเรงหนองนี้ ผู้ต้องไปอ่านผู้ชนะสิบพิศใหม่ 8 เล่มนะ เพื่อไปดูว่าบุเรงหนองตอนหนึ่มเป็นอย่างไร เพราะในเรื่องของผู้นี้บุเรงหนองเป็นกษัตริย์แล้ว เป็นผู้ใหญ่ต้องไปอ่านตอนเป็นหนึ่มจนกระทั้งขึ้นมาเป็นบุเรงหนองนี้ทำอย่างไร แต่เรื่องผู้ชนะสิบพิศนั้น เป็นเรื่องความรักระหว่างหญิงกับชายด้วยกัน ผู้ชายพยายามร่วมรับด้วยกัน เป็นเพื่อนร่วมสถาบันกัน แต่เรื่องพ่อของผู้นี้เป็นเรื่องความรักระหว่างพ่อกับลูก ผู้เรียนว่าไม่รู้อะไร算是กิจกรรมอย่างจะถูกต้องว่าคุณไทยกี่คนจำสมเด็จพระมหาธรรมราชาได้ บางคนบอกว่าไม่รู้จักเลย แต่ที่รู้จักก็รู้จักตามประวัติศาสตร์ ซึ่งเขียนทางไปในทางที่ไม่ค่อยดี ว่าซักศึกษาเข้าบ้านต่าง ๆ แต่ผู้เรียนว่า จากการค้นคว้าของผู้ พระมหาธรรมราชาในอดีตคือ

ขุนพิเรนทรเทพ ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติซึ่งกำจัดขุนนางวงศ์ราชากับท้าวศรีสุดาจันทร์ และก็กลุ่มเชิญพระเชิญราชานี้เป็นพระมหาจักรพรรดิ เพราะว่ามีความเด็ดขาดแต่ประวัติศาสตร์ให้ความดีกับพระนเรศวรมหาด ความไม่ดีให้พระมหาธรรมราชาผู้ก็ไม่ทราบว่าอะไรมาดลใจให้ผู้นี้กังถึงท่าน มันแปลกดังครับ และจากการค้นคว้าของผู้จะเห็นได้ว่าขณะที่สมเด็จพระนเรศวรมหาจักรพรรดิประกอบวิริกรรมต่าง ๆ รับกับพม่า ประกาศอิสรภาพ ยังไม่ได้เป็นกษัตริย์นะครับ สมเด็จพระมหาธรรมราชาอย่างเป็นอยู่นะครับ สมเด็จพระมหาธรรมราชาท่านอายุยืน สวรรคตเมื่ออายุ 75 สมเด็จพระนเรศวรมีกษัตริย์เมื่ออายุ 35 ระหว่างที่พระนเรศวรมีปรับกับพม่าที่พระมหาธรรมราชาอย่างเป็นกษัตริย์อยู่แล้วท่านวางแผนไว้อย่างดีคือทุกคนมองว่าตามประวัติศาสตร์คือ บุเรงหนองอาภรณ์เรศวรมีปรบกุลงหงสาวดี เพื่อเป็นตัวประกันแต่ผู้กลับมองว่าเป็นแผนของพระมหาธรรมราชาสั่งพระนเรศวรมีปอยู่กับนักรบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุคนั้น และช่วยให้พระนเรศวรท่านเรียนรู้ทุกอย่างจากบุเรงหนอง การใช้อาวุธ กลศึก ยุทธวิธิต่าง ๆ ถ้าศึกษาต่อไปจะเห็นว่ายุทธวิธิการรบของพระนเรศวนี้เหมือนกับบุเรงหนอง ใช้กำลังน้อยชนะกำลังมาก ใช้กลยุทธ์ใช้กลศึก ในช่วงที่พระนเรศวรเข้าตีเมืองคังวิธีการเหมือนกับที่บุเรงหนองตีเมืองแปรตอนหนึ่ม ๆ และวิธีการต่าง ๆ จะเห็นว่าที่พระนเรศวนารบกับพม่าใช้กลศึกของบุเรงหนองทั้งนั้นนี้ก็เป็นสิ่งที่ผู้ได้มาขณะที่ค้นคว้าเรื่องนี้

เหมือนกับว่าส่งพระนเรศวรไปเรียนต่อเมืองนอก

ปองพล ใช้ครับ ก็ไปอยู่กับคนที่เก่งที่สุดในบุคคลนั้น
นี่เป็นมุ่งมองใหม่กกว่าได้นะครับ

ปองพล ใช้ครับ เพราะว่า ท่านวางแผนไว้หมด ถ้า
คุณประภัสสรไปดูประวัติศาสตร์กรุงศรีอยุธยา ทุกครั้งที่พระ
เจ้ากรุงศรีอยุธยาไปอกราชอาณาจักร ข้างในจะลูกซึ่งบลลังก์ทุกที่
แต่พอสมัยที่สมเด็จพระนเรศวรไปรบกับพม่า ไม่มี เพราะว่า
พ่อท่านคือพระมหาธรรมราชาบั้งเป็นกษัตริย์อยู่ ท่านอยู่กรุงศรี
อยุธยา ดูแลราชบลลังก์ให้ในขณะที่พระนเรศวร พระเอกาทศรถ
ออกไปรบ ไปปราบข้าศึก เพราะฉะนั้นทั้งพ่อทั้งลูกถึงกันหมด
ดูท่าทางจะมีความสุขกับการเขียนหนังสือ

ปองพล ก็จริงครับ ผมเรียนตรง ๆ คุณประภัสสร
เป็นนักประพันธ์คงรู้สึก ตอนที่เราเขียนเป็นช่วงที่เรามีความสุข
นะครับ อันนี้ผมยอมรับ คือ เป็นนักการเมืองเป็นรัฐมนตรี มัน
ตื่นเต้น มันสนุกที่ต้องทำงานพบปะกับผู้คนมากมาย แต่ความ
สุขจริง ๆ มันเกิดขึ้นตอนเป็นนักเขียน เราลือดตัวเองอยู่ในห้อง
หนังสือ เรายุ่งโนโลกของเรานเดียว และก็จินตนาการสร้าง
โลกขึ้นมา มันเป็นความสุขอย่างหนึ่งและยิ่งเห็นผลงานของเรา
พิมพ์ออกมาเป็นเล่ม และมีคนมาซื้อมากมาย อันนี้เป็นความ
สุขนะครับ เรื่องรายได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ความสุขความภูมิ
ใจมันเกิด มันเป็นเช่นนั้น

ขอเรียนถามถึงเรื่องงานในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ช่วงนี้ก็เป็นช่วงที่เศรษฐกิจ
ถดถอยและท่านมีภาระที่ต้องดูแลในจุดนี้ ทั้งของรัฐบาลและ
ของประเทศ

ปองพล ก็เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ เพราะว่าประเทศไทย
เป็นประเทศเกษตรกรรม การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานของเรา
 เพราะฉะนั้นเราต้องดำเนินนโยบายให้ได้ เรายผลิตมาเพื่อเลี้ยงประชากร
 ของเรา ขณะเดียวกันเหลือกสิ่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็น
 รายได้เข้ามา เพราะฉะนั้นทุกรัฐบาลจะต้องให้ความสนใจในเรื่อง
 ของการเกษตร เพราะฉะนั้นมีผลมากอยู่ที่นี่ ผมพยายามทำ
 ในเรื่องพื้นฐานของกระทรวงเกษตร ในเรื่องการกำหนดพื้นที่
 การเพาะปลูก ในเรื่องการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ใน
 เรื่องการปรับปรุงระบบชลประทาน เรื่องงานวิจัยซึ่งผมถือว่าเป็น
 พื้นฐานสำคัญของเรื่องการเกษตร ต้องปรับปรุงงานวิจัย ก็ต้อง
 การจะวางพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องการเกษตรหลายด้านด้วยกัน

ท่านที่มีความคิดที่จะเขียนเรื่องเกษตรกรรม เกษตรกร
เป็นนิยายใหม่ครับ

ปองพล คำว่าเกษตรนี่คนบอกว่าฯเบื้อ ทำไม
 บอกว่าฯเบื้อ เพราะจะเห็นว่าสื่อมวลชนไม่ค่อยเขียนเรื่องเกษตร
 นอกจากมีเรื่องมีปัญหาถึงจะเขียนถึง เพราะทุกคนมองว่างาน
 ด้านเกษตรเป็นงานที่ฯเบื้อ เวลาเมืองงานเกี่ยวกับเกษตร งานวิจัย
 งานวิชาการ งานประชุมด้านเกษตรไม่ค่อยสนใจ สื่อมวลชนไม่

ค่อยสนใจ เพราะฉะนั้นถ้าจะมาเขียนเป็นนิยายก็ต้องออกแรง
พอกสมควร ก็ต้องสร้างตัวละคร หรือสร้างบทให้เป็นที่สนใจ

คือผู้มองอย่างงานของ Pearl S. Buck เขียนเรื่อง The Good Earth ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เรื่องของความ
ลำบากยากแค้นของเกษตรกรในจีน ซึ่งท่านก็มีความสามารถ
เมื่อเขียนถึงจุดนี้อาจจะเป็นการกระตุ้นให้คนไทยหันมาสนใจ
การเกษตร

ปองพล คือ ผู้ช่วยในเรื่องตีนเต้น เรื่องผจญภัย Book Doctor เขาวิจารณ์ผู้ว่า บทราบ บทนี้ บทต่อสูนีดี ที่นี่
ถ้ามาเขียนเรื่องเกษตร ถ้าไม่มีเรื่องต่อสูนีผู้ไม่ตัด นะครับ
ก็เลยตัดเขียนเรื่องตีนเต้น เรื่องผจญภัย เรื่องลึกลับอะไรอย่างนี้
เหตุนี้หรือเปล่าที่ทำให้ท่านเขียนเรื่องแนวการกรรม
อย่างเรื่องトラบจนสิ้นกรรม

ปองพล ครับ เพราะว่าผู้ชายทำงานที่กรม
ประมวลข่าวกลางมากก็เลยรู้เรื่องพวgn แล้วเรื่องトラบจนสิ้น
กรรมนี่ ตอนเรื่องเริ่มเขียนใช้ชื่อว่า อีสต์ ออฟ ஸัลวิน แต่
หลังจากที่ผู้ชายค้นคว้าไป เขียนไป ๆ เห็นว่าการบรรยายผ่าน
ของผู้ชายเป็นเรื่องกรรมที่สะสหมาโนดีต เพราผู้ชายกับมอมุ
รบกันมาตลอดเป็นพันปี ความเดียดแคน การต่อสู้ การซิงชั้ง
เป็นการสะสม ผู้ชายว่าอันนี้เป็นกรรม แล้วผู้ชายมารุกรานไทย
มาตีกรุงศรีอยุธยาอย่างไรต่าง ๆ ก็เป็นการเพิ่มกรรมเข้าไปอีก ก็
จะเห็นว่าในขณะที่ผู้ชายทำทุกอย่างเพื่อที่จะละลายประเทศไทย

ทำลายระบบกษัตริย์ของเรา ในที่สุดระบบกษัตริย์พม่าก็ถูก
ทำลายไป กษัตริย์พม่าองค์สุดท้ายต้องลี้ภัยไปอยู่ที่ประเทศ
อินเดียจนตาย ในขณะที่สถาบันพระมหากษัตริย์ของเราเจริญ
รุ่งเรือง เรียกว่ากรุงศรีอยุธยารวมกับไทยล้านนา เป็นประเทศ
ไทยในปัจจุบันได้และก็อยู่ได้อย่างเจริญรุ่งเรืองได้ อันนี้เพราะ
เราทำบุญ ในขณะที่ทางพม่าเป็นเรื่องกรรม ผู้เขียนอย่างนี้
ผู้ชายได้เปลี่ยนชื่อเรื่องเป็นตราบจนสิ้นกรรม คือ ตราบจนสิ้น
กรรมนี่เป็นประโยชน์สุดท้ายในเรื่องนี้พระเอก ถามนางเอก ซึ่ง
นางเอกเป็นลูกครึ่งพม่า-อเมริกัน ซึ่งมาช่วยผู้ลี้ภัย พระเอก
ถามนางเอกว่า เมื่อไหร่การสรับผ่าฟันในประเทศของท่านจะยุติ
นางเอกก็ตอบว่า ตราบจนสิ้นกรรม

ท่านเขียนถึงเพื่อนบ้านเราก็มีหลายประเทศแล้วนะครับ
พม่าก็เขียนแล้ว ลาว ก็เขียนแล้ว และทางใต้ก็เขียนแล้ว ทาง
เขมรจะเขียนใหม่ครับ

ปองพล นี่ยังเหลืออีกภาคหนึ่ง เดียวจะต้องคิด
เรื่องที่จะเขียนนะครับ เกี่ยวกับเขมร หลังจากเรื่องพ่อเสร็จแล้ว
ผู้ชายเขียนเรื่องฐานันดรสี

เกี่ยวกับสื่อมวลชนหรือเปล่าครับ

ปองพล คุณประภัสสระเห็นว่า Jeffrey Archer เป็น
นักประพันธ์ที่ผู้ชายมากเรื่องสุดท้ายที่เข้าเขียนเรื่อง The Fourth
Estate ก็คือ ฐานันดรสี ดูเหมือนจะเป็นประวัติของ Robert
Maxwell ที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ เจ้าของหนังสือพิมพ์ วิทยุ ทีวี

ของอังกฤษ และ Maxwell มีเรื่องอื้อฉาว และวันหนึ่งหายไป และค้นพบว่าศพถูกขึ้นมาและก็ยังเป็นความลับอยู่จนทุกวันนี้ว่า ศพเขานี่ตายเพราะอะไร Jeffrey เขาก็ยังเขียนถึงสื่อมวลชนใน อังกฤษ ผ่านทางกีฬาประสมการณ์เกี่ยวกับสื่อมวลชนในไทยมาก พอสมควร ก็อย่างจะเขียนเรื่องฐานันดรสีเหมือนกัน ให้เสร็จ เรื่องฟ่อเสียก่อน

ท่านได้เคยพบกับเขาไหมครับ

ปองพล Jeffrey Archer นอกจากเขาเขียนหนังสือดีแล้ว เขายังเป็นนักการเมืองเคยเป็นถึงรองหัวหน้าพรรครเดียวที่เขามีเป็นลอร์ด ครั้งหนึ่งผ่านเคยไปอังกฤษ เพื่อนที่เขารู้จัก Jeffrey Archer เขาราษฎร์ที่รู้สึกษาของอังกฤษ ได้ไปนั่งท่านกาแฟด้วยกัน ตอนนั้นผ่านเขียนได้ 2 เล่ม ก็เอาไปด้วยแล้ว ก็เซ็นให้เข้า แล้วก็ซื้อหนังสือที่เขารู้จัก 2 เล่ม และเขาก็เซ็นให้ผ่านด้วย ก็ต้องเป็นคนมีอัธยาศัย

ครั้งหนึ่งท่านเคยพูดว่าอย่าให้การเมืองเป็นเจ้าชีวิตใช่ไหมครับ

ปองพล ใช่ครับ ผ่านพูดเช่นนั้นจริงและก็ปฏิบัติตัวมีเหตุผลอย่างไรครับ

ปองพล เพราะว่าคือการทำอาชีพอะไร ไม่จำเป็นว่าจะต้องอาชีพนักการเมือง คืออย่าไปยึดติด อย่าไปลุ่มหลง จนเกินไป จนกระทั่งให้อาชีพนั้นมานั่นก่อนตัวเราเอง มากัดกร่อนตัวเราเองซึ่งไม่สมควร ผ่านจึงใช้คำว่า ‘ไม่ให้การเมือง

เป็นเจ้าชีวิต’ ผ่านดำเนินงานทางการเมือง เท่าที่การเมืองไม่บังคับก่อนชีวิตครอบครัวผ่าน ไม่มาทำลายตัวผ่าน และผ่านดำเนินงานหรือเล่นการเมืองด้วยความสนับยใจ เพราะเราไม่ยึดติด และผ่านถือว่า ถ้าวันใดไม่เป็นรัฐบาลก็เป็นฝ่ายค้านก็มีอยู่สองฝ่ายเท่านั้น และผ่านเคยเป็นมาแล้ว ที่จริงในความเป็นนักการเมืองของผ่าน ผ่านเป็นฝ่ายค้านมากกว่าเป็นฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้น ก็ไม่เดือดร้อน ในการเลือกตั้งเป็นเกมส์ที่ไม่มีเสมอ ไม่แพ้กันนะ ผ่านเคยได้มาแล้ว ชนะสี่ครั้ง แพ้สองครั้ง เพราะฉะนั้นอย่าไปยึดติด ผ่านก็วางแผนชีวิตไว้อย่างนี้ อย่างเรื่องการมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี บางคนให้การเมืองเป็นเจ้าชีวิต คือจะต้องมีตำแหน่งให้ได้ เป็นรัฐมนตรีให้ได้ แต่ท่านประมาณ คือคุณพ่อของผ่าน เคยสอนไว้ว่า ความสำคัญของคนไม่ได้อยู่ตอนเป็นรัฐมนตรี แต่อยู่ตอนไม่ได้เป็น เพราะตอนเป็นรัฐมนตรีมีตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่คร ๆ ก็มาหา แต่เมื่อไม่ได้เป็นรัฐมนตรีจะมีคุณมากหากคุณ นี่คือสิ่งที่ท่านสอนผ่าน ท่านสอนไว้หลายอย่างอีก ประเด็นที่ท่านสอนไว้คือว่า เนื่องจากตระกูลผ่าน ตระกูลอดิเรกสาร หรือพวกราชครู เราผ่านการขึ้นลงทางการเมืองมากกว่าทุกตระกูล ช่วงใดก็ตามพ่อของผ่านมีตำแหน่ง ตอนเป็นรัฐมนตรี มหาดไทย โดยกินข้าวที่บ้านผ่านไม่ว่า ผ่านนี้ไม่มีที่นั่งเลย แต่พ่อไม่มีตำแหน่งกินกันสามคนพ่อ-แม่-ลูก และก็มีหลายครั้ง ซึ่งตอนเรามีตำแหน่ง มีหน้าที่ทักษะดี แต่พอไม่มีตำแหน่งแล้ว เห็นผ่านเข้ายังหลบบังเสาเลยกลัวจะเข้าไปทัก ผ่านไปเล่าให้

คุณพ่อท่านฟัง ท่านก็สอนท่านบอกว่าอย่าไปกราบเจ้าเลย เพราะว่าไม่ใช่หน้าที่ของเราร้อบกันเจ้าทำอะไรให้กับใคร เป็นหน้าที่ของเขาก็ต้องจำว่าเราช่วยอะไรเขาบ้าง อย่างท่านนี่ ท่านบอกว่าช่วยคนมาແຍະในชีวิตของท่าน แต่ท่านไม่เคยจำเลย เป็นหน้าที่ของเขานี่ ก็ทำให้เราสบายใจเพราะจะนั่นเมื่อท่านสอนผมในสองเรื่องก็เกิดมีความสบายนิ่ง ที่เราดำเนินงานทางการเมืองด้วยความปลอดโปร่ง

เรียกได้ว่า ยุพณ พล อดิเรกสาร บรรลุทางหนึ่ง
แล้ว คือเข้าใจชีวิต เข้าใจความเป็นคน ซึ่งท่านก็ได้สอนเด็ก
สัจธรรมข้อนี้ลงในนิยายชีวิตของท่านด้วย ทำให้คนอ่านก็ได้
ตระหนักถึงว่าวิถีของชีวิตที่จริงก็ขึ้นอยู่กับกฎแห่งกรรมเป็นหลัก
ไม่ยึดติดกับปัจจัยภายนอก □

จากรายการ ‘วงศ์วรรณกรรม’ ดำเนินรายการโดยประภัสสร เสวีกุล
ออกอากาศทางวิทยุสารัญรมย์ วันพุธที่ 18 และ 25 พฤศจิกายน 2541

สารคดี

เรื่องมูล มูล

มูลกับไทยเป็นชนชาติที่ใกล้ชิดกันมานาน
แต่หลายคงไม่รู้ว่ามูลที่อยู่ใกล้ที่สุดอยู่แค่เกาะเกร็ดนี่เอง

เบญจภา หับทอง

พุดถึงคนมูลที่อยู่ในประเทศไทย หลาย ๆ คน
คงนึกถึงมูลที่อยู่แถบพระประแดง ทั้ง ๆ ที่
ความจริงมูลในเมืองไทยนั้นกระจายอยู่
กันหลายที่ ชนชาติมูลนั้นมีความสัมพันธ์กับไทยมาตั้งแต่
ครั้งโบราณ ตั้งแต่ราชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราชาเลยก็เดียว
กล่าวคือ สมัยที่กรุงศรีอยุธยาตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า ราช พ.ศ.

2127 พระเจ้านันทบุเรงกษัตริย์ทรงม่าได้ออกอุบາຍกำจัดพระนเรศวร โดยส่งพระราชสาสน์ลงให้สมเด็จพระนเรศวรยกทัพไปถึงเมืองแครง แต่มีชาวมอยุสานคน คือ พระยาเกียรติ พระยาราม และพระมหาเตrc坎น่องได้กราบทูลอุบາຍของพระเจ้านันทบุเรงให้พระนเรศวรทรงทราบ พระองค์จึงถือโอกาสันนั้นประกาศอิสรภาพที่เมืองแครงนั้นเอง ชาวมอยุทั้งสามนั้นได้ตามเสด็จสมเด็จพระนเรศwarmหาราชมายังกรุงศรีอยุธยาด้วยและภายหลังสมเด็จพระนเรศวรได้พระราชทานบำเหน็จความชอบให้คุณมอยุทั้งสาม ทรงอนุญาตให้พระยาเกียรติ พระยาราม เป็นหัวหน้าคุณบรรดาภิเษกมอยุที่อพยพเข้ามากรุงศรีอยุธยาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณวัดขมิ้นและวัดชุมแสงไกลักษบราชวังของพระองค์ และทรงสถาปนาพระมหาเตrc坎น่องให้ดำรงสมณศักดิ์พระราชาคณะฝ่ายมอยุ จำพรรษาอยู่ณ วัดมหาธาตุ กรุงศรีอยุธยา ต่อมา ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ราช พ.ศ.2206 มอยุในเมืองมาะตะมะที่ได้รับความเดือดร้อนจากการถูกพม่าข่มเหงได้พาคนอพยพเข้ามาทางด้านเจดีย์สามองค์ เพื่อขอพิงบรมโพธิสมการ สมเด็จพระนารายณ์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งอยู่บ้านเรือนตามสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่บ้านสามโคก ปลายเขตเมืองกรุงศรีอยุธยา เขตเมืองนนทบุรี ที่ริมวัดตองปุ และคลองجامในเขตธนบุรี เป็นต้น

อันที่จริงหากพิจารณาดูจากแผนที่ แผ่นดินมอยุอยู่ติดแผ่นดินไทยมาก เมื่อไทยรบกับพม่าคราวใด ไทยก็ยื่นมอยุมา

เป็นพากบ้าง พม่ายื่นมอยุเป็นพากบ้าง ถ้าใช้คำสมัยใหม่ก็ว่าใช้มอยุเป็นรัฐกันชน มอง Leykaly เป็นชนชาติที่ถูกยึดไปยึดมาระหว่างพม่ากับไทยเพื่อสร้างฐานอำนาจ สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพเล่าไว้ในหนังสือเรื่องไทยรบพม่าถึงภูมิศาสตร์ของไทยและพม่าที่มีมอยุคั่นว่า

.....มีรามัญประเทศไทยของพากมอยุคั่นอยู่กลางตอนข้างใต้ต่อขึ้นไป ข้างตอนเหนือเมืองพม่ายิ่งห่างหนักออกไป ด้วยมีประเทศไทยอยู่ด้วยกัน คือเมืองทรายพม่าอย่างเป็นอิสระคั่นอยู่ชั้นหนึ่นแล้วยังมีแวนแคว้นของพากไทยใหญ่ซึ่งเรียกว่าเจี้ยวหรือเนียงคั่นออกไปอีกชั้นหนึ่ง พื้นไปแล้วจึงเป็นพม่า เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ามีกำลังตั้งบ้านเมืองเป็นอิสระอยู่ต่ำบ้าบได ก็ใช่วิสัยที่ไทยกับพม่าจะเกิดรบพุ่งกันเพราะฝ่ายใดจะไปรบก็จะต้องเข้ากับมอยุหรือตีเมืองมอยุเอาเป็นที่มั่น และเป็นทางเดินให้ได้ก่อนจึงจะยกทัพไปถึงแวนอีกฝ่ายหนึ่งได้ ส่วนไทยแต่เดิมมาไม่มีกิจที่จะไปตีเมืองมอยุ เพราะเมืองไทยกับเมืองมอยุต่างบริบูรณ์ด้วยพืชพรรณธัญญาหารและอยู่ริมทะเลเมืองทางไปมาค้าขายกับหลายประเทศได้สะดวก ไทยไม่มีเหตุต้องไปเป็นอธิบัติอยู่ทั้งในและนอกประเทศ แต่ทางพม่ากับมอยุไม่เช่นนั้น เขตแดนติดต่อในที่ร่วมสำแม่น้ำเดียวกัน ทั้งแม่น้ำเดียวกัน ทั้งแม่น้ำเอราวัตีและแม่น้ำสะโตรงแผ่นดินพม่าก็ไม่มีบริบูรณ์เหมือนแผ่นดินรามัญ จะไปมาค้าขายทางทะเลถึงนานาประเทศก็จำต้องอาศัยผ่านไปใน

เมืองมอญ เพราะภูมิประเทศเป็นเช่นว่ามานี้เหตุที่จะก่อเกิดการเป็นอธิกันระหว่างพม่ากับมอญจึงมักมีอยู่เสมอไม่ได้ขาด.....

.....อันหนทางคุณตามในระหว่างเมืองมอญกับเมืองไทย มีทางหลวงสำหรับไปมาแต่โบราณ 2 ทางร่วมกันที่เมืองเมะทะมะ ขึ้นทางแม่น้ำจันถึงบ้านตะพุ (เมืองแครง) และเดินบกมาข้ามแม่น้ำกลีบ (เกาะกริต) แม่น้ำเมய์ (เมียวดีของพม่า) และน้ำสอดทางด้านแม่ละมา มาลงท่าแม่น้ำปิง ตรงบ้านระแหงที่ตั้งเมืองตากจนทุกวันนี้ ทางสายนี้เป็นทางไปมากับหัวเมืองไทยฝ่ายเหนือตลอดจนถึงเมืองเชียงใหม่.....

นอกจากนี้ ยังสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ยังเล่าถึงสัญชาติของพระเจ้าหงสาวดีไว้ว่า

.....ที่ชาวเราเข้าใจกันมาแต่ก่อนโดยมาก ว่าเมื่อคราวรับศึกพระเจ้าหงสาวดีนั้นไทยรับกับมอญ เพราะเมืองหงสาวดีเป็นราชธานีของรามัญประเทศ ก็เชื่อว่าพระเจ้าหงสาวดีเป็นมอญแต่ความจริงมิใช่เช่นนั้น พระเจ้าหงสาวดีที่มารบกับไทย เป็นพม่าทุกองค์ ต้นวงศ์อยู่เมืองตองอู ครั้นนั้นปราบปรามได้ทั้งประเทศ พม่ารวมรามัญไว้ในราชอาณาจักรเดียวกัน ตั้งเมืองหงสาวดีเป็นราชธานี จึงได้ปรากฏนามว่าพระเจ้าหงสาวดีทั้ง 3 องค์ แต่ส่วนชนชาติมอญนั้น หาได้ปรากฏว่าเคยเป็นศัตรูกับไทยโดยลำพังไม่ ที่มอญมารบพุ่งกับไทยคราวใด ก็โดยถูกพม่าบังคับให้มาในเวลาตกลอยู่ในอำนาจพม่าถ้าได้อโอกาส เมื่อได้มอญก็กลับเป็นศัตรุพม่า บางทีกันพม่ากดขี่ไม่ไหว ก็

หนึ่มอาศัยไทย.....

เป็นเช่นนี้เองที่ว่าดินแดนมอญกับไทยติดกัน มอญเมาะตะมะเลยรู้จักคุ้นเคยกับไทยดี จนมารับราชการในไทยบ้างก็มี แม้ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงรับอุปการะพวกลมอญซึ่งอพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งบรมโพธิ์สมการในယามที่เดือดร้อนจากพม่า รัฐไทยได้จัดการให้พวกลมอญเหล่านี้รวมตัวกันเป็นหมู่เหล่าตามเมืองหน้าด่าน ตำบลต่าง ๆ รวมเรียกว่า รามัญ 7 เมืองขึ้นตรงต่อเมืองกาญจนบุรี และได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคนมอญขึ้นมาเป็นผู้สำเร็จราชการทั้ง 7 เมืองนี้ได้แก่ สังขละบุรี ลุ่มชุม ท่าตะ瓜 ท่าขันนุน ท่ากระдан ไทรโยค และทองผาภูมิ หนึ่งในหน้าที่สำคัญของคนมอญใน 7 หัวเมืองนี้คือ การลาดตระเวนรักษาหน้าด่านอยู่เป็นประจำทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง โดยเฉพาะในสมัยรัชกาลที่ 2 และ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เพื่อป้องกันไม่ให้พม่าเล็ດลอดเข้ามาสืบข่าวความเคลื่อนไหวของฝ่ายไทย ขณะเดียวกันเมืองจากเป็นเมืองหน้าด่านชั้นนอกต่อแต่เนื่องมาจะเลิง ก็เป็นอันว่ามอญเป็นเชื้อชาติที่ช่วยไทยทำสังคมมาแต่โบราณ มีคำถามต่อไปว่า ทุกวันนีชนชาติมอญที่เป็นเชื้อสายของมอญที่เคยรับใช้ราชการไทยอยู่กันที่ไหน ประเพณีต่าง ๆ ของมอญยังคงอยู่หรือไม่

ทุกวันนี้ คนมอญที่เคยอพยพเข้ามาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีทางด้านเจดีย์สามองค์ กาญจนบุรีและทางจังหวัดตาก สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชโปรดให้คนมอญเหล่านี้ตั้งบ้านเรือนอยู่

บริเวณแขวงเมืองนนทบุรี ตั้งแต่ปากเกร็ดจนถึงสามโคก เมืองปทุม ในสมัยรัตนโกสินทร์ มีการอพยพครั้งใหญ่ ในสมัยสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ในปี 2358 คราวนั้นมีการอพยพเข้ามาทางเมืองตาก อุทัยธานีและด่านเจดีย์สามองค์ โดยมีพระบรมราชานุญาตให้ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณแขวงเมืองนนทบุรี ตั้งแต่ปากเกร็ดจนถึงสามโคก เมืองปทุม นนทบุรี และเมืองนครเขื่อนขันธ์ หรือสมุทรปราการและบริเวณใกล้เคียงอีกเป็นจำนวนมาก ทุกวันนี้ ชุมชนชาวมอญในเมืองไทยอาศัยอยู่ที่ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ กาญจนบุรี ราชบุรีและเพชรบุรี รวมทั้งชาวมอญที่อาศัยที่เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชด้วย

จึงไม่น่าสงสัยเลยว่าชาวมอญที่อพยพมาต่อเนื่องทำให้คนไทยและคนมอญมีความใกล้ชิดกันมาก มีความมอญจำนวนมากมารับใช้ราชการในประเทศไทย มาสร้างคุณความดีทัดแทนแผ่นดินไทย เช่น พระยาโกษาธิบดีหรือโกษาปาน ราชทูตไทยผู้เดลียะลาดที่สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงส่งไปเจริญสัมพันธไมตรีกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งประเทศฝรั่งเศส ซึ่งท่านก็ได้รับการยกย่องในความสามารถอันสูงส่งจากชาวไทยและชาวต่างประเทศทั่วไปอีกท่านหนึ่งคือพระยาเจ่งหัวหน้าคนมอญที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยสมัยกรุงธนบุรี ภายหลังยังอาสาทำศึกกับพม่าอีกหลายครั้ง จนได้รับ พระราชทานตำแหน่งทางหน้าที่ราชการเป็นพระมหาโยธา ท่านผู้นี้ต่อมาคือต้นตระกูล

คชเสนี และบุตรชายของท่านคนหนึ่ง ชื่อ ทอเรีย ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระมหาโยชา และเป็นแม่ทัพคนสำคัญในสมัยรัชกาลที่ 3 ด้วย แสดงให้เห็นว่าคนมอญกับคนไทยเป็นชาติที่ใกล้ชิดกับไทยมาก และยังเป็นชาติที่ถ่ายทอดอารยธรรมของตนแก่ชาติต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์นี้มาตลอด จะเห็นได้อย่างไร้จักอิทธิพลทางด้านศาสนา คنمมอญนับถือศาสนาพุทธลัทธิเตราวามาแต่เดิม โดยแพร่จากอินเดียสู่อาณาจักรทวาราวดีของชนชาติมอญและถ่ายทอดมาสู่คนไทย ซึ่งคงมีสถาปัตยกรรมทางศาสนาที่มีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์ ถ้าหากอยากรู้เห็นเจดีย์มอญทรงเดียว กับที่มีอยู่ในพม่า ให้ไปชมได้ที่เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด จะเป็นเจดีย์ทรงคล้ายเจดีย์มุเตาที่แห่งสาวดี เมืองหลวงเก่า สืบขาวเด่นส่องตั้งอยู่ใกล้ๆ วัดประมัยิกาวาสสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ขอบอกตามชาวมอญแล้วนั้นได้ความว่า ผ้าแดงที่ผูกไว้ที่ตัวเจดีย์นั้นจะเปลี่ยนทุกปีเพื่อบูชาพระราชศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในเจดีย์

อิทธิพลของมอญที่ถ่ายทอดมาให้ไทยอีกอย่างหนึ่งคือตัวอักษร ว่าไปแล้วเดิมคนไทยยังไม่มีตัวหนังสือใช้ หลายคนพออ่านมาถึงบรรทัดนี้คงกำลังนึกเดียงว่า ก็พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประดิษฐ์อักษรไทยมิใช่หรือ คำตอบ คือใช่ และท่านทรงดัดแปลงตัวหนังสือไทยมาจากตัวอักษรเดิมของมอญ

อาหารมอญก็มีอิทธิพลมาในไทยบ้างเหมือนกัน เช่น กะปิข้าวแซ่ ข้าวแซ่ที่ว่าไม่ใช่ข้าวแซ่つまりชาววัง ที่เคยรับจักกัน

ข้าวหุงเหมือนกัน แต่กับข้าวนั้น นอกจากจะมีกะปิ Hod ห้าไชโป๊ดแล้ว ยังมีกระเทียมดองซอยผัดกับไข่ ผักบุ้งจี๊ก ยำถั่วฝักยาว ซึ่งจะมีทานเฉพาะส่วนต่อท่านนั้น

ถ้าพูดถึงส่วนต่อท่านล่าร์ถึงการเล่นสะบ้า ที่มีผู้ชายเล่นอยู่ฝั่งหนึ่งและผู้หญิงเล่นอยู่ฝั่ง ฝ่ายชายต้องทอยลูกสะบ้าให้โดนป้ายที่ฝ่ายหญิงตั้งไว้ และวิธีการทอยก็มีตั้งแต่ทอยด้วยนิ้ว ด้วยเข่า ด้วยคาง นอกจากนี้ ในช่วงส่วนต่อทั้งมีการละเล่นฟ้อนรำมอยู่ที่เรียกว่าผีสุ่ม เป็นการเรียกวิญญาณให้มาเข้าหญิงสาวเพื่อให้ฟ้อนรำ โดยหญิงผู้นั้นต้องนอนคว่ำบนเสากต่ำข้าวอันใหญ่ ๆ มีเชือกผูกไว้ที่เอว ให้พี่เลี้ยงถือปลายเชือกไว้ เมื่อวิญญาณมาเข้าแล้ว ต้องหันหน้าเข้าวัดตลอดพี่เลี้ยงจะคอยบังคับร่างนั้นไว้โดยดึงเชือกไว้ ผีที่มาเข้าจะฟ้อนรำสวยงามในพิธีส่วนต่อท่านนั้น ส่วนใหญ่จะเลือกวันเชิญผีสุ่มในวันพุธสุดท้ายของวันเสาร์

ชาวมอยังมีชื่อเสียงในการทำเครื่องปั้นดินเผา หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอยังหาซื้อด้วยเงินเดรด มีผลิตภัณฑ์หลายประเภทให้ซื้อ เช่น โองน้ำดินเผา หม้อน้ำ แจกัน น้ำเสียดายที่เตาเผาโบราณเลิกทำไปแล้ว ดินที่เคยชุดมาปั้นไว้ ก็ต้องไปหามาจากที่อื่นไม่ใช่ที่เกรเกอร์ด ช่างที่มีฝีมือก็เหลือน้อยคน แต่เครื่องปั้นดินเผาหลายเก่า ๆ หาซื้อได้ที่ศูนย์เครื่องปั้นดินเผากว้าง幅度น้ำบนเกรเกอร์ด

เล่ามาเสีย呀 ชนชาติมอยนั้นมาจากไหน ก็จะเล่า

ແມ່ທ້າຍໄວຕຽນນີ້ສັກຫົ່ວຍ ດັນມອງນັ້ນເປົ້ອສາຍເພິ່ນອອກໂກລ ມີຄືນໜູານອູ່ປະເທດຈິນຕ່ອມາພົຍພອຍບ່ວນລົງມາທາງໄຕ ແລ້ວຍ້າຍກັນມາເຂົ້າຕັ້ງຫລັກແຫ່ງທາງທີສະຫະວັນອອກຂອງອິນເດີຍ ແຕ່ຕ້ອງປະສົບກັບຮຽນຈາຕີແລະສະພາບກຸມາກາສີທີ່ໄມ່ເໜາະສົມຈຶ່ງພົຍພ ລົງມາຕ່ອງທາງເຂົ້າຕັ້ງຫລັກແຫ່ງທາງທີສະຫະວັນອອກຂອງອິນເດີຍ ແຕ່ຕ້ອງກາລາງປະເທດໄທຢັ້ງຈຸບັນ ຕັ້ງຫລັກແຫ່ງທຳມາຫາກິນທີ່ສົມບຸຮົນ ມີອານາຈັກທີ່ສົມບອງໆທາງຝຶ່ງຕະວັນອອກຂອງເມາະຕະມະ ຈົນກະທັ່ງມີຫາວັນນີ້ເປົ້ອສາຍທີ່ເບີຕອພົຍພລົງມາທາງເໜືອຕັ້ງອານາຈັກຮູ່ທີ່ພຸການ ໄດ້ຍັກກຳລັງເຂົ້າຮູກຮານອານາຈັກຮູ່ ແລະທຳສົງຄຣາມຕ່ອສູ່ຜັດກັນແພັດຜັດກັນໜະຕລອດມາ ຈົນໃນທີ່ສຸດມອງນັ້ນຕ້ອງເສີຍເອກຮາຊແກ່ພມ່ອຍ່າງສິ້ນເຊີງ ໃນຮາວ พ.ศ. 2300 ສົມຢພຣະເຈົ້າລອງພູ້ຂອງພມ່ ກຽງຮັງສາວັດເມືອງຫລວງເກ່າຂອງພມ່ ອຸກເພາທໍາລາຍອູ່ນ່ານຄົງ 7 ວັນ 7 ຄືນ ອານາຈັກຮູ່ທີ່ເຄຍຮູ່ງເວັງມານັບພັນປຶກລົ່ມສລາຍລົງນັບແຕ່ນັ້ນມາຄນມອງທີ່ຍັງຫລຸງເຫຼືອອູ່ໃນພມ່ໄດ້ກໍາລາຍເປັນຫນກລຸ່ມນີ້ຍ້ອຍ ຕັ້ງຄືນໜູານກະຈັດກະຈາຍ ອູ່ໃນຕອນກາລາງຂອງພມ່ ແລະທາງຕອນໄຕ້ແບບລຸ່ມແມ່ນ້ຳອົງວັດ ຕລອດຈົນດຶງແນວເຂາຕະນາວັດ

ถ້າຍາກເຫັນປະເພີນຂອງชาวມอยທີ່ອາສີຍອູ່ໃນພມ່ ຄອງຕ້ອງໄປເຖິ່ງແກວເມືອງເມາະລະແໜ່ງ ແຕ່ຄ້າຍາກເຫັນມອງນັ້ນໄປເດີນເຖິ່ງແກວເກະເກີຣີດ ກົບໂດຍໄດ້ □

จากรายการ ‘ຫຼັອບໂລກ’ ດຳເນີນรายการโดยเบ້ນຈາກ ທັນທອງ ແລະ ທັນການຕະຍາມລື ອອກອາກາສທາງວິທຸສະຫຼຸມຍົກ ວັນຈັນທີ 8 ກຸມພາພັນໜີ 2542

ເກຫຕສ

ພື້ນປຸ່ມສດ

ແນວທາງການເກຫຕຣແບນຮຣມໝາດີ

ຍພື້ນປຸ່ມສດເປັນປຸ່ມອິນທຣີ່ໜົດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຈາກການໄກລົບ ຕັນ ໃບ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງພື້ນ ໂດຍເລີພາພື້ນຕະຮະກູລຄ້ວ່າທີ່ປຸກໄວ້ຫຼືອື່ນເອງຕາມຮຣມໝາດີ ໃນຮະຍທີ່ພື້ນນັ້ນເຮັມອອກດອກຈົ້ນ ດອກບານເຕີມທີ່ ຮະຍນີ້ຈະເປັນຮະຍທີ່ມີຮາດໆອາຫານໃນລຳຕັ້ນສູງສຸດ ແລ້ວປ່ອຍທີ່ໄວ້ໃຫ້ເນັ່ນເປື່ອຍຸພັງ ຍ່ອຍສລາຍກລາຍເປັນອາຫານແກ່ພື້ນທີ່ຈະປຸກຕາມມາ ປຸ່ມພື້ນອອກຈະໃຫ້ຮາດີໃນໂຕຣເຈນ

ທີ່ຈະເປັນອາຫານຫລັກແກ່ພື້ນແລ້ວ ຍັງມີຮາດໆອາຫານຮອງເກີນ ແລ້ວ ທີ່ຈະເປັນຕ່ອພື້ນ ຂ່າຍປັບໂຄງສ່ວນຂອງດິນເກີດຢືນ ທຳໄທເດີນຮ່ວນຫຼູຍສະດວກຕ່ອກການໄກພຣວນ ນອກຈາກນີ້ ຍັງຂ່າຍລົດປັ້ງຫາໃນການກຳຈັດວັນພື້ນອີກດ້ວຍ

ລັກຜະນະຂອງພື້ນທີ່ຈະນຳມາປຸກເປັນປຸ່ມພື້ນສດ

1. ປຸກງ່າຍ ເຈີນເຕີບໂຕເຮົາ ຮະບນບາກແໜ້ງແຮງ ອອກດອກໃນຮະຍເວລາອັນສັ້ນ ຄືປະມານ 30 – 60 ວັນ
2. ສາມາດໃຫ້ໜ້າຫັກພື້ນສດສູງຕັ້ງແຕ່ 2,000 ກກ.ຕ່ອໄຮ
3. ຖນແລ້ງແລະ ຖນຕ່ອສກາພເວດລ້ອມຕ່າງ ແລ້ວໄດ້ສາມາດປຸກໄດ້ທຸກຄຸດກາລ
4. ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ອໂຮຄແລະແມ່ລັງ
5. ສາມາດພລິຕເມລືດພັນຮູ້ໄດ້ມາກ ແລະ ຂໍຍາຍພັນຮູ້ໄດ້ຮວດເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ກັນແລະ ເພີ່ງພອຕ່ອຄວາມຕ້ອງການ ເມລືດອກງ່າຍແລະ ມີເປົອຮັນຕໍ່ຄວາມອກສູງ ທຳການເກີບເກິ່ວ ຕັດສັບ ແລະໄກລົບໄດ້ງ່າຍ ໄນມີຄວາມເກົ່າລື່ອຍມາກ ເພຣະຈະທຳໄໝໄໝສະດວກໃນການໄກລົບ

6. ລຳຕັນອ່ອນ ເມື່ອໄກລົບແລ້ວສາມາດເນັ່ນເປື່ອຍຸພັງໄດ້ຮວດເຮົາ ແລະ ມີຮາດໆອາຫານສູງ

ພື້ນທີ່ໃຊ້ເປັນປຸ່ມພື້ນສດ ແບ່ງເປັນ 3 ປະເກດ ໄດ້ແກ່

1. ພື້ນຕະຮະກູລຄ້ວ່າ ເປັນພື້ນທີ່ເໝາະສໍາຮັບການທຳເປັນປຸ່ມພື້ນສດ ເພຣະເປັນພື້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງອາຫານພື້ນສູງ ເມື່ອຕັດສັບແລະໄກລົບຈະເນັ່ນເປື່ອຍຸພັງເຮົາ ຂ່າຍເພີ່ມຮາດີໃນໂຕຣເຈນທີ່ເປັນຮາດີ

อาหารหลักแก่พีช อีกทั้งช่วยเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุให้แก่เดินช่วยปรับปรุงสภาพของดินให้เหมาะสมในการปลูกพีช ปุ๋ยพีชสดที่เป็นพีชตระกูลถัว ได้แก่โซนได้หัวน โซนอินเดีย โซนคงคอกปอเทือง ถัวพร้า ถัวประเททที่เป็นไม้เตาเลือย เช่น ถัวลายถัวเสียนป่า ไม้ราฟไร์หนาม เวลเว็ท คาโลไปโกเนียม ชีรุเลียม และอัญชัน และถัวให้เมล็ดอื่น ๆ เช่น ถัวเขียว ถัวเหลือง ถัวพุ่ม ถัวนา ถัวลิสง

2. พีชนิดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พีชตระกูลถัว เช่น พวงพีชตระกูลหญ้ากีสามารถใช้เป็นปุ๋ยพีชสดได้ แต่พีชพวงนี้จะให้แต่เพียงอินทรีย์วัตถุ ส่วนชาต้อาหารพีชอย่างอื่นจะมีปริมาณน้อยกว่าพีชตระกูลถัว จะนั้น ขณะทำการไถกลบพีชตระกูลหญ้าลงไว้ในดิน จึงนิยมหัวนปุ๋ยในโตรเจนลงไว้ด้วย

3. พีชน้ำ ได้แก่เห็นแดง เนื่องจากเห็นแดงเป็นที่อาศัยของพีชจำพวกรากบاغชนิดที่สามารถดึงในโตรเจนในอากาศมาให้เห็นแดงใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น เมื่อเห็นแดง嫩่าเปื่อยพุพังก์จะให้ในโตรเจนและอินทรีย์วัตถุแก่เดิน เห็นแดงสามารถเลี้ยงขยายในนาข้าว และทำเป็นปุ๋ยพีชสด นอกจากนี้ ยังนำมาเพาะขยายพันธุ์ในดินที่มีน้ำขังได้อีกด้วย

ปัจจัยที่ทำให้ปลูกพีชสดได้ผลดียิ่งขึ้น

1. ลักษณะของดิน เนื่องจากพีชตระกูลถัวชนิดต่าง ๆ นั้น ขึ้นได้ดีในดินที่ไม่เหมือนกันจะนั้นก่อนปลูกจึงควรปรับปรุงสภาพของดินให้เหมาะสม เช่นถ้าเป็นดินเหนียว ควรใส่ปูนลงไว้ก่อน

ถ้าเป็นดินราย ควรใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 3 - 9 - 6 ในอัตรา 5 - 10 กก.ต่อไร่ หัวนเป็นปุ๋ยรองพื้นก่อนปลูก จะช่วยให้ปุ๋ยพีชสดเจริญเติบโต และให้น้ำหนักพีชสดสูงด้วย

2. เวลาและฤดูกาลที่ปลูก เวลาที่เหมาะสมที่สุดคือปลูกช่วงต้นฤดูฝนหรือปลูกหลังจากเก็บเกี่ยวพีช ซึ่งความชื้นในดินยังมีอยู่ หรือปลูกก่อนการปลูกพีช หรือปักชำข้าวประมาณ 3 เดือน ปลายฤดูฝนก็สามารถปลูกได้ แต่ต้องดูว่าในดินยังคงมีความชื้นอยู่บ้าง

3. วิธีการปลูก มีหลายวิธีด้วยกัน คือการปลูกแบบโรยเมล็ดเป็น俵 ยอดเป็นหลุม หรือหัวนเมล็ดลงไว้ทั้งแปลงก็ได้ แต่ส่วนใหญ่นิยมวิธีหัวน ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวก และประหยัดแรงงานกว่า ซึ่งการทำการไถดะก่อนแล้วจึงหัวนเมล็ดลงไว้ หลังจากนั้น จึงคราดกลบเมล็ด ถ้าเป็นพีชที่มีเมล็ดใหญ่ควรคราดกลบให้ลึก เพื่อช่วยให้เมล็ดคงอกรเรือขึ้น

การใช้เมล็ดพันธุ์พีชสดที่เหมาะสมเพื่อไถกลบในพื้นที่ 1 ไร่

ปอเทือง โซนอินเดีย โซนคงคอก ถัวเขียว ถัวพร้า 5 กก.

โซนได้หัวน 4 กก.

ถัวเหลือง ถัวข้าว ถัวพุ่ม 8 กก.

ถัวลาย ไม้ราฟไร์หนาม ถัวเสียนป่า 2 กก.

ถัวเวลเว็ท 10 กก.

อัญชัน 3 กก.

วิธีการใช้ปุ่มพีชสด

1. ปลูกพีชสดในแปลงขนาดใหญ่ แล้วตัดสับ และไถกลบลงไปในพื้นที่นั้นเลย ก่อนที่จะปลูกพีชหลักชนิดอื่น ๆ ตามมา

2. ปลูกพีชสดแซมในระหว่างร่องพีชหลักที่ปลูก โดยปลูกพีชสดหลังจากพีชหลักเดิมที่แล้ว เพื่อป้องกันการแย่งราชตุอาหารในเดิน เมื่อพีชสดเริ่มออกดอกออกผลถึงดอกบานก็ให้ตัดสับ และไถกลบลงไปในเดินระหว่างร่องปลูกพีชหลัก

3. ปลูกพีชสดในพื้นที่กร้างว่างเปล่า หรือตามหัวไร่คันนา แล้วตัดสับเอาส่วนของพีชสดนำมาใส่ในแปลงที่จะปลูกพีชหลักแล้วไถกลบลงไปในเดิน

การตัดสับและไถกลบพีชสด

ในการตัดสับและไถกลบพีชสดนั้น ต้องคำนึงถึงอายุของพีชสด และช่วงเวลาที่เหมาะสม นั่นคือระยะที่พีชสดเริ่มออกดอกไปจนถึงดอกบานเต็มที่ เนื่องจากระยะนี้พีชสดเจริญออกงามสูงสุด มีองค์ประกอบของพีชสดอยู่ในขันเหมาะสมแก่การสลายตัว เมื่อไถกลบแล้วจะทำให้มีปริมาณอินทรีย์วัตถุและราชตุในโตรเจนสะสมอยู่ในเดินด้วย แต่หากอายุแก่เลี้ยงระยะนี้ไปแล้วจำนวนราชตุในโตรเจนในพีชจะลดลง

พีชสดชนิดใดที่มีลำต้นเตี้ย ให้ไถกลบด้วยแรงสัตว์ได้เลย แต่ถ้าพีชสดที่มีลำต้นสูง หรือเสาเลื้อย ก็ควรตัดให้ติดผิวดินโดยตัดเป็นท่อน ๆ เสียก่อน แล้วจึงไถกลบ เมื่อพีชสดถูกกลบฝังอยู่ในเดินแล้ว ก็เริ่มน่าเปื่อยผุพังเป็นปุ่มหงุด ซึ่งจะใช้

เวลาประมาณ 6 – 8 สัปดาห์ ทั้งนี้ แล้วแต่ชนิดและอายุของเศษพีชนั้น นอกจากนี้แล้วยังชี้นอยู่กับสภาพพื้นาทีอากาศและความชื้นในเดินด้วย หลังจากนั้น จึงปลูกพีชาตามได้

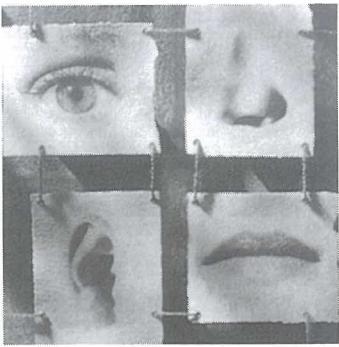
ประโยชน์ของปุ่มพีชสด

1. ช่วยเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในเดิน
2. ช่วยเพิ่มราชตุในโตรเจนซึ่งเป็นราชตุอาหารหลักแก่พีช
3. ช่วยบำรุงและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของเดิน
4. ช่วยรักษาความชุ่มชื้นในเดิน และให้เดินอุ่นน้ำได้ดีขึ้น
5. ทำให้เดินร่วนชุ่ย สะดวกในการเตรียมดินและไถพรวน
6. ช่วยในการปรับวัชพืชบางชนิด
7. กรณีที่เกิดจากการผุพังของพีชสดจะช่วยละลายราชตุอาหารในเดินให้แก่พีชได้มากขึ้น
8. ช่วยลดปริมาณการใช้ปุ่ยเคมี
9. ลดอัตราการสูญเสียดินอันเกิดจากการชะล้าง
10. ช่วยเพิ่มผลผลิตของพีชให้สูงขึ้น

ปุ่มพีชสดเป็นปุ่ยที่ได้จากการหมาดิ ด้วยวิธีการทำง่าย ๆ โดยการปลูก ตัดสับ และไถกลบพีชสด ดังนั้น จึงเป็นทางเลือกในการทดแทนปุ่ยเคมีซึ่งต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ มีราคาสูง และมีผลเสียต่อเดินหากใช้เป็นเวลานาน □

จากรายการ “เกษตรน่ารู้” ดำเนินรายการโดย สุวรรณ พองสมุทร ออกอากาศทางวิทยุสารัญรวมย์ วันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม 2541

ข้อมูล : ศูนย์บริการเอกสารการวิจัยแห่งประเทศไทย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

สุขภาพ

น้ำสมุนไพร

เรื่องของเครื่องดื่ม ที่ทำเองก็ได้ ง่ายดี และมีประโยชน์

ผุดถึงสมุนไพรแล้วคนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงส่วนของพืชที่นำมาใช้เป็นยา הרักษารोครแต่ในความเป็นจริงแล้วส่วนประกอบที่ได้จากพืช สัตว์และแร่ธาตุต่าง ๆ ก็นับเป็นสมุนไพรแทนทั้งสิ้น แต่สมุนไพรที่ได้จากผักผลไม้ รัญพืช คนมักใช้กินเป็นอาหารในชีวิตประจำวัน เพราะดีอีกเหลืองโปรดตีน วิตามิน และแร่ธาตุ รวมทั้งสารอื่น ๆ ซึ่งล้วนแต่มีจำเป็นต่อร่างกายที่จะนำไปสู่สุขภาพที่ดี

ปัจจุบันนี้เครื่องดื่มประเภทน้ำสมุนไพรได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นไม่ว่าที่บ้าน โรงเรียน งานเลี้ยง ซึ่งน้ำสมุนไพรเหล่านี้ได้จากการนำส่วนประกอบต่าง ๆ ของพืช ได้แก่ ผลไม้ ผัก รัญพืชต่าง ๆ นำมาแปรรูปให้ตรงกับความต้องการของเรา เช่น ผัก ผลไม้ กินทุกวันบางครั้งจะเบื่อในรสชาติ หรือบางคนไม่ชอบกินผักผลไม้บางชนิด ถ้าสามารถนำมาราบเป็นเครื่องดื่มในรูปของน้ำผลไม้ น้ำผัก รัญพืช หรือถ้าเหลือมาก ๆ อาจจะนำมาตากแห้ง หรืออบแห้งเป็นชาสมุนไพรก็ได้ และยังในฤดูร้อน เครื่องดื่มน้ำสมุนไพรจะมีความหมายมาก เพราะจะช่วยลดอาการกระหายน้ำ ลดอาการเหนื่อยเหลือกเนื่องจากเสียเหงื่อ很多 ดังนั้นการทำไว้ดื่มกินเองจะช่วยประหยัด สะดวก และถูกสุขลักษณะ อีกด้วย

สำหรับขั้นตอนของการทำน้ำสมุนไพรนั้น ขั้นแรกก็ให้เตรียมสมุนไพรที่ต้องการจะปูรุ น้ำต้มสุก 1 แก้ว เกลือป่น และน้ำเชื่อมเล็กน้อย ให้น้ำสมุนไพรที่เป็นผัก เช่น คะน้า คำลึง หรือผลไม้ เช่น ฝรั่ง มะม่วงดิบ ให้นำมาผ่าแล้วตำด้วยครก ให้ละเอียด หรือขูดให้เป็นฝอย เติมน้ำแล้วคั้นด้วยผ้าขาวบาง หรือจะใช้เครื่องปั่นน้ำผลไม้ชนิดแยกกาภัยก็ได้ แต่ถ้าเป็นสมุนไพรประเภทเขือเทศ แตงโม หรือลูกเดือย ให้ใช้เครื่องปั่นน้ำผลไม้ปั่นจนละเอียด ไม่ต้องกรอง แล้วปูรุรสด้วยเกลือป่น น้ำเชื่อม ซึมรสตามใจชอบ ส่วนสมุนไพรประเภทชาซึ่งที่ผ่านการตากแห้งหรืออบแห้งแล้ว ประมาณ 1 - 2 ช้อนชา เติมน้ำ

ร้อนทึ้งไว้สักครู่ ก่อนดื่มควรกรองเอาอากาศออก

สำหรับการดื่มน้ำที่ดีควรดื่มแบบชิมชา ๆ และควรดื่มน้ำทันทีหลังปฐุงเสร็จ เพื่อให้ได้คุณค่าทางอาหารและทางยามากกว่าปล่อยทิ้งไว้นานแล้วดื่ม เพราะจะทำให้คุณค่าลดลง การดื่มน้ำสมุนไพรจะได้ทั้งกลิ่นและรสตามธรรมชาติของสมุนไพรนั้น ๆ และยังมีคุณค่าทางยาอีกด้วย เช่น น้ำมะขาม จะช่วยลดอาการกระหายน้ำ ทำให้อุณหภูมิในร่างกายลดลง น้ำใบเตย น้ำใบบัวบก เป็นยาเย็น ช่วยบำรุงหัวใจ น้ำมะเขือเทศ มีคุณสมบัติช่วยย่อย ทำให้ชาตุปกติ และช่วยฟอกเลือด ทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง นอกจากนั้นยังมีสารบางอย่างที่ช่วยลดการเกิดมะเร็งในลำไส้มะเร็งต่อมลูกหมากได้

น้ำสมุนไพรเหล่านี้เป็นได้ทั้งอาหารและให้คุณค่าทางยา ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า น้ำสมุนไพรจึงเปรียบเสมือนยาที่ช่วยบำรุงปักษ์ป้องรักษาสภาพร่างกายให้เกิดสภาวะสมดุล ทำให้มีสุขภาพดี

การดื่มน้ำสมุนไพรไม่ว่าจะอยู่ในรูปของน้ำผลไม้ น้ำผัก ธัญพืช หรือชาสมุนไพรก็ตาม จะมีสักกี่คนจะรู้ว่า เมื่อดื่มน้ำสมุนไพรเหล่านี้จะทำให้ร่างกายกระชุ่มกระชวยมีชีวิตชีวา และคลายความเครียดแล้วยังช่วยลดสารพิษให้กับร่างกายอีกด้วย คุณค่าอันมากมายเหล่านี้ ทุกคนสามารถแสวงหาได้ไม่ยาก และถ้าหากต้องใช้เครื่องดื่มเมื่อไหร่ ไม่ว่าจะในชีวิตประจำวัน งานเลี้ยงสังสรรค์ การประชุมต่าง ๆ ก็ให้เก็บถึงน้ำสมุนไพรทุกครั้งไป ก็จะทำให้ผู้ดื่มมีสุขภาพดีขึ้น □

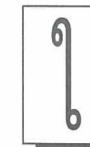

ศิลปวัฒนธรรม

วัฒนธรรมข้าว

จิตวิญญาณของข้าวไทยและคนไทย

□ □ □ □ □ □ □ □ □

นสั่งคมเงชตรกรรม ข้าวคือธัญพืชสำคัญ เป็นบ่อเกิดของชีวิต ในอดีต เรามักเห็นภาพคุณยาย่าคุณยายยกมือขึ้นไหว้หลังจากอิ่มจากการสำรับอาหารแล้วเพื่อขอบคุณแม่โพสพที่ประทานข้าวมาให้ได้กินอิ่มในแต่ละมื้อ เมว่าในปัจจุบัน เราจะไม่ค่อยเห็นภาพเช่นนี้แล้ว แต่ยังคงมีคำสอนว่ากินข้าวต้องกินให้หมดไม่เหลือแม่โพสพจะเสียใจ

แม่โพสพเข้ามาอยู่ในคติความเชื่อของคนไทยนานานั้น กันหนา งานวิจัยเรื่องข้าวของເئี่ยม ทองดี กล่าวว่าข้าวมีเทพประจำอยู่เป็นหญิงคือนางโcosก หรือ แม่โพสพซึ่งบางแห่งกล่าวว่า เป็นเมเหลือของท้าวสักกะเทวราชอุทิศตัวเองมาเกิดเป็นข้าวเพื่อ ให้มนุษย์ได้บูริโภคทำบุญทำการ แต่เมื่อเมล็ดข้าวโตขึ้นก็ยก แก่การหุงกิน มนุษย์จึงตั้งความประณญาขอให้เมล็ดข้าวเล็ก ลงขอให้ข้าวงศอกขึ้นเองโดยไม่ต้องบำรุงรักษา เมื่อถึงฤดูกาล ขึ้นให้เมล็ดข้าวบินเข้าสู่ยัง มนุษย์เพียงแต่สร้างยังนาไว้รอท่า เท่านั้นด้วยอำนาจแห่งสัจจะการมีและความบริสุทธิ์ของมนุษย์ จึงบันดาลให้ความประณญาดังกล่าวประสบผลสำเร็จ มนุษย์ อยู่อย่างสุขสบาย ไม่ต้องทำงาน แต่อยู่ได้ไม่นานนัก แม่ม่าย นางหนึ่งเมื่อถึงฤดูกาล ยังสร้างยังสร้างชาบไม่เสร็จ พอข้าวบิน มาสู่ยัง ก็เกิดความวุ่นวาย นางจึงเอาไม้คานໄลีตีข้าวแตก กระเจาและด่าว่าต่าง ๆ นานา ข้าวตกใจและเสียใจ จึงพา กันหนีไปอยู่ป่ากันหมด ทำให้มนุษย์ไม่มีข้าวกิน เดือดร้อนกันไปทั่ว รัฐไปถึงหูหูชี จึงเรียกนางโcosกมาสอบถามและขอร้องให้กลับ ไปเลี้ยงมนุษย์อีก เพราะถ้าพระพุทธเจ้ารู้เรื่องนี้เข้า จะว่ากล่าว นางโcosกที่ไม่หล่อเลี้ยงมนุษย์ทำให้มนุษย์ได้รับความเดือดร้อน นางโcosกจึงต้องกลับมาเป็นข้าวให้มนุษย์ได้บูริโภคกันอีก แต่ คราวนี้มนุษย์ต้องปลูกและเก็บเกี่ยวเอง

ต่อมา เกิดพวกรожาร้ายประพฤติปฏิบัติไม่ดีต่อข้าว นำข้าวไปใช้ในทางไม่ชอบ ไม่ประหยัด ไม่เก็บรักษา ไม่เคราพ

ย่างเงรง นางโcosกเกิดความน้อยใจ จึงหนีไปอีก แต่ก่อนจะไป ก็ได้ไปบอกเหตุผลให้แก่ท้าชีทราบก่อน ทำให้มนุษย์เดือดร้อน ล้มตายไปจำนวนมาก ตายายจึงไปหาท้าชีขอให้ตามนางโcosกกลับมา ท้าชีกับออกเหตุที่นางโcosกต้องจากไป แต่ตายายก็กราบ อ้อนวอนท้าชีให้ขอร้องให้นางโcosกกลับมา ท้าชีใจอ่อนก็ตกลง รับปาก และได้บอกว่าถ้านางโcosกกลับมานมนุษย์ต้องปฏิบัติต่อ นางอย่างเคารพบุชาทุกปีหลังเก็บเกี่ยวต้องทำพิธีสูญวัญญาตั้งเครื่อง สังเวย ตายายรับคำ ท้าชีจึงได้ไปเชิญนางโcosกให้กลับมาเลี้ยง มนุษย์ใหม่อีกครั้ง มนุษย์จึงได้มีข้าว กิน และได้ทำพิธีกรรม ต่าง ๆ เป็นการบูชาดุณ และปฏิบัติบูชาต่อแม่โcosก เมื่อจะปลูก เก็บเกี่ยว หรือนวดข้าว ต้องขอของนางเสียก่อน และหลังการ เก็บเกี่ยวต้องทำพิธีบายศรีสูญวัญญา เทพนารีแห่งข้าวตามคติ เล่าขานนั้นมี ลักษณะเป็นหญิงผู้สาวปะป่า ใส่กรอบหน้าหัด ดอกไม้ ห่มสไบเนี่ยง นุ่งผ้าถุงแบบสาวชาววัง นั่งพับเพียบ มือ หนึ่งถือรวงข้าว อีกมือหนึ่งถือถุงข้าว เชือกันว่านางมีอิทธิฤทธิ์ สามารถลดบันดาลความสมบูรณ์พูนสุขแก่ผู้ปฏิบัติชอบต่อนางได้ หากใครปฏิบัติไม่ดีก็จะได้รับผลกระทบข้าม

อีกดีหนึ่งเล่าว่า ในสมัยพระกุสันโภพเจ้า ท้าชี ตอนหนึ่งนั่งบำเพ็ญตະในป่าหิมพานต์ มีนกตัวหนึ่งควบเมล็ด ข้าวมา กิน แล้วทําตกหล่นอยู่ใกล้ที่นั่งท้าชี ต่อมากินเมล็ดนั้น ได้ดองเจริญเติบโต ออกวงเป็นเมล็ดและสุก พวgn ก็พากัน มาจิกกินอีก ท้าชีเห็นว่า นก กินไม่ตาย คน ก็คงจะ กินได้ กระมัง

จึงเก็บมาพินิจดู เห็นว่ามีเมล็ดข้าวอยู่ภายใน จึงเอามากิน และเห็นว่าไม่มีพิษภัย แต่กลับทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น จึงนำมาเผยแพร่ให้แก่นุชน์

แหล่งกำเนิดของข้าว

หลักฐานล่าสุดที่มีการค้นพบ สามารถสรุปได้ว่า เมื่อประมาณ 9,000 ปีเป็นอย่างต่ำ มีการปลูกข้าวแล้วในจีนตอนใต้ โดยพบเมล็ดข้าวปัลกในถ้ำที่จังหวัดเจียงซี ซึ่งหลักฐานนี้ สอดคล้องกับข้อสันนิษฐานเดิมที่ว่าพันธุ์ข้าวแพร่กระจายไปทางแม่น้ำเหลือง ไปยังเกาหลีและญี่ปุ่น ในขณะที่อีกส่วนกระจายลงมาทางอินเดีย ลังกา แอลเอมมลายูและลุ่มน้ำแม่น้ำแม่โขง ไม่มีข้อสรุปว่าต้นข้าวต้นแรกมาจากไหน มีแต่ข้อสันนิษฐานว่า ข้าวมีกำเนิดในเอเชีย ก่อนที่แผ่นดินจะแยกออกจากเป็นทวีป เมื่อราว ๆ 600 ล้านปีที่แล้ว

ถึงแม้ว่าในขณะนี้เราจะยังไม่อาจสรุปได้ว่าข้าวปัลก เมล็ดแรกมีกำเนิดจากที่ใด แต่ข้อมูลที่รู้แน่ๆ คือข้าวเป็นธัญพืช ตระกูลเดียวกับหญ้าที่มีมากกว่า 1 แสนพันธุ์ทั่วโลก
วัฒนธรรมข้าวในสยาม

ข้าวเป็นสิ่งที่แนบแน่นกับวิถีชีวิตของคนไทยเรา มาเนินนานกว่าห้าพันปีแล้ว ดังปรากฏหลักฐานการค้นพบรอยพิมพ์ของเปลือกข้าวที่โนนกษา อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งคาดว่าอายุได้อย่างต่ำ 5,500 ปี นอกจากนี้ ยังมีการขุดพบ gallon เตาที่ผสมอยู่ในดินที่นำมาทำเป็นภาชนะดินเผาที่บ้านเชียง

ทั้งยังพบเป็นรอยประทับบนเครื่องมือโลหะ รวมถึงภาชนะสีบนผนังหินที่พานหมอนห่ออยู่ โถเจี๊ยบ

ข้าวมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมไทย จากชุมชนเรื่องนี้ เป็นชุมชนแรกๆ จากบ้านมาเป็นเมือง และจากการทำเพื่อกินมาเป็นการผลิตเพื่อส่งออกในประเทศไทยมีข้าวมากกว่า 3,500 ชนิด ทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักชื่อ นักวิทยาศาสตร์ได้จัดแบ่งประเภทข้าวไว้อย่างกว้าง ๆ 3 ประเภท คือ อินดิก้า ซึ่งเป็นข้าวเขียวตัวตน ตันสูง ฟางอ่อน เมล็ดยาว จาปอนิก้า ข้าวในเขตตอนอุ่น เมล็ดป้อม ตันเตี้ย ฟางแข็ง หุง แล้วเมล็ดติดกัน ไม่ร่วน และจากนิก้า ข้าวเมล็ดเรียวใหญ่ มีหางปลูกมากในอินโดนีเซีย

ข้าวปัลกพื้นเมืองและไม่พื้นเมืองในประเทศไทยจะเป็นประเภทอินดิก้า ที่มีทั้งข้าวเจ้าและข้าวเหนียว โดยจำแนกเป็นข้าวไร่หรือข้าวนาดอน ข้าวนานาชน และข้าวนาเมือง โดยอย่างแรกเป็นนาลุ่มน้ำอย่างหลังเป็นนาลุ่มต่ำ ปลูกในระดับ น้ำท่วมสูงกว่า 1 เมตร ศาสตราจารย์ชิน อุยดี เคยเขียนสรุปถึงวัฒนธรรมข้าวในสยามจากแผ่นอิฐโบราณว่า ก่อนพุทธศตวรรษที่ 16 พับเปลือกข้าวเมล็ดป้อมมากกว่าพวงเมล็ดใหญ่ส่วนพวงเมล็ดเรียวจะพับมากที่อีสานแต่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาไม่พับเลย นักวิชาการมีความเห็นว่า ข้าวเมล็ดป้อมน่าจะเป็นข้าวประเภทอินดิก้า จำพวกข้าวเหนียว ที่องค์กรมได้ดีในที่ลุ่ม ส่วนข้าวเมล็ดใหญ่น่าจะเป็นข้าวเหนียวที่งามดีในที่สูง สำหรับข้าว

เมล็ดเรียนรู้จะเป็นข้าวเจ้า

โดยสรุปอย่างคร่าว ๆ อาจกล่าวได้ว่า ในแต่ละช่วงยุค มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่มีสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชนิดของพันธุ์ข้าวอย่างยิ่งคือ สัญหาราواดีปลูกข้าวเหนียวเมล็ดป้อมและใหญ่ สัญศรีวิชัยที่ภาคใต้ปลูกข้าวเหนียวเฉพาะเมล็ดป้อมและข้าวเจ้า พอถึงสมัยลพบุรี มีการปลูกหลากหลายแบบทุกชนิด ในขณะที่สมัยเชียงแสนปลูกข้าวเหนียวเมล็ดป้อมข้าวเจ้าปลูกน้อยมาก ในสมัยสุโขทัย มีการปลูกข้าวเหนียวเมล็ดป้อมมากที่สุดแต่ก็เริ่มมีการปลูกข้าวเจ้ามากขึ้น เช่นเดียวกับในสมัยอยุธยาช่วงต้น ๆ

สุจิตต์ วงศ์เทศ ได้เขียนไว้ในบทนำของเรื่อง ‘ข้าวไฟร์ข้าวเจ้าของชาวสยาม’ว่า ข้าวเจ้าหรือข้าวของเจ้านั้น น่าจะเป็นร่องรอยเก่าอันแสดงถึงฐานะทางสังคม เป็นข้าวที่ชนชั้นสูงกินกันเมื่อโบราณเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากชนชั้นต่ำ ภาคเหนือ อีสาน ปลูกและกินข้าวเหนียวเป็นหลัก เมื่อมีกันที่สิบสองปันนาในยุนนาน แม้ในแคว้นอัสสัมของอินเดีย คนใต้ที่ยังไม่เป็นแขกกินข้าวเหนียว ไทยใหญ่ในรัฐฉาน พม่าตอนเหนือ ก็กินข้าวเหนียว ในลาวและกัลุ่มผู้ไทยดั้งเดิมกินข้าวเหนียวเป็นหลัก ส่วนในภาคกลาง ข้าวเหนียวน่าจะเป็นข้าวหลักตามหลักฐานที่พบแกลบรของข้าวที่คล้ายข้าวเหนียวในก้อนอิฐทราย ราวดีเป็นส่วนมาก

เนื่องจากภาคกลางและภาคใต้易于ต่อการแพร่กระจาย

กลมกลืนทางสังคมต่างถิ่น จึงอาจได้รับอิทธิพลจากอินเดียที่มีเครื่องเทศเป็นตัวชูรสในกับข้าวซึ่งกินเดียวกับข้าวเจ้า การปลูกเปลี่ยนจากข้าวเหนียวเป็นข้าวเจ้าจึงมีมากขึ้น พ้องกับสภาวะการค้าระหว่างประเทศที่ตลาดข้าวเจ้าแพร่หลายกว่าข้าวเหนียวตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 23 นอกจากนี้ อาจจะเอารอย่างวัฒนธรรมการกินของเจ้านายด้วย

ข้าวกับพิธีกรรม

การปลูกข้าวในสมัยโบราณต้องอาศัยปัจจัยทางธรรมชาติ ประเพณี ความเชื่อ และพิธีกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการอยู่รอดจึงเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นที่น่าสังเกตว่า มนุษย์มีความเชื่อดังเดิมว่าสามารถบังคับธรรมชาติได้จึงได้มีการจำลองแบบธรรมชาติ ย่อส่วนมาทำดังเช่น พิธีกรรมตาแรกที่ไทย - ลาว มีเมืองกันโดยการสร้างนาจำลองขนาดหนึ่งตารางเมตรขึ้นแล้วจำกล้าลงในนาจำลองนั้น 4 - 6 กอ พร้อมกำกับคำสา กเชื่อว่าถ้าบำรุงข้าวในนาตาแรกได้ดี ข้าวในนาทั้งหมดก็จะงามตามไปด้วย จากประเพณีราชภาร์ เมื่อสังคมพัฒนาขึ้นเป็นบ้านเป็นเมือง มีกษัตริย์เป็นเจ้าครองแผ่นดิน เป็นพระผู้บารุงขวัญแผ่นดิน จึงมีการทำพิธีเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมืองคือพิธี จุดพระนังคัล หรือ แรงนาขวัญ ซึ่งก็คือพิธีการถือน้ำของพระเจ้าแผ่นดินนั่นเอง

วันพีชมงคล

วันพีชมงคลหมายถึงวันที่กำหนดพระราชพิธีจุดพระ

นังคัลแรกนาขวัญเป็นพระราชพิธีเก่าแก่แต่โบราณที่เสริมสร้างให้เกิดขวัญและกำลังใจแก่เกษตรกร

พระราชพิธีพิชmontคลจดพระนังคัลแรกนาขวัญเป็นพระราชพิธี 2 พิธี รวมกันคือพระราชพิธีพิชmontคลซึ่งประกอบพิธีวันแรกในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม สำหรับพระราชพิธีจุดพระนังคัลแรกนาขวัญจะประกอบพิธีขึ้นในวันรุ่งขึ้นตอนเทลท้องสนามหลวง

พระราชพิธีจุดพระนังคัลแรกนาขวัญหรือเรียกวันสันต์ๆ ว่า พิธีแรกนาเป็นพระราชพิธีที่มีมาแต่โบราณ ตั้งแต่ครั้งกรุงสุขทัยเป็นราชธานี และมีต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันซึ่งนับได้กว่า 700 ปีแล้ว รูปแบบของพระราชพิธีอาจแตกต่างกันไปบ้างตามยุคสมัย แต่ความมุ่งหมายและความสำคัญของพระราชพิธีนี้คงเหมือนกัน คือเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่เกษตรกรนั้นเอง ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระองค์ทรงเห็นว่าประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ควรจะมีพระราชพิธีพุทธหรือพระราชพิธีพิชmontคลรวมอยู่ด้วย

จากพระบรมราชาธิบิายของรัชกาลที่ 5 ในพระราชนิพนธ์พระราชพิธีสิบสองเดือน สรุปได้ว่ามูลเหตุที่เกิดพระราชพิธีนี้ก็คือ เพื่อชักนำให้มีความมั่นใจในการทำงานซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ในการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่สำคัญต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติมากยุคทุกสมัย โดยพระราชพิธีนี้จะผนวกพิธีกรรมสำคัญไว้ 3 ส่วน คือ การตั้งสัตยา

ริษฐานขององค์พระประมุข รวมทั้งการเสี่ยงทายตั้งอาหารเลี้ยงพระโโค เพื่อนำมาราภารณ์เกี่ยวกับปริมาณน้ำและความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ข้าวหารในปีนั้น ส่วนที่ 2 คือการประกอบมงคลพิธีทางศาสนาพุทธ ซึ่งจะประกอบพระราชพิธีในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามก่อนพระราชพิธีจุดพระนังคัล 1 วัน และส่วนที่ 3 คือการบูชาเช่นสรวงในทางไสยศาสตร์ ซึ่งก็คือพิธีจุดพระนังคัลแรกนาขวัญ ซึ่งก็เป็นพิธีพระมหาณั้นเอง

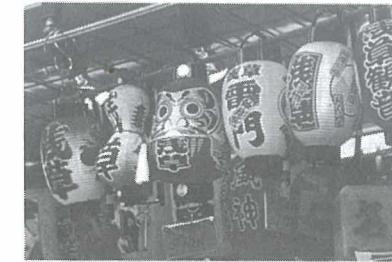
พระราชพิธีแรกนาขวัญในอดีตทำที่ทุ่งพญาไทซึ่งเป็นที่นาหลวง (ปัจจุบันส่วนหนึ่งของกระทรวงอุตสาหกรรม) โดยรัชกาลที่ 5 ได้ทรงสร้างวังพญาไทขึ้น เมื่อปี 2452 เพื่อใช้เป็นที่เสด็จประพาสทอดพระเนตรการทำ การปลูกผัก และเลี้ยงไก่ ตามแบบอย่างที่เคยทดลองพระเนตรในต่างประเทศ ซึ่งการสร้างวังในครั้งนั้น พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พื้นที่ด้านตรงข้ามกับตำแหน่งพญาไทเป็นที่ทำนาและให้สร้างโรงนาสำหรับประกอบพระราชพิธีแรกนาขวัญ และเมื่อถึงฤดูทำนา สมเด็จพระศรีพัชรินทราบราชนินาถ จะทรงนำเจ้านายและพระบรมวงศานุวงศ์ ลงด่านมาเป็นการประเดิมชัยด้วยพระองค์เอง

พระราชพิธีจุดพระนังคัลแรกนาขวัญได้ว่างเว้นไป ในช่วงปี พ.ศ. 2479 – 2502 คงเหลือแต่เพียงพระราชพิธีมงคลเท่านั้น ซึ่งกระทำในโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในปี 2503

คณะกรรมการตีให้มีมติให้ฟื้นฟูพระราชประเพณีนี้ขึ้นใหม่และได้กระทำติดต่อกันมาทุกปีจนถึงปัจจุบัน เพราะเห็นว่าเป็นพระราชประเพณีที่ดีงามมีผลในการบำรุงขวัญและจิตใจของคนไทยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชกรณีย์ให้ปรับปรุงพิธีการบางอย่างให้เหมาะสมกับยุคสมัย และสุดที่พระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพระราชพิธีนี้ทุกปีสืบมายได้ขาด และตั้งแต่ปี 2504 เป็นต้นมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานพันธุ์ข้าวจากนาทัดลงในบริเวณพระตำหนักจิตรลดานเพื่อใช้ในพิธีนี้ พันธุ์ข้าวพระราชทานส่วนหนึ่งยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้บรรจุซองพลาสติกเล็ก ๆ ส่งให้พนักงานเกษตรจังหวัดต่าง ๆ ไปแบ่งปันให้กับเกษตรกรที่มาขอรับไปเป็นสิริมงคลในการทำงานด้วย

เมื่อมีการฟื้นฟูพระราชพิธีนี้ขึ้นใหม่ ในระยะแรก พระยาแรกนา ก็คืออธิบดีกรมการข้าว สำหรับเทพีทั้งสี่พิจารณาคัดเลือกจากภริยาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ใน กระทรวงเกษตร ต่อมามาพระยาแรกนาได้แก่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยตำแหน่ง ส่วนเทพีคู่หabdคัดเลือกมาจากข้าราชการหญิงโดยสังกัดกระทรวงเกษตร ซึ่งมีตำแหน่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทขึ้นไป □

จากรายการ “มรดกไทย” ดำเนินรายการโดย สุวรรณ พองสมุทร ออกรายการทางสถานีวิทยุสารัญมย วันศุกร์ที่ 1 พฤษภาคม 2541

ปีกัน

สีสันและความเชื่อของชาวญี่ปุ่น
สีเป็นทั้งสีสัน สิ่งแสดงสถานะทางสังคม และปรัชญาชีวิตของ
ชาวญี่ปุ่น

การกล่าวกันว่าชาวตะวันตกจะใช้สีเพื่อทำให้สิ่งของต่าง ๆ มีชีวิตชีวาเป็นพิเศษ ในขณะที่ชาวญี่ปุ่น จะใช้สีเพื่อทำให้สีต่าง ๆ งานลงจนไม่เหลืออะไร โดยดังเดิมแล้วการใช้สีของชาวญี่ปุ่นบางครั้งจะเป็นสีเดียวเรียบ ๆ และบางครั้งก็จะผสมปนเปกันหลากหลายสีเต็มไปหมด แต่ส่วนใหญ่มักจะเป็นการใช้สีเดียวและโทนเรียบ ๆ

ที่พระราชวังแห่งหนึ่งในเมืองโตเกียวที่มีชื่อว่า คัทซีระ ส่วนของพระราชวังที่ทำด้วยไม้เพื่อรับแสงเป็นจำนวนมากถูกทำด้วยสีดำเคลือบมัน โฉมหน้าภายนอกถูกกำหนดให้ใช้โทนสีเดียว แต่ในที่นี่สิ่งสำคัญที่ต้องระลึกถึงก็คือ การใช้สีดำ ไม่ใช่สีขาว หรือสีเทาที่จะให้ภาพโฉมหน้าภายนอกปรากฏออกมายเป็นโทนสีเดียว การใช้สีภายในอาคารจะต้องคำนึงถึงการใช้แสงไฟด้วย โดยทั่วไปแสงไฟจะทำให้เกิดลักษณะที่แตกต่างกันสองอย่างในห้องโดยขึ้นอยู่กับว่าแสงไฟนั้นจะส่องแสงมาจากที่ใด ในกรณีของตะเกียงที่อยู่ในห้อง แสงไฟอาจจะส่องลงบนสิ่งที่อยู่ในห้องโดยตรงหรือว่าที่มาของแสงอาจจะมาจากด้านหลังสิ่งที่ท่านกำลังมองอยู่ก็ได้ ในกรณีนี้ทุกอย่างในห้องจะปรากฏออกมารูปของเงามีด การตกแต่งภายในของพระราชวังแห่งนี้โดยทั่วไปแล้วจะเสริมข้อดีของการใช้แสงจากด้านหลัง โดยแสงแดดรจะส่องเข้ามาในห้องโดยผ่านประตูกระดาษ ‘โซะจิ’ ด้วยการจัดแสงเช่นนี้ ตัวคนอาจจะหันหน้าเข้าหาที่มาของแสง ดังนั้น อะไรก็ตามที่ตั้งอยู่ระหว่างสายตาของคนกับที่มาของแสง สิ่งที่เห็นจะปรากฏออกมารูปเงามีด และผลก็คือสิ่งของนั้นจะสูญเสียความหมายและตัวตนไป โดยจะเห็นเพียงแต่เงาลาง ๆ เท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ด้วยการใช้แสงจากด้านหลังรูปทรงทางโครงสร้างจะเลือนหายไปเป็นสภาพที่เป็นกลาง ชาวญี่ปุ่นชอบภาพในลักษณะเช่นนี้ และบางครั้งจะเน้นสภาพที่ว่างเปล่านี้ ด้วยการทำส่วนประกอบของตึกอาคารต่าง ๆ ด้วยสีดำ สีดำนี้

ไม่ได้ถูกเลือกมาใช้เพราความเป็นสีดำ แต่เพราะว่าสีดำนี้จะเสริมสภาพที่เป็นเงาเท่านั้น ชาวญี่ปุ่นมิได้ใช้สีเพื่อสร้างสรรค์แสงต่าง ๆ แต่เพื่อเน้นสภาพทางธรรมชาติของแสงไฟ แห่งอนุที่เราไม่สามารถเพิ่มความงามของทุกสิ่งทุกอย่างได้ด้วยการใช้แสงจากด้านหลัง เช่น รูปปั้นกลางแจ้งและงานโยธาลงเคราะห์ งานมักจะดูดีที่สุดในขณะที่แสงแดดร่องลงบนสิ่งเหล่านี้ สำหรับงานศิลปะ เช่นนี้ ชาวญี่ปุ่nmักจะใช้สี ตัวอย่างที่ดีเยี่ยมตัวอย่างหนึ่งก็คือ ศาลเจ้าโทโซงุที่เมืองนิกโก ที่อยู่ทางตอนเหนือของกรุงโตเกียว ป้ายต่าง ๆ จะทำด้วยสีสดใสทับไม้ที่อยู่ด้านล่าง การทาโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมด้วยสีที่เจิดจ้านี้ เราปกปิดวัสดุด้วยเดิม และโฉมหน้าที่แอบแฝงไว้และแม้แต่รูปทรงก็จะมีความสำคัญเป็นรองจากสี ตัววัสดุจะถูกข่มไว้และสีต่าง ๆ จะโดดเด่นเป็นหลัก

ในยุคปัจจุบัน ญี่ปุ่นมีการผสมผสานการใช้สีต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เกือบจะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีสีสัน ชีวิตเต็มไปด้วยสีสันทั้งผู้คนและสิ่งของ สีแสดงให้เห็นถึงโฉมหน้าต่าง ๆ ของญี่ปุ่น ตัวอย่างต่าง ๆ ของการใช้สีของชาวญี่ปุ่นจะปรากฏในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทาสีป้ายที่ต่างสีสันกันในวัดหลายแห่งในญี่ปุ่นทำให้เกิดบรรยากาศและความตัดต่อของวัด ครั้งหนึ่งในอดีตสีฟ้า สีแดง สีเหลือง สีขาวและสีดำเคยเป็นสัญลักษณ์ของชาติธรรมชาติทั้งห้าในจีนโบราณ คือ ‘ไม้’ ไฟ ดิน เหล็กและน้ำ นอกจากนี้ สีทึ้งห้ายังเกี่ยวข้องกับถุกกาลและทิศทางบนเข็ม

ทิศอีกด้วยและได้รับการพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่คล้ายแม่สี

สำหรับสีแดงเลือดnodeเป็นสีที่ชาวญี่ปุ่นนิยมใช้กันมาก เพราะมีความหมายถึงดวงตะวัน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่น จะเห็นได้ชัดว่า ธงของญี่ปุ่นเองก็ใช้สีแดง สีแดงและสีขาวมักจะใช้แสดงความหมายถึงญี่ปุ่น นอกจากนี้ตู้ประเพณีญ ก็ยังทำด้วยสีแดงมาเป็นเวลานานกว่าศตวรรษแล้ว ซึ่งเป็นวิธีที่ดีในการทำให้ดูโดดเด่น พระในศาสนาพุทธที่มีระดับชั้นสูง จะได้รับสิทธิให้สวมใส่เครื่องสิ่งที่ทำขึ้นอย่างประณีตและละเอียดอ่อน สิ่งที่ดีจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสีที่มีความภูมิฐานมากที่สุด สามัญชนทั่วไปจะไม่ได้รับอนุญาตให้สวมใส่สีนี้ จนกระทั่งญี่ปุ่นเริ่มมีความทันสมัย สำหรับละครacula ก็จะมีสัญลักษณ์ที่รุกคืบ ม่านจะมีแบบสีดำ สีเขียว และสีน้ำตาล อมส้ม สีเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ในตัวของโลกละครacula โบราณสำหรับร้านตัดผ้าจะต้องมีเสาของร้านเป็นแบบสีฟ้าและสีแดง ซึ่งสีหั้งสองนี้ใช้แทนความหมายของเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดง แบบสลับขาวแดงบนผืนผ้าขาวจะให้บรรยากาศของงานรื่นเริง ในขณะที่สีดำและขาวจะใช้ในโอกาสที่เคราโคก เมื่อครั้งแรกที่ญี่ปุ่นสามารถเป็นตัวแทนในการแข่งขันฟุตบอลโลก นักกีฬาฟุตบอลญี่ปุ่นสวมเครื่องแบบสีฟ้า โดยสีฟ้านี้ได้รับเลือกในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ของทะเล

จะเห็นว่า ชาวญี่ปุ่นมักจะใช้สีโดยมีการโยงใยกับความเชื่อในเรื่องต่าง ดังนั้น สีเกือบทุกสีและลักษณะการใช้สีของญี่ปุ่น

จะวางอยู่บนหลักความเชื่อในเรื่องสัญลักษณ์โซคาง ความเป็นสิริมงคล ต่างจากหลาย ๆ ประเทศที่นิยมใช้สีเพียงเพื่อความสวยงาม

ประวัติความเชื่อของการใช้สีแดงในญี่ปุ่น

“สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติได้มอบสีแดงที่แตกต่างกันให้กับชาวญี่ปุ่น นับจากสีแดงจากหญ้าแมดเดอร์ สีแดงของดอกไม้แดง สีแดงทับทิม สีแดงกำมะถันและสีแดงจากต้นซับปัน สีแดงแต่ละสีนี้เป็นสีเฉพาะของตนเอง และมีเอกลักษณ์เป็นที่ยอมรับ ชาวญี่ปุ่นได้แสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบที่มีต่อสีแดงเหล่านี้ และได้ใช้สีเหล่านี้ในการแต่งเติมสีสนให้กับชีวิตของตนอย่างเห็นได้ชัด”

เมื่อต้นปีที่ผ่านมา มีนักโบราณคดีได้ค้นพบกระจาก 33 นาในสุสานโบราณแห่งหนึ่งในจังหวัดนารา ผู้เชี่ยวชาญได้ระบุว่ากระจากเหล่านี้ถูกทำขึ้นในสมัยอาณาจักรเหวยของจีน การค้นพบนี้เป็นร่องรอยที่สำคัญที่อยู่ต่อไปถึงเรื่องที่ตั้งของรัฐญี่ปุ่นโบราณที่เรียกว่า ยะมะไต สิ่งนี้นับเป็นปริศนาลึกซึ้งที่สุดอย่างหนึ่งในประวัติศาสตร์ ที่สุสานนี้ยังได้มีการค้นพบด้าบและฝักด้าบต่าง ๆ อีกด้วย และที่ฝักด้าบจะมีผืนผ้าไหมที่ย้อมด้วยชาดสีแดงสดผูกติดอยู่ ผ้าไหมสีแดงมีเรื่องราวย้อนไปถึงรัฐยะมะไต ที่อยู่ในตารางลำดับเวลาของอาณาจักรเหวยที่ได้มีการเขียนบันทึกไว้ในประเทศจีนในศตวรรษที่ 3 ที่นำเสนอด้วยเรื่องราวของชาวญี่ปุ่นที่เป็นชาวญี่ปุ่นในสมัยนั้นชาวระดับชีพ

หาเลี้ยงตนด้วยการปลูกข้าวและรัญพืชอื่น ๆ รวมทั้งยังเพาะปลูกต้นป่านและต้นหม่อนอีกด้วย พากเขามีตัวใหม่และปืนด้วยรวมทั้งทอผ้าลินินและผ้าไหมด้วย ชาววนนิยมการทำสีแดงตามตัว โดยการใช้แร่ธาตุเช่นแร่กำมะถัน หรือออกไซด์แดงของดินนก เหมือนกับผู้คนในจีนที่ใช้แป้งทาหน้าสีขาวเป็นเครื่องสำอาง ข้อความโบราณนี้ได้กล่าวถึงแร่ธาตุสองชนิดที่ใช้ในการทำเม็ดสีสีแดง ที่จริงแล้วแม้แต่ย้อนหลังไปในยุคโจมอนตอนต้นประมาณ 6,000 – 7,000 ปีก่อน บรรพบุรุษของญี่ปุ่นได้ใช้สีย้อมแดงที่ทำจากสีแดงของกำมะถันหรือprotothallite และหินแดงหรือไอรอนออกไซด์ และได้มีการค้นพบเครื่องเคลือบดินเผาที่ทำด้วยสีแดงกำมะถันที่กองเปลือกหอยโบราณในจังหวัดฟุคุอิ ทางตะวันตกของกรุงโตเกียว

สีแดงได้รับการประเมินค่าสูงจากทั่วโลกเสมอมา มนุษย์รู้สึกเกรงกลัว ในขณะที่ดวงอาทิตย์สีแดงโผล่พ้นเหนือเส้นขอบฟ้าหรือแต่เส้นที่เกิดจากภูเขา มนุษย์เป็นสัตว์ประเภทเดียวกับสามารถประดิษฐ์และควบคุมไฟได้ มนุษย์ใช้ไฟในการส่องนำทางในยามดึก ในการป้องกันความหนาวและให้เปลวแดงแห่งความร้อนที่จำเป็นในการหุงต้มอาหาร มนุษย์จะไม่สามารถทำหม้อจากดินเหนียวแห้งได้ถ้าปราศจากไฟมนุษย์จะรู้สึกถึงความเครียดเกรงบางอย่างต่อดวงอาทิตย์และไฟที่ให้ชีวิตกับพวกเขามุ่งเน้นว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้มนุษย์แสดงตัวด้วยแสงสีแดง อันร้อนแรงและແບບจะไม่น่าประหลาดใจเลยที่คนในสมัยโบราณ

ใช้สีแดงในการทำผิว และอุปกรณ์ประกอบอาหารต่าง ๆ

วัสดุชนิดแรกที่ชาวญี่ปุ่นในสมัยก่อนค้นหาเพื่อนำมาใช้เป็นสีย้อม คือ กำมะถัน ในขณะที่เดินผ่านทุ่งหญ้าและภูเขา คนเหล่านี้อาจจะพบกับprotothallite หรือกำมะถันที่ปรากฏอยู่บนหน้าผาระหว่างชั้น พากเขารู้สึกเร่เหล่านี้ออกมากแล้วฝนให้เป็นผง สีย้อมที่ได้เหล่านี้สามารถนำไปใช้ทำหม้อและนำไปผสมกับน้ำยาเคลือบเงาเพื่อตกแต่งชามและเครื่องมือที่ทำด้วยไม้บางที่พากเขาร่อนให้ไว้เพียงเจ้าต่าง ๆ ด้วยวัตถุพอกนี้และใช้สีสันสดใสในการจำกัดสิ่งชั่วร้าย เมื่อเวลาผ่านไป ชาวญี่ปุ่นก็เริ่มปลูกข้าว ซึ่งได้นำไปสู่การจัดตั้งหมู่บ้านเกษตรกรขึ้น ซึ่งต่อมาในภายหลัง กิริกรรมกลุ่มกันเพื่อตั้งเป็นรัฐเล็ก ๆ และรัฐเล็ก ๆ เหล่านี้จะพบว่าตนตกลอยู่ภายใต้การบังคับของรัฐที่มีกำลังมากกว่า เช่น ยะมะไต และในที่สุดการรวมญี่ปุ่นให้เป็นปึกแผ่นก็นำไปสู่การพัฒนาโครงสร้างของรัฐบาลและการตั้งนครหลวงและในทางกลับกัน ความก้าวหน้าเหล่านี้ก็ได้ส่งผลให้มีการติดต่อกับจีนบ่อยขึ้นและส่งผลให้เกิดความเพื่องฟูของอารยธรรมยิ่งขึ้น

ในศตวรรษที่ 7 ชาวญี่ปุ่นได้สร้างนครหลวงต่าง ๆ ที่น่าประทับใจโดยมีพระราชวังสำหรับผู้มีอำนาจ รวมทั้งวัดและศาลเจ้าใหญ่ ๆ สำหรับผู้ที่นับถือศาสนาตีกอากาศเหล่านี้สร้างขึ้นในลักษณะที่ใหญ่โตมั่งคั่งอย่างจิงใจเพื่อประกันให้มั่นใจว่า สามัญชนจะอยู่ห่างด้วยความเครียดเกรง ที่วัดโอะริจิที่อิคะรุระในจังหวัดนาราหืออยหลักและเจดีญ์ห้าชั้นยังคงตั้ง

ตรหง่านอยู่ หลังจากที่เวลาหลายครั้งได้ผ่านไป โบราณ
วัดถูทั้งสองนี้นับเป็นตึกอาคารที่ทำด้วยไม้ที่เก่าแก่ที่สุดในโลกา
และยังคงสภาพดีมาก ให้เป็นมรดกโลกแห่งหนึ่ง ผนังและชาย
คาของสถานที่แห่งนี้เคยทาด้วยสีแดงเข้มหรือสีอินเดียแดงครั้ง
หนึ่ง วัดอีกดแห่งหนึ่งที่มีความเก่าแก่ไม่แพ้กันก็คือ วัดโภได
วัดนี้สร้างขึ้นที่เชื้อเชิญ จังหวัดนราธิวาส เป็นคราลงของญี่ปุ่น
ในศตวรรษที่ 8 เสาและประตูของพระพุทธเจ้าอันยิ่งใหญ่ในที่นี่
ทาด้วยสีแดง ในขณะที่ช่องหรือตากของหน้าตาจะใช้สีทองแดงสนิม
ตัวอาคารที่ใหญ่โตมหฬารและสีสันที่พิเศษนี้ ได้สร้างความ
ประทับใจให้กับทุกคนที่พบเห็น

ในศตวรรษที่ 5, 6 และ 7 เป็นช่วงที่ผู้เชี่ยวชาญทาง
ศิลปะจากจีนและควบคุมสมุทรภาคใต้ได้เดินทางข้ามมาสู่ญี่ปุ่นโดย
ได้นำเอาทักษะทางเทคนิคที่มีค่ายิ่งมาสู่ญี่ปุ่น ซึ่งได้ฝังรากและ
พัฒนาขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ทักษะสองอย่างที่กล่าวถึง คือ การย้อมผ้าและการทอผ้า ผู้คนชั้นสูงในสังคมเริ่มสวมใส่เสื้อผ้า
อาภรณ์ที่หรูหรา อันเป็นเสมือนแนวทางหนึ่งในการทำตัวให้ดู
โดดเด่นเหนือผู้อื่น สองสีที่เป็นที่ต้องการ ก็คือ สีแดงกับสีม่วง
นอกจากนี้เรายังสามารถหาสีแดงเข้มได้จากแมลงเปลือกแข็ง
ได้อีกด้วย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีชั้นนี้ได้ส่งผลให้ราช
สำนักสร้างและจัดการห้องทำงาน จ้างช่างหัตถกรรมและแต่งตั้ง^๑
ผู้ผลิตอาภรณ์สีแดงสด

สีแดงอย่างหนึ่งที่ชาวญี่ปุ่นชื่นชอบเป็นพิเศษนั้นได้มา

จากดอกไม้แดงที่มีต้นกำเนิดในตะวันออกกลาง และถูกนำมา
ยังประเทศจีนโดยผ่านเส้นทางสายไหมและในที่สุดก็มาถึงญี่ปุ่น
สีย้อมจากดอกไม้แดงนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในหมู่สตรี
ในราชสำนักในสมัยเอ็อน ซึ่งอยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 1337 – 1728
สตรีเหล่านี้พบว่าเป็นเรื่องน่าขันในการค้นคิดตั้งชื่อหรูหรา
สำหรับเด็กและโภณสีต่าง ๆ ของดอกไม้แดงที่ใช้ย้อมเสื้อผ้าของ
พวกรุน ชื่อบางชื่อที่ตั้งขึ้น ได้แก่ ‘สีแดงเข้มที่มีต้นกำเนิดในต่าง
ประเทศ’ สีแดงที่ได้รับความนิยมในยุคหนึ่น นอกจากนี้ สุภาพ
สตรีเหล่านี้ยังใช้สีย้อมจากดอกไม้แดงในลิปสติกและแป้งทา
แก้มเพื่อเพิ่มเสน่ห์ความเป็นหญิงอีกด้วย จะเห็นแล้วว่าชาวญี่ปุ่น
ให้คุณค่ากับสีแดงที่เปล่งประกายได้อย่างสดใสน่ามองเห็น
สีทอง แต่สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าสตรีเหล่านี้จะสวมใส่สีแดง
ฉุดชาดอย่างออกนอกหน้า สตรีในราชสำนักที่สวมกระโปรง
เนื้อดีจะประชันกัน เพื่อดูว่าใครสวมใส่ภารณ์ได้ได้รับ
ตราการตามากที่สุด แต่ว่าสตรีเหล่านี้จะคลุมสีแดงสดด้วย
กระโปรงที่เป็นใหม่ดิบสีขาว ซึ่งจะช่วยพรางความเจิดจ้าให้ดู
เป็นสีแดงจาง ๆ

ในสมัยเอ็อน หรือประมาณปี พ.ศ. 2146 – 2411
โซกุนได้กำหนดให้ชั้นชั้นต่าง ๆ แต่ละชั้นชั้นสวมใส่เสื้อผ้า
ชนิดที่เป็นของชนชั้นตนและมักจะออกกฎหมายห้ามการหลง
ระเริงไปกับความหรูหราฟุ่มเฟือย สามัญชนไม่ได้รับอนุญาตให้
สวมเสื้อผ้าที่มีสีสันหลากหลายและฉุดชาดจนออกหน้า แต่

เมื่อเศรษฐกิจเจริญเติบโตขึ้น ชาวเมืองก็เริ่มมีความมั่งคั่งมากขึ้นและประสงค์ที่จะแสดงออกถึงความมั่งคั่ง เช่นนี้ในรูปของเสื้อผ้าที่ประณีตหรูหราขึ้น แต่คนเหล่านี้ไม่สามารถขัดขืนภูมิคุณของโซกุนได้จึงทำให้ต้องสวมเสื้อผ้าภายนอกที่ทำจากผ้าฝ้ายซึ่งยอมด้วยสีที่ไม่สะดูดตานักดังเช่นสีดำ สีเทาและสีน้ำตาลแต่ซับในและเสื้อชั้นในซึ่งได้รับการยกเว้นจากภูมิคุณ เนื่องจากเป็นผ้าไหมแต่งสีสดใสที่นำไปแขวนอันเข้มงวดเครื่องครัว มักจะเป็นผ้าไหมแต่งสีสดใสที่นำไปแขวนในห้องนอนของเด็กไม่แดงจนชุมน้ำบางที่จีบพับหรือซ้ายขวาของเสื้อเหล่านี้เริ่มรู้ยและเผยแพร่ให้เห็นถึงเสื้อชั้นในหรือซับในที่เรียกได้ว่าเป็นสีแดงเจิดจ้า ลักษณะที่พริ้วสะบัดเช่นนี้รู้จักกันในนาม อุระ - มะสะริ

ความนิยมชมชอบสีแดงของชาวญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่ได้รับการพูดถึงกันมานาน แม้ชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันก็ยังคงรักษาค่าธรรมเนียมของการใช้สีแดงในชีวิตประจำวันอยู่อย่างเห็นได้ชัด □

จากรายการ 'รู้รอบโลก' ดำเนินรายการโดย เบญจลักษณ์ กับทอง และทักษิณ ยามาดิ ทางวิทยุสารณรุณย์ วันจันทร์ที่ 2 พฤษภาคม 2541

สมาคมไทย - ลาว กับสายสัมพันธ์ไทย - ลาว

เมื่อปลายเดือนมกราคม 2542 จังหวัดนครพนมได้จัดนิทรรศการพระชาติพนม งานนี้เป็นงานสำคัญที่เพื่อนฝูงไทยลาวทั้งสองฝ่ายคงจำแนกมากร่วมกันมีการร่วมมืออย่างใกล้ชิดเป็นปูชนียสถานอันเป็นที่เคารพสักการะร่วมกันมาช้านาน

ปีนี้พิเศษกว่าทุกปี เพราะสมาคมไทย - ลาว ได้นำคณะกรรมการสมาคมและสมาชิกสมาคมอีกจำนวนหนึ่งไปร่วมงานด้วย ทั้งยังได้เชิญสมาคมมิตรภาพลาว - ไทยซึ่งเป็นสมาคมของลาวไปด้วย สมาคมมิตรภาพลาว - ไทย ได้นำคำประกาศต่อจาก สปป.ลาวมาร่วมแสดงในงาน สร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับประชาชนที่ไปชุมกันมาก

เมื่อวันที่ 13-14 เมษายน 2542 สมาคมไทย-ลาวได้นำคณะน้ำใจศิลปะจากมูลนิธิส่งเสริมศิลปินนานาชาติ การนำของจัล มนัสเซรา "ไปแสดงในงานเทคโนโลยีสหกรณ์ที่เมืองหลวงพระบาง ในโอกาสที่สมาคมไทย - ลาวเดินทางไปร่วมประชุมประจำปีกับสมาคมมิตรภาพลาว - ไทย การแสดงครั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของประเทศทั้งสอง

หลายคนถกเถียงว่าสมาคมไทย - ลาวมีความเป็นมาอย่างไร

ย้อนกลับไปเมื่อเดือนมกราคม 2537 สมาคมไทย - ลาวได้มีการจัดทำเบียนเป็นนิตบุคคล มีเครื่องหมายของสมาคม เป็นรูปพระธาตุศรีส่องรักเห็นอธิฐานไทยและลาว จุดมุ่งหมายของสมาคมก็เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนไทยและลาว โดยสนับสนุนการดำเนินการของภาครัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับความสัมพันธ์ไทย - ลาวในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างกันทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการและการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรม

การจัดตั้งสมาคมไทย - ลาว ในครั้งนั้นเป็นการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริการร่วมไทย - ลาวเมื่อ 4 เดือนก่อนหน้านั้น และทางฝ่ายลาวก็ได้จัดตั้งสมาคมมิตรภาพไทย - ไทยขึ้นในเวลาไม่เรียกนับ

สมาคมไทย - ลาว มี ฯพณฯ อานา สารสิน อธิบดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นนายกสมาคม ดร. วีรพงษ์ รามากุร เป็นเลขานุการสมาคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนหลายท่านเป็นกรรมการ

ส่วนสมาคมมิตรภาพลาว - ไทย มี ฯพณฯ เพ็ชร บุนนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขึ้นส่ง ไปรษณีย์และก่อสร้างของลาวเป็นประธาน ส่วนเลขานุการได้แก่ ดร. สีหะ บันนาวงศ์ สมาชิกสภานิตบุคคลราชภูมิของลาว

แม้จะตั้งมาเพียงไม่กี่ปี แต่สมาคมไทย - ลาว ก็มีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลต่อ

การส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีของประชาชนทั้งสองประเทศ

นอกจากการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันระหว่างคณะกรรมการและสมาชิกของสมาคมทั้งสองแล้ว สมาคมไทย - ลาวได้เริ่มนำคณะกรรมการนักธุรกิจไทยที่มีความสนใจลงทุนหรือดำเนินธุรกิจร่วมกับลาวไปเยือนลาว โดยการนำคณะกรรมการสัมนาไม่ต้องทางเศรษฐกิจไปเยือนแขวงจัมปาสักเมื่อเดือนมีนาคม 2540 นอกจากนี้ยังมีการเข้าร่วมงานสำคัญ ๆ ของฝ่ายลาวเป็นประจำทุกปี คือ งานบุญชาติหลวงที่เวียงจันทน์ ส่วนในปี 2542 นี้จะเข้าร่วมงานส่งกรณรงค์ที่หลวงพระบางโดยจะมีการประชุมประจำปีร่วมกับสมาคมมิตรภาพลาว - ไทย ด้วย

ผลงานสำคัญในด้านวัฒนธรรมที่ผ่านมา สมาคมฯ ได้จัดโครงการ ‘จิตกรไทยในเมืองหลวงพระบาง’ โดยสนับสนุนด้านงบประมาณให้ สมบูรณ์ พวงดอกไม้ จิตกรสีน้ำไทยไปพำนักอยู่ในหลวงพระบางนานถึง 4 เดือน เพื่อถ่ายทอดความงดงามของเมืองมรดกโลกของส้ายตาของสาวร摊ชน สมาคมไทย - ลาว ได้นำภาพสีน้ำชุดนี้ออกแสดงที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนสิงหาคม 2541 ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างมาก

งานทางด้านวิชาการของสมาคมไทย - ลาว มีมากมายแต่ที่ควรนำมาเล่า ได้แก่ การสนับสนุนศูนย์ข้อมูลลาวและการสอนภาษาลาวที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งปัจจุบันเป็นศูนย์ข้อมูลที่สามารถให้บริการข้อมูลด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับลาวให้กับประชาชน นอกจากนั้นยังมีการจัดสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับ

การบริหารร่วมกับสถาบันลุ่มน้ำโขง และการสัมมนาสื่อมวลชนไทย-ลาว รวมทั้งการสัมมนาอื่น ๆ อีกหลายครั้ง

ความสำเร็จของสมาคมไทย-ลาวเท่าที่ผ่านมา้นับว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นเป็นอย่างดี จนขณะนี้กระทรวงการต่างประเทศได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมในลักษณะนี้กับประเทศไทยเพื่อบ้านอีกประเทศหนึ่ง คือ สมาคมไทย - มาเลเซีย ปัจจุบันสมาชิกของสมาคมไทย - ลาว มีทั้งประเภทบุคคล ธรรมด้าและนิติบุคคล ท่านที่สนใจสามารถสมัครได้ที่กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ □

สมาคมไทย - ลาว นำคณะสันตะไมตรีทางเศรษฐกิจ เยี่ยมชมไร่กาแฟ
ที่เมืองปากช่อง แขวงจัมปาสัก พ.ศ.2540

ห้ามเล่น

ปืนที่น่าயินดีว่า หนังสือ ‘วิทยุสารัญรัมย์’ จะบันแรกได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น และมีเสียงตอบรับในทางที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นกำลังใจอันสำคัญสำหรับชาววิทยุสารัญรัมย์ที่จะทุ่มเทแรงใจ และสติกำลังในการเสริมสร้างหนังสือ “วิทยุสารัญรัมย์” ต่อไป

วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราผ่อนปรนลงได้ด้วยพระปิรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งประทานแนวคิดเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ‘วิทยุสารัญรัมย์’ จะบันนี้ได้รับเกียรติจาก คุณมนูญ มุกข์ประดิษฐ์ เลขาธิการ กปร. กรุณามอบเรื่อง “แนวคิด ทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียง” มิติใหม่ทางจริยธรรมของการพึงตนเองเพื่อความอยู่รอดตามรอย

พระบุคลบาท ให้ชาวไทยตระหนักใน พระมหากรุณาธิคุณ และ พระบารมีปักเกล้าฯ

เนื่องในวาระแห่งเทคโนโลยีสุวรรณ พองสมุทร จึงรื้อฟื้นความเป็นมาและประเพณีวันปีใหม่ของไทยมาแต่เดิม ด้วย “วันสงกรานต์” ติดตามด้วยเรื่อง “มอย มอย” ของเบญจจากา ทับท่อง

พ.ศ. 2542 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวลาว พิษณุ จันทร์วิหัน ได้พูดคุยกับเอนก นาวิกมูล เรื่อง ‘เที่ยวเมืองหลวงพระบาง’ และสนทนากับ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร เลขาธิการสมาคมไทย – ลาว ด้วยเรื่อง บทบาทของสมาคมฯ ใน การเพิ่มพูนความ สัมพันธ์ไทย – ลาว ที่พลาดไม่ได้คือ ภาพเขียนสีน้ำวิจิตร ชุด ‘จิตรกรไทยในเมืองหลวงพระบาง’ ของ สมบูรณ์ พวงดอกไม่ จิตรกรไทยซึ่งได้รับความสนใจสนับสนุนจากสมาคมไทย – ลาว ให้ เดินทางไปบันทึกความคงdamของเมืองหลวงพระบาง เพื่อถ่าย ทอดสู่สายตาชาวโลก

นาทีนี้คงไม่ใครไม่รู้จัก ‘ปองพล อดิเรกสาร’ ในฐานะ นักการเมืองคนสำคัญ ที่ผ่านงานระดับรัฐมนตรีมาแล้วหลาย กระทรวง ก่อนจะดำรงตำแหน่ง ‘พญานาค 1’ ที่ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ แต่คงจะมีน้อยคนที่ทราบว่ารูปเงาหนึ่งของ ท่านรัฐมนตรี คือ ‘พอล อดิเรกซ์’ นักเขียน ระดับ Best Seller ซึ่งมีความผูกพันกับเรื่องราวในนิยายที่เขียนอย่างน่าอัศจรรย์

ประสบการณ์ในชีวิตของคนเรา บางครั้งเป็นเรื่องที่

อยากจะจดจำ แต่บางครั้งก็อยากจะลบเลือนออกไปจากความ ทรงจำ ‘เพชรแฝ่นดินไฟในญี่ปุ่น’ เป็นประสบการณ์ที่ยากจะ ลืมอย่างยิ่งของกิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์ และของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่ง ร่วมชะตากรรมในเหตุการณ์แฝ่นดินไฟครั้งใหญ่ในโกเบ เมื่อ 4 ปีที่แล้ว

ติดตามสถานการณ์ปัจจุบันที่น่าสนใจกับ ‘The Y2K Time – bomb’ โดย ทอมวิชัย ชาญสวรรค์ และ ‘ยูโรดอลลาร์ กับผล กรรมบทต่อไทย’ รวมทั้งรู้จักกับกรรมการกงสุล กรมใหม่ล่าสุด ของกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อประชาชน และค้ายเครียด กับ ‘ชวนหัวสมัยคุณปู่’ จากการรวบรวมของเอนก นาวิกมูล

‘วิทยุสารัญรัมย์’ ยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจอีกหลากหลาย ที่รอคอยให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัส และโปรดอย่าลืมว่า เรากำลัง รอจดหมายแสดงความคิดเห็นจากผู้อ่านเพื่อเสริมสร้างหนังสือ ‘วิทยุสารัญรัมย์’ ให้เป็นที่ถูกใจท่านยิ่งขึ้น

นักเขียน นิตย์กุล

ประภัสสร เสวิกุล

บรรณาธิการ